Un multimilionar măturã strãzile orașului

Doctorul Duh Chun-yuan a fost un pionier al industriei de semiconductori din Taiwan. În prezent conduce două companii pe care le-a fondat. Un om de afaceri prosper care nu e nevoit decât să mişte un deget pentru a avea tot ceşi doreşte. În plus, se bucură şi de o viaţă de familie exemplară. Are o nevastă frumoasă şi trei copii la casele lor. Multă vreme s-a considerat un om împlinit căruia nu-i lipsea nimic pentru a fi fericit. În 1987, după ce a suferit un infarct, a hotărât să se implice în activitatea unei fundaţii de caritate budiste. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să doneze acesteia suma de 100000 dolari. Cu timpul şi-a dat seama cât de importantă e implicarea sa în acţiunile de binefacere, pentru împlinirea sa spirituală. Multimilionarul a mers însă mai departe. A evadat din confortul său zilnic pentru a îndeplini o muncă cât se poate de umilă pentru un personaj de talia sa. În fiecare dimineaţă la ora 6,30, el iese din casă cu o măturã şi nu se întoarce până când străzile din împrejurimi nu sunt curate, făcându-şi „datoria" mai bine decât muncitorii de la salubritate. „Oamenii mă văd curăţind străzile şi spun: „Cum poate să facă omul acesta o astfel de slujbă? Eu mă simt foarte bine în această postură. Acum ştiu că există ceva mai important decât scopurile materiale". O mărturisire sincerã şi tulburătoare. *(D.M.)*

EVADATUL vrea la închisoare

Fiul îşi sprijină tatăl, care merge uşor adus de spate, şovăitor şi emoţionat. Din când în când se opreşc, se privesc întrebător, apoi îşi continuă drumul. Taxiul îl aşteaptă doar pe James, odrasla bătrânului, întrucât Ralph, părintele său, va lipsi de acasă câtva timp. Căci ţinta acestui cuplu, aparent banal, este... poarta închisorii din Halimoore, Texas!

Cum se poate ajunge în această situaţie incredibilă? Dacă mai aflaţi că Ralph se duce la pârnaie după ce acum 46 de ani a evadat, atunci chiar că întâmplarea aparţine absurdului sau umorului negru. Şi totuşi, aceasta este realitatea. Ralph M. intrase acum aproape cinci decenii într-o ciorovăială cu un şerif din Montes, o mică localitate texană. Şi de la vorbe grele, iscate datorită unei parcări neregulamentare, s-a ajuns la bătaie. Şeriful nu l-a iertat, i-a intentat proces şi Ralph (în fotografie, alături de Helen) a fost condamnat la şase luni de închisoare. Avea pe atunci 30 de ani. Lăsase acasă o nevastă chipeşă şi drăgăstoasă, şi pe James, care abia împlinise doi ani. Nesuportând detenţia, după numai trei luni Ralph evadează din penitenciarul Halimoore şi începe o aventură formidabilă. Deghizat, schimbându-şi identitatea, într-un alt stat american, eroul nostru munceşte ici-colo, dar nu stă prea mult în acelaşi oraş. Trimite discret bani familiei... Anii trec nemilos şi evadatul află că Helen, soţia sa, a murit. James avea deja douăzeci de ani, se descurca singur. Se părea că poliţia nu-l mai urmăreşte, astfel că tatăl şi fiul se reîntâlnesc într-o localitate din nord şi decid să locuiască împreună.

Când s-au împlinit 25 de ani de la evadare, pedeapsa s-a prescris. Ralph se căsătoreşte cu Jane, dar fără să revină la identitatea sa adevărată. Se temea în continuare. Din păcate, căsnicia începe să scârţâie, Ralph pleacă de acasă nemaisuportând prezenţa lui Jane. Hoinăreşte din nou câţiva ani, apoi se întoarce acasă. Cei doi soţi, ajunşi la o vârstă venerabilă, se împacă. Dar anii trec şi vechile disensiuni revin. Şi atunci intervine hotărârea aceea ciudată a mult încercatului Ralph: „Mă duc la închisoare să-mi ispăşesc restul de condamnare, acolo voi avea mai multă linişte!"

Aşa se face că, după 46 de ani de libertate, un evadat se predă autorităţilor. Numai că finalul acestei păţanii nu este cel pe care-l bănuiţi. Ralph n-a fost primit în penitenciar, cazul lui era deja clasat. Uluit de această întorsătură, refuzat de cei de la care aştepta un refugiu după o viaţă tumultuoasă, bătrânul a revenit acasă şi a divorţat de Jane. Nu peste mult timp, el a murit de inimă... Desigur, povestea vieţii lui Ralph M. ar fi putut avea un deznodământ fericit. Însă cu femeile nu te pui, mai ales cu anumite dame care cred că Pământul începe şi se sfârşeşte cu ele. Dar să te duci de bună voie la închisoare din cauza unei astfel de neveste. Tragi-comedie? Poate. *(P.I.)*

OMUL CU PATRU RINICHI

Atins de o maladie ereditară a rinichilor, americanul Ike Gavzy a suportat până la vârsta de 48 de ani două transplanturi de rinichi. Pe rând, celor doi rinichi bolnavi ai pacientului li s-a mai adăugat câte unul, aşa că la ora actuală Gavzy are patru rinichi. Ultima intervenţie a avut loc la sfârşitul lunii martie, la Columbia Presbyterian Medical Center din Manhattan. Medicii care l-au operat susţin că după o lună de la intervenţie, pacientul îşi va putea relua ca de obicei munca.

Pe măsură ce funcţia renală se diminua, Gavzy a fost nevoit să recurgă la primul transplant la începutul anilor 80; atunci a primit un rinichi de la tatăl său. Lui Gavzy medicii nu i-au extirpat rinichii bolnavi, pentru că în mică măsură mai funcţionau, aşa că pacientul a continuat să trăiască cu trei rinichi. La vremea respectivă, se considera că nu e periculos pentru sănătatea pacientului păstrarea rinichilor bolnavi, aşa că medicii au „montat" un al treilea rinichi alături de ceilalţi doi, puţin deasupra taliei, în dreapta ombilicului. După 20 de ani, rinichiul transplantat s-a uzat şi el şi a ajuns să funcţioneze doar cu 15% din capacitatea sa; a fost nevoie de un nou transplant. De data aceasta, medicii au mai adăugat un rinichi celor trei deja existenţi, în partea stângă a ombilicului. Donatorul a fost tot un membru al familiei lui Gavzy, un vãr de-al său. Şi acum, exact ca în urmă cu 20 de ani, medicii au apreciat că rinichii bolnavi nu prezintă nici un pericol pentru viaţa pacientului şi că excesul de organe nu-l jeneazã. Totuşi, acest gen de transplant rămâne un fapt neobişnuit în practica medicală. *(A.P.)*

La mulţi ani pentru

CEL MAI BĂTRÂN OM DIN LUME

Ykichi Chuganji, japonezul desemnat de Guiness Book drept cel mai bătrân om din lume, şi-a sărbătorit recent împlinirea a 113 ani. Îmbrăcat într-un Kimono tradiţional, Chuganji a primit titlul de cetăţean de onoare al localităţii Ogori unde trăieşte, situată la 850 km, la sud-vest de Tokyo. Născut în 1889, anul construirii Turnului Eiffel, Chuganji s-a ocupat mult timp de creşterea viermilor de mătase, apoi a lucrat într-o bancă. Până la vârsta de 91 de ani s-a bucurat de o sănătate perfectă, apoi organismul său a început să mai dea semne de oboseală. Dar asta nu l-a împiedicat să-şi păstreze obiceiul de-o viaţă, acela de a se deplasa cu bicicleta la treburile cotidiene. Treptat, vederea a început să-l lase aşa că existenţa sa de om foarte activ s-a mai schimbat. În prezent, Chuganji îşi petrece mai tot timpul moţăind, dar are grijă să mănânce de trei ori pe zi şi cel mai mult îi place carnea. Chiar dacă acum duce o viaţă foarte sedentară, vrea să fie la curent cu tot ce se întâmplă în lume, pretinde fiica sa, Asahi Shimbun, în vârstă de 72 de ani. Secretul longevităţii tatălui ei, mai declară ea, constă în faptul că mănâncă fără să facă excese şi s-a obişnuit să nu-şi facă griji din orice. Chuganji are şapte nepoţi şi 12 strănepoţi. E foarte mândru că a ajuns un campion al longevităţii şi totodată că femeia cea mai vârstnică din lume, are 114 ani, este tot din Japonia.

Până în prezent, recordul longevităţii, recunoscută oficial, a fost deţinut de franţuzoaica Jeanne Louise Calment care a trăit 112 ani şi 164 de zile şi a decedat în 1997. *(A.P.)*

DAVID şi GOLIAT în stil american

Carmel, Indiana, este unul din multele orăşele tipic americane care, la fel de tipic, are un teren de golf. Şi chiar dacă în duminica aceea era o zi de 13, şi chiar dacă aveau doar 11, respectiv 6 ani, Amanda şi sora sa Cheyenne Hansen au hotărât să facă prima lor încercare de „întreprinzători". Au luat o masă din grădina casei, aflată în vecinătatea terenului de golf, au pus o faţă de masă albă şi curată, au făcut singure şi prăjituri, şi limonadă şi suc de fructe, au afişat preţurile – 50 de cenţi o prăjitură, 1 dolar trei prăjituri şi tot 50 de cenţi limonada sau sucul – şi au aşteptat. Jucătorii, însetaţi, se pare că au apreciat iniţiativa şi în curând în cutia lor metalică folosită drept casă de bani, se strânseseră 10 dolari! Dar, cum se întâmplă peste tot şi de fiecare dată, au apărut imediat şi profitorii! Sub chipul a doi punkişti, nu mai înalţi de 1,60 m dar cântărind între 70 şi 90 kg fiecare, care le-au cerut, evident, să le dea imediat toţi banii! „Duceţi-vă şi cereţi-le la părinţi!", răspunde prompt şi cu curaj Amanda, dar în clipa următoare îngheaţă, căci unul dintre cei doi îi şi pusese pe gât lama unui cuţit.

Totul avea aerul unui film, doar că fetelor numai de analize cinematografice nu le ardea în clipa aceea. Amanda nu se gândea decât cum să-şi salveze banii, dar Cheyenne, căreia dragostea de soră îi dădea forţe înzecite, tăşni ra-pid şi îl lovi pe la spate pe unul dintre atacatori. Amanda profită de surpriză şi de durerea acestuia pentru a fugi strângând la piept cutia cu micuţa lor avere şi strigând sorei sale să fugă să-i anunţe pe părinţi. Doamna Hansen a sunat la poliţie şi în curând cei doi se aflau în duba care îi ducea spre o probabilă condamnare de 15 ani pentru atac înarmat, intimidare şi tentativă de furt. Cele două surori, odată trecute momentele de glorie după fapta lor de eroism, şi-au continuat „afacerea" care debutase în condiţii atât de speciale. Mama lor este mândră de curajul Amandei şi al lui Cheyenne, dar cel mai fericită şi recunoscătoare rămâne pentru faptul că până la urmă nu li s-a întâmplat nimic... *(M.D.)*

14 ani pentru viaţile altora

De Crăciun, Alice Vernet a primit în dar de la părinţii ei o bicicletă albastră, pe care adolescenta de numai 14 ani şi-o dorea de mult. Bucuria fetei nu a fost însă deplină. De câteva săptămâni, Julie, cea mai bună prietenă, care-i devenise la fel de apropiată ca şi o soră, începuse să se simtă din ce în ce mai rău. Bolnavă de mucoviscidoză, o maladie necruţătoare, aceasta acuza tot mai frecvent crize respiratorii, culminând, pe la începutul lunii decembrie, cu o internare de urgenţă, ambulanţa fiind chemată chiar la şcoală, în timpul unei ore de franceză. Alice o veghease ore în şir, apoi se întorsese acasă seara, târziu, transfigurată. Părinţii i-au înţeles durerea. Cele două fete le umpleau casa deseori cu cascade de râs, cu o molipsitoare revărsare de vitalitate. Dar destinul uman stă mai mereu sub semnul implacabilului. Julie nu mai avea decât o şansă minimă de a fi salvată – grefă de plămâni – care întârzia de săptămâni, de luni, de ani de zile...

O singură sclipire de speranţă a apărut în tot acest timp, iar Alice, care stătuse permanent la căpătâiul prietenei bolnave, găsise chiar puterea să facă vreo câteva glume. Apoi, într-o săptămână, Julie s-a stins în tăcere, cu un surâs trist pe faţă. În aceeaşi zi, Alice a jurat în faţa părinţilor săi că, în caz că ar fi conştientă de propria moarte, foarte apropiată, ar cere ca organele sale să fie donate pentru a salva alte vieţi. Aşa cum, din păcate, prietena ei nu avusese şansa să găsească.

Pentru tânăra de 14 ani, au urmat zile de suferinţă sufletească atroce. Uneori, refuza să creadă că moartea Juliei era reală, se aştepta din clipă-n clipă să sune telefonul şi să-i audă vocea blândă la celălalt capăt al firului ori, împreună, să umple din nou casa cu cascade de râs. Şi a venit acea seară geroasă de ianuarie. Alice ieşise afară cu bicicleta albastră, recent primită în dar. Nimeni nu poate şti dacă atunci nu se gândea cumva chiar la prietena ei. S-a constatat doar că intrase în plin trafic, iar un camion venit cu viteză nu mai lăsase în urmă decât un strigăt şi corpul inert al fetei, alături de o împletitură ciudată de fiare vopsite în albastru.

Medicii au fost rezervaţi în fixarea diagnosticului; să mai aştepte, să vadă cum va evolua starea accidentatei. Au aşteptat – părinţi, medici, prieteni – trei zile. Trei zile lungi, cât trei vieţi, la capătul cărora Alice s-a stins şi ea, purtând pe chip un zâmbet, dar parcă unul plin de împăcare şi înţelegere a tuturor secretelor lumii. Într-un târziu, un medic li s-a adresat soţilor Vernet: fiica lor avusese un traumatism cranian, dar organele interne erau neatinse. Aşadar, dacă şi ei ar fi fost de acord... Şi-au amintit atunci, amândoi, cuvintele prin care Alice parcă îşi rostise testamentul: „Dacă aş şti că voi muri..." Au acceptat, şi pentru că fusese dorinţa fiicei lor, dar şi pentru că astăzi, ei ştiu çă Alice nu a murit de tot; inima ei bate aievea în pieptul unui om care a avut şansa să fie ajutat la timp. *(A.N.P.)*

Săptămâna 26 APRILIE – 2 MAI

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Promoţia 1861" (r) 10.50 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.20 Ştirile de sâmbăta asta 22.50 Serial: „Amy" 0.00 Film: „Mulholland Falls" (SUA, 1996). Cu: Nick Nolte, Melanie Griffith.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 11.10 Auto Club 12.45 Debut 50 Plus 14.00 Formula 1 15.00 Ora G 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Fotbal: FC Naţional – Rapid Bucureşti 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.25 Film: „Gaşca" (SUA, 2000). Cu: Richard Dreyfuss.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.15 Desene animate 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.00 Bun de tipar! 15.00 Formula 1 17.00 Spectacolul lumii 17.30 Bravo, bravissimo! 19.00 Deştept şi bogat 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: Steaua – FC Braşov 22.55 Film: „Vânătorul de vedete" (M. Britanie, 1998).

LUNI 7.30 Strict necesar 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Teleenciclopedia (r) 14.30 Istorie polemică 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Faţă în faţă 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Quo Vadis?" (Italia, 1985, partea I) 22.45 Frontal 0.00 Lumea dansului 3.35 Film: „Ursul sălbatic" (SUA, 1999).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Cluj 14.50 Fotbal: Dinamo – Universitatea Craiova 17.00 Medicina pentru toţi 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Quo Vadis?" (partea a II-a) 23.45 Infomania.

JOI 7.00 Jurnalul dimineţii 11.00 TVR Iaşi 15.05 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Quo Vadis?" (partea a III-a) 22.45 Euroatlantica 0.00 Profesioniştii 2.40 Film: „«Traviata» la Paris" (Italia, 2000).

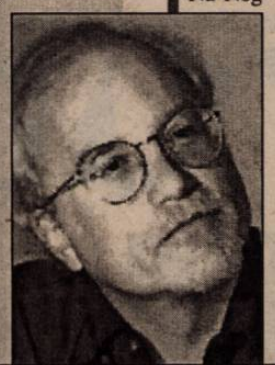

RICHARD DREYFUSS
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.25

acasa

VINERI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Mariu" 23.20 Serial: „Jake şi Grâsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Mariu" 1.00 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 13.40 Reluări 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

TEA LEONI
PRO TV duminică, 21.00

NASTASSJA KINSKI
PRIMA miercuri, 21.00

TIA CARRERE
ANTENA 1, miercuri, 23.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Cuibul de viespi" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „Războiul stelelor – Imperiul contraatacă" (SUA, 1980) 23.45 Film: „Războiul stelelor – În spatele legendei" (SUA, 1999) 1.30 Film: „Halloween 2" (SUA, 1981). Cu: Jamie Lee Curtis 3.15 Film erotic: „Playback".

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Raliu Cipru 12.00 Magazin Liga Campionilor 13.00 Serial: „Dădacă la 6 ani" 13.30 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Live Music Maker 15.30 Bucătăria lui Radu 16.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (România, 1968) 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Bacău – Dinamo 22.00 Serial: „Ally McBeal" 23.30 Serial: „La limita imposibilului" 0.30 Film: „Morocănoşii" (SUA, 1993). Cu: Jack Lemmon, Walter Matthau 2.30 Film: „Un chef de pomină" (coprod., 1997).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 12.00 Profeţii despre trecut 15.00 Fotbal: Sportul – Oţelul 17.30 ProTv Magazin 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Impact nimicitor" (SUA, 1998). Cu: Robert Duvall, Tea Leoni 23.15 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Impact nimicitor" (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 2.00 Film: „Poveşti paralele" (UK, 2000).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 12.00 Serial: „Anno Domini" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Pradă dificilă" (SUA, 1990). Cu: Steven Segal 21.30 UEFA Champions League 23.45 Gândeşte liber 1.45 Film: „Cazul Roger Ackroyd" (M. Britanie, 2000).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Pradă dificilă" (r) 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Fotbal: Ceahlăul – Steaua 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Răzbunarea lui Sam McCloud" (SUA, 1989) 21.30 UEFA Champions League 1.00 Film: „Spirite neliniştite" (Canada, 1999).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Răzbunarea lui Sam McCloud" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Provest 0.15 Film: „Familia Stupid" (SUA, 1996).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Film: „Eddie McDowd" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Film: „Evadarea perfectă" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 wwwprimatv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 14.00 Film: „Ultima urmărire" (SUA, 1976). Cu: Charlton Heston, James Coburn 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Provocarea" (SUA, 1984). Cu: Sylvester Stallone, Dolly Parton.

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" (ep.1) 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Cyborg 3" (SUA, 1995) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Film: „Nu filmăm să ne amuzăm" (România, 1974) 22.00 Serial: „Providence" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Soţia ta necredincioasă" (SUA, 1984). Cu: Nastassja Kinski, Armand Assante 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 În faţa presei – talk-show 23.00 Focus Plus.

2

VINERI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Kideo" 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 12.25 Cauza şi defectul (r) 14.00 Desene animate 15.15 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Primul pas 17.30 Campionatele europene de gimnastică 19.30 Sport plus 20.30 Lumea rugby-ului 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 D'ale lui Mitică 23.00 Film: „Sfântul Giulgiu" (Italia, 2001) 0.40 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.50 Camera de gardă (r) 10.10 Desene animate 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 13.10 Arca lui Noe 14.15 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Campionatele europene de gimnastică 22.05 Serial: „În plină acţiune" 22.50 Doc: „Despre viaţă şi sex!" 23.40 Night Calls.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: Frankebone" 14.05 Reptile: Ţestoasele – viaţa într-o carapace 15.05 Flori de Florii 16.40 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.00 Campionatele europene de gimnastică 20.45 Film: „Când afară plouă" (Italia, 2001) 22.45 Minutul 91.

LUNI 8.00 Serial: „Kideo" 8.30 Cafeaua de dimineaţă 10.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 12.30 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.00 Destine 17.25 Răscruci 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Reforma la bani mărunţi 21.30 Telejurnal 22.00 Puls 2002 22.30 Teatrul liric prezintă: Recitalurile sopranei Maria Callas la Hamburg în anii 1959 şi 1962.

MARŢI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Kideo" 10.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 E dreptul, tău! 18.30 Desene animate 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Doc.: „Hollywood D.C. – două oraşe" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Osânda" (România, 1976) 24.00 Doc.: „Ion Nicodim".

MIERCURI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Kideo" (ultimul ep.) 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 Mit şi istorie 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Minutul 91 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Mu Mu" (Rusia, 1999) 23.40 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" (ep.1) 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.30 Doc.: „Noua cortină de fier" 17.30 Afaceri la cheie 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Cauza şi defectul 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 Doc.: „Timpul trecut" 22.50 Film: „Cortina neagră" (Italia, 1995).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Film: „Misterele Bucureştilor" (r) 15.30 Fotbal: Cupa Liceelor 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ororile războiului" (SUA, 1989). Cu: Michael J. Fox, Sean Penn 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „O crimă neobişnuită" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 15.30 Film: „Emisarul ţarului" (ultima parte) 17.00 Vecinii 19.00 Observator 20.00 Strada Divertis Nr.1 21.00 Film: „În spatele liniei inamice" (SUA, 1997) 23.00 Fotbal din Primera Division 3.30 Film: „Eu şi Frankenstein" (Canada, 1996). Cu: Burt Reynolds 5.00 Documentar.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.30 Film: „Hoţul din Bagdad" (M. Britanie, 1978) 13.30 Serial: „Roswell" 14.30 Serial: „Misiune imposibilă" 15.30 Serial: „V.I.P." 16.30 Film: „Ultimul tren din Gun Hill" (SUA, 1959). Cu: Kirk Douglas, Anthony Quinn 18.30 7 zile 19.00 Observator 19.30 Academia vedetelor 22.00 Film: „Ultimul drum" (SUA, 1999). Cu: Ice-T 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Ultimul drum" (r) 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Prieten şi duşman" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Brad Pitt 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Iubirea n-are vârstă" (Canada, 1989) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Proces de conştiinţă" (SUA, 1992) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Film: „Poliţist la 14 ani" (SUA, 1996) 12.00 Film: „Boeing, Boeing" (SUA, 1965). Cu: Tony Curtis, Jerry Lewis 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Un liceu dezlănţuit" (SUA, 1996). Cu: Tia Carrere 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Film: „Vântul prin sălcii" (M. Britanie, 1996) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Masca de argint" (România, 1984) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Unul nu vede, celălalt nu aude" (SUA, 1989) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JERRY LEWIS
ANTENA 1, miercuri, 12.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 10.00 Tentaţii 14.00 Film: „Felix şi Otilia" (r) 17.00 Documentar DW 17.30 Serial: „Apel: Crima" 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Concurs" (România, 1982) 23.45 Videoclipuri.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 17.00 Documentar DW 17.30 Serial: „Apel: Crima" 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Domnişoara Aurica" (România, 1986) 22.45 Videoclipuri.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film: „Flori de gheaţă" (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Documentar 17.30 Serial: „Apel: Crima" 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Între oglinzi paralele" (România, 1978) 22.15 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 17.00 Documentar DW 17.30 Serial 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Imposibila iubire" (România, 1983) 23.00 Documentar.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 17.00 Documentar 17.30 Serial 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Pădurea de fagi" (România, 1986) 23.45 Videoclipuri.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 17.00 Documentar 17.30 Serial 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Ştefan Luchian" (România, 1981) 23.45 Videoclipuri.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 16.00 Reportaj 7 abc 17.00 Documentar 17.30 Serial 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Fata Morgana" (România, 1980) 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 23.45 Videoclipuri.

ICE-T
ANTENA 1 duminică, 22.00

JACK LEMMON
PRO TV sâmbătă, 0.30

KRISTOFF ST JOHN
PRO TV luni-vineri, 16.00

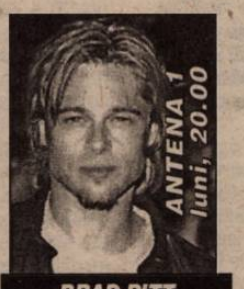

BRAD PITT
ANTENA 1 luni, 20.00

SECRETELE tinereții fără bătrânețe

Demi Moore
– 37 de ani –

● Nu depășește 2000 de calorii pe zi. Meniul e alcătuit de un renumit nutriționist (Rob Parr) și e compus din 65% carbohidrați, generatori de energie (legume, salate, sucuri de fructe), 15% proteine (Exclusiv pește), 10% grăsimi sau alimente care conțin zahăr și 1,5 litri apă pe zi.

● Practică două ore de gimnastică pe zi, programul fiind variat. Este pasionată de schi, natație, marș, caiac. Pentru filmul „G.I. Jane" a urmat antrenamentul pușcașilor marini, câte cinci ore pe zi, șase zile pe săptămână.

Sharon Stone
– 43 de ani –

● Nu-i place „să-și chinuie corpul" cu restricții alimentare de nici un fel. Totuși, nu mănâncă în mod curent alimente „periculoase", cum ar fi: pâine albă, bomboane și prăjituri. În schimb, nu se abține de la puiul la rotisor și de la iaurtul cu fructe.

● Preferă să-și întrețină forma fizică prin practicarea exercițiilor fizice. Are un antrenor particular care i-a conceput un program zilnic – de două ore pe zi – bazat pe exerciții de abdomen și întărire a musculaturii.

Michelle Pfeiffer
– 43 de ani –

● Exclude din alimentație carnea de porc și de vacă. Dimineața mănâncă două ouă fierte și pâine prăjită cu dulceață. La prânz, pește și legume, fără să țină seama de cantități. Seara, salate și paste, acestea din urmă fiind preferința ei culinară.

● Cu excepția duminicii, face zilnic câte o oră – o oră și jumătate de exerciții de gimnastică. Începând din 1991, când s-a pregătit pentru rolul din „Batman" practică, de asemenea, kick-boxing, karate și yoga.

Helen Hunt
– 38 de ani –

● Este „sclava" mâncării japoneze și a pastelor. Nu-și face probleme din cauza greutății pentru că, după cum declară, filmează în medie 12 ore pe zi („Nebun după tine"), fapt care presupune un mare consum de energie. Nu bea alcool și cafea și nu fumează. Este în schimb o adeptă a vitaminelor.

● Nu are timp pentru practicarea cu regularitate a vreunui sport.

Meg Ryan
– 41 de ani –

● Nu se teme de kilogramele în plus, ci de anemie (de care a suferit la un moment dat). Totuși, nu face excese alimentare. Dimineața mănâncă doar câteva tartine cu brânzeturi degresate, la prânz, pui la grătar cu salată, seara supă. Din când în când se delectează cu prăjituri de casă, preparate chiar de ea.

● Își menține condiția fizică practi-când dansul, joggingul (până la 8 km pe zi), exerciții de întărire a musculaturii, yoga.

Julia Roberts
– 34 de ani –

● Mănâncă orice și oricât, fără să se îngrașe. Să se îndoape la masă și să ciugulească peste zi reprezintă una din marile ei plăceri, pe care nu și le refuză, pentru că nu are nici un motiv. Îi plac mâncărurile condimentate, dar și cele dulci, se omoară după prăjiturile cu nucă, paste și brânzeturi. Peste toate aceste „păcate" se adaugă fumatul și consumul de alcool.

● Aleargă cel puțin două ore pe zi, din când în când face exerciții de aerobic și, cu regularitate, ședințe de yoga.

GROS-PLAN

Știm cu toții, actorii, chiar dacă sunt văzuți de către fanii lor ca niște ființe supranaturale, sunt totuși oameni ca oricare alții, ce pot cădea victime bolilor sau accidentelor.

◆ De mai bine de zece ani încoace, ***Michael J. Fox,*** protagonistul din serialul „Spin City", duce o grea bătălie cu nemiloasa maladie Parkinson. Recent povestea, într-o revistă condusă de Oprah Winfrey, cât timp i-a trebuit să accepte că este bolnav. Prima sa reacție a fost să nege realitatea și să ucidă medicul care i-a anunțat diagnosticul, convins că acesta a comis o eroare. „Eram un băiat cumsecade, dar când doctorul mi-a spus că am Parkinson am simțit brusc nevoia să omor pe cineva. Mă credeam puternic, tare ca fierul, așa că putea fi vorba de o eroare de diagnostic. N-a fost așa. Până la urmă am acceptat...", mărturisea Michael J. Fox. A renunțat la băutură și a început să facă tratament. Familia l-a înțeles și i-a fost dintotdeauna alături, chiar dacă actorul se amuză când spune că cei trei copii ai lui i-au pus o poreclă de genul „tăticu tremuricu".

◆ ***Jackie Chan,*** starul luptelor kung fu, s-a accidentat, pentru a câta oară?, în timpul unei cascade de „acrobații" pe care le executa la filmarea producției „High-binders", undeva la periferia Bangkok-ului. Actorul era suspendat în aer cu o curea care s-a desprins, așa că Jackie s-a trezit cu capul de pământ. Accidentul nu a fost însă grav: câteva julituri la față și o ușoară lovitură la cap; după patru ore petrecute la spital, ar fi revenit la filmări! Cel puțin așa a declarat agentul său de presă, grijuliu să nu fie afectată imaginea luptătorului în fața admiratorilor săi. Adevărul e că, tentat să practice numere de cascadorie de mare risc, Jackie Chan s-a ales cu multe accidente, din unele scăpând cu viață doar printr-un miracol.

◆ Imbatabilul ***Pierce Brosnan*** a suferit și el un accident pe platourile de filmare ale ultimului James Bond la care lucra. Turna o secvență pentru genericul filmului, un fel de cădere în aer, de la înălțime mare. Din nefericire pentru el, a aterizat prost și și-a zdrobit un genunchi. Transportat imediat la spital, a fost operat de urgență. Mai puțin norocos decât Jackie Chan, el n-a putut reveni la filmări, deoarece pentru vindecare i s-au recomandat două săptămâni de repaus. Filmările s-au întrerupt, dar potrivit declarațiilor unui reprezentant al casei producătoare EON data lansării filmului nu va avea de suferit.

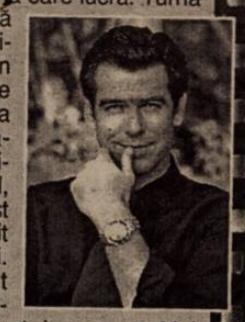

Premiant, ARESTAT DE POLIȚIE

Animatorul de stradă Thoth, eroul documentarului cu același nume din scurtul metraj care a fost onorat cu un Oscar, a ajuns în arestul poliției imediat după ceremonie deoarece „a tulburat liniștea publică" dansând și cântând la vioară. „Starul" a devenit suspect în ochii agenților de securitate în primul rând din cauza originalității vestimentației sale: fâșie de pânză cu care negrii și indienii își înfășoară de obicei coapsele, dar pe care el o pusese în jurul taliei, machiaj asortat, lanțuri în culori stridente atârnate la gât și sandale de piele. Această ținută, „asezonată" și cu o colecție de clopote africane și alte pandantive cu nuci africane și nigeriene, i-a băgat în sperieți pe responsabilii cu ordinea. Eroul din „Thoth" s-a declarat însă revoltat în fața unei asemenea atitudini: „E un eveniment... apocrif, a spus el. M-au împiedicat să sărbătoresc evenimentul. Excelent! În privința podoabelor pe care le port, cum ar fi nucile africane, ele îmi dau ritmul. La urma urmei sunt un om liber."

Culmea este că filmul documentar de scurt metraj „Thoth" militează pentru ideea înțelegerii și toleranței între oameni.

BEATLES-ii au visat cândva la „Seniorul Inelelor"

Prin anii '60, John Lennon ar fi dorit să ecranizeze trilogia fantastică a lui J.R.R. Tolkien și să interpreteze rolul lui Gollum din „Seniorul Inelelor", declara de curând regizorul filmului încununat cu patru Oscaruri, Peter Jackson. Numai că proiectul lui de atunci s-a izbit de refuzul romancierului, care nu a văzut cu ochi buni ideea Beatles-ilor. Așa că a „ucis proiectul din fașă", mai spune Peter Jackson. Paul McCartney ar fi urmat să joace în film rolul lui Frodo, iar rolul vrăjitorului Gandalf ar fi revenit lui George Harrison. La rândul său, Ringo Star ar fi îmbrăcat costumul lui Sam, acolitul devotat al lui Frodo. N-a fost însă să fie.

În privința cineastului Peter Jackson, acesta lucrează în prezent la definitivarea celei de-a doua părți a trilogiei lui Tolkien, a cărei lansare în cinematografe e prevăzută pentru luna decembrie a acestui an, ultimul episod urmând să apară la sfârșitul anului 2003.

Al Pacino, înflăcărat

Un incendiu de proporții a pus stăpânire pe proprietatea lui Al Pacino care se înalța semeață, dominând cu orgoliu, nordul „frontierei" dintre New York și New Jersey. Focul a izbucnit spre zorii unei zile de sfârșit de martie, în care casa „locotenentului orb", din „Parfum cu aromă de femeie" era plină cu invitați la o petrecere, care, ce-i drept, se terminase, dar oaspeții erau cazați în reședința starului. Ca tot americanul, foarte antrenat pentru a ști ce trebuie să facă în situații periculoase, musafirii au părăsit rapid, cu minimum de panică, aripa clădirii în care se aflau și astfel nimeni nu a fost rănit, cu toate că vedeta din „Serpico", „Scarface", „Nașul" (adică Al Pacino) s-a trezit cu greu din somn, abia când a fost deranjat de sirenele pompierilor sosiți la fața locului. Purtătorul de cuvânt al starului nu a vrut să dea cine știe ce amploare întâmplării și a declarat că pagubele au fost minime, iar cauza incendiului este „un simplu accident". De ce natură, nu se știe! Dar, poliția și pompierii au fost de cu totul altă părere, cel puțin în privința dezastrului, care nu a fost chiar neimportant.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Cura de slăbire

– un redutabil inamic al sănătăţii

Şi în frumuseţe, ca şi în vestimentaţie ori în design-ul ambiental, moda se schimbă destul de frecvent, impunând anumite „prototipuri" pe care se grăbesc să le copieze în special adolescentele şi tinerele. Ultimii ani au indus un curent ce agreează un gen de desfăşurare pe verticală a subiectului, înălţimea şi greutatea fiind invers proporţionale. Pentru a se ajunge la performanţe reale în domeniu, au apărut şi nenumăratele reţete de slăbire, care uneori ţin seama, dar nu foarte frecvent, de efectele pe termen lung asupra sănătăţii. Din nefericire, multe tinere cad în capcana ideii că ar putea arăta ca starurile de cinema, înfometându-se. Astfel, ele îşi produc grave dezechilibre în organism, cu finalitate ce poate însemna chiar moartea!

Anorexia ca drog

Chiar dacă o asemenea cură pare imposibil de urmat în primele zile, pe măsură ce subiectul rezistă tentaţiilor şi se adaptează treptat la condiţiile dure, totul începe să pară incredibil de simplu. Este, probabil, momentul-cheie al evoluţiei bolii (căci despre o boală este vorba), când întregul context îşi deplasează principalul front de acţiune în sfera psihologicului. Primele rezultate dorite de subiect, adică scăderea greutăţii, subţierea taliei ş.a.m.d., îi „dau aripi" şi regimul este continuat, fără nici un fel de reţinere, sub stăpânirea convingerii tot mai puternice că dimensiunile şi alura de manechin vor fi dobândite fără greş. Iar uneori, atingerea acestei pseudo-performanţe este grăbită, dintr-o nerăbdare o dată în plus mai nocivă.

Principalul simptom manifestat în forţarea curelor de slăbire îl constituie pierderea poftei de mâncare, numită cu un termen medical *anorexie*.

■ ***Ce este anorexia?*** Cuvântul se traduce exact prin sintagma amintită mai sus: pierderea apetitului. Uneori, aceasta indică o afecţiune mult mai gravă, ascunsă, cum ar fi maladiile digestive ori chiar cancerul. Totuşi, cel mai frecvent, este vorba despre o tulburare psihică. Într-un asemenea caz, se vorbeşte despre anorexie mentală: bolnavul se privează în mod deliberat de hrană.

■ ***Cine sunt cei afectaţi?*** Cea mai răspândită formă a anorexiei este cea răspândită printre adolescenţi, raportul între cele două sexe fiind elocvent: 9 fete la 1 băiat. O estimare foarte aproximativă, la scară naţională, poate trimite totuşi către un efectiv îngrijorător – de peste 10000 de tineri.

■ ***De ce fetele?*** Aminteam în introducerea la acest material câteva considerente de ordin mai degrabă social şi de mentalitate. Totodată, însă, trebuie spus că la adolescenţă, pe măsură ce corpul se transformă, anorexia poate să corespundă unei respingeri a feminităţii. De asemenea, foarte important, dar extrem de puţin conştientizat este faptul că fetele suportă şi o subtilă presiune socială, pentru a răspunde canoanelor de frumuseţe situate în actualitate.

■ ***Care sunt semnalele de alarmă pentru familie?*** Deseori, tânăra începe cu un regim simplu, de obicei în preajma începutului verii, apoi se supune curei cu o minuţiozitate extremă. Dacă ea ajunge să manifeste plăcere, atunci când îi vede pe ceilalţi mâncând, în timp ce ea se privează de hrană, trebuie acţionat. La fel, în cazul când se observă o pierdere continuă şi semnificativă, în greutate.

■ ***Care sunt riscurile?*** Anorexia provoacă amenoree (dispariţia ciclului menstrual) şi diverse carenţe care antrenează uscarea pielii, căderea părului, fragilizarea oaselor etc. Folosirea laxativelor poate şi ea să aibă repercusiuni nedorite, stând la originea unor accidente cardiace.

■ ***Se poate muri din cauza anorexiei?*** Din păcate, răspunsul este afirmativ: aproape un caz din zece înseamnă decesul subiectului bolnav, fie ca urmare a denutriţiei drastice, fie prin sinucidere.

Remedii

Iată, aşadar, că lucrurile nu sunt chiar atât de simple precum par, atunci când abordăm ideea dietelor pentru slăbit ca pe un „moft adolescentin". Oricum, o dată instalată, anorexia indică explicit o stare patologică ce trebuie îndepărtată cât mai rapid. O problemă ar fi că, atâta timp cât rădăcinile bolii stau puternic înfipte în planul psihic, nu medicaţia alopată, nici alte produse medicale consumabile (ceaiuri, tincturi, cure de dezintoxicare etc.) conduc spre scopul urmărit. Cea mai eficace intervenţie o au psihologii şi psihanaliştii – după cum apreciază specialiştii. Ei propun soluţii, într-un fel, deopotrivă de dure ca şi contextul care a provocat boala: controlarea zilnică a greutăţii şi izolarea pacientului. Unul din elementele-cheie îl reprezintă faptul că anorexia îşi regăseşte cauzele în probleme familiale: comportamentul bolnavului este un mijloc de ţinere sub control a relaţiilor cu cei din jur. Iar acest detaliu presupune un permanent consum de energie, tensiune ridicată în sânul familiei, violenţă (nu activă, ci în plan psihologic) – dar o violenţă mult mai gravă decât cea implicată de soluţia specialiştilor – izolarea, ca terapie. De ce? Pentru că, separat de ceilalţi, anorexicul nu mai are posibilitatea de a-i „controla", ceea ce devine repede o uşurare, chiar dacă temporar dureroasă. În acelaşi timp, anorexia reprezintă expresia unei nemulţumiri mai profunde. De aceea, spitalizarea înseamnă un fel de... slăbire a „menghinei", mai ales că aceasta trebuie să fie (şi este, în majoritatea cazurilor) liber consimţită. Urmarea pozitivă: la externare, chiar dacă nu se poate vorbi despre vindecare, pacientul nu mai stă ancorat în boala „sa", ci manifestă deschidere către abordarea fondului problemei. Ceea ce, de obicei, reprezintă garanţia vindecării ulterioare.

CEAPA, s-o avem la inimă!

E adevărat că ne face să plângem, atunci când o curăţăm, dar este singurul neajuns al cepei. Căci această legumă nu numai că ne hrăneşte, ci ne şi protejează. Ea face sângele mai fluid şi în consecinţă reduce riscul problemelor cardiace, mai cu seamă pe cel al periculosului infarct. De asemenea, este şi un puternic diuretic.

Pe de altă parte, ceapa „obligă" pancreasul să secrete insulina, astfel remarcându-se ca important aliat împotriva diabetului. La un alt nivel, reduce tensiunea oculară, combate puternic

creşterea colesterolului şi în plus imunizează corpul faţă de bacterii. La fel ca în cazul altor legume, virtuţile sale curative se dovedesc a fi mult mai puternice şi mai eficace, dacă se consumă ceapă crudă. Pentru întreţinerea organismului, sucul unei cepe zdrobite, băut în fiecare zi, face adevărate minuni, chiar dacă gustul lasă cumva de dorit. De altfel, şi proverbialul miros al cepei are de obicei un statut defavorabil, lucru cu totul exclus, atunci când se vorbeşte despre boli grave şi despre vindecări. Iar sănătatea, niciodată nu are preţ, căci ea reprezintă temeiul vieţuirii noastre normale.

PRESOPUNCTURA

îndepărtează stresul

Se spune că puţin stres, din când în când, nu strică; el stimulează eliberarea de energie necesară depăşirii problemelor de viaţă cotidiene. Numai că în societatea contemporană stresul a devenit unul dintre cei mai redutabili inamici ai sănătăţii generale, pătrunderea lui adânc în viaţa de fiecare zi generând afecţiuni dintre cele mai grave. Pentru a face faţă acestui pericol, dintre metodele terapeutice blânde se poate alege presopunctura, fără teama de a greşi. Aceasta înseamnă apăsarea cu degetele pe anumite puncte ale corpului, folosindu-se aşa-numita metodă de dispersiune: presarea punctelor indicate mai jos cu degetul mare, fără întrerupere, timp de 20 de secunde, acţiune efectuată de trei ori, cu scurte pauze între etape. Respectiva tehnică presupune abordarea succesivă a fiecărui punct, unul după altul, în ordinea următoare:

◆ *vârful capului* – situat pe linia imaginară care leagă vârfurile celor două urechi; se stimulează punctul situat exact în creştetul capului;

◆ *vârful piciorului* – situat exact în mijlocul tălpii, la distanţe egale de marginea exterioară şi de scobitura interioară a tălpii;

◆ *vârful mâinii* – situat foarte precis în mijlocul palmei;

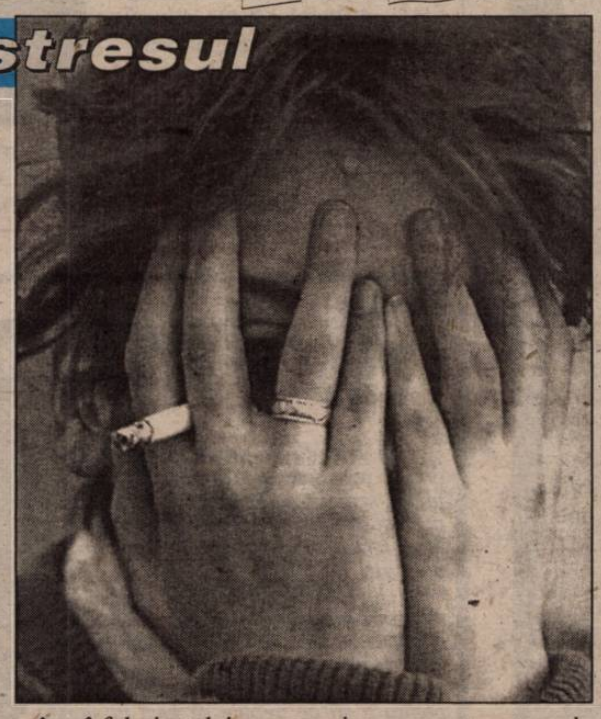

◆ *vârful pieptului* – se găseşte pe stern, în mijlocul liniei imaginare care uneşte cele două mameloane.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

EMILIA VLĂDESCU răspunde cititorilor

✉ ***Ana-Iuliana Sabău, Oradea:*** *Cuvintele dv. urâte de altădată s-au întors împotriva dv. Sunteţi o persoană răzbunătoare şi cu multă ură în suflet. Învăţaţi să vă iubiţi semenii, să ajutaţi fără orgoliu şi atunci (poate) lumina Domnului o să vă încălzească sufletul.*

Nu încercaţi să faceţi ordine în viaţa fetelor dv., lăsaţi-le să-şi găsească singure echilibrul în viaţă, iar dacă doriţi să fiţi de ajutor, iubiţi-le fără să le cereţi ceva în schimb. Uitaţi şi iertaţi!

Acum, sunteţi întunecată la suflet şi nu puteţi vedea realitatea. Dar, mai târziu, o să-mi daţi dreptate. Fie că Dumnezeu să vă călăuzească în alegeri şi în comportamentul faţă de cei din jurul dv.

✉ ***Silviu Iulian, Suceava:*** *Dragă Iulian, prin ceea ce treci tu, am trecut şi eu, şi cred că toţi avem astfel de experienţe. Face parte din lungul „drum" al vieţii noastre. Oamenii sunt, în general, egoişti, preocupaţi de problemele lor, iar atunci când se simt rău, atunci când au nevoie, numai atunci caută compania unui prieten. Nu este nici foarte grav, dar nici frumos din partea lor.* ***Aceasta este realitatea.***

Eşti foarte tânăr, dar cu timpul o să înveţi să nu mai fii aşa sincer şi să te implici atât de tare afectiv într-o relaţie. Nu uita: oamenii sunt răi şi interesaţi, atunci când îşi fac relaţii sau prieteni. Asta nu înseamnă ca şi tu să procedezi la fel, tu trebuie să fii numai pus în gardă, în legătură cu intenţiile oamenilor, să fii sincer şi ***onest****, să cauţi să-ţi înţelegi prietenii şi să cauţi fericirea în* ***tine****, nu în ceilalţi, în relaţia ta cu Dumnezeu, nu în relaţia cu prietenii.*

Aşadar, concentrează-te pe viitorul tău şi lasă lucrurile să vină de la sine. Nu forţa destinul şi înarmează-te cu multă răbdare. Mult succes!!

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Marius Stan (Bucureşti)

Din scrisoarea adresată redacţiei am înţeles că v-au fost încălcate drepturile salariale şi că aţi dori să obţineţi despăgubiri pe cale judiciară urmare a faptului că nu aţi ajuns la o înţelegere cu angajatorul.

Ne spuneţi de asemenea că aţi încheiat un contract de muncă prin care aţi fost încadrat în funcţia de agent de vânzări la o societate comercială.

Ne întrebaţi dacă contractul dv. de muncă a fost valabil încheiat şi ce drepturi aveaţi potrivit acelui contract.

Contractul individual de muncă

Trebuie să vă spunem că acel contract a fost valabil încheiat din punct de vedere al dispoziţiilor prevăzute de legislaţia muncii, aceasta prevăzând că este încheiat pe durată nedeterminată, că salariatul va presta o activitate determinată, timpul de lucru stabilit la 8 ore, salariul lunar fiind, de asemenea, stabilit, că în timpul delegaţiilor salariatul beneficiază, din partea societăţii, de transport, cazare şi diurnă, durata concediului a fost stabilită la 30 de zile(art. 64 alin. 1 şi 2, art. 68, art. 70 alin. 1 din C. Muncii).

În executarea contractului de muncă aţi semnat, de asemenea, o decizie internă, ale cărei clauze considerăm că sunt prevăzute în limitele legale, neputând fi considerate abuzive.

Astfel, prin această decizie, angajatorul şi salariatul au convenit că salariatul va beneficia de bonusuri sau va suferi o diminuare a salariului de bază în funcţie de rezultatele muncii care vor consta în realizarea cotelor stabilite trimestrial.

Aşa cum am precizat, aceste clauze contractuale sunt legale. Astfel, sistemul de salarizare se poate diferenţia după calitatea şi cantitatea muncii. Acestea pot influenţa salarizarea în dublu sens: atunci când sunt la niveluri ridicate determină acordarea de premii şi sporuri la salariul de bază, iar în caz contrar pot conduce la diminuarea salariului de bază, ceea ce s-a întâmplat în cazul dv. urmare a faptului că nu aţi realizat cotele ce au fost stabilite în sarcina dv.

Astfel se stabileşte şi o relaţie imediată între câştig şi rezultatele muncii, ceea ce îi determină pe salariaţi să menţină un ritm ridicat de lucru.

Cu privire la încetarea contractului, trebuie să vă spunem că acesta nu a încetat în urma deciziei unilaterale a angajatorului, ci a încetat prin acordul părţilor.

Acestea au stabilit, o dată cu încheierea contractului (semnarea deciziei interne): contractul va înceta ca urmare a nerealizării cotelor stabilite (art. 129 C. Muncii).

Astfel, consimţământul prealabil l-aţi dat la încheierea contractului, prin recunoaşterea posibilităţii angajatorului de a lua aceste măsuri.

Faţă de cele precizate considerăm că societatea nu vă datorează nici o sumă de bani cu titlu de drepturi salariale sau despăgubiri.

De asemenea, încadrarea în cartea de muncă şi modificarea salariului au fost stabilite tot cu acordul dv. prealabil, neputând fi considerată în nici un caz o decizie unilaterală a anagajatorului.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

CĂLĂREŢI

1. Ce sfânt creştin, originar din Capadocia, este reprezentat călare, omorând un balaur?

2. Ce scriitor francez (1896-1979) a scris romanul „Călăreţii"?

3. Cine a pictat în 1812 tabloul „Ofiţer de vânători, călare, din garda imperială"?

4. Cine a compus muzica baletului „Călăreţul de aramă"?

5. Cine a sculptat statuia lui Matei Corvin aflată în oraşul Cluj-Napoca?

6. Cine a regizat, în 1979, filmul „Călăreţul electric"?

7. Cine a scris romanul „Călăreţul fără cap"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Tatăl lui Basarab I a fost Tihomir (Tugomir, Togomer), conducător al unei formaţiuni stabile româneşti de la sud la Carpaţi (c.1290-c.1310). 2) Bogdan I era din Maramureş. Răzvrătindu-se în 1343 împotriva regelui Ungariei, Ludovic de Anjou, a trecut în 1359 în Moldova. 3) Balada „Moartea lui Gelu" a fost scrisă de George Coşbuc (1866-1918). 4) Mama lui Ştefan cel Mare se numea Oltea. 5) Tabloul „Vlad Ţepeş şi solii turcii" (1862-1863) este opera lui Theodor Aman (1831-1891). 6) Muzica operei „Ion Vodă cel Cumplit" aparţine lui Gheorghe Dumitrescu (1914-1996). 7) Regizorul (şi interpretul rolului principal) filmului „Mircea" este Sergiu Nicolaescu.*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările din numărul 13 a.c. cu tema „Şah" am primit extrem de puţine scrisori, dar foarte multe telefoane, în special de la bărbaţi. S-ar putea ca cititorii noştri să-şi menajeze forţele pentru concurs. Aşadar:*

– 7 răspunsuri corecte: Mihai Waspusch – Bucureşti. *După cum vedeţi v-am luat în considerare şi răspunsul numărul 4. Aşa gândeam şi eu, dar autorul întrebărilor este de altă părere pe care am verificat-o şi este exactă. Sigur însă că termenul poate fi extins la câteva evenimente şahiste.*

– 6 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra Neamţ, *exprimându-ne regretul că nu a văzut filmul respectiv şi nu a putut răspunde la întrebare.*

Au telefonat cu 3 şi 4 răspunsuri corecte: Mihai Vasiliu – Târgovişte; Dan Dobrescu – Ploieşti; Vasile Cismaru – Piteşti; Ion Dinu – Giurgiu; Cristian Mirescu – Bucureşti *şi mulţi alţii cu câte 1-2 răspunsuri corecte.*

Începând cu numărul viitor vom publica numele celor care au răspuns la întrebările concursului. Îi rugăm încă o dată pe participanţi să menţioneze pe plic numele rubricii sau al autorului. Mult succes! (I. Stoica)

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

BOEHNISCH – UHLMANN, 1989

DEZLEGARE: 1... ab4 2. hg4 (2. cb4 Ta2! 3. Ra2 Ta8 4. Rb3 Ta3X) 2... b3 3. Te2 Nd3 4. Tb2 Cb2 5. Rb2 Ta2 6. Rb3 Na4 7. Rb4 b5 cu mat imparabil.

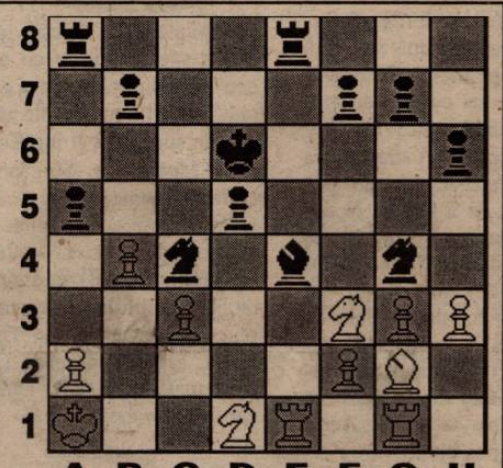

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Dacă aveţi jardiniere sau alţi recipienţi din lemn în care vreţi să plantaţi flori şi, cu siguranţă, vă doriţi să se degradeze cât mai greu posibil, protejaţi-le cât mai bine. Asta înseamnă în primul rând să evitaţi cât mai mult contactul lemnului cu apa. În acest scop se recomandă ca vasele să fie căptuşite în interior cu smoală (lăsându-se libere însă orificiile de scurgere a apei) iar la exterior să fie vopsite cu o vopsea care lasă lemnul să respire, deci care nu astupă ca o peliculă compactă porii. O impregnare a lemnului cu lac incolor, de exemplu, îl protejează de atacurile dăunătorilor. Indiferent pentru ce soluţie se optează, vopseaua sau lacul trebuie aplicat în strat subţire.

Ghioceii de grădină, care primăvara formează insule de un alb imaculat, cu aromă vegetală proaspătă, pot fi ajutaţi să se înmulţească de la an la an. După ofilire, tulpina şi capsula cu seminţe se apleacă la pământ. De obicei, oazele de ghiocei atrag furnicile, dar asta nu e un lucru rău pentru că tocmai ele sunt cele care transportă de colo-colo seminţele, mărind covorul de ghiocei.

Sfaturi utile

În zilele capricioase de primăvară, protejaţi plantele de exterior, recent cumpărate din florării. Plantele au fost cultivate în sere şi sunt obişnuite cu o anumită temperatură şi o anumită umiditate, deci pentru început nu sunt foarte rezistente. Le trebuie timp până să se adapteze la condiţii noi de viaţă, aşa că în eventualele zile reci, capricioase, acoperiţi-le cu ziare. Aşa îşi vor păstra prospeţimea şi vigoarea iniţială multe săptămâni.

Zambilele, lalelele şi primulele cumpărate din florării, în ghivece, şi apoi plantate în grădină necesită o îngrijire specială. După ofilirea florilor şi îngălbenirea frunzelor, plantele se curăţă, lăsându-se rădăcina în pământ. Multe dintre ele ajung să se sălbăticească sau cel puţin să revină la condiţia lor de plante crescute în aer liber şi să formeze în timp, prin înmulţire, un adevărat covor.

În această perioadă este momentul optim de plantare a arbuştilor decorativi care înfloresc primăvara, cum sunt forsitia, azaleea, magnolia, migdalul, gutuiul decorativ...

Este timpul ideal pentru înmulţirea begoniilor. Dacă veţi cumpăra bulbi, aveţi grijă să-i plantaţi în „pământ de cultură", care de asemenea se găseşte în comerţ. Acoperiţi bulbii cu un strat de pământ gros de circa 1 cm şi aşezaţi ghiveciul sau lădiţa într-un loc cald. Nu lăsaţi pământul să se usuce.

Tot acum este momentul înmulţirii plantei de origine indiană numită Canna. Rizomii se plantează în pământ nisipos, vasul amplasându-se într-un loc cald şi luminos. Miraculos de repede vor apărea plăntuţele noi care se pot scoate afară sau se pot planta în grădină, în locul definitiv, pe la mijlocul lunii mai.

La sfârşitul lunii aprilie, aproape tuturor plantelor adulte le prinde bine prima fertilizare din acest an. Iniţial soluţia poate fi în concentraţie mai redusă, apoi, în următoarele etape, mai concentrată.

Când redecoraţi balconul, terasa ori grădina nu uitaţi că sunt unele plante care preferă să fie aşezate în semiumbră. Printre ele se numără: hortensia, cerceluşul, feriga, begonia cu flori, unele soiuri de iederă etc. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„RECTIFICĂRI"

LUCRĂTOARE LA „NUFĂRUL" / ŞTREANGURI		ANIMAŢIE / MAŞINĂ DE GĂTIT		COPAC UMBROS / GAZETĂ		FECIOR STILAT / MÂNCATUL OASELOR		BIO! / COMPLEX CELULAR	ÎN NICI UN LOC / MOŞNENI MOLDOVENI
TRECUTE ÎN REVISTĂ / DESLUŞITĂ								BOLD / FAC DIN NOAPTE ZI	
				A FACE O RECLAMAŢIE / ZGÂRCITĂ					
SPRINTENA LA MINTE / COMIC SLAB					PRIMUL RAS / CREMĂ DE LAPTE				
				CAP DE VULTUR! / POPOR		„CLAXONUL RĂCELII" / PERECHE DE CAI			
PRINSE ÎN POZĂ! / MERE!			CÂNTEC DE LEAGĂN / FILAJ				ULEI SFINŢIT / SALIN		
		COMPLICI / COST							PREFIX LA MAŞINĂ
A ŞOCA / NU-ŞI VĂD LUNGUL NASULUI					CONDEIUL CRONICARILOR / MĂMĂLIGĂ MOALE				ŢINUT CA ÎN PALMĂ
				CARUTAŞ DIN VECHIME / REGE!					
POPASURI / TAMPONATĂ PE RANĂ						CELE ŞAPTE FRUMOASE			
				DEOSEBIT DE GREOI					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ASOCIAŢII DE IDEI". *Orizontal:* C - U - L - M - M - V - COORDONATORI - LACATUSERIE - SAMAR - COSMAR - BERAR - REALI - BONE - ALI - NI - RI - PRE - GE - O - DA - PAIATA - GF - TALI - TALERI - HOTARI - SOROC - ROSIOR - SOSI - FISA - COMISII.

Test

Încercaţi să găsiţi cele opt mici diferenţe dintre cele două desene alăturate. *(Gh.R.)*

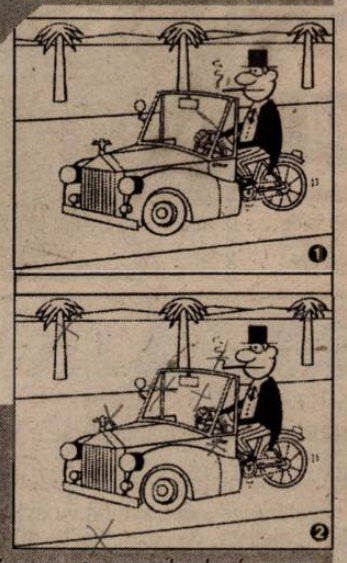

SOLUŢIA: *1) Palmierul din stânga. 2) Sigla de pe cămaşa şoferului. 3) Aripa aparatului de zbor. 4) Marginea stradală. 5) Portiera. 6) Fumul din mijloc. 7) Şasiul. 8) Palmierul din dreapta.*

UmOr

– Mi-am pierdut umbrela!
– Când ai observat?
– Când am vrut s-o închid...

Două prietene stau de vorbă:
– Tu te-ai măritat din dragoste sau din interes?
– Nici una, nici alta! Când m-am măritat soţul meu nu era atât de sărac încât să-l iau din dragoste, dar nici atât de bogat ca să-l iau din interes!

– Oare o să ajung să trăiesc 100 de ani? se întreabă visătoare soţia.
– Categoric nu! Îi răspunde soţul. Ştim amândoi că te-ai oprit de ani de zile la 35!

– Mămico, de ce ai tăiat bucata de prăjitură aşa de mică? Ştii bine cât îmi place...
– Dar nu e pentru tine, e pentru sora ta.
– Aşa de mare?

Doi copii stau de vorbă:
– Tăticul meu este exact cum e şi ceasul bunicii!
– Cum?
– Când e întors, bate!

Dinamo, criză nervoasă

S-a contorizat cea de-a patra partidă de când echipa din Ştefan cel Mare n-a mai văzut la faţă victoria. 3 puncte în patru partide este parcă ceva mai bine decât performanţa UM Timişoara! Lăsând gluma la o parte, să observăm că Dinamo nu a reuşit să se impună în faţa Astrei, al cărei lot visează mai mult la evitarea retrogradării decât la vreo clasare mai merituoasă. Dinamo, în schimb, se simte confortabil în fotoliul de lider al clasamentului, aşa încât rezultatul de sâmbătă pare mai mult un ajutor dat echipei ploieştene decât un semieşec. Asta nu înseamnă că suporterii dinamovişti sunt în stare să înghită fie şi gesturi caritabile, motiv pentru care ei au plecat nervoşi de pe stadion, nu înainte de a cere şi demisia antrenorului Ion Marin care, într-un gest de măreţ efort de concentrare pentru victorie s-a materializat cu o criză nervoasă întâmplată pe final de meci. Mâine-poimâine devine şi fotbalul un sport mai periculos decât ziaristica. Oricum, la 5 puncte după Dinamo (44) se află acum trei echipe la egalitate de puncte (39): Naţional, Rapid, Oţelul.

SPORT FLASH

Steaua nu mişcă

Pentru militari partida de la Ploieşti a fost şi mai grea şi mai uşoară. Mai grea pentru că era în deplasare, mai uşoară pentru că Petrolul se pregăteşte şi ea pentru retrogradare. Suporterii au aşteptat să vadă o victorie şi o ieşire dintr-o criză despre care vorbeşte toată lumea, criză care macină unul dintre cele mai importante echipe de fotbal din România. N-a fost aşa, partida s-a terminat indecis, 1-1, asta după ce Petrolul părea că e călare pe situaţie, mai ales după deschiderea scorului după nici 3 minute de joc. Steaua a arătat lumii că tot nu mişcă, rezultatul de egalitate echivalând cu o înfrângere dacă ne gândim la partenerul de joc. Suporterii şi-au vărsat din nou supărarea pe Piţi, antrenorul care nici nu face nimic pentru echipă, dar nici nu demisionează. Deşi a obţinut primul punct în deplasare, după 7 etape, Steaua rămâne tot pe locul 7.

Rapid visează

Câştigând partida cu Universitatea Craiova, pe terenul de sub podul Grant, Rapid este, cum ar veni, pe locul 2, chiar dacă la adevăr este pe locul 3, ceea ce înseamnă că poate visa la... câştigarea campionatului, dacă tot a scăpat de rivala Steaua, campioana *en titre*. Dar cum mai e mult până departe, mai e nevoie şi ca Dinamo să fie de acord cu această visare. Cert este că feroviarii lui Hizo au reuşit să câştige o partidă care a început cu stângul pentru ei, studenţii din Bănie deschizând scorul pe Giuleşti. 3-2 este scorul final cu care Rapid a ajuns la 5 puncte de lider, şi alte pericole nu pare să-i mai pască, asta dacă excludem Oţelul lui Lăcătuş care a învins încă o dată, de data asta acasă, pe FC Argeş. Şi uite aşa, deşi pare o viaţă agitată, fotbalul nostru se târâie pe coate. Dar, dacă e să fim cinstiţi până la capăt, să spunem că naţionala noastră, deşi încropită, şi-a găsit suflul sub mâna unui antrenor profesionist, cum e Puiu Iordănescu, zis Generalul. Dovadă? Partidele amicale cu Ucraina şi cu Polonia. Asta ne întăreşte convingerea că cineva a vrut să nu ne calificăm la Mondiale atunci când naţionala României a fost dată pe mâna unui Bölöni şi, şi mai rău, pe mâna lui Hagi.

GEORGE CUŞNARENCU

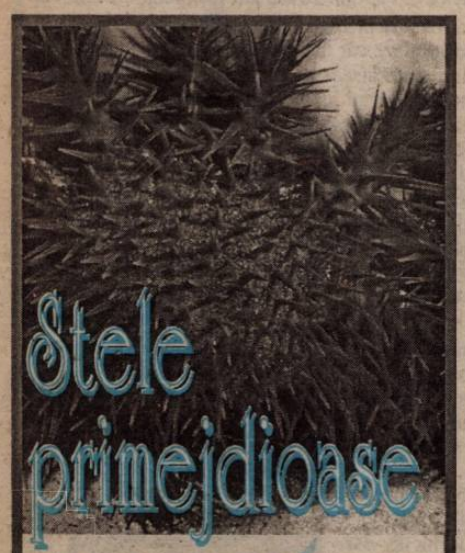

Stele primejdioase

Această stea de mare cu un diametru oscilând între 25 şi 80 cm, înzestrată cu 14-18 braţe şi acoperită de spini de 4-5 cm cunoaşte o explozie demografică fără precedent. Se găseşte aproape în toate mările tropicale în afară de Atlantic. Se numeşte „Coroana lui Crist" şi constituie o serioasă ameninţare a sistemului coraligen, motiv pentru care cercetătorii au demarat lupta împotriva ei. (I.S.)

Un pahar de aer prospăt, vă rog!

Locuitorii din Osaka pot de acum să remedieze efectele nefaste pe care le au asupra sănătăţii fumul de ţigară, gazele de eşapament sau alte surse de poluare, oferindu-şi o doză de aer curat şi aromatizat, comandată în Wing Oxy Bar. În acest bar, patronul s-a gândit să creeze clienţilor posibilitatea de a inhala, la comandă, aer proaspăt cu aromă de fructe, de mentă sau de mandarine, după preferinţe. Un angajat al barului declara că „inhalarea de oxigen parfumat este benefică pentru sănătate, având efecte pozitive clare pentru vitalitate. Aerul oferit de noi ajută de asemenea la reducerea stresului şi la... terminarea cu bine a unei seri cu exces de băuturi alcoolice". Deşi pare o ciudăţenie, „barurile cu oxigen" sunt din ce în ce mai căutate în marile metropole asiatice, în special în Hong Kong şi în Japonia. În Singapore, unde de asemenea există astfel de baruri, sortimentele de aer au deja nume evocatoare (şi provocatoare!) în funcţie de parfumul folosit; de exemplu: „Sex pe plajă". În Thailanda, aromele propuse sunt ceva mai tradiţionale: citrice, eucalipt, lavandă... *(A.P.)*

3000 de ouă de ciocolată au invadat Roma

Cu gândul la apropiata sărbătoare a Paştelui, dar şi la Salonul european al ciocolatei, Capitala Italiei s-a transformat pentru o zi într-un... cuib plin cu ouă de ciocolată. Tradiţionalul loc de popas al turiştilor – treptele din Piaţa Spaniei, din inima Romei – a fost invadat de peste 3000 de ouă gigantice din ciocolată neagră sau cu lapte. Evident că surpriza a fost savurată de oamenii de toate vârstele. (A.P.)

Guliver în... ţara peştilor roşii

Lee Tak, un piscicultor din Hong Kong, a lansat o provocare tuturor amatorilor de peştişori exotici roşii, cu valuri: cine deţine cel mai mare exemplar din această specie? Ştia el bine pe ce se bazează când a lansat chemarea la întrecere: el deţinea în crescătoria proprie un „peştişor" cu o greutate de 1,54 kg şi o lungime de 37,2 cm şi spera ca această „piesă" de colecţie să fie cea mai mare din lume şi poate, în acest fel, să intre în Cartea Recordurilor. Din nefericire pentru el, fraţii Jacky şi Louis Chan, tot din Hong Kong, vizau acelaşi lucru, bazându-se pe un Oranda roşu, care de asemenea măsura 37,2 cm lungime. Lee a văzut... roşu în faţa ochilor deoarece, după cum a susţinut el, Oranda este o varietate de peşti dotaţi din naştere cu o coadă mai lungă, aşa că tot exemplarul prezentat de el ar trebui să fie considerat unicul campion. Indiferent de părerile unora sau altora, un lucru rămâne cert: în China, peştii roşii sunt un simbol al norocului. *(A.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- De vorbă cu... vânătorii de planete
- Cum a fost stabilită data Paştelui?
- Femina club
- Pro şi contra aspirinei
- A douăsprezecea planetă
- A fost descoperit palatul lui Irod
- Dispariţia pădurilor din insula Paştelui
- Întâmplări adevărate
- Să întinerim... frumos!
- Tineri şi neliniştiţi
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

29 APRILIE – 5 MAI

BERBEC (21.03-20.04): Configuraţia astrală pentru această perioadă sugerează faptul că veţi avea parte de câteva bucurii de natură financiară şi sentimentală. S-ar părea că partenerul de cuplu devine unul ideal.

TAUR (21.04-21.05): O surpriză plăcută vă va oferi în acest interval o persoană din Berbec sau Fecioară. Va fi un gest prietenesc, foarte bine venit într-o circumstanţă delicată pentru dv. Pe de altă parte, curba financiară este în plină ascensiune.

GEMENI (22.05-21.06): Nici o umbră nu se abate asupra destinului dv., toate curbele astrale principale se situează mult deasupra normalului. S-ar putea, totuşi, spre finele săptămânii, să aveţi un conflict în familie.

RAC (22.06-22.07): Veţi scăpa de o obsesie mai veche, datorită unei împrejurări fericite şi clarificatoare. Întâlnirea cu un Scorpion sau cu un Vărsător vă va fi extrem de benefică, şi din punct de vedere sentimental.

LEU (23.07-22.08): Atenţie! Curba financiară este acum foarte capricioasă; ea oscilează periculos şi, în consecinţă, s-ar putea să aveţi un ghinion financiar. Cât despre dragoste, totul decurge la cote maxime.

FECIOARA (23.08-21.09): În pofida unor relaţii excelente, în această perioadă unul dintre cei mai apropiaţi prieteni vă va face o figură de zile mari. Dar nu va fi cazul să vă alarmaţi, lucrurile se vor remedia curând.

BALANŢA (22.09-22.10): Două evenimente contradictorii vor umple acest interval. Primul este pozitiv şi provine din sfera materială. Cel de-al doilea este mai puţin plăcut şi se va produce în mediul profesional.

SCORPION (23.10-21.11): Toate şi totul vă merg din plin, şi atunci de ce vreţi să vă faceţi greutăţi singur? Curba psihicului prezintă sinuozităţi periculoase, ceea ce poate însemna că parcurgeţi o fază pesimistă, total nejustificată. Nu încetaţi să credeţi în steau dv.!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Unul dintre visele dv. se va împlini acum, sub influenţa benefică a lui Saturn. Poate că este vorba de o problemă de serviciu, poate că are legătură cu viaţa sentimentală, oricum e de bine.

CAPRICORN (21.12-19.01): Un ghinion financiar vă pândeşte în primele zile ale perioadei, însă nu trebuie să vă faceţi griji pentru că în weekend veţi primi o veste foarte bună din acest domeniu.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară este în creştere galopantă şi se pare că veţi da lovitura. Şi norocul vă însoţeşte acum, sub oblăduirea lui Jupiter, de aceea poate ar trebui să participaţi la jocurile oficiale ale şansei.

PEŞTI (19.02-20.03): În prima jumătate a perioadei sunteţi apatic şi nu vă implicaţi în prea multe lucruri. Însă o veste financiară excelentă (joi, vineri) vă va reda optimismul şi vă veţi simţi alt om.

Personalităţile săptămânii: *Mihai Ralea, Mina Minovici, Gheorghe Tomozei, Damian Stănoiu, George Constantin;* Max Plank (Nobel fizică 1918), H. Sienkiewicz (Nobel literatură 1905), Niccolo Machiavelli, Novalis, Jaroslav Hasek, Duke Ellington, Guy de Maupassant, Audrey Hepburn.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 571 • ANUL XLV • 2 MAI 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 18 (2321)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cuvintele sunt păsări sălbatice; o dată scăpate, nu le mai poţi prinde.*
(Jean Simard)

■ *Plictiseala e una dintre surorile morţii.*
(Julien Green)

■ *Prostia este infinit mai fascinantă decât inteligenţa. Inteligenţa are limitele ei, prostia nu.*
(Umberto Eco)

Sărbători fericite de Sfintele Paşti!

Simboluri pascale

Ne mai despart doar cateva zile de momentul în care credincioşii ortodocşi din ţara noastră şi de pretutindeni vor prăznui cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii, Sfintele Paşti – Învierea Domnului.

Paştele este una dintre cele mai vechi sărbători. Iniţial a fost prăznuit de evrei şi marca eliberarea acestora de sub dominaţie egipteană, de către Moise. De fapt cuvântul Paşti vine, prin filieră latină, din limba ebraică şi înseamnă trecere. Paştele creştin marchează trecerea de la moarte la viaţă şi eliberarea din robia păcatului şi a morţii, adusă de Iisus Hristos prin învierea sa din morţi. Serbat numai în zi de Duminică, aşa cum a hotărât Sinodul de la Niceea din anul 325, Paştele începe practic de la miezul nopţii de sâmbătă spre duminică. În ziua de Paşti credincioşii primesc la biserică o anafură specială, făcută din pâinile anume aduse de ei mai dinainte. În popor aceasta se numeşte tot Paşti, dar nu trebuie confundată cu Sfânta Împărtăşanie, fiind doar sfinţită printr-o binecuvântare şi stropită cu vin şi cu aghiasmă.

Celebrarea Paştelui este plină de frumuseţe, în special la sate. Oamenii îmbrăcaţi în costume tradiţionale, sau noi, se salută cu multă bucurie şi se întorc de la serviciul religios cu lumânările aprinse. Timp de trei zile mesele rămân întinse în casele oamenilor iar de pe ele sunt nelipsite mielul, ouăle roşii şi pasca.

Dintre simbolurile Paştelui, cel mai reprezentativ este, fără îndoială, Oul Pascal, fără de care, cel puţin în ţara noastră, sărbătoarea este de neconceput. Există o sumedenie de legende legate de „ouăle roşii" dar în aproape toate culoarea simbolizează sângele, jertfa Mântuitorului. Pe lângă ouăle roşii, ţăranii noştri sunt vestiţi la încondeierea ouălor, ajungându-se la o adevărată artă. Aceste ouă nu se mănâncă, de obicei, ci sunt aduse la biserică sau sunt oferite rudelor, naşilor, prietenilor şi sunt păstrate înşirate pe fir la icoane.

Pasca este o altă specialitate tradiţională, o coptură cu împletituri speciale, cu brânză de vaci şi stafide, „cinstea mesei" după cum se spune în Bucovina. În jurul ei au apărut de asemenea legende, toate legate de învăţăturile Mântuitorului.

În noaptea de Înviere se aprind focuri pe dealuri, focuri în jurul cărora se aşază oamenii şi istorisesc întâmplări din viaţa lui Iisus. În unele regiuni acestea ard toată Săptămâna Mare.

Puteri miraculoase pare sa aibă spălatul din dimineaţa de Paşti cu o apă în care s-au pus ouă roşii şi un ban, de preferat din argint. Oamenii se freacă pe obraz cu ou şi cu bani pentru a fi sănătoşi tot anul.

În tradiţia orăşenească au pătruns şi simboluri străine cum este cel cu iepuraşul care aduce dulciuri copiilor cuminţi. Aceste împrumuturi, departe de a diminua solemnitatea Sărbătorii, exprimă dorinţa oamenilor de a o îmbogăţi cu noi şi noi simboluri.

IRINA STOICA

■ Cum a fost stabilită data Paştelui?

■ A fost descoperit Palatul lui Irod

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

cartea albă

ABATORUL PERSONAJELOR LITERARE

Mă opresc astăzi la romanul lui Nicolae Iliescu intitulat *Abatorul de vise*, apărut la sfârşitul anului trecut. Când spun roman mă refer la „roman" în *stil Iliescu* şi asta pentru că la Nicolae Iliescu, roman înseamnă ficţiune reală, personaje închipuite care seamănă cu el alături de prieteni reali şi personaje publice. *Abatorul de vise* este un fel de jurnal intim şi romanesc în care notaţiile sunt pe rând lirice şi cinice, crude şi romantice, critică literară şi pamflet scris de un reprezentant de seamă al prozei Generaţiei '80. Cine nu ştie, crede că autorul vorbeşte despre un personaj, dar pentru prieteni, e limpede că nişte notaţii ca acelea pe care o să le citez mai jos nu se referă decât la autorul romanului, Nicolae Iliescu: „Dar nu, el nu a avut camera lui până la 30 de ani. A stat prin gazdă, a obţinut o garsonieră la Policolor – unde n-a stat niciodată peste noapte, dar a folosit-o la alte năzbâtii –, a avut un apartament în Crângaşi, de două camere, unde „locuia" la sfârşit de săptămână, pentru ca apoi să renunţe la el şi să se mute la nevastă. Treizeci de ani!". Când renunţă la notaţii autobiografice, Iliescu face fotografii după realitate: „Mostră (din piaţa Gemeni, nu de la Lido-Veneţia): ţăran român (cioareci de postav, cizme de cauciuc, pufoaică, pălărie şi mâini ponosite de munca timpului) intrând la brutăria turcească (!) cu gând să cumpere (!!) patru baghete(!!!)". Sau emite păreri critice, scriind scurte eseuri sclipitoare: „Ne place acum să ne plimbăm cu privirea prin filmele de acţiune, nu prin cele de artă. Când mai văd câte o secvenţă din aia, voit antologică, aţoasă, cu trimiteri, un ghem de imagini metaforice, mă ia somnul. Deşi arta, ca să arate ce-i dincolo, are nevoie de o deplasare iute şi rece, de un refuz al planului iniţial. Ca la Kusturica, care-i un Fellini balcanic: pac! Şi iese o gâscă! Sau morţii aia care învie. Cazuri clinice, curte a miracolelor, frumuseţe decolorată...". Poţi întâlni eseuri pe marginea Bibliei, călătorii prin parcul Circului sau prin universul parizian. În acelaşi timp, descoperi vibraţia subtilă a amintirilor din copilăria petrecută în jurul blocului de pe „Ştefan cel Mare", în care descrierea sentimentală trăieşte alături de exprimări neaşteptate, ambele atribute ale unui scriitor adevărat: „Ba, mai mult, nici bătătorul, bara aceea de fier ruginit pe care întindea tata, drăgăliţă doamne, covoarele, sâmbătă de sâmbătă, şi în jurul căreia ne jucam noi leapşa, umflate de farmecul discret al copilăriei, nu mai putea fi folosită...Părinţii nu ne mai dădeau voie „la copii", în spatele blocului, astfel încât atârnam mai mult de balcon, privind vara care, ca o nesimţită, ne onora cu prezenţa". În fine, pentru cine nu înţelege că *Abatorul de vise* este un „roman" alături de care autorul adaugă precizarea „conferinţă de presă", iată finalul cărţii: „Acum, fix în momentul ăsta, îmi vine să plâng. Trebuie să reînvăţ să trăiesc. Pentru asta ai nevoie de un curaj nebun. Îl voi avea oare? (O voce din off, ca prin sticlă): – Pacientul Nicolae Iliescu e rugat să-şi ia medicaţia şi să se prezinte la radiologie!". Aceasta este realitatea pe care o scrie Nic Iliescu, cu o fineţe aproape chirurgicală şi cu un talent care nu trebuie să-i lipsească nici măcar medicului, şi pe care până la urmă el o vede prin „prăpădul şi testamentarul geam prin care abureşte absurdul, nebunia şi orgasmul existenţei noastre de zi cu zi".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

ROXANA N., Iaşi: „...Am avut întotdeauna o admiraţie deosebită pentru cei care alcătuiesc horoscoape şi care pot da anumite informaţii oamenilor despre viaţa lor (...) Eu am 48 de ani şi mă interesează aceste lucruri pentru că, acum mai bine de două decenii, am consultat un astrolog şi tot ce mi-a spus atunci s-a adeverit. Eram studentă la Bucureşti, la medicină, şi aveam mari probleme sentimentale. Unul dintre amicii unei colege de cameră de la cămin se pricepea la astrologie. Mi-a luat datele şi, peste câteva zile a venit şi mi-a spus, printre altele, că în viaţa mea nu poate exista decât un bărbat din Taur sau din Berbec (...) Aşa a şi fost! Eu sunt născută în zodia Balanţei şi aş vrea să ştiu de ce sunt «legată» de zodiile respective, cum se stabilesc relaţiile astrale şi ce spune zodiacul chinezesc în această direcţie. Vă mulţumesc!"

– Stimată doamnă Roxana N., vă mărturisesc faptul că scrisoarea dv. (din care n-am putut cita decât o parte) m-a impresionat foarte mult. Faţă de experienţa dv. de viaţă, încrederea în astrologie este remarcabilă. Din epistolele primite reiese faptul că o dată cu înaintarea în vârstă, astrologia devine tot mai puţin credibilă... Dar asta e o altă problemă. Revenind la solicitările dv., trebuie să vă spun că relaţiile sentimentale depind – după o anume regulă a astrologiei clasice europene – de planetele Marte (pentru bărbat) şi Venus (pentru femeie). După cum se prezintă acestea în temele natale şi după poziţiile lor reciproce se poate deduce care sunt afinităţile de această natură (nu şi relaţiile de serviciu!). Astfel, dv., ca Balanţă, sunteţi compatibilă cu Leii, Balanţele şi Capricornii; cu Taurii, Fecioarele şi Peştii vă înţelegeţi cel mai rău. Dacă în tinereţe cineva v-a spus că vi se potriveşte un Berbec sau un Taur (şi predicţia s-a confirmat), asta nu face decât să confirme şubrezenia anumitor „legi" astrologice sau imprevizibilitatea destinelor noastre. Pe de altă parte, în zodiacul tradiţional chinezesc Balanţa este Câine (ca zodie lunară), şi are drept element cosmic Metalul. Iar Câinele se află pe acelaşi triunghi al armoniei cu Tigrul (Vărsător) şi Calul (Gemeni). Deci nici o punte de legătură faţă de Berbec (Dragon) şi Taur (Şarpe)... În încheiere, vreau să vă mai spun că şi întâmplarea joacă un rol important în alegerea partenerului, relaţiile astrologice dorind de fapt să stabilească un fel de cauzalitate şi să facă ordine prin meandrele destinelor noastre.

*

– Dragă Paula, despre zodia Peştilor am scris deja, dar îmi face plăcere interesul tău pentru rubrica noastră. Am să încep cu o informaţie dezamăgitoare, despre care nu am scris până acum. Actualii Peşti sunt... Vărsători! Datorită precesiei echinocţiului de primăvară, în intervalul de două mii de ani toate zodiile s-au „mutat" cu aproximativ 30 de zile înapoi. Dar cum astrologia nu prea ţine seama de datele ştiinţifice riguroase, în mod tradiţional Peştii au rămas pe locul lor. Oricum, planetele guvernatoare ale acestei zodii, Jupiter şi Neptun, spun totul despre caracterul şi temperamentul Peştilor. Despre Jupiter se spune că este astrul „marelui noroc" şi al onoarei, iar despre Neptun clasicii spun că este „planeta visătorilor". Ce se poate deduce de aici? Nativilor din Peşti li se potriveşte o zicală populară (afirmă specialiştii), şi anume: unei berze oarbe îi face Dumnezeu cuib! Cred că ar fi suficient să-ţi amintesc de Mozart, de viaţa lui formidabilă, dedicată totalmente compoziţiei, de faptul că a iubit o femeie şi s-a nsurat cu alta, că a fost bolnăvicios, că nu i-a păsat de bani şi nici de glorie etc., etc. La polul opus se află hiper-raţionalul Einstein, un Peşte care a bulversat gândirea ştiinţifică şi încă o mai influenţează cu mare forţă. Din aceste două exemple de genialităţi în două domenii diferite se pot trage concluziile de rigoare. În final, îmi permit să-ţi dau un sfat, fiind „puţin" mai bătrân decât tine: Peştii au tendinţa de a confunda visele cu realitatea, de a visa cu ochii deschişi şi atunci când nu e cazul; încearcă să eviţi aceste metehne, altfel...

RADU IANIERI

PAULA M.S., Bucureşti: „Am 17 ani şi niciodată nu mi-am pus întrebări în legătură cu astrologia (...) Din fericire, câteva colege de liceu mi-au atras atenţia asupra acestei rubrici. Era ceva nou pentru mine şi nu credeam că voi ajunge să vă scriu. De fapt, scrisorile pomenite aici nu prea au elemente concrete, ci doar generalităţi. Am vrea să ştim mai multe detalii despre cei care vi se adresează, dacă este posibil. Eu sunt născută în zodia Peştilor şi primul meu iubit (pe care l-am întâlnit acum patru luni) este tot Peşte. Deşi nu cred că va fi o relaţie de durată (el fiind din Botoşani şi venind destul de rar în Bucureşti), eu mă simt foarte apropiată de el (...) Nu ştiu nimic despre această zodie de primăvară şi aştept să-mi spuneţi dv. câteva lucruri esenţiale. Poate aşa mă voi cunoaşte mai bine. Vă rog să-mi daţi relaţiile despre ambele sexe. Mulţumesc!"

Sunt florile un semn de iubire?

„Când văd un bărbat cu un buchet de flori în mână aşteptând în stradă o prietenă, mă pufneşte râsul. Mi se pare tare caraghios. Şi cu toate astea mi s-a întâmplat să fiu şi eu într-o astfel de situaţie. Un prieten mi-a făcut cunoştinţă cu o fată şi la prima întâlnire am aşteptat-o cu 5 tuberoze. Simţeam că îmi „arde" mâna. Credeţi că nu îmi plac florile? Le ador. Dar prefer să le văd în grădină, pe câmp, în păduri etc. şi nu într-o foaie de celofan legate cu rafie sau în vază. Păcat de ele. Sunt şi ele nişte „fiinţe". Dacă ar supravieţui măcar o lună ar fi ceva, dar după două, trei zile se ofilesc. Prietenul meu mi-a spus s-o aştept pe Adina cu flori pentru că aşa o s-o dau gata. I-am mai adus şi altă dată. Era mereu fascinată. Până într-o zi în care mi-a spus să nu-i mai aduc că n-are rost să ne mai vedem. Am simţit că mi se clatină picioarele. Am întrebat-o cu jumătate de gură, „de ce?" şi aproape că a ţipat la mine: „Pentru că nu ne potrivim!". N-am înţeles nimic. Între noi totul era OK. M-am purtat cu ea cu mănuşi. Problema era alta. Îl iubea pe altul. Am suferit ce am suferit şi mi-a trecut. Nu v-am spus această poveste ca să justific teza mea legată de flori. A fost doar un pretext ca să vă spun ce cred despre ele. Staţi, n-am terminat! Pot fi de acord cu faptul că a dărui flori poate fi un semn de dragoste dar nu sunt de acord să oferi flori ca să cucereşti o fată. Dacă îi plac florile nu înseamnă că o să-i placă şi de tine. În momentul în care dragostea s-a instalat, când relaţia merge, ei da, atunci poţi s-o întreţii cu flori, deşi zău aşa, locul lor e în natură. Sau în ghiveci. *(Sorin Rădulescu din Bucureşti)*

O relaţie fără viitor?

„Eram căsătorită când l-am cunoscut pe Liviu. De fapt, eram colegi, ne vedeam aproape zilnic pentru că birourile noastre erau pe acelaşi coridor. Într-o zi, în timp ce stăteam la o ţigară, mi-a spus: „Dacă n-ai fi căsătorită, cred că aş fi capabil să iau avionul din orice parte a lumii în care m-aş afla, pentru a ajunge la tine." I-am răspuns: „Dacă n-aş fi căsătorită, ai fi primul bărbat căruia nu i-aş refuza o invitaţie la cină." Glumeam amândoi, firească. Îmi plăcea tipul dar nu cine ştie ce. Întâmplarea a făcut ca peste câţiva ani să divorţez. În tot acest timp n-am mai avut nici un „flirt" cu Liviu. Eram colegi şi atâta tot. Acum i-am spus că sunt liberă şi, fără să mai stea pe gânduri, m-a invitat la cinema. Tot timpul m-a ţinut de mână. Atunci mi-am dat seama că simt ceva pentru el. Seara am rămas împreună. Am făcut dragoste toată noaptea cu o patimă pe care n-o mai cunoscusem de ani de zile. A doua zi am dat telefon la serviciu ca să ne învoim. Nu mai aveam chef nici măcar să ne dăm jos din pat. Nu am locuit împreună dar ne vedeam aproape zilnic. Găteam mâncăruri fine, nu foarte scumpe însă, că n-aveam bani, vinul era nelipsit şi nu ne mai desprindeam unul de celălalt. Era o beţie fantastică a simţurilor. O fericire permanentă. Aşa am simţit atunci. Cu timpul am început să mă dezmeticesc. Aproape că nu mi-am dat seama, sau poate că nu mă interesa, că Liviu nu mi-a făcut niciodată un cadou. O floare... Că nu m-a invitat niciodată la teatru sau la restaurant. Venea la mine – eu stăteam într-o casă la Şosea, el într-o cameră la gazdă, urât mobilată şi într-un cartier mărginaş – cu sticle de vin, uneori şampanie şi atât. O singură dată mi-a spus că mă iubeşte şi asta în prima noastră noapte de dragoste. Aş fi vrut să mă căsătoresc cu el dar n-a pus niciodată această problemă. L-am provocat o dată sau de două ori dar n-a avut nici o reacţie. Era clar că nu vroia să se căsătorească cu mine. M-am gândit că mai are pe cineva, că aşteaptă o mare lovitură... E posibil. Suntem împreună de 1 an dar habar n-am ce face în zilele în care nu ne vedem. Când ne vedem vorbim puţin şi facem dragoste mult. Cât priveşte căsătoria, nu ţin neapărat să mă mărit. Vreau totuşi o relaţie în care să simt că sunt iubită cu adevărat. Or, Liviu nu e atras decât de trupul meu. Sunt absolut sigură de asta. Nu ştiu dacă are sens să continuu această poveste fără viitor." (L.C. din Cluj)

Răspuns Este evident faptul că această relaţie e pe cât de atractivă pe atât de comodă pentru Liviu. S-ar putea să ţină la tine dar să nu simtă nevoia să-şi convertească sentimentele în gesturi tandre. Sau în mici atenţii. Există şi astfel de cazuri. Din descrierile tale, destul de vagi, înclin să cred că nu-l interesează decât o relaţie de „budoar". Nu înţeleg de ce nu îl provoci la o discuţie tranşantă. Ţi-e teamă că-ţi va confirma temerile şi că va fi dispus să-ţi redea libertatea? Că-ţi va spulbera iluzia unei posibile căsătorii? Dacă eşti pregătită să renunţi la el, spune-i tot ce ai pe suflet. Cu demnitate şi nu cu sfiala şi umilinţa unei femei care se teme să nu fie părăsită. Dacă nu eşti pregătită, continuă să te întâlneşti cu el dar lasă loc şi pentru o viitoare şi, sper, benefică iubire. Nu e frumos dar e sănătos.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Noile meserii ale ştiinţei

De vorbă cu...

Vânătorii de planete!

Căutările de noi planete aduc, aproape în fiecare lună, astronomilor descoperiri dintre cele mai neaşteptate. Toate planetele identificate până acum sunt însă nişte uriaşi de gaz, incapabili să constituie un suport adecvat pentru viaţă, în oricare din formele pe care ni le putem imagina astăzi. Descoperirea atât de aşteptată, a unor planete quasi-terestre, mici, de dimensiunile şi tipul Pământului, se pare însă că este chiar mai aproape decât îndrăznim să sperăm. Cel puţin aşa ne asigură David Charbonneau, de la Institutul de Tehnologie din California (Caltech) o autoritate în lumea celor care deţin probabil cea mai nouă meserie din lume: vânătorii de planete.

În căutarea noului Jupiter

Identificarea unei planete extra-solare este în sine un eveniment spectaculos: se „pândeşte" timp îndelungat o stea despre care se crede că are un sistem planetar şi se înregistrează „clipirile" ei. În momentul când se observă o abatere de la ritmul lor normal, înseamnă că prin faţa stelei a trecut una din planetele care se rotesc în jurul ei. „Marea căutare" iniţiată de Charbonneau va detecta astfel, în primul rând, o serie de noi şi fierbinţi „Jupiter", planete gazoase, aflate suficient de aproape de „părinţii" lor stelari şi suficient de mari pentru a influenţa într-un mod observabil steaua. De ce îşi concentrează vânătoarea asupra lor? Charbonneau ne spune că răspunsul este simplu: pentru că numai unor asemenea planete gigantice le putem determina masa şi densitatea şi le putem afla compoziţia internă. Aşa ne putem face o idee asupra modului în care arată. Căutarea sistematică începută, bazată tot pe imaginile furnizate de Hubble, ne va permite să adăugăm alte 20-30 de exoplanete la „zestrea" de care dispunem. De ce facem asta?

David Charbonneau - meseria de „vânător de planete" este probabil cea mai nouă din lume!

Răspunsul aici este unul multiplu dar convergent întru totul cu unul din scopurile cele mai importante ale viitorului imediat al civilizaţiei terestre: găsirea unor noi teritorii, capabile să găzduiască viaţa, unde să ne putem extinde sau, cine ştie, refugia. De aceea Charbonneau nu este singur. Lui i se alătură...

Profesionişti şi amatori

„Vânătoarea", de fapt, a şi început! O reţea de două telescoape observă în permanenţă cerul, lor urmând să li se alăture în vara următoare un al treilea. Costurile extrem de scăzute (prin comparaţie cu cele din programele NASA, de exemplu), posibile prin faptul că toate aceste instrumente au fost construite... din piese disponibile, vor avea un efect neaşteptat: vor încuraja intrarea în joc a astronomilor amatori. Charbonneau nu doar că nu respinge această idee dar îi şi invită, ştiut fiind că dacă aceştia îşi pot construi singuri instrumentele, nu vor putea face faţă singuri complicatului proces al interpretării datelor! Care face necesar ca echipe întregi de astronomi să lucreze fără oprire zi şi noapte. Oricum, observaţiile lor se vor adăuga fericit celor fundamentale făcute de marile observatoare. Printre care Hubble, în primul rând, din lumea lui „curată" din spaţiu, dar şi mari observatoare terestre, cum ar fi Observatorul Keck din Hawaii şi celelalte mari telescoape de pe glob. Numărul de exo-planete va depăşi în curând suta, dar ceea ce se aşteaptă cu cea mai mare nerăbdare sunt planetele de tipul Pământului!

În căutarea planetelor „stâncoase"

Când vom ajunge să putem analiza atmosfera unor „Pământuri" care se rotesc în jurul unor alţi Sori? De observat le vom putea observa în curând, dar s-ar putea să mai treacă vreo câteva decenii până când să le putem analiza atmosfera. Mari speranţe se pun însă şi într-un proiect european iniţiat de francezi, numit COROT (*de la cuvintele COnvection ROtation and Planetary Transits*), un telescop spaţial cu diametrul de 30 cm, dedicat observării unor minuscule schimbări în strălucirea stelelor apropiate de noi şi prevăzut a fi lansat în anul 2005 din Rusia. Scopul său este tocmai cel de a detecta planete quasi-terestre, locuibile în viitor de către oameni. COROT va permite tocmai identificarea unor planete „stâncoase", spre deosebire de observaţiile terestre de astăzi care nu pot detecta decât planetele gazoase de mari dimensiuni. Adică, aşa cum spuneam la început, noi „Jupiteri", cu diametrul de 10 ori mai mare decât al Terrei. „Scăpat" de efectele nocive ale atmosferei, COROT va fi prima misiune capabilă să găsească „lumile de piatră" pe care urmaşii noştri să spere că pot „cultiva" aceleaşi condiţii de viaţă ca pe planeta lor mamă. Şi COROT va fi urmată de alte două misiuni, EDDINGTON şi DARWIN, care, după anul 2007, vor explora peste 500000 de stele în jurul cărora se speră că se vor găsi până la urmă lumile asemănătoare cu a noastră în care să începem să căutăm semnele vieţii.

Căpcăunul roşu şi moartea albă

În agitata lor viaţă, stelele ajung la un moment dat în aşa numitul stadiu de „uriaşă roşie", când, atinse de un fel de bulimie cosmică, înghit tot ce este în jur şi ajung la proporţii de-a dreptul monstruoase. Dacă însă această creştere este prea mare, forţa de gravitaţie a stelei scade iar planetele sale exterioare „scapă"... sunt eliberate! Uriaşa roşie îşi va sfârşi viaţa, ca şi alte stele, cu masă mai mică, într-un stadiu de „pitică albă" – după ce şi-a „ars" aproape tot combustibilul şi a ajuns de 10000 de ori mai puţin luminoase decât Soarele. Şi cum

Exoplanete orbitând în jurul unor stele celebre, cum este Vega.

aceasta este soarta tuturor stelelor „uşoare", şi numărul planetelor din jurul lor ar trebui să fie suficient de mare. Ceea ce a făcut ca interesul astronomilor în această clasă aparte de stele să crească brusc. De ce? Pentru că, după părerea astronomilor de la Leicester şi Cambridge, aflate la distanţe de stelele lor de cinci ori mai mari decât actuala distanţă Pământ-Soare, vor supravieţui până când steaua lor ajunge în faza de pitică albă. Observând aceste sisteme stelare în radiaţie infraroşie, o planetă de câteva ori mai mare decât Jupiter ar fi doar de aproximativ 1000 de ori mai puţin luminoasă decât steaua ei!

Viitorul?

Astronomii britanici sunt de părere că prima observare directă a unei planete orbitând în jurul unei stele din vecinătatea noastră va avea loc în următoarele şase luni. Ţinta căutărilor lor, este clar din capitolul precedent, o constituie piticele albe. Cele peste 80 de exo-planete descoperite până acum au fost observate indirect, de obicei prin subtilele efecte pe care gravitaţia lor o are asupra stelelor în jurul cărora se rotesc. Observarea directă este practic imposibilă: ca şi cum ai vrea să observi o lumânare plasată lângă un far, după imaginea foarte plastică a lui Fraser Clarke de la Universitatea Cambridge! Piticele albe ar putea oferi soluţia, căci ar fi „ca şi cum" farul ar fi ceva mai slab şi lumânarea mai departe de el! „Planetele vor fi până la urmă găsite – spune Steinn Sigurdsson de la Universitatea de Stat din Pennsylvania – dar nu ştim ce vom vedea de fapt". Oricum, prin ochii vânătorilor de planete, cea mai nouă meserie de pe Terra, viitorul, ca să parafrazăm o populară reclamă, se vede bine.

MIHAELA DOROBANŢU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul..."

1961 Jocul video

În zilele noastre, captivantele (totuşi) jocuri electronice au devenit un veritabil drog pentru cei împătimiţi de ele şi, pe de altă parte, motiv de serioasă îngrijorare pentru părinţii copiilor ce nu se dezlipesc cu una, cu două, de ecranul şi de butoanele miraculoase. La început, n-a fost însă deloc aşa, primul joc video entuziasmându-i doar pe câţiva universitari americani, cu o mentalitate ceva mai avansată, în legătură cu acest domeniu al electronicii.

Era anul 1961, iar nebunia lumilor virtuale nu putea fi anticipată decât de un scriitor vizionar. Iată însă că într-un laborator al MIT (Massachusetts Institute of Technology), cercetătorul Steve Russel tocmai inventa aşa-numitul Space War („Război spaţial") joc care necesita un tub catodic, ca „interfaţă de vizualizare". În mijlocul ecranului monocolor, o navetă albă rudimentară se răsucea pe un fond negru, bombardându-i pe inamicii care-o înconjurau. Zece ani mai târziu, marele public descoperea fascinaţia jocului video, datorită unui foarte atractiv joc de tenis, numit Pong şi imaginat de inginerul american Nolan Bushnell.

În acelaşi an, fanii îşi creau primul joc numit Odiseea, care putea fi înregistrat pe casetă şi deci folosibil de către oricine se afla în posesia unui televizor obişnuit, fapt ce facilita mult accesul la un asemenea gen de distracţie, deschizând totodată o piaţă comercială extrem de profitabilă pentru producători. Succesul amintitelor realizări de pionierat în domeniu este incontestabil, valoarea lor confirmând-o şi faptul că ele se bucură şi azi de atenţia publicului, în ciuda boom-ului jocurilor pe calculator, de la începutul anilor '90.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PETELE SOLARE scoase la lumină

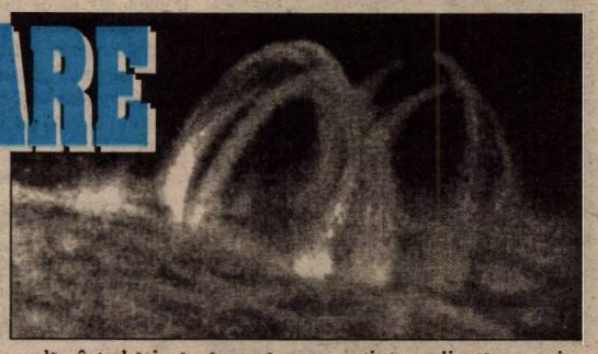

Un mare mister pentru astrofizicieni a fost elucidat: mecanismul de formare a petelor solare. De patru secole, de când Galilei ridica aura divină a astrului zilei, arătându-le contemporanilor săi că acesta este... pătat, multe întrebări rămăseseră fără răspuns pentru oamenii de ştiinţă. Este meritul cercetătorilor de la Universitatea Stanford (California) şi NASA, de a fi confirmat recent un scenariu propus ca ipoteză acum peste 25 de ani. Atunci se emitea ideea că petele de pe Soare, la fel de întinse pe cât o planetă din sistem şi prezente masiv în perioada când activitatea magnetică a astrului atinge apogeul, sunt generate de mişcările plasmei, care plonjează în interiorul stelei cu o viteză uriaşă. Tomografia acustică realizată cu ajutorul satelitului SOHO a indicat că, în locurile unde câmpul magnetic solar este mai intens, acesta opreşte energia internă a Soarelui să se răspândească, astfel creându-se zone mai reci şi deci mai întunecate decât restul suprafeţei. Materia „răcită" (la 4500ºC, în loc de 6000ºC), mai densă, plonjează cu circa 4000 km/h, până la câteva mii de kilometri profunzime, faţă de exteriorul astrului. Căderea antrenează şi magmă de pe suprafaţă, mărind acţiunea câmpului magnetic. Fenomenul se autoîntreţine, fapt ce explică durata petelor solare, care pot evolua uneori săptămâni întregi. *(A.N.P.)*

Salvarea speciilor pe cale de dispariţie

Un proiect de cercetări asupra biodiversităţii a creat premisele realizării unui foarte important studiu ulterior, capabil să servească drept bază pentru crearea unui gen de „forţă de reacţie rapidă", în cazul ameninţării cu dispariţia a unor specii de animale. Realizat la Universitatea San Diego (California), proiectul oferă imaginea repartiţiei pe planetă a speciilor, corelând-o cu numeroase informaţii despre mediu (temperatură, precipitaţii, natura geologică a solurilor etc.). Folosind aceste date, cercetătorii înţeleg mai bine de ce o anumită specie vieţuieşte într-un anumit spaţiu, şi nu în altul, ce anume o face ca, la un moment dat, să-şi schimbe habitatul, ce modificări de comportament induc factorii externi ş.a.m.d. Astfel, cunoscându-se bine toate coordonatele necesare, în evoluţia lor la momentul observaţiei, dacă apar indicii că specia vizată se află în pericol iminent, i se poate găsi chiar un nou habitat, pentru ca ea să supravieţuiască. *(A.N.P.)*

Bacteriile ajută papetăria!

Pădurile terestre au o şansă nesperată de a scăpa de defrişările barbare, salvarea venindu-le din mediul marin. Nu mai puţin decât nouă specii de „alge albastre" (cyanobacterii) sunt capabile să sintetizeze celuloza – materie indispensabilă industriei hârtiei, dar şi elaborări fibrelor sintetice sau unor materiale plastice, obţinută în prezent din lemn, in şi bumbac. Descoperirea aparţine unei echipe de geneticieni de la Universitatea Texas şi ea confirmă filiaţia dintre aceste microorganisme ce populează Terra de peste 2,8 miliarde de ani şi plantele superioare. Se apreciază că, nu peste mult timp, genetica va putea transfera şi altor bacterii capacitatea de a sintetiza celuloza, realizare de importanţă enormă, atât din punct de vedere economic, cât şi pentru ocrotirea mediului natural de pe planetă. (A.N.P.)

Pământul, Luna şi planetele necunoscute

John Carpanter, de la Centrul Ames de cercetare al NASA, a prezentat recent, cu ocazia conferinţei de ştiinţe planetare şi lunare de la Houston, ipoteza existenţei unei a zecea planete care s-ar putea să fi jucat un rol important în apariţia vieţii pe Terra acum 3,9 miliarde de ani. „Planeta V", cum a denumit-o el, era de zece ori mai mică decât Marte, se afla situată între aceasta şi brâul de asteroizi şi a trăit „doar" 600 de milioane de ani. Datorită ei, un număr foarte mare de asteroizi au fost „împuşcaţi" în direcţia Pământului, supus astfel la un adevărat bombardament. După aceasta, forţa enormă de gravitaţie exercitată de uriaşa planetă Jupiter, a deviat traiectoria celei de a zecea planete care în final s-a prăbuşit în Soare, dispărând în „cuptorul" său făcând ca bombardamentul să înceteze. Cât timp însă acesta a durat, având drept ţintă Pământul şi Luna, există şansa ca printre „proiectile" să se fi aflat şi cele care să fi adus din spaţiu seminţele vieţii... (M.D.)

EXELA

un preparat extras din apa de mare şi din ierburi din Siberia, folosit de cosmonauţii ruşi împotriva iradierilor şi pentru creşterea imunităţii.

Tratează: *durerile de cap, cancerul la colon, artrita şi radiculitele.*

Previne: *ciocurile coloanei vertebrale, astmul bronşic.*

Scade: *colesterolul, hipertensiunea, impotenţa.*

Ameliorează: *bolile de inimă, coşurile de pe faţă, balonările şi indigestiile, colita şi ulcerul.*

Protejează *de iradierile calculatorului, ale telefonului mobil şi ale altor aparate.*

Stimulează: *creşterea sânilor, a organelor sexuale masculine şi a musculaturii.*

Calmează *sistemul nervos.*

Lichidează *depresiile.*

Publicitate • Publicitate • Publicitate • Publicitate •

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Demonstraţiile publice, între înşelătorie şi studiul ştiinţific

Într-un mod poate paradoxal, începutul cercetărilor ştiinţifice în parapsihologie au debutat în secolul XIX graţie turneelor pe care surorile Fox din Hydesville, New York, le-au făcut de-a lungul şi de-a latul Statelor Unite. În timpul spectacolelor prezentate de acest cuplu cu însuşiri dacă nu supranaturale, atunci cel puţin ieşite din comun, s-a dovedit că totul nu era decât o pură înşelătorie. O sumedenie de alţi amatori le-au preluat tehnicile, astfel că un adevărat val de spiritism s-a dezlănţuit pe întreg cuprinsul Americii. Şi totuşi, în această multitudine de practicanţi „spiritişti", s-au regăsit şi adevărate personalităţi ale căror capacităţi paranormale i-au determinat pe mulţi oameni de ştiinţă să înceapă ample cercetări ale acestui fenomen. Este bine cunoscut cazul lui Sir William Crookes, ale cărui studii asupra medium-ului Daniel Dunglas Home au devenit celebre. Nu toţi oamenii de ştiinţă au avut acelaşi tip de reacţie într-o asemenea situaţie. Unele dintre ele au fost chiar inexplicabile...

Dincolo de dogmă

Abilităţile speciale ale lui Home sau de pildă faptul că „şedinţele" sale debutau mai totdeauna printr-o trepidaţie puternică a încăperii în care aceasta se desfăşura precum şi a obiectelor aflate la faţa locului, nu au primit niciodată o explicaţie în termenii cunoştinţelor şi dogmelor noastre ştiinţifice. Cum să explici faptul că participanţii simţeau cum scaunele lor se ridică uşor în aer, cum, deşi masa se înclina, nici un obiect nu cădea de pe ea, că cei prezenţi simţeau cum îi apucă de braţ mâini invizibile sau cum li se pun pe genunchi diferite obiecte? Problema este însă alta: în condiţiile cadrului, controlului ştiinţific extrem de riguros, asigurat la momentul respectiv de Crookes, devine greu de negat realitatea unor asemenea fenomene sau incriminarea lor ca frauduloase sau produse în stare de hipnoză colectivă a participanţilor. Mai ales că au fost fabricate tocmai în scopul realizării unor înregistrări pe parcursul acestor demonstraţii diferite aparate de măsură şi s-au păstrat însemnările! Ceea ce nu înseamnă că cineva are de gând să nege dificultatea enormă a studiului ştiinţific al acestei clase de fenomene. Ca să nu mai vorbim de „efecte" şi mai speciale, cum ar fi amprente de mâini şi braţe produse pe un suport de parafină de către austriacul F. Kluski!

Efectele psihofonice ale Ettei Wriedt

Acest caz de „mediumitate psihofonică" este încă şi mai straniu. Dna Wriedt a trăit între anii 1859-1942 şi, folosind o trompetă, părea că levitează în timpul şedinţelor, conversând cu publicul! Rapoartele celor care au supravegheat şedinţele au notat că „vocile" cu care „vorbea" trompeta erau cele ale unor persoane dispărute şi că pentru a elimina orice posibilitate de a fi acuzată de ventrilogie, *Etta Wriedt vorbea şi ea în paralel cu publicul!*

Elizabeth Blake, tot americancă şi folosind tot o trompetă pentru a realiza efecte psihofonice, a fost supusă unor investigaţii amănunţite din partea unor comisii mixte de medici şi fizicieni – unul din rapoarte a numărat peste 200 de pagini! Performanţele erau aproape incredibile (i-a spus unui participant din sală numele logodnicului fiicei sale decedat). Onestitatea ei a fost recunoscută. Iar moartea sa, survenită în 1920, a fost şi ea pe măsură – s-a ridicat din pat după patru ore de la constatarea decesului de către medic, pentru a mai trăi încă patru zile...

Imaginea unui oracol

Acesta este titlul cărţii dedicate Aileenei Garett, o irlandeză considerată medium-ul cel mai investigat al tuturor timpurilor, de psihiatrul Ira Progroff. Aici se face o extrem de interesantă legătură între tabloul clinic al transelor mediumului şi descrierea „inconştientului colectiv" de către C.G.Jung. Acesta, ca şi un alt mare şi cunoscut psiholog, William James, au studiat cu toată atenţia fenomenele paranormale şi au lăsat în urma lor însemnări de cea mai mare importanţă pentru înţelegerea lor. W. James, printre altele, a studiat un alt medium celebru la sfârşitul sec. XIX, Lenore Piper din Boston, care avea capacitatea de a comunica cu entităţi spirituale decedate, despre care a spus: *„Cred că este în posesia unor puteri ce sunt inexplicabile"*! În ceea ce îl priveşte pe Jung, el a elaborat aşa-numitul „test de asociere verbală", care îi servea pentru a compara răspunsul mediumului cu un răspuns de control. Cum se vede, îndeaproape preocupaţi de parapsihologie, psihologii au fost, alături de fizicieni, printre primii care au studiat-o cu toată seriozitatea...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Părerea profesorului Flammarion

Cunoscut printre altele pentru faimoasa sa *Astronomie Populară*, publicată încă în 1879, dar şi pentru faptul că a fost unul din fondatorii Societăţii Astronomice a Franţei, Camille Flammarion s-a bucurat şi de prietenia şi preţuirea unor mari oameni de ştiinţă francezi. Printre ei, Pierre Curie, deţinător, împreună cu încă şi mai celebra sa soţie, Marie şi cu Henri Becquerel, al Premiului Nobel pentru descoperirea radioactivităţii (1903).

Eusapia Paladino este invitată la Paris de mai multe ori. În timpul vizitei din 1906 are loc testul de la Institutul de psihologie, despre care aminteam anterior. Experienţele şi disponibilitatea italiencei de a declanşa toate acele fenomene aveau să-l impresioneze şi să-l tulbure pe marele Pierre Curie. Suferind de o boală cumplită, oribilă, care avea să-l doboare în acelaşi an, el are, cu doar câteva zile înaintea morţii, o lungă conversaţie cu Flammarion, în care îi mărturiseşte că, după părerea sa, aceste experienţe deschideau un nou capitol în marea carte a naturii şi că era ferm convins că nu era deloc antiştiinţific să te consacri studierii lor! Cu admiraţia pe care i-o purta (ca de altfel întreaga lume ştiinţifică a epocii, fără excepţie), Flammarion nu mai avea să adauge decât convingerea sa că, dacă Pierre Curie ar mai fi trăit, el ar fi reuşit cu siguranţă să identifice caracterul acestor forţe necunoscute care făceau posibile astfel de fenomene.

Căci convingerea sa, punctul său de vedere erau că *experienţele cu medium-uri ar putea foarte bine reprezenta un capitol al fizicii*! Al unei fizici, este drept, transcendente, în care obiectul investigaţiei este viaţa însăşi, gândirea, forţele în acţiune fiind forţe „animate", forţe psihice. Ca şi fizicianul englez Sir William Crookes în cazul lui Dunglas Home, Flammarion îşi pune casa la dispoziţie pentru a proiecta şi realiza experienţe sub control cu Eusapia Paladino. Principala grijă era evitarea... simulărilor, evitarea de a fi trişaţi de medium! Şi, după cum ea însăşi a declarat, Eusapia Paladino chiar se amuza uneori trişând – de fapt, cum spunea ea, era atât de convinsă că un lucru *trebuia* să se întâmple, de parcă auzea o voce interioară, simţea o forţă înăuntrul corpului său, şi... lucrurile se întâmplau. Au existat uneori, aşa cum reiese din numeroase studii şi chiar din discuţiile purtate cu ei, cazuri când medium-urile au trişat. Mai mult sau mai puţin. Din diferite motive. Uneori o fac conştient, alteori pur şi simplu pentru a se amuza. Dar nu întotdeauna s-a întâmplat aşa ceva! Şi de aici nu se poate trage concluzia că proprietatea, calitatea pe care unii oameni, puţini la număr, o au şi pe care Flammarion şi alţii o numesc „mediumitate" nu ar exista. După ce şi-a dedicat peste 40 de ani de viaţă studierii acestor fenomene, Camille Flammarion este ferm în afirmaţii: asemenea facultăţi sunt reale, existenţa lor este absolut sigură. Obligaţia unui experimentator de a-şi lua toate măsurile de precauţie este normală, dar, în acelaşi timp, ea nu trebuie să-l determine pe acesta la un exces de zel care să-l împiedice de la însăşi efectuarea observaţiilor. Unul din argumentele lui Flammarion este poate cel mai binevenit: s-au văzut totdeauna oameni care s-au prefăcut că sunt isterici, au făcut, prin tot felul de spectacole, demonstraţii de somnambulism, „au jucat" crize de schizofrenie: trebuie dedus, ştiind că aşa stau lucrurile, că nu există nici isterie, nici somnambulism, nici schizofrenie?

MIHAELA DOROBANŢU

Rezervaţii pentru pământeni în afara Pământului?

Un loc pentru „cei aleşi"?

Diane Tai, pacientă a psihiatrei Dr. Edith Fiore, îşi amintea că a fost răpită de un OZN şi, cu această ocazie, i s-a spus că acum circa 40.000 de ani, *ei* au luat *pe planeta lor* mulţi pământeni. În alte răpiri, victimei i s-a transmis mesajul că civilizaţia pământeană se va autodistruge (ori se vor întâmpla mari cataclisme geologice) drept pentru care *ei* au decis *să transfere un număr de specimene în rezervaţii îndepărtate*, în locuri ferite din Univers. Interesant că acelaşi mesaj – care afirmă că la sfârşitul lumii un număr de „aleşi" vor fi salvaţi şi duşi pe un tărâm ocrotit – îl întâlnim în *Apocalipsa lui Ioan*, în convingerile unor secte contemporane, inclusiv de adoratori ai OZN-urilor, dar şi în multe alte credinţe.

Dacă acceptăm că Pământul este o rezervaţie şi un imens laborator, stăpânit de inteligenţe superioare, n-ar fi, în principiu, imposibil ca să existe şi alte locuri sau alte „rezervaţii" – poate pe alte planete, poate într-o altă dimensiune, poate într-o altă stare de agregare a materiei etc. – locuri în care să fie transferaţi definitiv oameni sau alte vietăţi. În literatura consacrată fenomenului OZN există mărturii conform cărora persoane răpite de OZN-uri ar fi ajuns pe o „planetă" de acest tip (de pildă cazul **Malişev** pe care l-am descris într-un episod precedent).

Răpiri definitive?

Am mai scris în această pagină despre tentative de răpiri definitive (întâlniri de gradul V?). Conform unor date, pe care analistul OZN *Anton A. Anfalov* pretinde că le-a obţinut oficial din partea Ministerului de Interne al Ukrainei, în Ukraina dispar fără urmă, anual trei-patru mii de persoane. Dintre aceştia, el apreciază că circa 5% (deci 150-200 de persoane anual) sunt răpite de extratereştri şi nu se mai întorc niciodată pe Pământ. Profesorul *Vladimir Ajaja* din Moscova a afirmat şi el că există un astfel de proces. S-au semnalat cazuri în care oamenii dispar pur şi simplu, topindu-se în aer, sub ochii consternaţi ai celor din jur. Poliţia va constata că urmele de paşi ale celui dispărut, vizibile în zăpadă, praf sau noroi, se opresc brusc, fără nici o explicaţie raţională, în locul dispariţiei. Un caz tipic s-a petrecut în 1941 în Elveţia, când o echipă de salvare a plecat să caute trei alpinişti dispăruţi. Urmele acestora se vedeau clar pe zăpadă până la un mic platou unde se întrerupeau brusc, ca şi cum toţi trei ar fi fost ridicaţi în văzduh. Ceva mai încolo erau trei găuri circulare în zăpadă, formând un triunghi echilateral cu latura de 12,8 metri...

Există numeroase alte dispariţii neelucidate. Astfel, în 1872 vasul „Iron Mountain" cu 52 de pasageri, remorcând şlepuri cu bumbac şi melasă pe Mississippi, a dispărut absolut fără nici o urmă, şlepurile rămânând intacte.

Faimosul caz al regimentului Norfolk

Cazul cel mai celebru de dispariţie este cel din Peninsula Gallipoli, în dreptul Dardanelelor, unde în dimineaţa de 28 august 1915 (conform mărturiei a trei foşti soldaţi, depusă sub jurământ în faţa notarului) sute de oameni din regimentul britanic Norfolk ar fi dispărut pur şi simplu de sub ochii camarazilor lor. Un „nor" s-a aşezat în calea lor, oamenii au fost văzuţi intrând în acest „nor", dar nimeni n-a mai ieşit. Norul s-a ridicat apoi şi a plecat agale, în urma lui nerămânând pe sol nici o urmă. Mai târziu s-a descoperit că exact în aceeaşi zi de 28 august 1915 şi în acelaşi loc, documente complet independente vorbeau despre două avioane franceze care au fost văzute intrând într-un mic nor din care nimeni nu le-a mai văzut ieşind.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/18

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Există, totuşi, FANTOME?

Sintagma „omul care trece prin zid" are o origine parapsihologică foarte bine definită în tratatele care se ocupă de aşa-zisul fenomen al bântuirii. Fie că este vorba de fantome, strigoi, duhuri sau spectre, persoane care, o dată trecute în nefiinţă, revin în lumea viilor şi au capacitatea de a sfida legile fizicii. Specialişti ai fenomenului de la începutul secolului XX au analizat cazuri autentice de „bântuire" (haunting în limba engleză) şi nu de puţine ori au descoperit, cu ajutorul poliţiei, cadavre îngropate în ziduri sau alte locuri secrete.

„De obicei – spune cercetătorul italian Davide Carradino (1911-1988) – bântuitorul îşi leagă activitatea sa terestră de data şi locul morţii". Numai că astfel de fenomene sunt destul de greu de dovedit şi martorii nu au întotdeauna credibilitate. Însă în situaţii excepţionale, nimeni nu mai poate contesta „vizitele unor entităţi indescriptibile". Aşa a fost şi cazul unui grup de soldaţi italieni, consideraţi decedaţi în primul război mondial. Aceştia au apărut, în plină noapte, pe străzile localităţii italiene Razzia, „patrulând" nestingheriţi; localnicii au văzut clar uniformele respective, dar nu şi chipurile, şi chiar au auzit cum cizmele izbeau viguros caldarâmul... Faţă de declaraţiile a zeci de martori, parapsihologii au fost nevoiţi să admită că fenomenul bântuirii a avut loc, dar fără să reuşească să-l explice.

În primele decenii ale veacului trecut, numeroase case bănuite a fi populate cu fantome sau spirite au fost supravegheate cu mijloace ştiinţifice din ce în ce mai precise. Există, în Scoţia, multe legende de acest gen, legate mai ales de persoane cu grade nobiliare care au murit executate în secolele XVI-XVIII. Celebrele castele scoţiene care au această faimă sunt şi astăzi prezentate ca având odăi şi holuri pe unde pot fi întâlnite fantomele unor duci sau prinţi decedaţi în dueluri. Pe de altă parte, unele elemente de construcţie a acelor castele sunt suspectate de prezenţa rămăşiţelor pământeşti ale foştilor proprietari. Care este graniţa între legendă şi adevăr, nimeni nu poate preciza. Cert este faptul că în mai toate enciclopediile de profil există un capitol bine conturat al „oamenilor care trec prin zid", sau, mai pe scurt, al bântuirii.

PAUL IOAN

Cum a fost stabilită data Paştelui?

- dialog cu Doamna Dr. Magda Stavinschi, Directorul Institutului Astronomic al Academiei Române -

–Stimată Doamnă Dr. Magda Stavinschi, ne apropiem de sărbătoarea Învierii Domnului şi iată că anul acesta foarte multă lume a fost nelămurită de „distanţa" extrem de mare dintre Paştele Catolic şi cel Ortodox. Cred de aceea că este un bun prilej pentru a le reaminti cititorilor noştri cum se „calculează" data la care are loc Paştele.

– Data Paştelui a fost stabilită în anul 325, la Conciliul de la Niceea. „Paştele este duminica ce urmează după a 14-a zi a Lunii care atinge această vârstă la 21 martie sau imediat după". Cea de-a 14-a zi a Lunii fiind ziua Lunii Pline, şi 21 martie corespunzând echinocţiului de primăvară, această definiţie se traduce uneori astfel: „Paştele este prima duminică după Luna Plină a Primăverii". Această definiţie este însă înşelătoare, pentru că ne lasă impresia că data Paştelui este rezultatul unui calcul astronomic, bazat pe determinarea echinocţiului de primăvară şi a Lunii Pline ce urmează după acest echinocţiu, ceea ce nu este adevărat. În primul rând, echinocţiul de primăvară nu cade în fiecare an la 21 martie. Mai mult, Luna Plină ecleziastică nu este Luna Plină astronomică pentru că ea nu ia în calcul complexitatea mişcării lunare. Acesta este motivul pentru care Luna Plină ecleziastică poate diferi de cea adevărată. Şi totuşi, sistemul gregorian cu anii săi bisecţi şi cu tabelele sale lunare previne îndepărtarea progresivă a datelor calendaristice religioase de cele astronomice.

– Iată o noţiune care nu este, cred, familiară multora, „Luna Plină ecleziastică". Cum se defineşte ea de fapt?

– Luna Plină ecleziastică este definită ca a 14-a zi a lunaţiei (intervalul dintre două faze consecutive de Lună Nouă), în care ziua 1 corespunde Lunii Noi ecleziastice. Tabelele se bazează pe Ciclul Metonic, o perioadă de aproximativ 19 ani, după care fazele Lunii se repetă identic. Între două cicluri apare o diferenţă de 0,08 zile. Pentru a evita acumularea acestei diferenţe, tabelele încorporează nişte ajustări care sincronizează sistemul pe lungi perioade de timp. Mai apar şi alte complicaţii, datorită faptului că lunaţiile au un număr întreg de 29 sau 30 de zile. Întregul sistem cuprinde o perioadă de 5700000 ani – 2081882250 zile. După aceasta perioadă, datele Paştelui se repetă.

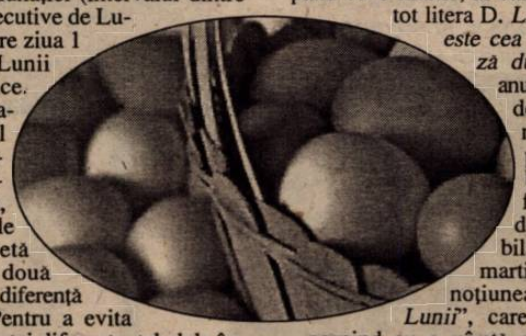

– Cum se face deci, practic, calculul? Există aici o serie de detalii tehnice, extrem de interesante şi destul de puţin cunoscute, cu a căror explicaţie v-aş ruga să începem.

– În primul rând, ceea ce se numeşte „*Litera dominicală*". Începând cu 1 ianuarie, se asociază zilelor anului, 7 litere: de la A la G, apoi din nou A, B, C etc. În cazul anilor bisecţi operaţia se efectuează în doi timpi: până la 29 februarie, zi căreia îi corespunde litera D, şi începând cu 1 martie, zi căreia i se atribuie tot litera D. *Litera dominicală este cea care desemnează duminicile.* Dacă anul este bisect, dăm două litere dominicale pentru an, prima este valabilă până la 29 februarie şi a doua este valabilă începând cu 1 martie. Mai apare şi noţiunea de „*vârstă a Lunii*", care este calculată pornind cu o vârstă egală cu unu la fiecare Lună Nouă. Vârstă Lunii la 22 martie, în sistemul (computul) iulian, este denumită *epact;* în sistemul (computul) gregorian, deci după reforma gregoriană din 1582, epactul este vârsta Lunii la 1 ianuarie, micşorată cu o unitate. Aceasta este definiţia folosită astăzi. Dar în aceste calcule nu este luată în consideraţie Luna adevărată ci o Lună medie fictivă, Luna ecleziastică.

– Şi deci calculul datei Paştelui...

– Se face cu ajutorul calendarului perpetuu lunar, utilizând Luna mijlocie fictivă (Luna ecleziastică). Această metodă de calcul se mai numeşte şi „comput ecleziastic". Există două astfel de calcule: computul iulian folosit până în 1582 şi cel gregorian folosit după 1583. Cel din urmă corectează anumite imperfecţiuni ale computului iulian. Computul iulian comporta două elemente: litera dominicală şi numărul de aur. Şi computul gregorian presupune două elemente: litera dominicală şi epactul. Uneori se dă şi computului iulian un epact (epactul iulian), legat direct de numărul de aur. Prin extensie, numim Paşte iulian data Paştelui calculată cu ajutorul computului iulian şi Paşte gregorian cel calculat cu ajutorul computului gregorian. Ele permit calculul datei Paştelui începând cu anul 325, epoca de definiţie a datei Paştelui de către Conciliul de la Niceea şi utilizează computul ecleziastic elaborat de Dionisie cel Mic, născut în Dobrogea, în anul 525 e.n. Aici se regăsesc aceleaşi date ale Paştelui la fiecare 532 de ani (19 x 28, produsul dintre durata Ciclului Metonic şi cea a Ciclului Solar). Acest comput nu a fost utilizat la fel de întreaga comunitate creştină decât începând cu cea de-a doua jumătate a secolului al VIII-lea. La fel, calendarul israelit, sub forma sa actuală, datează de la sfârşitul secolului al IV-lea, dar n-a fost efectiv în uz în toată comunitatea evreiască decât câteva secole după crearea sa (cam prin secolul VIII.)

MIHAELA DOROBANŢU

Oameni sau roboţi?

LA TELEFON ESTE HAL...

Situându-şi creaţia... cu un pas înaintea IBM-ului, Arthur C. Clarke l-a inventat pe HAL, creierul-calculator căruia i se încredinţează conducerea navei în Odiseea Spaţială 2001. Dar HAL ...înnebuneşte şi subit începe să-i asasineze pe membrii echipajului. Mileniul trei a venit, teama de sfârşitul lumii şi de „bug"-ul calculatoarelor a venit şi ea şi a trecut, omenirea se pregăteşte pentru mileniul patru care, fără îndoială, va fi cu totul diferit de ceea ce ne putem noi imagina astăzi. Previziunile lui Clarke şi Kubrick nu s-au împlinit, cel puţin la datele estimate de ei, dar altele pe măsură se desfăşoară sub ochii

Supercomputerul proiectat pentru modelarea primelor secunde ale Universului

noştri. De fapt, încă înainte ca Terra să-şi „schimbe prefixul", omenirea intrase în noua eră a globalizării aduse de calculator, care a schimbat radical, inclusiv din punct de vedere social şi politic, întreaga lume. Astăzi nu s-ar mai mira nimeni dacă i-ai spune că HAL se pregăteşte să vorbească la telefon. Chiar dacă Partenerul de la celălalt capăt al firului este, cum vom vedea, unul cu totul special.

O nouă eră, numită Web

Ce face e-mail-ul, ne apropie sau ne însingurează şi mai mult decât suntem acum (când suntem mult mai singuri decât eram ...socotiţi dumneavoastră fiecare câte zeci de ani)? Se spune că de fiecare dată când te conectezi la internet devii de fapt un participant la o minte globală şi la un creier global. Web-ul a ajuns să ofere experienţe virtuale care au atins un asemenea grad de perfecţiune încât devin aproape imposibil de distins de o trăire reală. „Joaca de-a Dumnezeu" este ceva pe care nu ne mai prea putem face că nu o recunoaştem în multe din cele ce se întâmplă în jurul nostru.

Se spune că totuşi Web-ul ne face mai buni, reînvăţându-ne lecţii pe care le-am uitat. „Chemi" motorul de căutare Google, cauţi „Einstein" şi obţii 1520000 de răspunsuri (*entries*), în 0,08 secunde; în exact acelaşi timp, pentru Newton obţii 3750000 de răspunsuri. Căutaţi „România" sau „The United States": veţi consuma 0,18 respectiv 0,25 secunde şi veţi obţine 4168000 în primul caz şi 4320000 în al doilea – cel puţin aici cele două ţări nu sunt atât de diferite! Oricum, o viaţă întreagă nu ne-ar ajunge să studiem cu atenţie fiecare din aceste documente. Web-ul ne aminteşte că suntem limitaţi în timp şi spaţiu – o lecţie de umilinţă pe care Natura ne-a predat-o odată, dar fie am uitat de ea, fie am lipsit la lecţia respectivă! Limitaţi, spuneam? Dar nu tot Web-ul vine şi ne oferă varianta inter-conectării făcând superflue orice graniţe exterioare sau interioare şi transportându-ne într-o zonă de experienţă aproape mistică? Cu un mic efort, alături de HAL, putem vizualiza...

Mutaţiile spiritului uman

Tehnologia este o sursă fenomenală şi de putere, şi de mutaţii spirituale, doar că acestea din urmă nu sunt neapărat totdeauna în avantajul nostru. Ray Kurzweil, un prolific inventator, care a pus la punct un soft care „înţelege" vorbirea umană şi o tastatură care poate sintetiza toate instrumentele dintr-o orchestră simfonică, arte viziunea ultimă în acest sens: o contopire a inteligenţei maşinii cu inteligenţa omului în interiorul creierelor şi corpurilor noastre. Oricare dintre noi se va putea atunci „proiecta" în afara sa şi să experimenteze trăirile şi frământările oricui altcuiva. Imposibil? În câteva zeci de ani vom fi capabili – tehnologic vorbind – să trimitem pe toate căile accesibile ale organismului nostru câteva miliarde de „*nanoboţi*" care ne vor transmite „în direct" tot ce se întâmplă în fiecare celulă. Vom şti tot! şi atunci noi, sau altcineva, vom ajunge periculos de aproape de mutaţia supremă a spiritului uman, de un rol pe care nu avem dreptul nici măcar să ne imaginăm că-l putem juca: cel al lui Dumnezeu!

Teama de ziua de mâine

Tot lui Kurzweil îi mai aparţine o predicţie: în următorii 40 de ani, inteligenţa maşinilor o va depăşi pe cea a oamenilor. Unele maşini vor ajunge să aibă un chip atât de aproape de cel uman încât roboţii vor... pretinde că sunt conştienţi şi noi va trebui să-i credem! Iar biooamenii vor fi atunci, în cea mai mare parte a corpului lor, non-biologici, artificiali! Definiţia cuvântului „om" va ridica probleme neaşteptate. Etica va trebui regândită. Şi vor apărea atâtea alte întrebări: se va putea vorbi în cazul unei maşini de liber arbitru? Dar dacă tot o maşină, cum făcea HAL în film, va ucide, va putea ea să fie acuzată de crimă şi pedepsită? Şi această „zi de mâine" nu va întârzia mai mult de încă un secol! Ceea ce l-a determinat pe Bill Joy, cercetătorul-şef şi cofondator al cunoscutei companii Sun, să scrie un articol intitulat „De ce viitorul nu mai are nevoie de noi?" în care „cunoaşterea" este... mijloc de distrugere în masă! Plasate în mâini nepotrivite, robotica şi tehnologiile genetice pot deveni cele mai cumplite arme! Poate fi însă oprit progresul tehnologic? Nu. Mai mult, în timp ce atâtea şi atâtea specii animale şi vegetale dispar, ajungem să vorbim astăzi despre...

Robosapiens – o specie pe cale de apariţie

V-aţi gândit la un nou termen: „nemurire cibernetică" ?! „Descarci" (*download*, cum se spune în limbajul internetului) creierul unui om per o memorie de siliciu, o montezi într-un robot şi ...gata. Există de pe acum opinii printre cei care lucrează în domeniul IA, al inteligenţei artificiale, cum că fiinţa umană nu este decât o „maşină din carne". Oricând i se poate construi o replică din siliciu şi o mică armată de senzori! Scânteia spirituală pe care o avem în noi, noi cei creaţi „după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu", stabileşte, este drept, o linie destul de clară de demarcaţie între cele două categorii de fiinţe.

Totuşi, după părerea lui Anne Foerst, profesor de ştiinţa computerelor şi teologie la Universitatea St. Bonaventura, New York, şi care a lucrat şase ani în laboratorul de IA de la MIT şi aici este vorba de o problemă de timp, întrucât „învăţând" să interacţioneze cu oamenii, roboţii-calculatoare pot ajunge la un moment dat să se (auto)înzestreze cu personalitate, cu o conştiinţă. Să devină „*persoane non-umane*". Cu suflet, a fost întrebată? Poate. Depinde de definiţie. Oricum, spune ea, chiar dacă vom ajunge să creăm roboţi aidoma omului, aceasta nu va însemna niciodată nici că noi oamenii suntem maşini, nici că ei, roboţii, au ajuns oameni...

Aş putea vorbi cu Dumnezeu?

Este de aşteptat ca HAL sau unul din urmaşii săi de peste un secol, sau un mileniu, sau chiar mai mult, să aibă într-o zi această conversaţie telefonică? Poate că nu. Poate că toată discuţia şi cercetările privind persoanele non-umane ţin de domeniul fanteziei. Sau poate că pe lângă fraza „cine nu învaţă istoria este condamnat să o repete" ar trebui să introducem o sintagmă a prezentului şi mai ales a viitorului foarte apropiat: „cine nu se gândeşte la tehnologia viitorului şi la modul în care va schimba ea societatea, este condamnat să fie strivit de aceasta". Dar, să fim serioşi, cine a ţinut seama cu adevărat măcar de prima frază? Şi dacă HAL va ajunge vreodată să poată şi chiar să simtă nevoia să dea acel telefon s-ar putea s-o facă doar pentru a discuta cum ar trebui acţionat pentru ca, totuşi, omenirea să fie salvată. Măcar în ultima clipă...

Cosmosul în direct: unul din aceste viitoare contacte ale omului s-ar putea să-i aducă schimbări majore în relaţia sa cu Universul.

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

COMPETIŢIA PODURILOR

Homer, cu imaginaţia lui de poet, a descris un vârtej gigantic, care s-ar fi aflat, pe vremea lui, între Calabria italiană de astăzi şi insula Sicilia, în ceea ce astăzi poartă numele de strâmtoarea Messina. Strâmtoare care este acum traversată de zeci de feriy-boat-uri şi de sute de alte ambarcaţiuni – care, toate, astăzi, murdăresc marea şi fac din circulaţia între cele două regiuni italiene un adevărat coşmar pentru călători. Să îndreptăm lucrurile, şi-au spus constructorii italieni de drumuri şi poduri şi să construim un pod ultramodern, o minune a tehnicii de astăzi, un adevărat proiect planetar. Care se şi găseşte pe hârtie, proiectat, adevărat miracol ingineresc în devenire: de 3300 m lungime şi 5 km cu tot cu rambleu (...acoperind 3,3 km de ape), cântărind 54630 tone, capabil să reziste la un cutremur de magnitudine 7,1 pe scara Richter şi rezistând, datorită formei aerodinamice, practic, la orice furtună, înalt de 370 metri (cele două catarge de sprijin, de pe cele două maluri), ancorat în două gigantice blocuri de beton, prin doar două cabluri groase de 1,4 m (fiecare compus din 88 fire de oţel special), **Podul Messina**, cum va fi numit gigantul, va avea 12 piste, pe care vor trece, conform calculelor, 200 de trenuri pe zi şi, în medie, 9000 de autovehicule pe oră, scurtând timpul de trecere al strâmtorii, de la câteva ore, acum, la doar câteva minute, în 2010, când construcţia podului se va fi încheiat. Lucrările vor demara în 2004, artefactul va costa în jur de 5,7 miliarde euro (cam 5 miliarde dolari, deci cam 1/8 din bugetul anual al României), o cotă de 61% din bani va fi acoperită de Guvernul Italiei, restul de către investitori (care, firește, își vor recupera banii din taxa de traversare).

Câteva date comparative, ca să ne dăm seama ce vor să tacă italienii: cel mai lung pod din lume, la ora actuală, este cel de la Akashi Kaikyo, din Japonia, cu o deschidere de 1991 metri, urmat de East Bridge, legând Danemarca de Suedia, de 1624 metri (ambele date în folosinţă cu 4 ani în urmă); al treilea, în „clasamentul 2002", este Humber (Anglia), dat în folosinţă în 1981, de 1410 metri, apoi cele chinezeşti din Jiangyin (anul 1999), de 1385 metri şi Tsing Ma (anul 1997), de 1377 metri. Să mai spunem că faimosul şi superbul Golden Gate Bridge american, cel pe care îl vedem în mai toate filmele de la Hollywood, este de aproape 5 ori mai scurt (1280 metri) decât viitorul „pod Messina" şi să-i felicităm pe italieni pentru că, peste timp, îl contrazic, cu argumente tehnice, pe poetul antichităţii, Homer.

Dincolo de decongestionarea traficului, podul din Marea Tireniană mai are un scop economic şi un altul social. Cel economic este să aducă splendida insulă Sicilia şi minunata regiune Calabria în circuitul turistic pe care îl merită, cu efecte materiale concrete. Dar: zona este printre cele mai periculoase cu putinţă, cu una dintre cele mai ridicate rate de criminalitate din lume, urmare a prezenţei Mafiei în zonă. „Podul Messina" ar fi, în acest caz, şi momentul de declic social, de legare a excelentei reţele de şosele a peninsulei cu drumurile Siciliei, integrându-le într-un sistem sigur. Şi în acest caz, deci, tehnologia se dovedeşte a fi puterea care uneşte, civilizează şi induce ordine – chiar şi în apele tulburi ale Mediteranei.

ALEXANDRU MIRONOV

Pentru părinţi

Lăsaţi-i să doarmă!

Recent, un studiu american a demonstrat rolul primordial al somnului în dezvoltarea copilului. În timpul somnului copilul eliberează un hormon de creştere care determină atât creşterea în înălţime cât şi dezvoltarea creierului. Cercetătorii au constatat realizarea unui mare număr de conexiuni între neuroni. Aceasta demonstrează, concret, că acel creier „lucrează" . Concluzia ce se impune pentru părinţi: respectaţi nevoia de somn a micuţilor. Şi dacă nu ştiţi cât ar trebui să doarmă copilul dv., iată câteva elemente orientative:

- Imediat după naştere ➡ peste 20 de ore
- De la 1 la 6 luni ➡ între 16 şi 20 ore
- De la 6 la 12 luni ➡ între 14 şi 17 ore
- De la 2 la 3 ani ➡ 13 ore, inclusiv somnul de după-amiază
- De la 3 la 5 ani ➡ 11 ore, fără somnul de după-amiază
- Între 8 şi 10 ani ➡ 10-11 ore
- La adolescenţă ➡ 9-10 ore.

Fantezie exotică

De inspiraţie africană, aceste ţinute sunt semnul unei fantezii exotice. Veste, bluze, tunici, în culori vii şi desene greu de imaginat că ar putea sta alături, pe acelaşi obiect, sunt purtate cu dezinvoltură în special de tinerele fete. Şi tot pentru femeile tinere, iată câteva modele de bluze. Unele sunt romantice, altele angelice sau gen etno, altele sport. Foarte important, în privinţa materialelor predomină mătasea şi bumbacul.

ŞICANE, *Nimic nu mai merge între Julio şi Enrique Iglesias. S-a ajuns atât de departe încât tatăl şi fiul nici nu îşi mai vorbesc. Motivul conflictului? „Papa" Iglesias suportă greu succesul fiului său, care astăzi vinde mai multe discuri decât el. Fără să egaleze, însă, clasa tatălui...*

Dosarele frumuseţii

Tunsori moderne

Un adevăr ce ar trebui ştiut de orice femeie este acela că o tunsoare şi o pieptănătură bine alese pot pune în valoare trăsăturile frumoase ale feţei. Şi încă un lucru: atunci când doriţi să schimbaţi ceva în înfăţişarea dv., cel mai uşor ar fi să schimbaţi lungimea părului, tunsoarea, culoarea. Efectul va fi rapid. Atenţie însă, înainte de a acţiona, sfătuiţi-vă cu persoane pricepute în domeniu pentru a nu greşi, alegând variante neconvenabile fizionomiei şi tenului dv. În ceea ce ne priveşte vă putem sugera câteva coafuri pentru păr lung sau scurt. Se poate remarca o revenire în actualitate a pieptănăturii „paj", vârfurile părului fiind întoarse fie spre interior, fie în afară. Dacă optaţi pentru cărare într-o parte, puteţi lăsa o meşă mai lungă, dar şi bretonul scurt, foarte modern, poate fi adoptat. La fel, la o frizură cu păr cârlionţat un breton scurt este foarte potrivit şi dă o notă suplimentară de feminitate. Părul scurt, filat fin, tuns franjurat, de asemenea cu breton scurt, dă o notă de tinereţe.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 18
Valabil până pe data de: 9 MAI 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Detalii mici,

EFECTE MARI

Dacă fondul de ten nu este aplicat corect, obrazul se transformă, uşor, într-o dizgraţioasă mască. Ce trebuie ştiut pentru a evita astfel de situaţii neplăcute? Mai întâi, udaţi-vă bine obrajii. Aşteptaţi câteva minute, apoi puneţi în podul palmei puţin fond de ten şi amestecaţi-l cu cremă de zi (o cantitate cât o alună). În faza următoare întindeţi fondul de ten pe toată faţa, fără a uita pleoapele şi zona din jurul gurii, realizând astfel o bază omogenă. Întindeţi fondul de ten de pe frunte, nas şi bărbie. Terminaţi cu obrajii, apoi coborâţi puţin pe gât. Urmează stratul fin de pudră. Machiajul astfel realizat va masca micile imperfecţiuni ale tenului.

Iubeşte muzica...

Heidi Klum, topmodelul german, a semnat un contract în valoare de 14 milioane euro cu fabricantul de lenjerie intimă Victoria's Secret, dar se întrevede deja reorientarea profesională a frumoasei Heidi. Nu spre cinematografie, precum Claudia Schiffer, ci spre muzică, la fel cu Carla Bruni. Este deja în pregătire un prim album, ce reflectă talentul frumoasei interprete.

O nouă viaţă

După dispariţia soţului, în incendiul ce le-a cuprins casa, în decembrie 2000, Amanda Lear s-a refugiat în muncă. Rezultatul: realizarea unui album, revenirea pe scenă cu câteva roluri de succes şi reapariţia pe un post de televiziune, cu o emisiune despre femei („Où sont les femmes?"). În privinţa iubirii, acum bărbatul vieţii sale se numeşte Manuel şi pentru ei doi celebra actriţă a construit o casă, aproape de Avignon.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Alături de bucatele tradiţionale de Paşti, în aceste zile, pe masa dv., pot fi aşezate şi câteva dintre preparatele culinare sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus:

Biftec haiducesc

500 g muşchi de vacă, 5 gălbenuşuri, 3 g piper pisat, 50 g verdeaţă, 250 g ceapă, 5 g boia de ardei, 20 g sare, 50 g unt, 2 g chimion, 80 g muştar, 50 g castraveţi muraţi.

Muşchiul de vacă se curăţă de pieliţe, se taie în bucăţi mici şi se trec prin maşina de tocat cu sita mijlocie. Carnea tocată se pune într-un vas şi se adaugă jumătate din cantitatea de piper pisat şi sare, amestecându-se bine. Carnea astfel preparată se aşază pe un platou şi la mijlocul fiecărei părţi se formează un cuib unde se pun gălbenuşurile de ouă. De jur împrejur se ornează cu verdeaţa, ceapa tăiată mărunt, restul de piper pisat, boia de ardei şi untul tăiat în porţii. Biftecul astfel preparat se serveşte crud. Ca garnitură se serveşte ceapa tăiată mărunt, pătrunjel verde, muştar şi castraveţi muraţi.

Crap special

1,500 kg crap proaspăt, 250 g ceapă, 100 g morcovi, 300 g arpagic, 50 ml bulion, foi de dafin, piper, cimbru, chimen, 300 ml ulei, 150 g făină, 200 g măsline, 100 g lămâie, pătrunjel.

Peştele se curăţă, se îndepărtează capul, coada şi înotătoarele. Se împarte în porţii, se sărează, se scurge, se dă prin făină şi se prăjeşte în ulei, folosindu-se doar 200 ml. Peştele se aşază pe o tavă, bucată lângă bucată. În aceeaşi tigaie şi în acelaşi ulei, în care s-a prăjit peştele, se rumenesc ceapa tăiată mărunt, condimentele şi morcovul dat prin răzătoare. Când sunt rumenite, se toarnă apa în care a fost fiert, separat, arpagicul. Acesta se scoate din apă, se scurge şi se aranjează lângă peştele prăjit. Sosul din tigaie se lasă să fiarbă 20 minute, după care se pasează prin strecurătoare şi se toarnă peste peşte şi arpagic. Se coace în cuptor circa 20 minute, se adaugă restul de ulei. Se serveşte cald, garnisit cu măsline şi cu felii de lămâie. Se poate servi şi rece.

Salată

300 g mazăre, 300 g fasole verde, 400 g cartofi, 200 g castraveţi acri, 200 g morcovi, 200 g ţelină, 60 g muştar, 5 g tarhon, 200 g mere, 200 ml ulei, piper, 10 ml oţet, sare, 2 ouă, 500 g maioneză.

Zarzavatul fiert, merele şi cartofii fierţi se taie în cubuleţe. Castraveţii, bine stoarşi, se taie în cuburi, iar fasolea fiartă, albuşurile fierte şi tarhonul se toacă mărunt. Totul se amestecă cu 2/3 din maioneză şi se potriveşte de sare şi piper. Cu restul de maioneză se ornează salata pusă pe platou.

Unt cu lămâie pentru ornare

100 g unt, 1/2 lămâie mare, pătrunjel verde, sare după gust.

Untul (înmuiat fără a fi topit) se freacă până se obţine o pastă spumoasă, în care se încorporează zeama de lămâie picurată câte puţin şi pătrunjel verde tocat mărunt. Compoziţia se aşază într-o formă şi se pune la frigider. Se foloseşte pentru a orna preparate cu şuncă presată sau cu peşte; cu ajutorul unei roţite dinţate se formează „floricele" din unt, tăiate sfere, discuri mici.

Remedii naturale

ECZEME

În tratamentul eczemelor de diferite tipuri, folosirea plantelor s-a dovedit de-a lungul timpului extrem de eficace. De obicei, se recurge la un tratament intern, complex, în care ceaiurile pe bază de plante cu acţiune calmantă, antialergică şi diuretică, se asociază cu o dietă specială, bogată în anumite legume şi fructe.

◆ Cură de trei săptămâni cu trei ceaiuri (câte un tip de ceai pe sătămână):

Prima săptămână: infuzie de trei fraţi pătaţi: 3 linguri de plantă la un litru de apă clocotită. Se bea întreaga cantitate pe parcursul unei zile.

A doua săptămână: decoct din rădăcină de brusture: o lingură de plantă la o cană de apă. Se bea cantitatea de ceai obţinut pe parcursul unei zile.

A treia săptămână: ceai de păpădie (decoct): 4 linguri de plantă mărunţită la o cană cu apă, fierte cel mult 5 minute. Se beau 4 căni de ceai pe zi.

◆ Păpădia fragedă de primăvară poate fi consumată şi sub formă de salată. Frunzele crude de păpădie sunt bune înainte ca planta să dezvolte flori.

◆ Regimul alimentar potrivit în tratamentul eczemelor este cel vegetarian, cu predilecţie compus din morcovi, varză albă, sfeclă roşie, sparanghel, ridichi negre, struguri, portocale.

Pacienţii trebuie să urmărească dacă eczemele nu apar sau nu se accentuează ca urmare a consumului anumitor alimente, cum ar fi ouă, lapte şi produse lactate, ciocolată, miere, ciuperci, cafea, alcool etc. Dacă le depistează ca intolerate de organism, trebuie să le elimine definitiv din alimentaţie.

◆ În cazul fumătorilor, pe parcursul curei e de preferat renunţarea la acest obicei sau, cel puţin, reducerea la minimum posibil a numărului ţigărilor.

pro şi contra ASPIRINA

După cum se ştie, una dintre marile calităţi ale aspirinei constă în acţiunea ei anticoagulantă, motiv pentru care se recomandă în prevenirea bolilor cardiovasculare, precum şi a consecinţelor nefaste ale acestora. Altfel spus, aspirina diminuează riscul formării de cheaguri de sânge în interiorul arterelor şi venelor. De fapt, aspirina blochează formarea unei substanţe care ajută plachetele sangvine să se lipească între ele şi să formeze cheaguri sangvine. De aceea, medicii recomandă adesea pacienţilor lor, în cadrul tratamentului, administrarea zilnică de aspirină, cu rol în prevenirea infarctului şi accidentelor vasculare cerebrale.

De curând însă, un grup de cercetători canadieni au constatat că există persoane care manifestă o anumită rezistenţă la acţiunea anticoagulantă a aspirinei, ceea ce ar însemna că se amăgesc folosind acest medicament. Rezultatele studiului, apărute recent în publicaţia de specialitate a Asociaţiei americane a inimii (American Heart Association), sunt uimitoare, de vreme ce pretind că de fapt aproape trei sferturi din pacienţi sunt mai mult sau mai puţin rezistenţi la aspirină şi la efectul ei benefic. În cazul lor, administrarea regulată de aspirină nu numai că nu ajută la blocarea substanţei implicate în formarea cheagurilor de sânge, dar chiar îi expune de 3,5 ori mai mult riscului de a face un infarct. Cercetătorii au analizat eşantioanele de urină recoltate de la 5529 de pacienţi cardiovasculari, încercând să identifice un metabolit care contribuie la blocarea substanţei care permite formarea cheagurilor. Concluzia? Prezenţa acestui produs în urină era mai mare la cei care luau aspirină decât la cei care nu se aflau sub acest tratament, însă din punct de vedere „cantitativ" existau variaţii semnificative de la individ la individ, deşi doza zilnică de aspirină administrată era identică. Cu alte cuvinte efectul anticoagulant al aspirinei nu este egal pentru toţi bolnavii.

La ce poate folosi această constatare a medicilor canadieni? Pe de-o parte la necesitatea punerii la punct a unui test de urină menit să arate dacă/sau în ce măsură pacientul este rezistent la aspirină. Astfel s-ar înlătura posibilitatea administrării „în gol", „inutil" a aspirinei. Pe de altă parte, rezultatele studiului denotă necesitatea elaborării şi a altor metode de tratament anticoagulant.

Dar până atunci, profesori reputaţi de la clinici americane de cardiologie au simţit nevoia să-şi spună deopotrivă părerea, în sensul susţinerii importanţei aspirinei în tratamentul anticoagulant. „Dacă la cel puţin 25% din pacienţi riscurile cardiovasculare sunt în mod cert diminuate, e normal să continuăm să folosim aspirina", a declarat de exemplu dr. Rose Marie Robertson, profesor la Universitatea Vanderbilt din Nashville (Tennessee). „Din păcate – a mai precizat aceeaşi sursă – nu tuturor pacienţilor li se recomandă acest tratament cu aspirină."

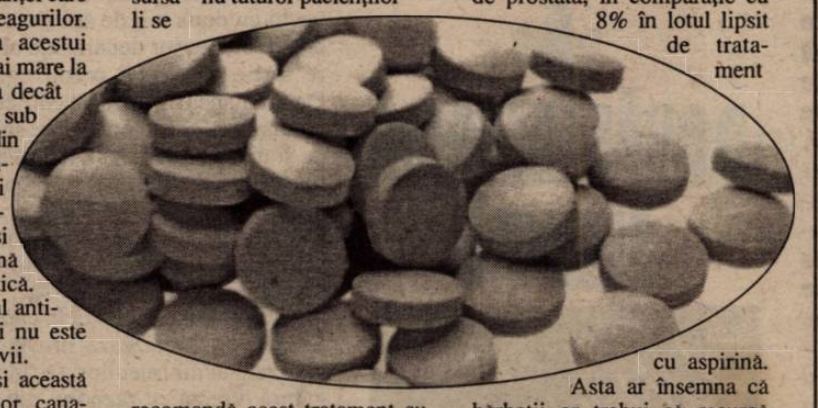

Aspirina şi cancerul de prostată

Dacă această afirmaţie s-ar dovedi 100% adevărată, s-ar putea spune că ştiinţa medicinii a mai câştigat un pilon de bază în lupta cu bolile. Dar, deocamdată, e vorba doar de concluziile, ce-i drept încurajatoare, ale cercetătorilor de la Mayo Clinic din Rochester Franţa, care, timp de cinci ani şi jumătate, au monitorizat starea de sănătate a 1400 de bărbaţi cu vârste de 65 de ani sau mai mult. Patru din zece subiecţi au primit câte un comprimat de aspirină în fiecare zi, pe parcursul întregului studiu, iar altor voluntari nu li s-a administrat nici un tratament. Rezultatul a fost că numai 4% dintre pacienţii care au luat aspirină au dezvoltat un cancer de prostată, în comparaţie cu 8% în lotul lipsit de tratament cu aspirină. Asta ar însemna că bărbaţii ar trebui să recurgă sistematic la aspirină sau la un alt medicament din gama antiinflmatoarelor non-steroidiene? „De vreme ce rezultatele cercetărilor complementare pe care le întreprindem nu sunt încă definitivate – a declarat conducătorul studiului – nu putem să ne permitem să facem această recomandare. Dar foarte curând vom răspunde la această întrebare, fără nici o ezitare.

◆ Cancerul de prostată este cea mai frecventă boală neoplazică la bărbaţii de peste 50 de ani. ◆ Alături de cancerul bronho-pulmonar, reprezintă a doua cauză de deces prin cancer.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

PINTILIE IVANCIUC din Bucureşti. *În colita de fermentaţie, un rol deosebit de important îl are regimul alimentar, în sensul că trebuie să se excludă fructele şi majoritatea legumelor crude, dulciurile de*

COLITA DE FERMENTAŢIE

orice fel (creme, gemuri, îngheţate etc.), precum şi băuturile fermentate şi carbogazoase. În această formă de colită se recomandă o alimentaţie bogată în proteine uşoare cum ar fi carnea de pasăre, peştele alb, preparatele pe bază de soia, pâinea prăjită, brânzeturile nefermentate (brânza de vaci, caşul dulce etc.). Ceaiurile cu care vă trataţi de peste doi ani nu sunt, după cum aţi constatat şi singur, cele mai eficace. Rezultate bune dă în schimb ceaiul de anghinare (o linguriţă de plantă la o cană cu apă). Beţi două căni de ceai pe zi. Pentru eliminarea gazelor din stomac puteţi bea, după mesele principale, câte o ceaşcă de ceai (infuzie din chimion, anason şi coriandru; plantele se amestecă în părţi egale, iar ceaiul se prepară dintr-o lingură cu amestec la o cană cu apă.)

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

În această primăvară, francezii au lansat în ţara lor o campanie prin intermediul unui clip publicitar difuzat foarte des pe micile ecrane, care îi invită pe oameni să consume cât mai multe legume şi fructe – garanţia sănătăţii, bunei nutriţii şi frumuseţii. Sloganul acestei campanii pare niţel şocant: *„10 pe zi"*. Nu e cam mult?, s-ar putea întreba oricine. Ei bine nu, spun specialiştii în nutriţie. Dacă sunt repartizate la micul

10 pe zi

dejun, masa de prânz şi cină, dar şi între aceste mese principale, ca supliment, nu e deloc greu sau imposibil să consumăm 10 tipuri de fructe şi legume pe zi. Ba chiar evită monotonia alimentară şi incită gustul pentru combinaţii noi. Pentru că legumele şi fructele nu sunt în egală măsură bogate în aceleaşi vitamine şi substanţe minerale, fiecare având un anumit profil nutriţional după cum spun specialiştii, e recomandat să se folosească zilnic alte sortimente, pentru a beneficia de toate „darurile" lor. Deşi această campanie nu ne este adresată şi nouă, o putem avea în vedere pentru primăvara şi vara aceasta.

CATARACTA LA FEMEI, asociată cu riscul de deces prematur

Femeile sunt mai vulnerabile decât bărbaţii în privinţa consecinţelor pe care cataracta le poate avea asupra evoluţiei stării lor de sănătate şi, în ultimă instanţă asupra duratei de viaţă. Aceasta este concluzia unor recente cercetări efectuate de un grup de oftalmologi britanici (University College of London) care au monitorizat sănătatea unui număr de 1500 de persoane în vârstă de 65 de ani şi peste. Medicii au avut în vedere în primul rând stabilirea numărului persoanelor, din lotul studiat, atinse de diabet (diabetul fiind la rândul său un factor de risc în apariţia cataractei, evoluţia rapidă a bolii şi declanşarea de complicaţii). În consecinţă dintre cei 1500 de subiecţi 1318 nu sufereau de diabet. Timp de patru ani, cercetătorii au urmărit rata mortalităţii survenite în acest eşantion: 39,8 la mie în rândul femeilor atinse de o cataractă, în comparaţie cu 24,8 la mie în rândul femeilor care nu sufereau de această boală. Rezultatul se traduce, din punct de vedere statistic, printr-un risc de mortalitate crescut cu 1,7% în cazul femeilor. La bărbaţi, această diferenţiere nu există.

Dar, în cele din urmă care este cauza morţii? Evident, nu cataracta propriu-zisă, ci în ordinea de mărime, bolile cardiovasculare, apoi cele respiratorii şi neoplazice.

De ce cataracta are consecinţe mai grave asupra femeilor decât a bărbaţilor? Este întrebarea pe care şi cercetătorii şi-au pus-o, dar explicaţia rămâne deocamdată la nivelul ipotezelor. Aşadar, ei presupun că organismul femeilor în general, prin particularităţile lui şi jocul hormonilor, ar fi mai vulnerabil în faţa riscurilor induse de cataractă. Factorii asociaţi perioadei de sarcină ar putea fi pentru ei o pistă de dezlegare a misterului, pe care şi-au propus-o în viitorul apropiat, în intenţia de a găsi cât de repede şi remediul. Rezultatele acestui studiu au fost date publicităţii în revista „British Journal of Ophtalmology".

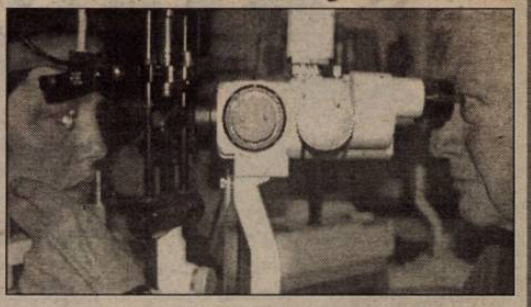

Cataracta se poate trata

Netratată, influenţează negativ modul de funcţionare a organismului, se transformă într-un handicap care afectează viaţa persoanei respective pe multe planuri: acuitatea vizuală scade, mergând spre orbire, accesele de panică şi dezorientare se înmulţesc şi se intensifică, abilitatea de a face anumite activităţi cotidiene este împiedicată, depresia psihică, tendinţa spre retragere din viaţa socială, de însingurare se accentuează. Aşadar, cea mai bună soluţie este rezolvarea problemei. O discuţie cu *doamna dr. Cătălina Corbu, medic primar, şef de lucrări la UMF „Carol Davilla" şi totodată medic cu o apreciabilă experienţă profesională la Spitalul Clinic de Oftalmologie din Bucureşti* ne poate ajuta: „De peste un deceniu, în spitalul nostru cataracta se tratează în condiţii foarte moderne şi cu mare succes. E vorba de o operaţie netraumatizantă, care constă în implantul de cristalin artificial. Spitalizarea durează în mod obişnuit doar 24 de ore şi de acest tratament poate beneficia orice pacient, din orice localitate din ţară, dacă are o trimitere către noi din partea medicului de familie sau a unui medic oftalmolog. În ultimii patru ani, şi la noi se practică operaţia cu ultrasunete. Presupune efectuarea de incizii minuscule, care, de cele mai multe ori nici nu necesită sutură. Spitalul nostru beneficiază în prezent de o dotare deosebită pentru acest gen de intervenţii, încă patru aparate cu ultrasunete, ultraperformante, de provenienţă americană, fiind recent primite gratuit, ca recompensă pentru rezultatele obţinute deja, din Statele Unite. Singura problemă din punctul de vedere al pacientului este costul unei asemenea operaţii, mai mare decât cel pentru operaţiile prin metode clasice. În ultimul an, în spitalul nostru am efectuat în jur de 8000 de operaţii de cataractă. Sunt zile în care numărul cataractelor operate atinge cifra de 60-70."

Un sfat repetat: prezentaţi-vă la medic!

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

Scrisoarea la care răspundem în deschiderea rubricii de astăzi şi care este trimisă de corespondentul nostru Georgel ne-a parvenit pe e-mail. Iată care este problema care îl necăjeşte pe tânărul nostru: ***„Citesc articolele dumneavoastră de mai mult timp. Nu ştiu dacă problema mea se încadrează în rândul acestora. Ea constă în faptul că la 25 de ani faţa mea a început să devină foarte păroasă, în special sub ochi. M-am speriat în dimineaţa când am remarcat acest lucru. Nu mă mai rad de atunci, sperând să găsesc o soluţie înainte de a fi prea târziu. Aş dori să ştiu dacă o „epilare" cu laser ar rezolva problema şi dacă aceasta are efecte secundare. Există alte soluţii? La ce doctor trebuie să mă adresez?"***

– Dragă Georgel, hiperpilozitatea (sau hirsutismul, cum se mai numeşte) apare de obicei din cauza unor tulburări hormonale. În aceste condiţii, cel mai indicat este să fie consultat un medic endocrinolog. Aşa cum am subliniat şi în alte rânduri, numai medicul va stabili ce fel de metodă puteţi utiliza pentru îndepărtarea pilozităţii în exces.

Scrisoarea următoare are o adresă obişnuită. Ea ne soseşte de la (bănuim) domnişoara S.V. din Târgu Mureş. Problema pe care corespondenta noastră ne-o semnalează este că nu ştie cum să facă pentru a reuşi să reducă excesul de folicilină. Aceasta pentru că, aşa cum ne spune puţin alarmată în scrisoare, ***„Am tot felul de dureri de sân, nu neapărat legate de ciclu, iar pe faţă îmi apar uneori coşuri sau o iritaţie ca o alergie. La ce doctor să mă adresez?"***

– Stimată domnişoară, după cum am constatat din scrisoare, nu pomeniţi nimic de vârstă sau de alte afecţiuni coexistente. De aceea tot ce vă putem spune şi îndemna să faceţi este să consultaţi un medic ginecolog care va pune diagnosticul exact şi în consecinţă vă va stabili un tratatament. Succes şi multă sănătate!

MIHAELA DOROBANŢU

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

A DOUĂSPREZECEA PLANETĂ

Autorul unei lungi serii de cărți de o factură de-a dreptul extraordinară, americanul Zecharia Sitchin, pune în discuție în „Cronica Pământului" existența celei de-a douăsprezecea planete a sistemului nostru solar. Poate că ideea n-ar fi fost chiar atât de fascinantă, despre acest subiect s-a mai vorbit până acum. Numai că dl. Sitchin pune problema într-un mod extrem de interesant și, am opina noi, fantezisto-științific. Ideea de bază a lucrărilor sale este următoarea: a 12-a planetă se comportă ca o cometă și revine la „locul ei" cu o periodicitate de 3.600 de ani. Autorul nu ne spune clar de câte ori ne-a vizitat Nibiru – numele bizarului și ipoteticului astru –, însă un lucru este „evident": ciocnirea cu Terra s-a produs într-un trecut învăluit într-un mister indescifrabil, catastrofă care a „decis" repartiția uscatului și a apei...

De unde venim, cine suntem?

Întrebările acestui subtitlu nu sunt retorice pentru dl. Sitchin. Acest cercetător asiduu al anticelor observatoare antice de pe toate continentele este un om de știință foarte serios, nu este un vânător de senzații și zămislitor de best-seller-uri. Timp de aproape trei decenii el a studiat, ca un autodidact perfect, tăblițele sumeriene din diverse muzee ale lumii. Ceea ce l-a frapat pe acest savant (cunoaște toate limbile vechi din zona Orientului Mijlociu, din America de Sud și din Asia) a fost următoarea afirmație incredibilă, deslușită de el pe niște inscripții în piatră din regiunea Golfului Persic: de unde știau acum 6 mii de ani sumerienii că există planeta Pluto?

Dl. Sitchin a concluzionat, ca mulți cercetători ai trecutului Terrei, că toate cunoștințele astronomice (și nu numai) ale diverselor popoare (de la mayași și până la japonezi și chinezi) au o proveniență extraterestră! Mai mult, cercetătorul american susține că știe și cine era „nația" civilizatoare: nibiruenii, locuitorii

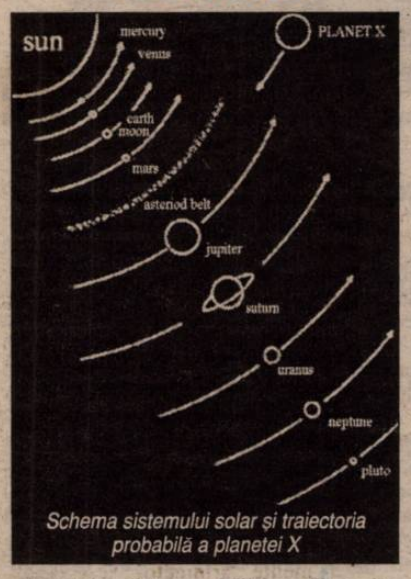

Schema sistemului solar și traiectoria probabilă a planetei X

planetei călătoare Nibiru. Datorită intrării lor în sistemul nostru solar, a fost posibilă chiar conviețuirea cu oamenii (terrienii) de acum câteva mii de ani. Din motive neelucidate, cele două „rase" s-au despărțit, nibiruenii părăsind Terra, dar nu definitiv. Într-o perioadă de 3.600 de ani, planeta lor se va apropia iar de Pământ și, cine știe?, poate că se va stabili un contact cu ei...

Ipoteza Sitchin – putem să-i spunem așa cu mâna pe inimă – are și date concrete uluitoare, care ne amintesc de autori celebri în domeniul paleoastronauticii. De exemplu, piramidele de pe platoul Giseh (lângă Cairo) ar fi fost construite din inițiativa nibiruenilor și ar reprezenta puncte de reper pentru astronavigatorii de pe alte meleaguri. Dl. Sitchin afirmă cu certitudine că Sfinxul care „păzește" piramidele ar fi mai vechi cu două mii de ani și că ar ascunde în interior documente uluitoare scrise de vechii preoți egipteni. De asemenea, între toate edificiile de la Giseh ar exista coridoare subterane și unele ar avea săli de inițiere nibiruene! De altfel, noi am mai scris despre tentativele de a fi „deschis" Sfinxul, însă egiptologii trebuie să primească acordul autorităților din țara respectivă.

Stupefiindu-ne până la capăt, dl. Sitchin ne precizează un teren de aterizare al nibiruenilor, făcând o legătură directă cu războiul din Golf, când Irakul a fost atacat de forțele NATO (americane). În zona de sud a acestei țări ar exista „zona Eridu". Faptul că aceasta n-a fost bombardată, explică dl. Sitchin, demonstrează că americanii știu că acolo există „urme" deosebit de importante privind trecutul Pământului! Chiar așa să fie?!

Ideile năucitoare din cărțile apărute sub titlul „Cronica Pământului – Cine suntem, de unde venim", apărute la New York (volumul al 6-lea a văzut lumina tiparului în 1996) au, totuși, o bază reală. Tăblițele cuneiforme, scrise acum 5-6 mii de ani, atestă că în sistemul solar există exact 24 de sateliți naturali ai planetelor componente. De unde puteau să știe acei înaintași ai noștri acest „detaliu"? De ce îi pasiona atât de mult configurația astronomică a sistemului solar? Vom reveni în numerele viitoare asupra Ipotezei Sitchin, întrucât pe lângă aspectele ei incredibile, conține și date extrem de convingătoare despre o posibilă planetă-mamă a Terrei.

UNICATE FAUNISTICE

ȘARPELE BICEFAL

Lângă orașul spaniol Pinoso a fost descoperit un șarpe cu două capete, din specia Elaphe scalaris. Exemplarul nu este veninos și abia atinge 20 de centimetri în lungime. Poate că faptul în sine n-ar fi unul extraordinar, dacă modul de viață al acestui „monstru" n-ar fi unul contradictoriu. Cele două creiere nu gândesc la fel în situații de criză. Botezat „Thelma și Louise" (după celebrul film al lui Ridley Scott, în care două femei ajung, fără voia lor, niște aventuriere de primă clasă și care se sinucid de comun acord), șarpele a dat de lucru herpetologilor (specialiștilor în reptile) – și este acum găzduit de grădina zoologică din San Diego (SUA). Deși se aruncă asupra aceleiași prăzi, în același timp, cele două capete se „ceartă" atunci când le este foame. Ele au uneori tendința să se muște reciproc, ca și cum ar vrea să se pedepsească pentru lipsa de abilitate în fața vreunei victime. Stomacul și restul organelor sunt unice și specialiștii așteaptă cu mare interes să vadă dacă celor două (?) femele le va plăcea același mascul. Dacă împerecherea va decurge normal, șarpele bicefal are șanse să ajungă până la vârsta de 15-19 ani (în captivitate). Este sau nu o problemă genetică?

Herpetologii susțin că este vorba de o simplă anomalie și că astfel de cazuri sunt destul de frecvente în lumea reptilelor. Dacă reproducerea va reuși, nu este obligatoriu să vină pe lume alți șerpi bicefali. Cel mai fascinant lucru este, totuși, cooperarea și disensiunile dintre cele două „personalități", care se comportă deseori ca și cum ar fi două entități diferite.

Sondaj cu ecouri pesimiste

Ce au adus progresele extraordinare ale științelor? Iată tema unui sondaj desfășurat în Franța, Marea Britanie, Germania și SUA. Concluzia principală a fost următoarea: o mare parte a populațiilor respective nu sunt deloc entuziasmate de evoluțiile științelor. 44 la sută dintre francezi fac vinovată dezvoltarea tehnică și științifică de numeroasele tulburări sociale și de catastrofele de toate genurile din lume. 51 la sută sunt indiferenți. În SUA, sunt nu mai puțin de 53 la sută dintre persoanele chestionate care sunt deziluzionate de consecințele unora din descoperirile sau invențiile comunității științifice internaționale. Șomajul este una din urmările directe ale perfecționării tehnologiilor, au spus scepticii francezi și americani.

TRADIȚII

FESTIVALUL GEOGRAFIEI de la Saint-Dié

În fiecare an, în localitatea montană franceză Saint-Dié (Vosges) se desfășoară un Festival internațional de geografie (FIG). În concepția modernă a acestei științe, biodiversitatea ocupă un loc esențial, în dauna „geografiei cantitative" (statistice). *Natura geografiei* și *geografia naturii*, – acesta este motto-ul oamenilor de știință reuniți aici an de an și aflați sub imperativele ecologice mondiale.

Nu întâmplător localitatea Saint-Dié este reprezentativă din acest punct de vedere. Aici, în anul 1507, a fost lansat termenul de *America*, în onoarea lui Amerigo Vespucci. În acel an apărea lucrarea „Introducere în cosmografie" a lui Martin Waldseemüller, celebră și prin faptul că asocia informațiilor despre Noul Continent cele două scrisori ale navigatorului portughez (traduse în latină). La acea vreme, geograful german nu realiza, probabil, că aduce un afront lui Cristofor Columb și celor patru expediții istorice ale sale peste Atlantic. La Saint-Dié, în 1507, se mai credea că pământul pe care îl descoperise „amiralul mărilor" aparținea de Asia și Vespucci fusese adevăratul cuceritor al unei Lumi Noi. Și asta doar pe baza a două scrisori ale sale...

Interesant este că, deși cartea lui Waldseemüller s-a răspândit repede în Europa, geografii și cartografii nu au adoptat imediat noua denumire, preferând să folosească termenii de „Pământul Sfintei Cruci" și/sau „Lumea Nouă". Abia în 1515, prin hărțile lui Johannes Schöner, numele de *America* începe să fie folosit frecvent, dar numai pentru continentul sudic... Astăzi, la Saint-Dié nu mai sunt abordate aceste probleme. Mult mai presante sunt condițiile în care viața naturii și însăși geografia Terrei sunt alterate de interesele economice din diverse regiuni ale lumii.

O lume sub microscop

Microorganismele (microbi, bacterii etc.) sunt omniprezente pe planeta noastră; ele există în scoarța terestră până la adâncimi de 3 kilometri, iar în aer până la înălțimi de 50-60 de kilometri. În corpul animalelor viețuiește aproximativ unu la sută din total. Total? Microbiologul William Whitman, de la Universitatea Georgia (SUA), a făcut un fel de recensământ al microorganismelor, estimând că există în fiecare moment un număr de 10 la puterea 22-24 de altfel de organisme unicelulare. Din cauza modificărilor condițiilor de mediu, bacteriile oceanelor suferă mutații genetice la fiecare 20 de minute, însă din cauza poluării, acest ritm infernal de adaptare este, probabil, mult mai mare... Pot fi ele puse la lucru de către om? Se pare că există mai multe răspunsuri practice la această întrebare.

BACTERII... ELECTRICE.

Nu, nu este nevoie de ghilimele. Un grup de cercetători de la Universitatea Massachusetts a reușit să obțină curent electric (suficient de intens pentru a aprinde becul unei lanterne sau a pune în funcțiune mecanismul unui ceas) prin intermediul bacteriei numite Geobacteraceae, care prelucrează... noroi, reziduuri ale industriei chimice și chiar ale celei nucleare! Principiul de funcționare a acestor generatori de curent continuu este unul electrolitic: se folosește un anod de grafit imersat în noroiul unde se găsesc bacteriile, și un altul (catodul) imersat în apă sărată. Între cei doi electrozi se află o sârmă de cupru. Microorganismele reușesc să creeze un curent de electroni către catod și astfel se obține o tensiune electrică. Pe lângă această utilizare, capabilă să dea naștere unei noi generații de baterii, specialiștii vor să exploateze și capacitatea lui Geobacteraceae de a biodegrada reziduurile poluatoare. Uimitoare a fost constatarea faptului că și materialele uranice uzate pot fi prelucrate de aceste bacterii, atât pentru protejarea mediului, cât și pentru obținerea unei energii electrice slabe.

MICROBI... RESTAURATORI.

Având în vedere cunoscuta activitate microbiană de modificare a straturilor geologice, de-a lungul milioanelor de ani, un grup de cercetători francezi studiază posibilitatea consolidării unor grote calcaroase (și nu numai) cu ajutorul unor microbi. Primele rezultate sunt încurajatoare și randamentul uluitor privind remineralizarea pereților uzați din anumite peșteri au condus la ideea folosirii acelorași microconstructori la restaurarea pereților uzați ai unor biserici foarte vechi. Pentru folosirea la scară industrială a microbilor restauratori este nevoie de modificări genetice acceleratoare ale respectivei activități microbiene.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...gavialul este o specie de crocodil cu botul foarte lung și îngust? Trăiește în flu-

viile din India, se hrănește cu pește și nu atacă oameni.

◆ ...germicidul este un agent sau o substanță care distruge germenii provocatori de boli? Este folosit la plante și animale.

◆ ...galaonul este un joc popular românesc din sudul Olteniei? Este un joc bărbătesc.

◆ ...evangheliarul este o carte bisericească creștină care conține cele patru evanghelii? Primul evangheliar românesc a fost Tetraevanghelul diaconului Coresi apărut în 1561, la Brașov.

◆ ...doleritul este o rocă eruptivă de natură bazaltică? În țara noastră se găsește în Munții Apuseni.

◆ ... „organosolul" este un termen chimic? Prin el se înțelege un sol al cărui mediu de dispersie este un lichid organic.

◆ ...în mitologia greacă himera era un animal fantastic având trei capete: unul de leu, altul de capră și altul de șarpe? După alte versiuni avea trupul de capră, capul de leu și coada de șarpe. Arunca flăcări pe gură și a fost ucisă de Bellerofon.

◆ ...planeta Uranus a fost descoperită în 1781 de astronomul englez William Herschel? În 1787 el a mai

descoperit doi sateliți ai lui Uranus, iar în 1789 doi sateliți ai lui Saturn.

◆ ...imineii erau pantofi de modă turcească, lucrați din piele fină, uneori de Cordoba? Erau purtați și de boierii noștri. (I.S.)

Știați că...

A fost descoperit

PALATUL LUI IROD

După îndelungate căutări, au fost în sfârșit descoperite vestigii ale palatului în care a fost condamnat Iisus. Un monument construit de regele Irod, un personaj extrem de controversat de istorici.

La originea acestei descoperiri se află un tânăr arheolog, Amit Re'em, de la Institutul de antichități israeliene, care face săpături arheologice în Ierusalim de șapte ani. De curând munca sa a fost încununată de un succes uriaș. Săpând la temeliile unei vechi cazărmi turcești, transformată în închisoare în timpul mandatului britanic și ocupației iordaniene, Amit Re'em și echipa sa au dat de fundațiile miticului palat al lui Irod, din Ierusalim. După distrugerea orașului de către romani în anul 135, localizarea precisă a acestui palat a fost imposibilă. Un palat despre care istoricul iudeo-roman Flavius Iosif spunea că a fost construit în locul cel mai înalt al orașului. Au fost degajate printre altele și nouă bazine care erau folosite pentru tăbăcirea pieilor și pentru vopsirea țesăturilor și două ziduri de 7 și 8 metri înălțime, 1,7 și 1,8 m grosime și lungi de 50 de metri, construite din pietre masive tăiate grosier. Au mai fost scoase la iveală vestigii ale unei mari rețele de canale și conducte care ieșeau în afara orașului. Construcții care atestă importanta forță umană și financiară de care dispunea regele. Dimensiunile acestor ziduri și orientarea lor permite o

estimare a dimensiunilor palatului regal: 300-400 metri lungime și 100-150 metri lățime, adică o suprafață de 3-6 hectare. Un adevărat Versailles al epocii! Și asta nu e totul. Irod a fost și fondatorul orașelor Cezareea și Sebasteia, al unor fortărețe puternice precum Herodion și Massada, al unor temple și amfiteatre în Iudeea, și în insule, și în cetăți grecești. În cursul domniei sale, Irod s-a sprijinit pe esenieni, cărora le-a oferit un statut cvasi-oficial în administrație, și pe romani. După ce Antoniu, căruia i-a oferit sprijin în războiul a fost învins de Octavian la Actium, Irod începe să se teamă însă de viitorul împărat roman. Cu un curaj neobișnuit, se prezintă în fața sa și îi face următoarea mărturisire: „Dacă n-aș fi fost în război cu arabii, aș fi luptat împotriva ta, alături de Antoniu, din fidelitate pentru el". Octavian se arată deosebit de impresionat de această dovadă de onestitate. Îi respectă demnitatea regală și în plus îi redă teritorii ocupate de Cleopatra, cum ar fi Golanul și sudul Libanului. Irod începe să relanseze economia Iudeei și să pună în valoare noile teritorii recuperate. Urmează o perioadă de adevărată Renaștere pentru estul mediteranean. Descoperirile făcute de arheologul Amit Re'em și echipa sa confirmă, fragmentar, operele arhitectonice ale unui rege despre care s-a spus că a fost megaloman, paranoic și extrem de crud (și-a ucis fiii care jinduiau la tronul său). Descoperirea palatului e însă cu atât mai importantă cu cât aici a fost judecat Mântuitorul nostru, Iisus Cristos.

DORIN MĂRAN

Lumini și umbre în București de odinioară

Luna Bucureștilor

Bucureștiul, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, a fost mai totdeauna un oraș al petrecerilor, al balurilor dar și al serbărilor populare. Încercări au existat și după 1989, menite să continue sau măcar să reînvie vechi tradiții. Au fost însă de fiecare dată manifestări de scurtă durată și dedicate, mai mult sau mai puțin, unui singur subiect. Și totuși, s-a încercat și reluarea unui moment cu totul special din viața Bucureștilor de altădată, cunoscând un eveniment de mare amploare, de lungă durată și care se repeta anual. S-a numit „Luna Bucureștilor" și despre el v-aș invita să vorbiți astăzi cititorilor noștri. Marile tradiții ale Capitalei noastre de altădată merită cel puțin cunoscute de cât mai multă lume, dacă nu reluate și continuate cu strălucirea pe care o merită...

Afiș pentru Luna Bucureștilor 1935. (Fotografie executată de Direcția Presei în atelierele „Adevărul")

– Într-adevăr, „Luna Bucureștilor" a fost un vast proiect edilitar și urbanistic. Cel care l-a inițiat, în anul 1935, a fost Primarul General de atunci, Alexandru Donescu. A început ca un eveniment singular, pentru a deveni cu timpul o serbare anuală care ținea o lună de zile.

– Și era, cum să spun, un simplu prilej de distracții?

– Nicidecum! Pe parcursul acestei luni se organizau expoziții, aveau loc manifestări culturale, printre care Săptămâna Cărții, dar și manifestări sportive și edilitare.

– La care bineînțeles că nu participau doar bucureștenii...

– Evident, iar celor veniți din afara Bucureștiului li se acordau tot felul de facilități, cum ar fi reduceri între 30-80% la transport, cazare și masă. Prima ediție s-a desfășurat, cum spuneam, în anul 1935, în parcul Carol. Aici a fost reconstituit un cartier vechi, din secolul XVIII, unde puteau fi văzuți plimbându-se oameni îmbrăcați în costumele epocii. Cu acest prilej a fost construită Fântâna Zodiacului și pavilioanele unei expoziții impresionante, unde a fost expusă prima machetă a Bucureștilor după aplicarea planului de sistematizare...

– Mai există astăzi monumente care să amintească de această ocazie?

– Există, căci atunci a fost inaugurată Grădina Botanică și s-a dezvelit statuia lui Spiru Haret din Piața Universității, după cum tot atunci a avut loc prima cursă automobilistică de viteză pe Șoseaua Jianu, astăzi Bulevardul Aviatorilor.

Și lucrurile au continuat, un an mai târziu, în 1936, începând amenajarea Parcului Herăstrău, finalizat în 1940. Cu acest prilej a fost deschisă expoziția „Satul Românesc", transformată apoi în Muzeul Satului. În același an sunt amenajate Fântâna Miorița, Hala din Piața Domeniilor, grupul edilitar din Piața Amzei, strandul Obor și Pădurea Pustnicul.

În anii 1937-1938 începe amenajarea râului Colentina, cu asanarea Lacului Floreasca și extinderea Parcului Herăstrău, unde are loc prima demonstrație televizată. În următorii doi ani este modernizată șoseaua Jianu și finalizat, cum am mai spus, Parcul Herăstrău.

– Dar „Luna Bucureștilor" nu a avut totuși o viață foarte lungă...

– Este adevărat, a durat doar 5 ani. Dar a fost un moment de viață cotidiană care a rămas în memoria colectivă. Proiectul a fost reluat între 1996-2000 de Primăria Municipiului București, prilej cu care amintim și realizarea unui album „O lună din istoria Bucureștilor", scris de istoricul Ionel Ioniță.

MIHAELA DOROBANȚU

Popas la

RIJKSMUSEUM

Supranumit „Veneția Nordului", orașul Amsterdam se mândrește nu numai cu canalele sale, cu piața de diamante și cu sobrietatea construcțiilor ci și cu muzeele de o bogăție inestimabilă. De viața de zi cu zi orașului se leagă nume sonore ca Rembrandt sau Van Gogh așa că locuitorii, mândri de trecutul lor artistic, de iluștrii fii ai pământului, au știut să le prețuiască lucrările și în același timp să colecționeze capodopere.

Unul dintre cele mai vestite din oraș și din lume este Rijksmuseum, o adevărată trecere în revistă a istoriei țării, a luptei pentru independență, dar și o remarcabilă colecție de pictură începând cu secolul al XV-lea.

Adăpostit într-o clădire impunătoare îmbinând elemente arhitectonice diferite, cu o fațadă primitoare, Muzeul are în față un adevărat parc, în care gardurile vii și arbuștii sunt îngrijiți cu acea pasiune specifică vestiților grădinari olandezi.

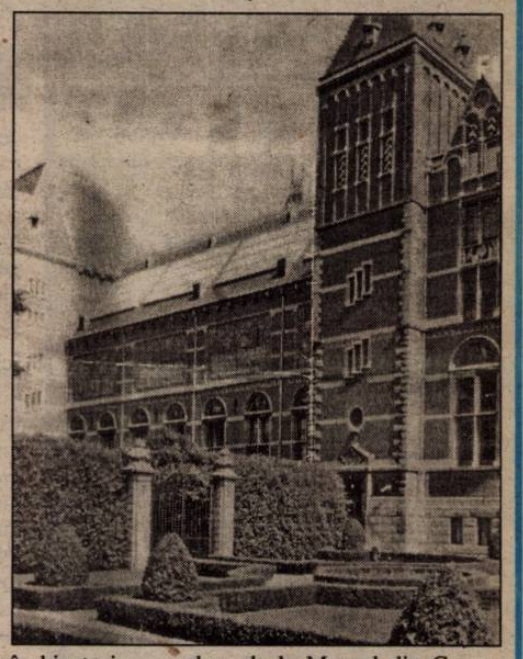

La parterul muzeului există în partea de est sălile închinate istoriei. Manechine, arme, desene, steaguri evocă momente importante ca bătălia de la Chatham sau cea de la Waterloo. Există și o sală unde sunt expuse și pot fi studiate documente. În partea de vest sunt porțelanuri, printre care vestitele piese de Meissen și câteva săli închinate caselor de papuși, adevărate opere de artă.

Etajul întâi conține bogate colecții de pictură. La mare cinste este pictura olandeză, reprezentată prin creații ale unor artiști iluștri ca Iacob van Ruisdael, Allart van Everdingen, William van de Velde și mulți alții. Sunt nelipsiți marii maeștri ca Rembrandt sau mari maeștri italieni. Trebuie amintită de asemenea bogata colecție de sculptură și arte decorative. Astfel în aripa de sud sunt expuse costume și textile, printre care deosebit de valoroase sunt tapiseriile din secolele XVII-XVIII, una dintre săli fiind dedicată îmbrăcămintii caselor princiare. Subsolul este și el riguros amenajat conținând porțelanuri și o colecție Art Nouveau.

În sălile muzeului au loc expoziții temporare, de mare interes pentru vizitatori, cum a fost cea de la sfârșitul anului trecut, care aduna picturi olandeze și daneze aduse de la Muzeul din Copenhaga.

Rijksmuseum se poate lăuda și cu o bibliotecă, foarte bine organizată, ce conține cărți de istorie și de artă. Din incinta acestui așezământ este nelipsită cafeneaua unde vizitatorii pot poposi în fața unei cești aburinde meditând la cele văzute.

Rijksmuseum își depășește astfel condiția sa de adăpost al culturii și artei. Devine un simbol al dragostei unui popor pentru întreaga sa istorie pentru toate acele vremuri de lumini și umbre din care „frumosul" nu a lipsit niciodată.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

INTEGRAL

un satelit destinat stelelor pe cale de dispariție!

În luna aprilie a.c. Agenția Spațială Europeană (ESA) a programat lansarea de la cosmodromul Baikonur a satelitului telescop INTREGRAL, destinat să investigheze, de la 150000 km depărtare de Terra, stelele aflate în stadii finale ale existenței lor: Black Holes („găuri negre"), stele neutronice și chiar exploziile stelare...

Cunoscute sub denumirea de Black Holes (găuri negre), corpurile cerești având câmpul gravitațional exterior atât de intens încât nu permite emiterea nici unei radiații electromagnetice sau corpusculare, mai sunt denumite și colapsari, respectiv stele aflate în stadiul final al colapsului gravitațional. Aceste stele își manifestă prezența în Univers nu numai printr-un imens câmp gravitațional, ci și prin câmpul lor electrostatic și valoarea momentului unghiular, dar mai ales prin faptul că acreția materiei interstelare absorbite de colapsar provoacă o intensă radiație „X".

Alături de aceste găuri negre, stelele neutronice (pulsarii) sunt la fel de interesante, ele fiind stele în stadii finale ale evoluției lor, când emit (probabil pe la poli) radiații cosmice intense și radiounde sub forma de impulsuri periodice foarte scurte, de ordinul secundelor!

Principalul instrument de investigare a acestor obiecte astronomice spectaculoase, existent la bordul satelitului INTEGRAL este un spectrometru de construcție total originală și destinat să studieze compoziția, structura și starea fizică a stelelor. Conceput la Centrul din Toulouse pentru studierea radiațiilor din spațiu, acest spectrometru original a fost validat în 2001 pentru condițiile funcționării în spațiu, el trecând totodată și testele de compatibilitate electromagnetică și termică.

Astfel, în testele din acceleratorul de particule, senzorii spectrometrului au demonstrat că pot transforma radiația gamma de intensitate ridicată în semnale electromagnetice; ulterior aceste semnale sunt procesate de sisteme electronice (filtre, integratoare etc.) ambarcate la bordul satelitului și pregătite pentru a fi trimise spre stațiile de sol unde, cu ajutorul calculatoarelor de proces, să fie interpretate. Pentru informații suplimentare: http://www.snes.fr/

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Dezvoltarea artei și culturii

Într-o asemenea civilizație, plină de curiozitate, fantezie, îndrăzneală creatoare și spirit inventiv este normal ca meșteșugurile și mai ales arta să fi căpătat o dezvoltare deosebită.

Ceramica lucrată în Creta, în special cea în stil Camares (numită astfel după peștera unde au fost descoperite primele vase de acest gen), este una dintre cele mai frumoase din zona mediteraneană, fiind depășită doar de cea egipteană și, mai târziu, de cea micenian㠹. Vasele sunt decorate cu motive geometrice, florale și animaliere, în general de culoare roșie, galbenă sau albă (în vreme ce fondul este negru). Un exemplu celebru rămâne „vasul cu caracatiță" de la Gurnia (secol al XVI-lea î.Ch.), una dintre capodoperele artei ceramice din toate timpurile, ce poate rivaliza chiar și cu porțelanurile chinezești pictate.

Pictura, atât cea murală, cât și cea de pe vase, este superioară artistic manierei contemporane egiptene sau celei din Orientul Mijlociu și cu atât mai mult celei din Grecia continentală (inclusiv cea ulterioară, din Micene), fiind egalată doar de unele fresce din Tirint (Argolida), realizate în secolul al XII-lea î.Ch. În perioada timpurie se folosea, pentru reprezentările umane, o convenție împrumutată de la egipteni: pielea bărbaților era colorată în roșu sau brun, a femeilor în alb. În anii 1800 î.Ch. însă, arta minoică se eliberează de această constrângere, personajele fiind pictate ca în realitate. Figurile sunt redate numai în profil, cu ochiul privit din față (stilul egiptean), dar trupurile au o mobilitate și o naturalețe care nu pot fi găsite în frescele Egiptului faraonic. În plus, suplețea stilului, predilecția pentru linii sinuoase, curbe ori spirale și faptul că personajele sunt surprinse aproape întotdeauna în mișcare, dă picturii cretane o notă de prospețime care va fi întâlnită abia în „secolul de aur al lui Pericle", apogeul perioadei clasice grecești (secolul al V-lea î.Ch.). Pictura epocii minoice introduce peisajul marin (dovadă a dragostei cretanilor față de mare), precum și reprezentarea foarte exactă a oamenilor și animalelor, chiar atunci când acestea sunt fantastice (cum ar fi cazul leului cu cap de păun din palatul de la Cnossos). Personajele frescelor? O lume impresionantă prin diversitatea ei: războinici, vânători, dansatoare, acrobați, regi, prinți, curteni, preotese, evoluând printre lei, cai, tauri, delfini, caracatițe, fluturi, albine și pești viu colorați. O lume a frumosului, a delicateței („Prințul cu coroană de pene", „Delfinii", „Maimuța care culege șofran" și „Maimuța albastră" de la Cnossos, „Fresca Maimuțelor" și „Fresca Antilopelor", descoperite într-o casă din colonia minoică de pe Insula Thera, „Pisica pândind fazanul" și „Fata care culege flori" de la Haghia Triada etc.). Un univers care pare să fi gravitat în jurul a două elemente simbol: femeia și floarea.

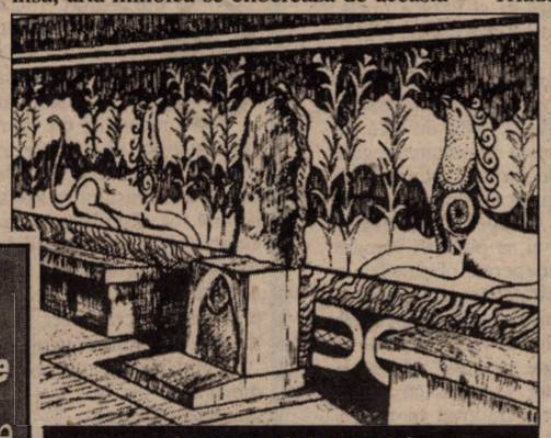

Cnossos – Sala tronului, aripa vestică (stadiu actual)

Sculptura, la început din piatră și lemn, trece, după anul 2000 î.Ch., într-un stadiu nou, o dată cu flosirea faianței (probabil preluată de la egipteni) și, mai ales, cu inventarea stucului (descoperire, se pare, autohtonă). Această pastă făcută din gips, var și pulbere de marmură este moale la origine și poate fi modelată în orice formă pentru ca apoi, în contact cu aerul uscat al insulei, să devină extrem de dură, deși casabilă. Cretanii foloseau stucul pentru a realiza basoreliefuri în vederea placării pereților, ornamente pentru tavane și frontoane, decorații exterioare pentru sarcofage și mobilă etc. Începând din mileniul al II-lea î.Ch., statuetele, obiectele casnice, vasele (inclusiv cele mari, pentru păstrarea proviziilor) erau făcute din stuc, ceramică ori faianță, mai rar din piatră, bronz sau aur. Mobila, din piatră sau lemn, cu încrustații de aur și argint, era masivă dar funcțională (lavițepat, jilțuri, dulapuri, cufere etc.). Exista și o serie de obiecte, cum ar fi pocalele sau vasele de ceremonie, realizate numai din aur, argint sau bronz, după cum pentru altele nu se foloseau decât piatra, stucul, steatita sau ceramica, motivele acestei alegeri nefiind legate strict de destinația obiectului, ci de niște considerente rămase necunoscute. Statuetele de bronz minoice sunt mai stângace, în schimb cele de faianță (spre exemplu celebrele „preotese cu șerpi" de la Cnossos) nu au egal în arta europeană contemporană lor, rivalizând cu cele egiptene și din Orientul Mijlociu.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

Privind spre noi de dincolo de STELE

Rezultatele observațiilor științifice și ale studiilor avansate efectuate în ultimii doi-trei ani sugerează cu din ce în ce mai mare putere originea extraterestră a vieții pe Pământ! În același timp, revin vechile discuții asupra originii oamenilor într-un alt sistem stelar. În felul acesta se stabilește o relație strânsă între ceea ce am ajuns noi să fim astăzi și interacțiunile avute cu ET de-a lungul mileniilor. Acolo unde omenirea nu a avut acces la fapte, „golurile" de informație au fost completate cu mituri și religii. Când vom dispune însă de informația reală, este de așteptat ca toate problemele noastre terestre să-și găsească rezolvarea.

Ne aflăm deci într-un anumit stadiu al evoluției rasei umane și într-o permanentă căutare a răspunsurilor la întrebările pe care ni le punem. Mai mult, nu este de așteptat ca în acest stadiu să avem un contact direct cu ET, pentru că acest lucru ar putea afecta posibilitatea noastră de liberă alegere, esențială pentru continuarea evoluției naturale a societății umane actuale. Informația pe care o posedăm, și care cel mai probabil este ascunsă adânc în structura noastră internă, a fost păstrată de-a lungul timpului, fiind trecută între anumiți oameni din generație în generație. Unul dintre ultimele locuri sau, dacă preferați, stadii de existență a Terrei, care au dispus de această informație în stare liberă, a fost Lemuria, parte a unei lumi din care mai apoi a evoluat Atlantida. Comparativ, Lemuria a fost însă mult mai pașnică. Aceasta pentru că în timp ce Atlantida s-a concentrat pe tehnologie, ea se concentrase pe latura spirituală și pe înțelegerea secretelor „Mamei Terra". Printre descendenții direcți ai lemurienilor se consideră că ar fi astăzi indienii nativi din America. Patrimoniul lor genetic este cel mai pregătit pentru o lume în schimbare și, atunci când momentul va sosi, ei vor fi cei care ne vor oferi mare parte din informația de care avem nevoie. Tot așa cum se crede că printre marii furnizori de informație din viitor se află delfinii, considerați de mulți cercetători nu doar drept creaturi extrem de inteligente, ci ca neputând în nici un caz să fie încadrați printre animalele obișnuite. Se vorbește chiar de originea delfinilor în sistemul stelar al celei mai luminoase stele de pe cer, după Soare, Sirius. Steaua venerată de credințele tribului Dogonilor...

Omenirea actuală este supraviețuitoarea unor războaie crâncene și a unor teribile calamități naturale. Cele mai multe apariții OZN, mai ales în Statele Unite, de când sunt înregistrate cu o anumită regularitate, au avut loc după al doilea război mondial. De fapt toate evenimentele interpretabile drept interacțiuni cu o civilizație extraterestră de-a lungul istoriei au loc după asemenea evenimente de cumpănă pentru oameni, niciodată înainte. Nu știm de vreo navă ET care să fi venit să ne prevină asupra unui război sau asupra unei alte catastrofe și să ne spună ce să facem și mai ales ce să nu facem. De dincolo de stele, de unde ne țin probabil sub o permanentă observare, decizia acestor civilizații este de a ne lăsa să învățăm singuri binele și răul. Este o altă față a unui proces fundamental pentru evoluția omenirii: problema noastră principală este mai puțin una de învățare, cât una de reamintire a informației. Informația se află în noi. Scrierile antice pe care încă nu le-am descoperit, cristalele atlante, toate semnele pe care le-au implantat „surpaveghetorii" noștri cosmici la fiecare venire pe Terra, vor servi doar drept catalizator al acestei mari descoperiri care așteaptă să fie făcută. Marile întrebări, ca și marile răspunsuri, se află în noi, așteptând momentul potrivit pentru a ieși la lumină.

MIHAELA DOROBANȚU

Panteon creștin

Ioan Evanghelistul

În această sfântă Săptămână a Patimilor încercăm să ne reamintim câte ceva despre cel care l-a văzut pe Hristos ca pe Lumina „cea adevărată care luminează pe tot omul care vine pe lume". Este vorba despre Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, cunoscut și sub numele de Ioan Teologul. Preotul Nicolae Barbu menționează în cartea sa că Sfântul, fiul lui Zevedei și fratele lui Iacov, era pescar din Betsaida Galileei. Înainte de a-l urma pe Mântuitor fusese ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, alături de Apostolul Andrei. Întâlnindu-l pe Iisus la Marea Tiberiadei devine ucenicul iubit al Acestuia. Este martor al Schimbării la Față pe muntele Tabor și al rugăciunii Mântuitorului în Grădina Ghetsemani. Lui i-a fost dată în grijă Maica Domnului și, după Pogorârea Duhului Sfânt, predică Evanghelia în Iudeea, Galileea și Samaria. După Adormirea Maicii Domnului a mers la Efes în călătorie misionară. În anul 50 participă la Sinodul Apostolic, dar din porunca împăratului Domițian (81-96) este exilat în insula Patmos. Aici scrie vestita Apocalipsă și după moartea împăratului se întoarce la Efes. El scrie Evanghelia a patra și patru epistole și, la o înaintată și demnă senectute, cerea să fie dus în mijlocul credincioșilor îndemnându-i să se iubească unii pe alții. Hirotonește episcopi și preoți și, așa cum ne relatează Tertulian, scapă nevătămat dintr-un cazan cu untdelemn fierbinte. Se stinge din viață în pace, în cel de al treilea an al domniei lui Traian (98-117). Mormântul său se află la Efes și se spune că în fiecare an, de 8 mai, deasupra izvora o pulbere albă, folosită de creștini ca un praf tămăduitor și numit de aceștia mană. De altfel biserica îl prăznuiește în zilele de 8 mai și 26 septembrie. Evanghelia Sfântului Ioan se deosebește de celelalte trei Evanghelii prin caracterul său profund, prin prezentarea realităților teologice și mai ales prin stilul cald, încărcat de sensuri. Supranumit „Apostolul iubirii" este promotor al teognozei potrivit căreia divinitatea, dar și realitatea, pot fi cunoscute numai prin iubire.

IRINA STOICA

Dispariția pădurilor din

INSULA PAȘTELUI

În timpul scurtelor treceri prin Insula Paștelui, exploratorii James Cook și Jean-Francois de la Pérousé au simțit că păsesc pe un tărâm fabulos și asta datorită enigmaticilor uriași din piatră, *moai*. Pe de altă parte ei au fost surprinși să constate că insula era lipsită de arbori și s-au întrebat dacă acest pământ a fost dintotdeauna arid. O întrebare care a persistat de-a lungul secolelor. Prin anii 1980, doi botaniști englezi, John Flenley și Sarah King au început să facă cercetări legate de istoria florei care ar fi dispărut de pe insulă. În urma cercetărilor efectuate au demonstrat că insula care în prezent e acoperită cu un strat subțire de ierburi și, din loc în loc, cu puieți de eucalipt plantați în ultimii ani, a fost în timpuri străvechi plină de arbori, în special palmieri uriași. Stau mărturie trunchiurile găsite sub un strat gros de lavă. Interesul specialiștilor a fost însă focalizat asupra perioadelor istorice asociate populației din insulă. Au fost descoperite relicve aparținând câtorva zeci de specii de arbori și peste 37000 de macroresturi vegetale carbonizate. O pădure bogată care a existat în secolul V, o epocă în care insula a fost populată. Multă vreme s-a crezut că distrugerea pădurilor s-a datorat polinezienilor. Ultimele cercetări avansează însă o altă ipoteză, aceea a unei violente modificări climatice în secolul al XVII-lea. O secetă care ar fi durat timp de un deceniu, generată de un fenomen de tip El Niño. Dispariția arborilor a avut consecințe dramatice asupra populației insulare care n-a mai avut materie primă pentru construcția pirogilor. Fără ambarcațiuni, această populație a rămas blocată pe o insulă aflată la 3747 de cele mai apropiate coaste continentale (din Chile) și la peste 4000 km de insula Tahiti.

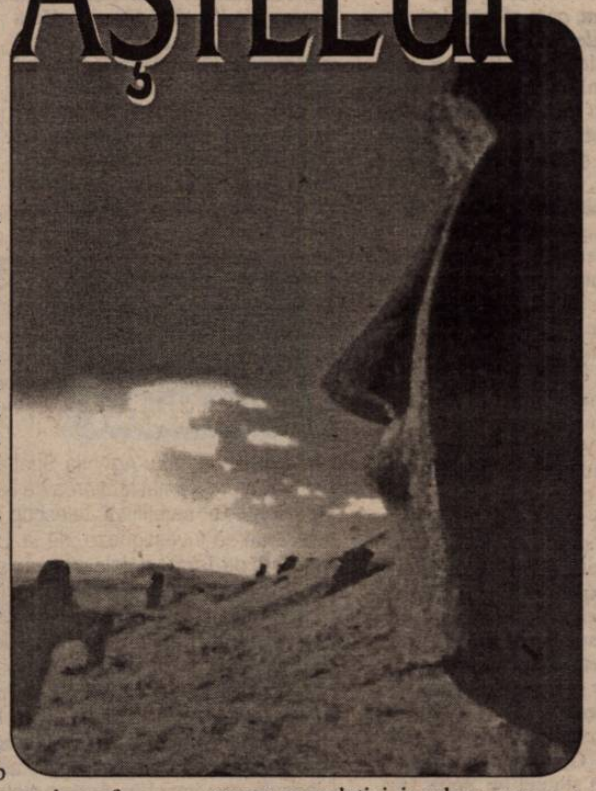

O altă consecință directă a dispariției arborilor a fost imposibilitatea de a se transporta încărcături grele, operație care se realiza cu ajutorul unor mijloace de tractare din lemn. Dovadă stau ultimele statui *moai*, abandonate în carierele vulcanice din sud-estul insulei. Aceste statui au fost sculptate începând cu anul 1000 și au fost transportate cu ajutorul unor leviere uriașe și a trenurilor de rulare, în patru colțuri ale insulei, cu spatele la ocean. În timpul acestor deplasări aveau loc ceremonii în care locuitorii insulei se reuneau pentru a-și întări relațiile de bună vecinătate și prietenie. Etnologii au ajuns la concluzia că, o dată cu încetarea producției de sculpturi, s-au modificat și relațiile dintre locuitorii insulei, relații care degenerează în tensiuni și conflicte sociale. O consecință indirectă a dispariției arborilor... Din notele exploratorului englez James Cook se desprinde o observație sugestivă care subliniază mentalitatea unei populații înstrăinată de valorile trecutului. „Cei două mii de locuitori ai insulei nu par să se sinchisească de statuile de piatră. Ca și cum ar fi făcut parte dintr-un trecut care nu era al lor."

DORIN MĂRAN

Un medic refuză să-şi trateze pacienţii fumători

Doctorul Frederick Rosa din oraşul canadian Winnipeg a cerut pacienţilor săi fumători să renunţe în cel mai scurt timp la acest viciu întrucât nu-şi mai poate asuma responsabilitatea tratării bolilor legate de tabagism. „Nu cred că e normal ca un medic să facă atâtea eforturi pentru a trata îndivizi care îşi bat joc de sănătatea lor. Cei care nu vor ţine cont de hotărârea mea nu au decât o alternativă: să-şi caute un alt medic de familie, „a declarat el postului de televiziune CBC. Doar 30 dintre fumătorii vizaţi au promis ferm că vor renunţa la tutun. O bună parte din ei a fost incapabilă să ia o decizie iar restul a optat pentru un alt medic de familie. Decizia doctorului Ross a stârnit controverse şi proteste atât din partea opiniei publice cât şi din partea unora dintre colegii săi, fiind vorba de un caz cu totul neobişnuit ce nu poate fi acceptat în cadrul sistemului de asistenţă medicală finanţat din fondurile publice. (D.M.)

Aţi pierdut?

Nu vă speriaţi – succesul vă aşteaptă!

„Insuccesul este componenta principală a succesului şi orice om de succes care spune că niciodată nu a avut nereuşite, ori minte, ori este amnezic!" – acesta este lucrul subliniat de psihologul şi sociologul Chris Witting în cartea sa *„Succesul final: numărătoarea inversă"*, în care descrie o posibilă schemă pentru a ajunge la succes în 21 de zile – atât acordă el, ca timp, „numărătorii inverse"! Cheia? Atitudinea pe care o adopţi faţă de nereuşite dar şi faţă de reuşitele mai mari sau mai mici.

Şi el pleacă de la exemplul câtorva... întâmplări adevărate. Ştiaţi, de exemplu, că Michael Jordan, legendarul component al celebrei naţionale americane de basket, *„Dreamteam"*, a fost dat afară din echipa de juniori mari la care juca? Sau că una din cele mai apreciate crainice americane de TV, Katie Couric, a fost concediată de la CNN pentru că şeful ei nu-i suporta... vocea piţigăiată? Dar probabil că cea mai senzaţională dintre întâmplări este cea a unui autor de benzi desenate pentru un cotidian şi la serviciile căruia respectivul ziar a renunţat pentru că... nu avea nici o idee de valoare! Dar el nu a renunţat şi s-a gândit să-şi deschidă un... studio de desene animate! Cădere totală! Ce credeţi că

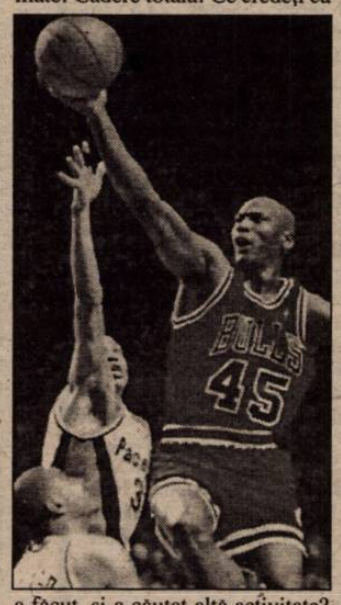

a făcut, şi-a căutat altă activitate? NU! A strâns din dinţi şi a făcut nenumărate încercări pentru a-şi găsi „personajul" care să-l exprime cel mai bine. L-a găsit şi i-a găsit şi un nume. Personajul s-a numit Mickey Mouse iar autorul său, după cum nu mai există probabil nimeni în lume astăzi care să nu ştie, este Walt Disney!

„Dacă Michael Jordan nu ar fi fost exclus din echipă, se poate să nu fi fost atât de insistent şi persistent în antrenamentele sale", spune Chris Witting. După cum, dacă nu ar fi fost dată afară de la CNN, poate că cea care astăzi este faimoasa prezentatoare a programului „Today", Katie Couric, nu ar fi luat lecţii de dicţie. Şi poate că Disney nu l-ar fi descoperit pe Mickey Mouse. *„Insuccesul doare întotdeauna, dar, combinat cu persistenţa el te învaţă ce trebuie să faci pentru a merge înainte. Trebuie să crezi în visul tău, orice s-ar întâmpla, să te dai de fiecare dată un pas înapoi şi să-ţi analizezi greşelile, să-ţi împrospătezi mereu forţele minţii şi trupului şi mereu să te întorci la munca ta."* Încercaţi cum suntem cu toţii de atâtea ori, poate că ne-ar folosi să ne oprim din când în când şi să ne gândim la Disney şi la nemuritorul său Mickey Mouse... *(M.D.)*

Ingeniozitate de infractor.

O familie din Londra mânca liniştită când femeia, aruncându-şi ochii pe fereastră, a observat o agitaţie ciudată în jurul camionetei vecinului, care lipsea de acasă. Bănuind că e vorba de un furt, a cerut părerea soţului care i-a confirmat bănuielile şi a telefonat imediat la poliţie. Uşor plictisit, ofiţerul de serviciu nu s-a grăbit să trimită o patrulă ci a cerut celor doi să-l convingă pe presupusul suspect să telefoneze la poliţie de la cabina din faţa casei.

Omul s-a conformat şi a declarat poliţiştilor că a observat un geam spart la camionetă şi vrea să pună lucrurile dinăuntru la adăpost, fiind un apropiat al proprietarului. Poliţiştii au fost mulţumiţi de această versiune şi omul, care, aşa cum au bănuit cei doi soţi, era cu adevărat un hoţ, şi-a văzut liniştit de treabă golind camioneta şi ducând conţinutul în maşina care îl aştepta în apropiere. Oamenii legii au încercat să-i spună proprietarului că erau „puţin cam prea ocupaţi" ca să dea crezare reclamaţiilor vecinilor, dar comisarul adjunct a declarat unui post de radio că este teribil de jenat de această situaţie şi, în consecinţă, va lua măsurile necesare. *(I.S.)*

Confuzia

care încă domneşte în Afganistan a părut un teren profitabil de „afaceri" pentru doi hoţi... englezi. Londonezii, un bărbat şi o femeie, s-au gândit că nu e în avantajul lor să se ascundă sub tradiţionalele cagule, aşa că au optat pentru tradiţionala burka, „rochia" din pânză groasă cu un... „vizor" de plasă doar în dreptul ochilor, care acoperă din cap până în picioare femeile afgane. Astfel deghizaţi şi înarmaţi cu pistoale, au intrat într-un magazin de bijuterii şi, sub ameninţări, i-au obligat pe vânzători să le dea bijuterii în valoare de 200000 de lire sterline (aproximativ 325000 euro). N-a durat însă mult şi aventura celor doi... travestiţi a luat sfârşit, prinşi fiind de Scotland Yard, care a precizat, printre altele, că numai hoaţa purta o burka veritabilă, în timp ce partenerul său „de afaceri" era deghizat într-o rochie obişnuită la care adăugase un voal care îi acoperea faţa, suficient totuşi să înşele vigilenţa vânzătorilor care au crezut că e vorba de vreo femeie afgană „modernă, care încearcă să se desprindă treptat de vechile rigori". *(A.P.)*

SURPRIZA din patul nupţial

O vorbă înţeleaptă zice că nebănuite sunt căile Domnului. Iar de când cu Sodoma şi Gomora, cam ştim noi care e binele şi care răul, numai că o codiţă neagră, vârâtă prin din ce în ce mai multe minţi, ne oferă permanent constatarea că – vorbaceea – „nimeni nu-i perfect". A simţit-o (aproape) pe propria sa piele o tânără din Sri Lanka, exact în noaptea nunţii. La început, totul fusese în regulă: clasica poveste de dragoste între ea şi el, sentimente şi legăminte reciproc împărtăşite, totul încununat cu hotărârea firească de a-şi uni destinele. Nu tocmai firească a fost însă urmarea. Nunta s-a desfăşurat oarecum normal, cu singura excepţie că părinţii miresei – nu doar fericiţi, dar şi vigilenţi faţă de soarta fiicei lor – au zăbovit mai mult cu privirile asupra alesului acesteia, părându-li-se că, totuşi, ceva nu era în regulă. Pentru că tânărul mire parcă prea avea gesturi delicate, siluetă diafană şi voce de... soprană. Se ajunsese însă la ceremonia nupţială, pe care nu se cuvenea s-o tulbure, aşa că le rămânea o singură variantă de acţiune. Zis şi făcut; o dată cu încheierea petrecerii, tinerii însurăţei s-au retras în iatacul primei lor nopţi împreună, unde însă „socrii mici" au avut cutezanţa să pătrundă nepoftiţi, pentru a arunca o privire indecentă. Şi ce-au văzut i-a umplut de consternare amestecată cu o furie oarbă: „mirele" era femeie! La drept vorbind, el (adică ea) nu făcuse o opţiune greşită, din punctul său de vedere, pasiunea pentru tânăra femeie adevărată determinând-o să recurgă la acel travesti, spre a fi unită oficial de ea. Numai că pe „insula ceaiului" (Sri Lanka este situată pe Insula Ceylon), o asemenea aberaţie a naturii se sancţionează fără drept de apel, chiar dacă pe alte meridiane a fost impusă drept normalitate. Alungată, amoreza travestită a revenit în câteva rânduri, să-şi recupereze „soţia", fapt ce i-a adus un proces de răsunet. În toată această nebunăagitaţie, o singură întebare a rămas fără răspuns: oare mireasa cea sedusă şi – prin forţa împrejurărilor – abandonată nu cumva îşi dăduse consimţământul pentru nefireasca unire, fiind în cunoştinţă de cauză? Cum spuneam mai sus, „nimeni nu-i perfect"... *(A.N.P.)*

BRIGITTE BARDOT, ***înfocata apărătoare a drepturilor animalelor, se pare că e în criză de idei de vreme ce „alţii" au declanşat acţiuni mai năstruşnice. Astfel, publicaţia „Philadelphia Daily News" a anunţat că stăpânii neconsolaţi care au avut ghinionul să-şi piardă animalul de companie pot de aici înainte să dea anunţuri cu răsunet internaţional în care să semnaleze dispariţia, să propună recompense şi, mai ales, să-şi plângă durerea. Pentru 52 de dolari, la rubrica „Un ultim adio pentru dragile noastre animale dispărute", stăpânii sau prietenii necuvântătoarelor plecate din această lume pot da şi un necrolog, însoţit de o poză a exemplarului respectiv.***

BUCLUC şi noroc la pescuit

Iese omu' la iarbă verde şi dă beleaua peste el... Cam aşa ar putea fi caracterizată întâmplarea de faţă, care-l are drept erou principal pe francezul Gaston Lamarre din Saux, pe Valea Loarei. La vârsta de treizeci şi patru de ani, peste Gaston s-a năpustit un bucluc cu totul neobişnuit, care i-a cam zguduit existenţa. Şi asta nu pentru că e sărac cu duhul, oricine în locul lui ar fi fost cutremurat de mama focului.

Personajul nostru ieşise la pescuit cu fiul său, Rolland (de şase ani), la câtiva kilometri de casă. Lucrurile decurgeau firesc, liniştea şi splendoarea peisajului îl detaşaseră complet de stresul cotidian. Dar la un moment dat, Rolland îi arată tatălui un obiect ciudat care plutea pe apă. Când Gaston a reuşit să înţeleagă despre ce era vorba, pur şi simplu a leşinat. I s-a părut că un cadavru vine calm şi neabătut spre locul unde pescuiau, sfidându-le sensibilitatea. Din fericire, băiatul nu s-a speriat foarte tare; stătea lângă trupul prăbuşit al tatălui şi privea cum se apropie de el un... manechin!

Puştiul a tras manechinul la mal, fără nici o emoţie, fără fiori pe şira spinării, şi a început să-l dezmembreze. Când Gaston şi-a revenit, surpriza avea să fie şi mai mare: în interiorul omului de plastic se afla ascunsă o pungă cu bijuterii din aur şi platină. Buimăcit de norocul care a dat peste el, bărbatul s-a dus, totuşi, la poliţie, chiar în aceeaşi zi. Era evident că era ceva necurat la mijloc. Aşa a aflat că doi borfaşi spărseseră un magazin de profil, a cărui alarmă fusese declaşată. Hoţomanii au dat bir cu fugiţii, urmăriţi de oamenii în uniformă. La un moment dat, pe când treceau cu maşina prin preajma râului, au aruncat comoara pe care o dosiseră într-un manechin; infractorii lucrau la o prăvălie de îmbrăcăminte şi aveau în furgonetă câteva „persoane necuvântătoare".

Gaston şi fiul său au fost recompensaţi de proprietarul bijuteriilor, însă din acea zi de pomină el are fişă de cardiac şi-şi face periodic analize la inimă. Când se mai apropie de locul cu pricina, mult încercatul pescar priveşte atent apele râului, şi apoi, cu oarece teamă, se aşază şi priveşte fix undiţa. Cine ştie ce-ar mai putea apărea, doar aşa, ca să-i strice liniştea şi metabolismul. *(P.I.)*

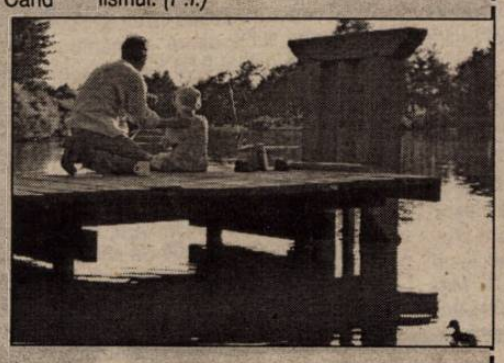

Schiorii-bolizi

La prima vedere, par nişte extratereştri care au descins direct din cer, pe schiuri. În realitate, este vorba despre un nou sport extrem – KL sau, în traducere liberă (în limba română nu se poate găsi un corespondent lexical exact), „kilometrul spulberat" – protagoniştii numindu-se „kaelişti". Aceşti X-Men realizează performanţe aproape inimaginabile: coboară pante de până la 98%, ating viteze de peste 200 km/h în 6-7 secunde (recordul nedepăşit încă datează din 1999 – 248,109 km/h), se lansează pe piste aflate la peste 3000 metri altitudine! Toate acestea, pe schiuri, supunându-şi corpul unor încercări foarte greu de suportat.

Unul dintre curajoşii 'kaelişti este austriacul Harry Egger, autorul uluitorului record amintit mai sus. Imaginaţi-vă o făptură umană deplasându-se, fără motoare, la fel ca o... maşină de Formula 1! O „săgeată" care taie aerul îngheţat, menţinându-şi echilibrul şi toate simţurile treze. Firesc, pentru aceasta este nevoie şi de un echipament adecvat. Ce se vede de pe marginea pistei? O cască ultrauşoară şi rezistentă, un costum perfect mulat pe corp, schiuri de 2,40 metri lungime, bete foarte curbate. „Ansamblul" este astfel conceput încât să opună o rezistenţă cât mai mică faţă de aer, în acelaşi scop aplicându-i-se sportivului pe pulpa inferioară un fel de aripioare de spumă rigidă, menite să limiteze turbulenţele curentului format în spatele picioarelor şi astfel să determine viteza mai mare şi stabilitatea mai bună a campionului. Ce nu se vede este faptul că straniul combinezon al lui Harry este, de fapt, un fel de peliculă extrafină de cauciuc dublat cu o ţesătură, lipită efectiv de corp, căruia îi conferă un aerodinamism ridicat. Echipat astfel, schiorul nu poate realiza mai mult de două-trei coborâri, în caz contrar (dacă nu-şi scoate combinezonul) riscând să se sufoce.

Pista pentru KL măsoară circa 800 metri, în porţiunea sa cea mai înclinată, deci acolo unde se atinge viteza maximă. Măsurarea acesteia se face cu precizie maximă, datorită celulelor fotoelectice plasate la 100 metri distanţă una de cealaltă. Cifrele menţionate mai sus nu mai necesită comentarii. Totuşi, Harry nu este deloc dispus să se oprească aici. Pentru viitorul apropiat, ţinta lui nu este alta decât Everestul. Căci, spune el, la peste 6000 metri altitudine, unde presiunea atmosferică este scăzută, recordul său poate fi ameliorat cu câteva zeci de kilometri; adică să ajungă la cel puţin 300 km/h. Un veritabil bolid uman pe schiuri! *(A:N.P.)*

Săptămâna 3 - 9 MAI

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Quo Vadis?" (r) 10.50 TVR Craiova 14.20 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.35 Film: „Quo Vadis?" (ultima parte) 22.15 Repere sacre 22.45 Serial: „Amy" 23.35 Film: „Biblia: Sfântul Pavel" (Italia, 2000, partea I). Cu: Franco Nero 1.45 Film: „Biblia: Sfântul Pavel" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 10.55 Fotbal: Steaua – Rapid 13.00 Debut 50 Plus 14.15 În Sâmbăta Mare 17.00 Garantat 100% 18.00 Teleenciclopedia 19.00 În aşteptarea Luminii 20.00 Jurnal 20.35 Surprize, surprize 23.05 Concert extraordinar de Paşti 23.45 Repere sacre 1.00 La masa de Paşti.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.00 Grădina iepuraşilor 8.25 Film: „Orfanii" (Canada, 1997) 10.00 Repere sacre 13.00 Dă, Doamne, la lume bine! 15.00 Bun de tipar! 17.30 Bravo, bravissimo! 19.00 Deştept şi bogat 20.00 Jurnal 20.35 Ghici cine vine... de Paşti? 21.35 Film: „Bean, o comedie dezastru" (M. Britanie, 1997) 23.15 Primăvara ta!

LUNI 7.00 Film: „Brenda Starr" (SUA, 1989) 12.45 Să cântăm împreună! 14.10 Iartă-mă, Rozi! Iartă-mă, Rabă! 15.45 La hore lăpuşneancă 16.45 Glume, boacăne, aventuri 17.45 Cirque De Soleil 18.45 Ştirile de sâmbăta asta 20.00 Jurnal 20.50 Sărbătoarea Luminii 22.00 Film: „Viaţa e frumoasă!" (Italia, 1997). Cu: Roberto Benigni 0.05 Concert Smash Hits 1.05 Marele jazz.

MARŢI 7.00 Strict necesar 11.10 TVR Timişoara 14.10 Să cântăm împreună! 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Răpirea" (SUA, 2001). Cu: Peter Fonda 22.35 Întâlnire JTI: Ballet for Life 0.15 Documentar 4.00 Film: „Biblia de neon" (coprod., 1995).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.45 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 15.45 Panorama 16.20 Fotbal: Dinamo – Steaua 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale 21.45 Faţă în faţă 22.45 Profesioniştii 0.00 Divertisment în miez de noapte.

JOI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Ultima încercare" (Italia, 1998, partea I) 22.50 Istorie polemică 0.05 Divertisment în miez de noapte 3.05 Film: „George B." (SUA, 1998).

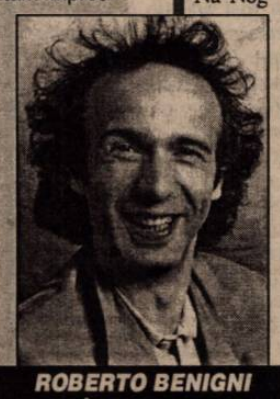

ROBERTO BENIGNI
ROMÂNIA 1, luni, 22.00

acasă

VINERI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 23.45 Slujba de Înviere.

DUMINICĂ 8.30 Căsuţa poveştilor 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.15 Doc.: „Viaţa după moarte" 15.15 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea – ediţie specială 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 0.00 Muzica de acasă 1.00 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 13.40 Reluări 14.45 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.40 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

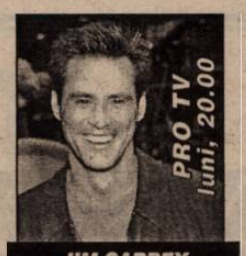

JIM CARREY
PRO TV luni, 20.00

UMA THURMAN
PRIMA miercuri, 21.00

BRAD PITT
ANTENA 1, sâmbătă, 22.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 12.00 Serial: „Anno Domini" 14.00 Râdeţi cu oameni ca noi (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Războiul stelelor – Întoarcerea lui Jedi" (SUA, 1983) 22.30 Film: „Selena" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Lopez 1.00 Film: „Stanley şi Livingstone" (SUA, 1939).

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Anno Domini" (ultimul ep.) 13.00 Live Music Maker 14.00 Film: „Fecioara Maria" (SUA, 1999) 16.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 17.00 Bucătăria lui Radu 17.45 Film: „Două lozuri" (România, 1957) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nea Mărin miliardar" (România, 1979) 22.00 Film: „Beethoven" (SUA, 1992) 23.45 Slujba de Înviere 0.15 Concert – Andrea Bocelli (partea I) 0.45 Film: „O vacanţă de tot râsul" (SUA, 1983) 2.30 Concert – Andrea Bocelli (partea a II-a).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 10.30 Film: „20000 de leghe sub mări" (SUA, 1997) 11.20 Film: „Sabia Magică" (SUA, 1998). Cu: Pierce Brosnan, Gary Oldman 15.00 Film: „Magica legendă a spiriduşilor" (SUA, 1999, partea I). Cu: Whoopi Goldberg 17.30 Zâmbete într-o pastilă 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Jumanji" (SUA, 1995). Cu: Robin Williams 23.15 Film: „Cântând în ploaie" (SUA, 1952).

LUNI 7.00 Desene animate 10.45 Film: „Călătoriile lui Gulliver" (SUA, 1997) 11.30 Desene animate 15.15 Film: „Magica legendă a spiriduşilor" (parta a II-a) 16.15 Deschiderea Studiourilor Wlat Disney de la Paris 17.15 Film: „Aventura prieteniei" (SUA, 1995) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ace Ventura – Un nebun în Africa" (SUA, 1995). Cu: Jim Carrey 22.30 Ca$$a Loco 23.00 Sub semnul întrebării.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Sub semnul întrebării (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Robocop – programat să ucidă" (SUA, 2000) 22.30 Familia Bundy 0.30 Film: „Bătăuşul" (SUA, 1996).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nume de cod: K-9" (SUA, 1989). Cu: James Belushi 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Verdict sub ameninţare" (SUA, 1994). Cu: Armand Assante 1.15 Film: „Un bărbat pentru două femei" (SUA, 1992). Cu: Jane Seymour.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Provest 0.30 Film: „Casa iadului" (SUA, 1983).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică". Cu: Gabriel Corrado 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Film: „Albii nu por să sară" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.30 La mulţi ani, Iepuraş! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 wwwprimatv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 23.30 „Lumina de la malul mării" – Slujba de Înviere 0.30 „Lumina de la malul mării" – Concert 2.00 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (SUA, 1974). Cu: Peter Sellers, Christopher Plummer.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 14.00 Film: „Cireşarii" (România, 1972) 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Hoţul din Arizona" (SUA, 1987). Cu: Nicolas Cage, Holly Hunter.

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Cireşarii" (România, 1972) 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 23.30 „Lumina de la malul mării" – Slujba de Înviere 0.30 „Lumina de la malul mării" – Concert 2.00 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (SUA, 1974). Cu: Peter Sellers, Christopher Plummer.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Film: „Calculatorul mărturiseşte" (România, 1982) 22.00 Serial: „Providence" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Adevărul despre câini şi pisici" (SUA, 1996). Cu: Uma Thurman 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 În faţa presei – talk-show 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 12.25 Cauza şi defectul (r) 14.00 Desene animate 15.15 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Primul pas 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.15 Rezonanţe sacre – toaca 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 D'ale lui Mitică 23.00 Patimile după Matei 1.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 9.20 Din cele mai frumoase melodii populare 10.10 Desene animate 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 13.10 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (Italia, 2001) 21.50 Serial: „Ce nemaipomenit!" (ultimul ep.) 22.20 Serial: „În plină acţiune" 23.30 Ferestre spre cer 0.30 Doc.: „Tăcerile lui Iisus" 1.00 Circul de mâine 2.00 George Brassens în concert.

DUMINICĂ 7.00 Ferestre spre cer 8.35 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.15 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: Adulmecând mănuşa" 13.30 Paşti în Ţara moţilor 14.00 Bărbaţi, la cratiţă! 15.50 Pavarotii şi prietenii 17.15 Serial: „Andromeda" 18.00 Doc.: „Pelerinaj la locuri sfinte" 19.00 Serial: „Invitaţie la râs: Lee Evans" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 La hanul cu veselie 21.35 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.05 Minutul 91 23.35 Film: „Blonda Marilyn" (SUA, partea I).

LUNI 7.00 Cinci poveşti de Paşti 7.35 Ferestre spre cer – ediţie specială 9.00 Serial: „Moara fermecată" (Cehia, 2000) 10.50 Desene animate 12.15 Toţi, împreună 13.00 „O zi printre stele" 17.00 Lance Burton Magicianul (partea I) 17.25 Răscruci 18.00 Sărbătoare la iarbă verde 19.00 Lance Burton Magicianul (partea a II-a) 19.30 Televiziunea, dragostea mea! 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.35 Nobel Peace Prize Concert 2001 22.50 Film: „Blonda Marilyn" (partea a II-a).

MARŢI 7.00 Tradiţii pascale în Bucovina 9.00 Desene animate 11.00 Cântaţi cu noi la TVR 2 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.05 Destine 17.30 E dreptul, tău! 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.15 Doc.: „Hollywood D.C. – două oraşe" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Un comisar acuză" (România, 1974) 23.20 Concert pascal.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 8.15 Desene animate 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.05 Sport plus 17.30 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.15 Doc.: „Ultimii războinici" 21.00 Fotbal: Feyenoord Rotterdam – Borusia Dortmund 24.00 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 8.15 Desene animate 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.30 Transilvania insolit 17.30 Afaceri la cheie 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Cauza şi defectul 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Timpul trecut 22.20 Film: „Muzica vieţii" (Canada, 1994).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Desene animate 12.00 Film: „O sută de dolari pentru şerif". Cu: John Wayne 13.30 Film: „Barabbas" (coprod. 1962). Cu: Anthony Quinn 16.00 Serial: „Ispita" 17.00 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 19.50 Film: „Robocop 2" (SUA, 1990) 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „Aproape de Iisus" 2.30 Serial: „Te voi iubi mereu".

SÂMBĂTĂ 9.30 Doc.: „Excentricii lumii" (ultimul ep.) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „Misiune imposibilă" 16.30 Film: „Kane şi Abel" (SUA, 1985, partea I) 18.00 Vecinii 19.00 Observator 20.00 Teledon 22.30 Film: „Şapte ani în Tibet" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt ■ **Slujba de Înviere** 2.00 Film: „Aproape de Iisus: Maria Magdalena" (coprod., 2000) 4.00 Concert: Monseratt Caballe şi Monserrat Marti.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Roswell" 12.00 Film: „Vacanţă la Roma" (SUA, 1953). Cu: Gregory Peck, Audrey Hepburn 14.30 Film: „Desculţ în parc" (SUA, 1967). Cu: Robert Redford, Jane Fonda 16.30 Film: „Kane şi Abel" (partea a II-a) 19.00 Observator 20.00 «Mănuşa cu bretele» cu Doru Octavian Dumitru (partea I) 21.00 Academia vedetelor 23.30 Film: „Răzbunare cu orice preţ" (SUA, 1986). Cu: Jeff Bridges, Rosana Arquette 1.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 9.00 Desene animate 10.00 Film: „Noile aventuri ale lui Pippi Longstocking" (SUA, 1988) 12.00 Film: „Desculţ în parc" (r) 16.30 „Kane şi Abel" (ultima parte) 18.00 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 «Mănuşa cu bretele» cu Doru Octavian Dumitru (partea a II-a) 21.00 Strada Divertis nr. 1 22.00 Film: „Cabaret în familie" (SUA, 1997). Cu: Robin Williams, Gene Hackman 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 12.00 Strada Divertis nr. 1 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Un nou caz pentru detectivii Hart" (SUA, 1993) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Rapid – Astra 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „crima de la miezul nopţii" (SUA, 1997) 1.30 Închiderea programului – revizie tehnică.

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Viaţă schimbată" (SUA, 1997) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

AUDREY HEPBURN
ANTENA 1, duminică, 12.00

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 10.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 17.00 Documentar DW 17.30 Serial: „Apel: Crima" 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Întunecare" (România, 1976) 23.45 Videoclipuri.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 17.00 Documentar DW 17.30 Serial 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Cuibul de viespi" (România, 1986) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Obiceiuri de Paşte 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Documentar 17.30 Concert Placido Domingo şi Angela Burlacu 18.30 Telejurnal 19.30 Pelerinaj la Jerusalim 20.15 2000 de ani de creştinism 22.30 Film: „Cel mai iubit dintre pământeni" (România, 1993) 0.50 Sinteza zilei.

LUNI 7.50 Videoclipuri 11.00 Film: „Flori de gheaţă" (România, 1988) 12.10 Concert de muzică populară 14.00 Melodii, melodii (r) 15.30 Romanţe 17.30 Concert simfonic 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar DW 20.30 Film: „Eu, tu şi Ovidiu" (România) 22.00 Să-mi cânte lăutarii! 23.45 Cartea de citire.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 16.30 Reporter 7 abc 17.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar DW 20.30 Film: „Tatăl risipitor" (România) 22.10 Concert 23.45 Videoclipuri.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar DW 20.30 Film: „ Vin cicliştii" (România) 23.45 Videoclipuri.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 17.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar DW 20.30 Film: „Adela" (România) 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 23.05 Loto – Joker – Pariu Trio 23.45 Videoclipuri.

WESLEY SNIPES
PRIMA vineri, 22.00

JENNIFER LOPEZ
PRO TV vineri, 22.30

NICOLAS CAGE
PRIMA duminică, 22.00

ROBIN WILLIAMS
ANTENA 1 luni, 22.00

Tineri și neliniștiți

◆ *Serialul „The Joung and The Restless" („Tânăr și neliniștit") se află în cel de-al 29-lea an al existenței sale. A fost lansat în anul 1973 și, până în prezent, s-au realizat în jur de 7500 de episoade iar filmările continuă „pe bandă rulantă". În România, povestea eroilor a ajuns însă abia pe la episodul 1500 și nu a început chiar cu începutul...*

◆ *12 ani consecutiv, a fost desemnat drept cel mai bun serial dramatic din lume, cu difuzare zilnică („day-time drama").*

◆ *Episodul „la zi" care se difuzează în Statele Unite, la noi s-ar putea urmări abia peste vreo 20 de ani.*

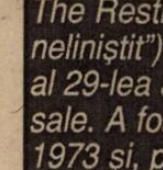

Cine sunt actorii din spatele personajelor?

■ ***Eric Braeden (Victor Newman).*** Numele său real este Hans Gutegast și, după cum se poate ghici după rezonanță, originea actorului este germană. S-a născut pe 3 aprilie 1943, la Kiel, localitate în care și astăzi trăiește restul familiei sale. Adolescent fiind, pasiunea sa numărul 1 a fost atletismul, sport care i-a adus numeroase satisfacții, numărându-se chiar printre câștigătorii campionatului național de atletism pe echipe. La vârsta de 18 ani, și-a părăsit însă țara natală; a traversat oceanul, hotărât să devină actor la Hollywood. Nu a renunțat însă nici la vocația sa de sportiv doar că în America fotbalul i-a făcut cu ochiul la început. Și în această ipostază s-a aflat printre cei mai buni: alături de colegii de echipă, a câștigat un campionat american de fotbal. A continuat să facă însă și atletism și totodată și-a descoperit o nouă pasiune: pilot de curse. Ca actor, s-a impus în mod clar grație rolului lui Victor Newman, personaj-pilon al serialului. A fost cooptat în familia serialului în 1980. A jucat însă și în alte seriale și filme: „Kojak", „Verdict: Crimă", chiar și într-un rol secundar din multi-oscarizatul „Titanic". În anul 2000, când Eric Braeden și-a aniversat două decenii de muncă în serial, întreaga echipă l-a onorat cu prezența, în cadrul unei petreceri de anvergură. În toastul rostit cu acel prilej, producătorul William Bell a strecurat, malițios, câteva „accente": „Îmi amintesc că atunci când te-am solicitat, nu erai prea încântat și nici prea sigur că vrei să-ți petreci mult timp într-un «foileton zilnic». Te întrebai dacă acest lucru nu va dăuna... carierei tale. Apoi, te-ai contaminat cu virusul și, de 20 de ani încoace, acesta este cel mai fericit dintre mariajele tale". Eric Braeden a evocat cu acel prilej unele dintre impresiile de început, cum ar fi prima scenă pe care trebuia să o interpreteze cu Jeanne Cooper (Katherine), care își propusese să verifice dacă noul venit este un bărbat adevărat: „Îmi amintesc că am intrat pe platou strigând că nu accept să interpretez scene intime cu ea".

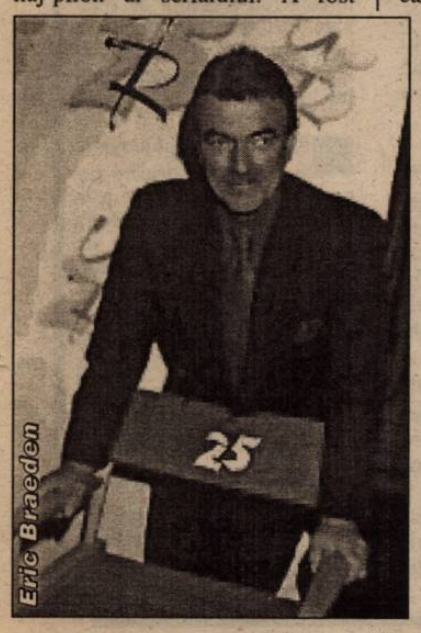

■ ***Melody Thomas Scott (Nikki Abbott Newman).*** S-a născut pe 18 aprilie 1956, la Los Angeles, și a cunoscut viața de pe platourile de filmare de la cea mai fragedă vârstă. La opt ani a avut șansa să primească un rol pentru o creație „de mare ecran" – „Marnie", film regizat de nimeni altul decât celebrul Alfred Hitchcock. Popularitatea în întreaga lume o datorează însă tot serialului „Tânăr și neliniștit" în care joacă din 1979. Împreună cu Victor, formează un fel de centru al universului în jurul căruia pilotează toate celelalte personaje. Povestea de iubire a cuplului de pe ecran e cea mai durabilă, e nemuritoare, chiar dacă se hrănește cu perioade de fericire, alternate cu dezamăgiri sau cu momente de derută sentimentală. Melody este căsătorită în realitate cu producătorul executiv al serialului, Edward Scott, împreună au trei fete și cuplul lor este considerat unul dintre cele mai solide de la Hollywood. Actrița, deși nu se mai află la prima tinerețe, captează încă privirile prin eleganța și stilul rafinat, fiind adesea clasată în vârful topurilor pe care americanii obișnuiesc să le facă în funcție de aceste criterii.

■ ***Jeanne Cooper (Katherine Chancellor).*** S-a născut pe 25 octombrie 1928 și este considerată campioana longevității din serial, fiind singura din echipa actuală care, în 1973, a participat la nașterea lui. În cazul ei, se poate spune că întreaga sa carieră de actriță de cinema se identifică cu rolul din „Tânăr și neliniștit". În paralel însă, Jeanne Cooper și-a construit și o apreciată carieră de actriță de teatru.

■ ***Peter Bergman (Jack Abbott).*** S-a născut pe 11 iunie 1953, la Guantanamo Bay, în Cuba. Deși românii nu-și pot imagina probabil pe altcineva în rolul lui Jack, în serial acest personaj a fost succesiv interpretat de mai mulți actori. Peter Bergman a fost „uns" în „Tânăr și neliniștit" abia în 1989, când a preluat ștafeta de la Terry Lester, care a susținut rolul în perioada 1980-1989. Peter Bergman aproape că s-a identificat cu personajul căruia îi dă viață, doar că în viața reală este un mare pasionat al pianului. În plus, are doi copii, a căror existență nu a descoperit-o după foarte mulți ani, ca în serial, ci fiindu-le alături, cu toată dăruirea, din primele clipe.

■ ***Shari Shattuck (actuala Asley Abbott).*** Personajul lui Asley a avut mai multe chipuri de-a lungul existenței sale. Românii se obișnuiseră cu acea Asley interpretată de Brenda Epperdon, care în realitate este și cântăreață (în Franța, de exemplu, unde este foarte iubită de public și are mulți fani, a scos un album și un single și a concertat într-un spectacol cu Lionel Richie). Dar, nici Brenda nu a fost prima Asley. Înaintea ei, o altă actriță însuflețise acest personaj – Eilleen Davidson. Când Brenda s-a hotărât să părăsească serialul, Shari Shattuck a fost aleasă să-i ia locul, dar nici actuala Asley nu va duce la nesfârșit povestea pentru că la un moment dat va fi înlocuită la rândul ei. Cu cine? Cu varianta inițială, actrița Eileen Davidson.

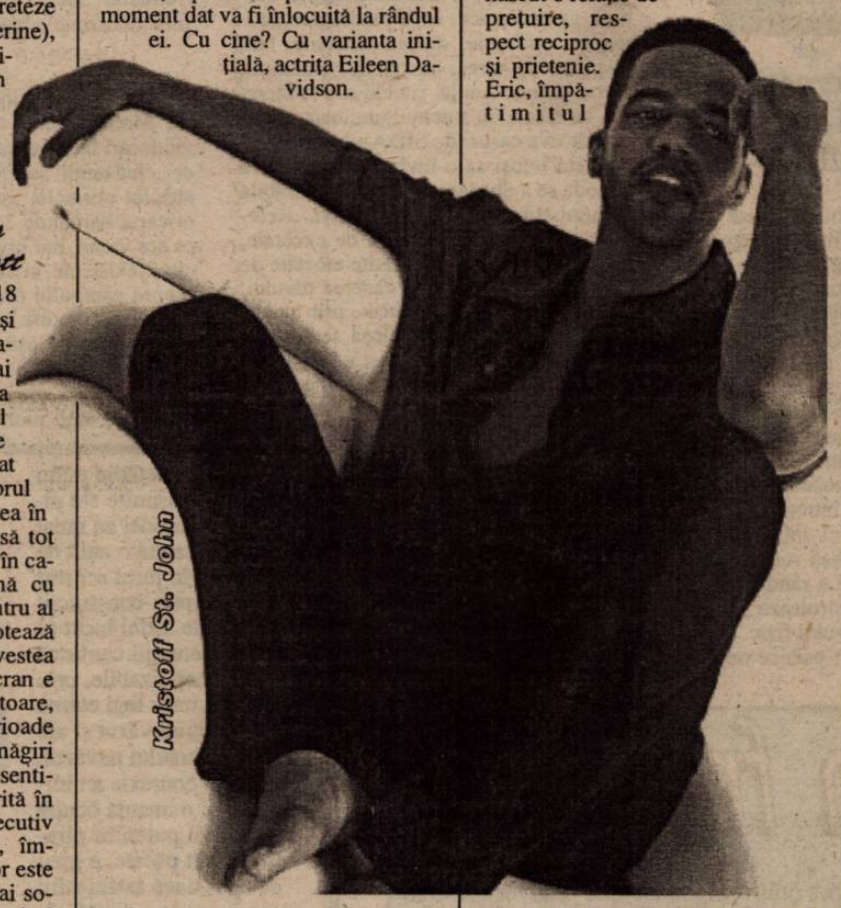

■ ***Don Diamont (Brad Carlton).*** Născut pe 31 decembrie 1962 la New York, este inclus în serial în 1984. Este considerat de fidelele telespectatoare din întreaga lume drept cel mai sexi bărbat din serial. Ce-i drept și revista „People" a avut cam aceeași părere despre Don Diamond, de vreme ce l-a înscris pe lista celor mai frumoși 50 de bărbați din lume. În realitate, Brad este tatăl a patru copii și totodată un militant activ în mai multe acțiuni de binefacere, în special a celei ce vizează tratarea formelor de scleroză, maladie de care suferă o nepoată a sa.

■ ***Doug Davidson (Paul Williams).*** S-a născut pe 24 octombrie 1954 în California și, de la vârsta de 24 de ani n-a mai părăsit serialul, fiind astfel, pe bună dreptate considerat unul dintre veteranii filmului. Este căsătorit cu o actriță, Cindy Fisher, și are doi copii, fiind un familist convins, foarte fidel și impregnat cu simțul responsabilității. Trăsături comune cu cele ale personajului său.

■ ***Lauralee Bell (Christine Blair).*** Născută pe 22 decembrie 1968, altruista avocată face parte nu numai din marea familie a serialului, ci și din cea a producătorilor, fiind fiica lui William Bell. I s-a creat un loc în poveste în 1989. Este căsătorită cu un fotograf. În urmă cu doi ani, însărcinată fiind, scenaristul i-a făcut o ieșire din serial, trimițând-o, în Australia. Filmările și-au urmat evident cursul în lipsa personajului ei, „absent motivat", de vreme ce tânăra avocată „avea de rezolvat unele probleme profesionale tocmai în Australia". Surpriza a fost că distanțarea firească de platoul de filmare, de după nașterea copilului, a hotărât-o pe Lauralee Bell să renunțe la rol și să părăsească serialul. Noi, abia peste mulți ani, ne vom lua la revedere de la ea. Deși ar fi putut să profite de statutul său de „protejată", colegii de echipă declară că „blonda" nu a abuzat de acest statut. „Bătrânul vulpoi" Eric Braeden a susținut mereu că Lauralee Bell nu s-a comportat niciodată ca o fiică a patronilor. De altfel, ca și în serial, între cei doi s-a născut o relație de prețuire, respect reciproc și prietenie. Eric, împătimitul concursurilor de mașini, a reușit în virtutea acestei relații să o convingă pe tânăra Lauralee să participe la cea de-a 25-a ediție a... celebrităților înscrise în Grand Prix-ului Toyota, care au alergat pe coasta Long Beach, în beneficiul spitalelor pentru copii. 200000 de dolari s-au strâns atunci. Învingându-și teama și reținerea, Lauralee a reușit să se claseze pe locul 11.

■ ***Heather Tom (Victoria Newman).*** S-a născut pe 4 noiembrie 1975 în statul Illinois. Este actrița care a crescut o dată cu serialul pentru că avea doar 16 ani, era în 1991, când și-a făcut apariția în „Tânăr și neliniștit". De atunci, a „lipsit motivat" doar un an, timp în care a fost înlocuită de Sarah Aldrich. Despre Heather se spune că are cele mai lungi picioare dintre toate fetele „neliniștite". Mai are un frate și o soră, actori și ei. Pe sora sa, Nicholle Tom, ați putut-o vedea, de exemplu, în „Beethoven". Ea a jucat, de asemenea, într-o serie din „Beverly Hills".

■ ***Michael Damian (Danny Ramalotti).*** Este nu doar un personaj, cu multe admiratoare, din „Tânăr și neliniștit", ci și un cântăreț de succes, care se luptă neobosit pentru un loc în diferitele topuri muzicale. A fost cooptat la un moment dat într-o „trupă" condusă de marele compozitor Anrew Lloys Webber (autorul muzicii pentru filmul „Evita"). De câțiva ani a ales să trăiască în Franța, împreună cu soția sa Janeen.

■ ***Steve Reeves (Ryan McNeil).*** Născut la data de 16 mai 1966, în Santa Monica (California), este considerat de colegii din serial „dubios de prietenos, de simpatic și de spiritual". A fost o achiziție inspirată din partea producătorilor, căci Ryan, în ciuda staturii sale micuțe, este carismatic, are o figură de seducător de profesie și place. Dacă în serial nu a avut noroc în căsătorie alături de Victoria, de care s-a despărțit foarte repede, în viața reală el are stare vechi de familist, fiind însurat din 1990. Are și doi copii. Prezența lui în serial va dura cam zece ani, apoi va fi „suprimat" de scenariști.

■ ***Joshua Marrow (Nicholas Newman).*** În prezent este în vârstă de 27 de ani, fiind născut pe 8 februarie 1975. Indiferent de ceeea ce au gândit producătorii, când a apărut în rolul lui Nicholas, telespectatorii l-au identificat destul de greu cu adolescentul de 16 ani, fie el și uitat o vreme prin Elveția... Dar Joshua Marrow și-a intrat în rol fără rețineri și s-a considerat, începând din 1994, un norocos că a fost ales, indiferent de părerile unora sau altora. Este însurat cu o fostă colegă de liceu.

■ ***Sharon Case (Sharon Newman).*** S-a născut pe 9 februarie 1971 la Detroit. Deopotrivă cu Nicholas, puțin cam „măricică" pentru rolul care i s-a atribuit în 1994, Sharon este pentru unii simpatică iar pentru alții... mai curând antipatică. Înainte de a deveni... actriță a fost manechin. A jucat și în „Spitalul de urgență". În 1998, a fost considerată cea mai sexi apariție din „Tânăr și neliniștit", drept pentru care a primit un premiu la această categorie.

■ ***Kristoff St. John (Neil Winters).*** S-a născut pe 15 iulie 1966 și lucrează în „Tânăr și neliniștit" din 1991. Prima dată când producătorii au hotărât să introducă un actor de culoare în serial a fost în 1985. L-au ales atunci pe Phil Morris, care întruchipa un personaj pe nume Tyrone Jackson. Dar, viața acestuia nu a durat prea mult pentru că scenariștii l-au suprimat destul de repede, motivând că acest gen de personaj... nu-i inspiră. Ulterior s-au mai gândit și și-au dat seama că nu e bine să persiste în greșeală, așa că au făcut loc în foileton și actorilor de culoare. Kristoff St. John provine dintr-o familie de actori, are doi copii și o casă de producție botezată „Moonboy".

■ ***Shemar Moore (Malcom Winters).*** Fost manechin de mare succes, în prezent în vârstă de 32 de ani (născut pe 20 aprilie 1970 în California), actorul se poate lăuda cu o biografie de aventurier care a trăit mai peste tot în lume și nicăieri anume. O dată cu apariția sa în serial, în rândul telespectatoarelor s-a declanșat o adevărată bătălie pentru „al meu e cel mai frumos". Adică între fidelele admiratoare ale lui Victor, cele ale lui Brad și nu în ultimul rând ale tânărului Malcom. Fanilor lui Malcom le sugerăm să-l susțină și să-l admire cât pentru o eternitate, pentru că la un moment dat el va dispărea „din cadru"; la începutul acestui an și-a anunțat retragerea.

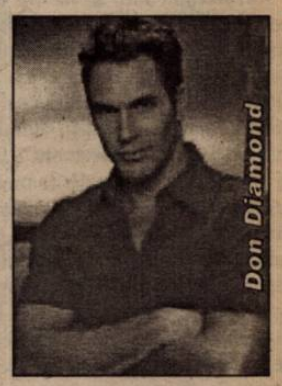

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„Băiatul" cu mâini de aur

Oamenii de ştiinţă confirmă!

O recentă ştire sosită din zona comunităţii ştiinţifice vine să pună ordine în atât de controversatul domeniu al bioenergoterapiei, pe baza unor argumente clare. O echipă de cercetători americani din Tennessee a avut în atenţie fenomenul „mâinilor vindecătoare". Ei au ajuns la concluzia că, aşezate pe pielea pacientului, mâinile terapeutului determină producerea de imunoglobulină de tip A, substanţă secretată de organism pentru distrugerea microbilor, a virusilor şi a bacteriilor. Amănuntul are o importanţă extremă pentru acest tip de terapii blânde, cu atât mai mult, cu cât aceiaşi cercetători au făcut o remarcă deseori pronunţată şi de noi, în această pagină din „Magazin": este esenţială încrederea pacientului în tehnica respectivă, astfel neinhibându-se producerea de imunoglobulină, cum se întâmplă la cei neîncrezători, care doar „încearcă" un alt tratament decât cel alopat ori chiar testează calităţile bioterapeutului.

Întorcându-ne la tânărul Tiberiu Molnar, trebuie remarcat că el a obţinut titlul de Maestru Extrasens, categorie internaţională, la numai 17 ani (era elev în ultimul an de liceu), în urma examinării de către o comisie organizată de Ministerul Sănătăţii şi binecunoscuta Alexandra Moşneaga. Un an mai târziu (1994), încheia cursul „Silva Mind Control" sub îndrumarea instructorului Rajco Kuzmanovič, după care succesele în remedierea unor afecţiuni dintre cele mai diferite i-au adus o binemeritată faimă, mai întâi în judeţul Timiş, apoi pe plan naţional. Aşa cum arătam şi mai sus, rezolvarea unor cazuri deosebite, bucurându-se şi de o puternică mediatizare, l-au făcut cunoscut pe „băiatul" cu mâini de aur şi în ţări dintre cele mai îndepărtate, unde este solicitat frecvent, pentru tratamente bioenergetice. Până în prezent, numărul persoanelor care i-au trecut pragul, beneficiind de calităţile sale, depăşeşte 20000!

Timişoreanul Tiberiu MOLNAR are numai 26 de ani şi, de peste un deceniu, a început să fie asaltat, efectiv, de suferinzi care cred în vindecarea prin pase bioenergetice. Capacităţile sale extrasenzoriale puţin obişnuite, datorită cărora mii de bolnavi şi-au găsit alinarea pe parcursul ultimului deceniu, l-au făcut repede cunoscut pe tot cuprinsul României, iar de câţiva ani, şi în ţări precum SUA, Japonia, Germania, Italia, Austria, Ungaria, unde este solicitat în mod constant, pentru tratamente.

Câmpul energetic controlează starea corpului fizic

Fără îndoială, o bună parte din reuşitele de excepţie, Tiberiu Molnar o datorează faptului că metoda de lucru este una personală. Pe baza cursurilor absolvite, a numeroaselor lucrări de specialitate studiate, ca şi a cazuisticii complexe abordate, el a pus la punct o tehnică rapidă de diagnosticare şi de tratament. Iată ce se afirmă în acest sens, într-un material informativ, pe care tânărul terapeut ni l-a pus la dispoziţie.

„Fiecare fiinţă vie posedă un câmp energetic. La om, el este întreţinut de psihicul acestuia şi poate fi influenţat de gândire, de stările sufleteşti sau de câmpul unei alte persoane. La rândul lui, şi acest câmp energetic controlează şi defineşte starea şi forma corpului fizic. În cazul unei gândiri sau stări psihice negative, câmpul poate fi afectat şi, prin el, întregul organism. Bioenergoterapeutul, acţionând cu diferite pase de echilibrare energetică, poate corecta câmpul energetic, lucru care va avea efect şi asupra fizicului. Metoda constă într-o serie de şedinţe a căror durată este de câteva minute, numărul lor stabilindu-l terapeutul. În această perioadă, nu este exclus tratamentul stabilit de medic, nu se impune un regim alimentar special sau schimbarea modului de viaţă cotidian şi nu se folosesc substanţe administrabile pe cale orală ori injectabile. Pentru bolnav, cel mai important este să aibă încredere în sine şi în puterea de a-şi controla şi îngriji propria viaţă."

Vindecări prin metoda Molnar

Până în prezent, remedierea totală a afecţiunilor celor care l-au contactat pe Tiberiu Molnar se ridică la impresionanta cifră de 80%. Cele mai frecvente cazuri tratate cu succes sunt diferite forme de cancer, tumori, probleme digestive, afecţiuni ginecologice, endocrinologice, reumatice, epilepsie, diabet, tensiune, boli respiratorii, stres, insomnie, paralizii, pietre la fiere sau la rinichi ş.a. A încercat, cu efecte încă nemulţumitoare, tratarea câtorva cazuri de SIDA – boală pe care speră totuşi să o învingă, mai ales că metoda sa a dus la întărirea considerabilă a imunităţii pacienţilor respectivi. Referindu-ne la situaţii cu totul de excepţie, amintim aici cazul unei fetiţe afectate de o boală ce a determinat căderea părului, problemă tratată fără succes, prin medicaţie alopată. După a cincea şedinţă cu Tiberiu Molnar, părul fetiţei a început să se regenereze, ajungând să-i acopere capul şi să crească normal.

Deseori – spune terapeutul – pacienţii se vindecă şi de boli pe care nu ştiau că le poartă în corp. În unele cazuri, bolnavi aflaţi sub supravegherea medicală, după ce au găsit în bioenergie remediul problemelor de sănătate, au primit drept diagnostic în urma analizelor, „vindecare spontană".

De fapt, este vorba despre o reechilibrare a câmpului energetic, a cărui destabilizare generează bolile. Cauzele nenumăratelor afecţiuni ce atacă tot mai violent omul contemporan se regăsesc şi în factori externi, dar şi (mai ales) în cei interni: frică, depresii, nevroze, stări emoţionale şi mentale negative – care distrug câmpul energetic. Bioterapeutul determină, prin tratamentul său, declanşarea în organism a procesului de vindecare, iar dacă acesta este ajutat şi de medicina alopată, se poate obţine remedierea completă a problemelor, după cum afirmă Tiberiu Molnar. Şi încă un amănunt important, referitor la activitatea sa terapeutică: niciodată nu condiţionează tratamentul de obţinerea unor avantaje materiale. Pe de altă parte, nu putem să nu remarcăm efortul pe care tânărul terapeut îl face pentru obţinerea legalizării acestei metode, în multe ţări occidentale recunoscută oficial şi foarte apreciată. Din păcate, motive ce nu merită a fi comentate aici au făcut ca primele lui demersuri să se lovească la Ministerul Sănătăţii de o puternică rezistenţă, sub pretextul că în România „doar ghicitul şi spiritismul sunt autorizate"; bioenergoterapia, nu...

*

Dacă îşi imaginează cineva că Tiberiu Molnar, acest tânăr cu nenumărate vindecări la activ, va fi fiind un ascet plin de „ciudăţenii", se înşeală: el duce o viaţă absolut normală, asemănătoare cu cea a oricărui bărbat de 26 de ani. El nu spune că are vreun har divin, ci foloseşte capacităţi existente în fiecare om, acţionând asupra câmpului energetic, lucru accesibil oricui. Singura condiţie şi – dacă vreţi – „secretul" reuşitei în domeniu sunt reprezentate de două coordonate ce-ar trebui să caracterizeze activitatea fiecăruia dintre noi: multă muncă şi voinţă.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Să... întinerim frumos!

În permanenţă, organismul uman are nevoie de întăritoare, de alimente-medicament (luate în cure sau nu) care să cureţe, să dezintoxice, dând o şansă în plus, cu prioritate sistemului imunitar şi sănătăţii, în general. Natura este un izvor nesecat de sănătate, dar potolirea „setei" din el nu trebuie făcută la întâmplare, în mod necontrolat. Cea mai inspirată tactică de luptă împotriva inamicilor sănătăţii ar trebui să aparţină, deopotrivă, medicinei alopate şi celei blânde. Aşadar, nici încredere oarbă în una sau în cealaltă, nici alternativă categorică, ci complementaritate!

◆ O formulă simplă şi ieftină, de preparare a unui veritabil „cocteil pentru întinerire", le oferă cititorilor noştri ing. Silviu Dragomirescu (vezi şi articolul „Apa vie – secretul longevităţii", în „Magazin" nr. 33/16 august 2001), preparatul combinând produse din cele două domenii terapeutice menţionate mai sus.

Componente: 2 litri lapte nefiert; 5-6 părţi dintr-un pachet de drojdie de bere; 1 pastilă Eurovita (se găseşte în farmacii).

Se pisează bine pastila şi se amestecă apoi cu laptele şi cu drojdia de bere, fără a se pune pe foc. Cocteilul astfel obţinut se consumă timp de o lună, fără anume restricţii cantitative zilnice. Efectul principal îl constituie dezintoxicarea organismului şi – afirmă d-l Dragomirescu – întinerirea cu circa doi ani. Condiţia cea mai grea este ca în acest timp să nu se mănânce nimic altceva, decât – cel mult – germeni de grâu.

◆ Despre grâu – în primul rând *grâu încolţit* – se cuvine să vorbim mult mai detaliat, într-un articol care să-i fie dedicat acestei cereale ce poate face minuni pentru sănătatea omului. Astăzi, vă prezentăm o reţetă de preparare a grâului încolţit, de consumat pe termen lung, aşa cum vom arăta mai jos. Efectele pozitive nu apar peste noapte, dar în urma aplicării îndelungate a acestui „tratament" se va observa o revigorare extraordinară a întregului organism, ajungându-se chiar până la înnegrirea părului cărunt şi la netezirea ridurilor! În plus, nu se impun anumite diete, dar e firesc să se excludă abuzurile şi consumarea de alimente nesănătoase; cele naturale, care nu conţin chimicale, sunt cele ce fac casă bună cu această cură.

Preparare: 2-3 linguri de grâu boabe se pun, bine spălate şi curăţate de impurităţi, într-un vas cu apă călduţă (dimineaţa). După circa 12 ore (seara), se spală din nou grâul cu apă călduţă şi se pune într-un vas de sticlă, fără apă. Operaţiunea se repetă a doua zi, la acelaşi interval – 12 ore – desigur, cu o cantitate similară de grâu: spălat dimineaţa şi seara, pus în vas de sticlă, fără apă. A treia zi dimineaţă, cu o oră înaintea micului dejun, se consumă grâul pregătit în prima zi şi amestecat cu puţină miere. Pentru continuitate, se reia procedura integral, în fiecare zi, în vase separate. Cura se aplică două săptămâni sau o lună, alternând cu două săptămâni de pauză. Nu există contraindicaţii, iar rezultatele sunt excepţionale.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

PIRAMIDA PENTRU PURIFICARE ŞI ENERGIZARE

Proprietăţile puţin obişnuite ale piramidei au creat dintotdeauna o aură de mister în jurul acestor corpuri-construcţii alcătuite astfel încât să genereze energii continue şi inepuizabile, prin focalizarea unor legi eterne ale Universului văzut şi ale Universului nevăzut. Anumite contexte au imprimat şi o nuanţă ocultă cunoaşterii puterilor piramidei. Din păcate, e greu de spus dacă astăzi ştim despre aceasta cel puţin la fel de multe amănunte cât iniţiaţii de acum două-trei-patru milenii, care se apropiau mult mai firesc de domeniul numit de noi, cu un cuvânt neinspirat, *paranormal* („dincolo de normalitate"). Printre cei ce se apleacă asupra acestor probleme cu toată seriozitatea, bioenergeticienii stau în avangardă, alături de fizicieni. Unul dintre utilizatorii *piramidei programate pentru purificare şi energizare*, în terapiile complementare, este bioenergeticianul *Volodea Ciorici*, care ne-a oferit câteva detalii importante şi relevante despre respectivul corp geometric. De remarcat că domnia sa alătură aspectului ştiinţific al problemei o serie de elemente simbolistice şi numerologice deloc neglijabile. Să nu uităm că, în ultimii ani, au pătruns şi în România materiale informative, tehnici simple de construire şi sugestii de utilizare a piramidelor, cu efecte terapeutice.

Componentele piramidei

■ Cele patru laturi de la bază simbolizează: punctele cardinale; anotimpurile; elementele zodiacale (foc, pământ, aer, apă); Sfinţii Evanghelişti; cele patru stihii (leu, viţel, om, vultur) – cu reprezentarea Sfintei Cruci.

■ Cele trei laturi ale fiecărei feţe a piramidei corespund celor trei elemente ale Macrocosmosului, pe care le regăsim simbolizate în creştinism prin Sfânta Treime: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh.

■ Cele douăsprezece laturi ale feţelor piramidei (rezultate din produsul dintre numărul de feţe şi numărul de laturi ale fiecărei feţe – 4 x 3) simbolizează: orele zilei; orele nopţii; lunile anului; semnele zodiacale; Sfinţii Apostoli.

■ Lungimea unei laturi este de 28 cm (toate sunt egale), număr care, împărţit la 4 (numărul laturilor bazei), dă cifra 7, care simbolizează: duhurile Divinităţii (vezi „Apocalipsa lui Ioan") reprezentate în corpul uman prin glandele endocrine, chakre şi centrii energetici; data naşterii Domnului Iisus Hristos, conform stilului vechi – 7 ianuarie; zilele săptămânii; culorile curcubeului, aşa-numitele minuni ale Antichităţii.

Efectul energetic al piramidei

■ Purifică aura umană de informaţiile nocive şi malefice (senzaţia de „evaporare" şi „eliminare" a acestor informaţii se manifestă printr-un căscat nefiresc).

■ Captează energia benefică şi echilibrează aura umană (cu senzaţia de relaxare, căldură, furnicături la baza craniului, a gâtului, în corp şi cu mărirea capacităţii intelectuale).

■ Reechilibrează energetic şi funcţional oricare organ din corpul omenesc, prin aplicarea piramidei pe zona respectivă (senzaţia este de căldură, furnicături, presiune, durere).

■ Prin aplicarea piramidei deasupra unui vas cu apă pe o durată de cel puţin 12 ore, aceasta se energizează, dobândind efect curativ.

■ În acelaşi mod, se energizează şi alimentele de origine vegetală, ţinându-se piramida deasupra lor, tot cel puţin 12 ore.

PASCALĂ

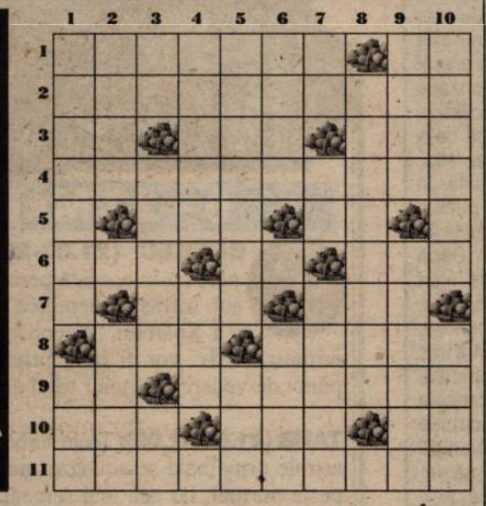

ORIZONTAL: 1) Liric român, ce ne-a lăsat poezia „În oul hazardului" (Ion; 1923-1985) – Bogdan Luca. 2) Poet român (Vasile), ce publică, la 15 mai 1868, în „Convorbiri literare", poezia „Paştele". 3) Radu Boureanu – O jumă' de litru! – Bărbierit pe cap... ca un ou. 4) „Oul...", volum de proză semnat Ion Istrati (pl. masc.). 5) Aia, e cam sucită! – Octavian Goga. 6) Ambarcaţiune olandeză – Pene de turturică! – Una mică la vânzare (înv.). 7) Sau – Veche siglă pentru „Staţiune pentru Mecanizarea Agriculturii". 8) Intră pe-o ureche – Producătoare de ouă. 9) Aurel Rău – Industrie ce asigură hrana păsărilor de curte. 10) „...cu ouă", pictură a olandezului Franz Hals – Pitic (reg.) – Tudor Arghezi. 11) Frumosul ou de Paşte.

VERTICAL: 1) Poet român care, în volumul „Pasărea de cenuşă", a inclus şi poezia „Oul etern" (Radu, n. 1928) – Aici (pop.). 2) Culoarea oului de găină – Vânzătorul din povestirea „Lisaveta", de M. Sadoveanu, ce vinde ouăle la un preţ mult mai mic decât alţii (Iosub). 3) Radu Ene – Ou fecundat – Sorina Cercel. 4) Arcă – Purtător de cuib. 5) Scriitor, autorul volumului „Oul nădrăvan" (Ion) – Om politic malaisian (n. 1922). 6) Pasăre de curte (pop.) – 39, este diviziunea termometrică necesară clocitului, iar la unele păsări poate depăşi 40 (sing.). 7) Nicolae Nedelcu – Viorel Oancea – Râu în Elveţia. 8) Poet român ce ne-a lăsat poezia „Paştele" (Mihu; 1919-1964). 9) Colegul lui Stan care, în filmul „Supă de raţă", sparge câteva duzini de ouă (1892-1957) – „..., cuţit şi ouă", lucrare a pictoriţei Micaela Eleutheriade (dim.). 10) Pasăre de baltă cu ouă pestriţe – Gata!

DICŢIONAR: ITR, IAA, CAG, NAN, ONN, OARA, SAANE.

CRISTIAN ALDEA
Breaza – Prahova

SOLUŢIA CAREULUI *(Pascalia)*: CARAION - BL - ALECSANDRI - RB - ITR - RAS - MAZDRAVANI - E - IAA - OG - T - CAG - TU - OCA - I - ORI - SMA - ATA - GAINA - AR - MORARIT - COS - NAN - TA - INCONDEIAT.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PATIMILE DOMNULUI

1. Care a fost preţul primit de Iuda pentru a-l trăda pe Mântuitor?

2. Cine era prefectul roman al Iudeii în timpul prinderii şi judecării Mântuitorului?

3. Cine a compus oratoriul „Patimile după Matei"?

4. Ce mare pictor francez a realizat pânza „Iisus pe Muntele Măslinilor", expusă în catedrala Saint-Paul Saint-Louis din Paris.

5. Cine a scris romanul „Baraba"?

6. Din ce volum face parte poezia „În Grădina Ghetsemani" de Vasile Voiculescu (1884-1963)?

7. Ce film românesc prezintă o imagine inspirată din „Drumul Calvarului" eroul urcând un deal cu crucea în spinare?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Capadocia este reprezentat călare, omorând un balaur. 2) Romanul „Călăreţii" a fost scris de Joseph Kessel. 3) Tabloul „Ofiţer de vânători, călare, din garda imperială" aparţine pictorului francez Theodore Gericault (1791-1824). 4) Muzica baletului „Călăreţul de aramă" aparţine compozitorului sovietic Reinhold Moriţevici Glier (1875-1956). 5) Statuia regelui Matei Corvin a fost sculptată de Ioan Fadrusz. 6) Filmul „Călăreţul electric" a fost realizat de regizorul american Sydney Pollack. 7) Romanul „Călăreţul fără cap" a fost scris de prozatorul american Mayne Reid.

Poşta cititorilor

Pentru primul set de întrebări din concursul nostru cu tema „Veronica" am primit scrisori de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: prof. Marin Ştefan - Şimleul Silvanei; Waspusch Mihai - Bucureşti *şi noul prieten al revistei şi al rubricii* Toma-Dan Creţu - Bucureşti;

– 6 răspunsuri corecte: Elena Ispas - Piatra Neamţ, *cu aceleaşi detalii interesante cu care ne-a obişnuit;*

– 5 răspunsuri corecte: Dan Victor Muntenu - Galaţi *căruia i-am acordat punctul la întrebarea numărul 2, deoarece sursa pe care a folosit-o indica răspunsul respectiv dar care, evident nu era cel corect. În acelaşi timp regretăm că nu a fost menţionat cu cele 5 răspunsuri corecte la tema „Şah" deoarece abia ieri ne-a parvenit scrisoarea domniei sale. Ne cerem scuze pentru omisiune şi dorim mult succes tuturor participanţilor.* (I. Stoica)

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

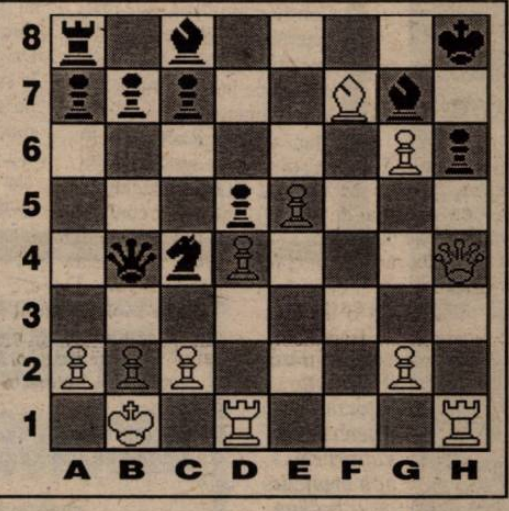

DEZLEGARE:
1. Dd8 Di8 (1...Ni8 2. Th6 Tg7 3. Th7 X)
2. Th6 Nh6 3. Di6 Dg7
4. Th1! Di6 5. ef6 şi apoi 6. Th6 mat.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

După ieşirea definitivă din sezonul rece putem constata că gazonul e cam... şifonat şi „zdrenţăros": în unele locuri iarba s-a rărit mult, în altele a fost mâncată de muşchi sau pare arsă de ger. Dar lucrurile se pot îndrepta:

Pentru început e nevoie de puţină răbdare pentru că, după ce pământul începe să se încălzească s-ar putea ca iarba să se regenereze de la sine, să crească suficient de repede încât să se impună primul tuns. Dacă aspectul nu se ameliorează substanţial după primul tuns, înseamnă că gazonul trebuie înnoit parţial.

În acest scop se tunde iarba până la o înălţime de 2,5 cm: dacă e năpădită de muşchi, după tuns se aplică o substanţă care distruge această plantă (se găseşte în comerţ). În maximum 10 zile de la aplicarea substanţei rezultatele ar trebui să se vadă.

E timpul să ne îngrijim de GAZON

În cazul în care însă muşchiul e foarte rezistent trebuie făcută o verticulare a gazonului: asta înseamnă că, folosind o unealtă specială (verticulatorul) sau o cazma sau hârleţul, pământul se crestează din loc în loc, ceea ce-i va permite să respire mai bine. În despicăturile care se formează se presară nisip de construcţii. La fel se poate proceda şi cu suprafeţele de gazon mai umede, cu sol greu şi lutos; se presară nisip de construcţii. Rădăcina ierbii se va dezvolta astfel în condiţii mai bune şi va fi mai puternică.

După ce golurile create de verticulări au fost umplute, se face o nouă însămânţare. La fel pe suprafeţele cu iarbă rărită. Ideal este ca finalizarea acestei lucrări de refacere a gazonului să se facă prin aplicarea de îngrăşământ.

Trebuie avut în vedere că gazonul are nevoie permanentă de îngrăşământ, pentru a suporta tăierile frecvente. Cele mai multe sortimente de îngrăşământ de gazon care se comercializează în prezent eliberează substanţe nutritive continuu, bine dozate, pe o perioadă de două până la şase luni. Deci, porţiile de îngrăşământ necesare ierbii nu mai reprezintă o grijă permanentă.

Specialiştii recomandă aplicarea unui îngrăşământ special (care conţine mult potasiu) în septembrie-octombrie; acesta îi conferă ierbii o rezistenţă sporită la ger, umezeală şi dăunători (ciuperci).

Gazonul creşte cel mai mult, în funcţie de temperatura solului, din aprilie până în iunie.

Secretul pentru un gazon frumos este tunsul frecvent. Regula cea mai importantă: să fie tăiată doar o treime din lungimea firului de iarbă.

Gazonul decorativ se lasă înalt de circa 3 cm şi se tunde când iarba ajunge la înălţimea de 4-5 cm.

Gazonul pe care se calcă frecvent se tunde la înălţimea de aproximativ 4 cm, când firele de iarbă au 5-6 cm.

E bine ca operaţiunea de tuns să se practice măcar o dată pe săptămână. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„UNA PESTE ALTA"

MAIMUŢĂ... DE PAZĂ / STRICT SECRET		TIMID / CLASICUL REFUZ		BĂUTUL LA BOTUL CALULUI / INDIVID		FLOAREA... VINULUI! / MORAL	A DEFINITIVA / FELIAŢI		SPECIE DE CROCODIL / ÎN FAŢĂ!	
RĂMAS FĂRĂ AVERE / CAP DE DINOZAUR!							PREFIX „ÎMPOTRIVĂ" / CĂNUŢE			
		SPITALE / VOPSEA PENTRU PICTURĂ							SCULAT DIN SOMN	
FRICOS / BĂTAIE DE CEAS				ASTA / CEŞTI MARI						
			CEŢE! / NEBUN DE LEGAT			PLECARE ÎN CURSĂ / OU DE PEŞTE				
	COADA DE MAIMUŢĂ! / ŢIGAN LINGURAR				CORP DE PITIC! / BARCA PE VALURI			NUCLEU DE NEON! / COPIL FECIOR		
							DULAP CU STICLE / A BATE ZDRAVĂN			
PREZENTATORI TV / MIC VAS DE BĂUT						EVENIMENT / POARTĂ ÎN CASĂ				DIVINITĂŢI ÎN OLIMP
				AU FOI DE DAFIN / PRECUM					INIMA DIN TRUP!	
PARADIS / UCIGAŞĂ LA VÂNĂTOARE / INESTETICĂ					ASTRUL ZILEI					
					A ÎNCOLŢI VÂNATUL					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „RECTIFICĂRI". *Orizontal:* S - A - N - V - O - N - SPANŢURATORI - ARTICOLE - AC - CLARA - SESIZA - AGERA - TULEI - STAN - VU - TUSE - OZ - NANI - MIR - MR - PARTASI - I - EPATA - PANA - CARNI - CARAUS - SEDERI - ARTE - VATA - GRATIOS.

Test

Cele două siluete de mai jos sunt identice cu excepţia a cinci mici deosebiri. În afară de acestea mai există mici diferenţe determinate prin schimbarea locurilor. Încercaţi să găsiţi toate modificările. *(Gh.R.)*

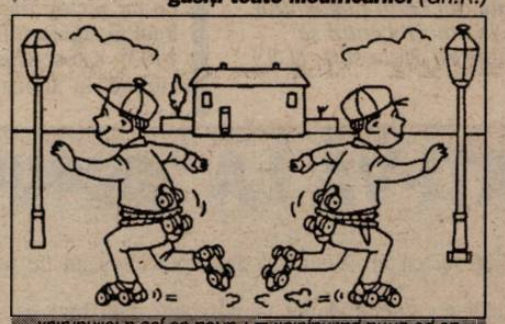

SOLUŢIA: ■ Cozorocul şi vârful beretei. ■ Lipsa butonului de pe vârful helmanului. ■ Cuta pantalonului posterior. ■ Copacul de lângă clădire. ■ Data de pe urma patinajului. ■ Partea de jos a helmanului.

UmOr

Un băieţel de 6 ani îşi surprinde sora în braţele unui tânăr. Îngrijorat, tânărul îi dă o hârtie de 50 de mii şi îi spune:

– Uite, ia banii ăştia şi du-te să-ţi cumperi bomboane! Sper că n-o să le spui nimic părinţilor!

– Te lauzi că eşti sănătos tun şi am văzut că doctorul era foarte îngrijorat ieri, când îţi lua pulsul.

– Bineînţeles. Descoperise că ceasul său nu mergea prea bine!

Copilul pleacă dar peste câteva minute se întoarce şi îi întinde tânărului 20 de mii.

– Poftim restul! Nu e cinstit să plăteşti mai mult ca alţii!

– Dumneata nu vezi că mi-ai vărsat jumătate din supă? îi strigă un client chelnerului. Îţi baţi joc de mine?

– Deloc, domnule, când o veţi gusta o să mă felicitaţi!

– Aş vrea să fac un cadou soţiei mele!

– Regret, domnule, în acest magazin vindem numai articole de lux!

O floare pentru Sportu

În duminica Floriilor, echipa lui Lăcătuş care, să amintim, este revelaţia returului Diviziei A, am numit Oţelul, a făcut o pomană fotbaliştilor cu nume de floare de la Sportul Studenţesc o victorie nesperată nici în cele mai roz vise studenţeşti. Să o spunem clar, Sportul este o echipă de orice altă divizie decât prima divizie. Aşa a fost, aşa a rămas, aşa este. Ani la rând s-a „salvat" in extremis, adică a fost salvată prin aranjamente de culise de retrogradare, după care nici blaturile n-au mai putut-o salva. A jucat ce a jucat, la fel de anonim şi în divizia B, şi după ce de curând a ajuns, târâş-grăpiş din nou pe prima scenă a fotbalului intern s-a plasat, ca şi altădată, acolo unde-i este locul, adică în zona retrogradării. Şi în loc să se pregătească pentru divizia secundă cu fruntea sus, „face" tot felul de „surprize-surprize", demne de emisiunea televizată cu acelaşi nume. Ultima „realizare" a fost victoria „studenţilor" sportivi în faţa puternicei echipe Oţelul Galaţi care, să nu uităm, a îngenuncheat toate echipele serioase din Bucureşti, aflate în poziţii fruntaşe. Cum e posibil ca o echipă care a fost ciuca bătăilor în campionat, şi dintotdeauna, să câştige partida de duminică în faţa ocupantei locului 4, rămâne un „mister" pe care doar fostul

SPORT FLASH

„sportist", actualmente preşedinte al FRF îl poate dezlega. În Săptămâna Mare, însă, să nu vorbim de rău şi să salutăm gestul creştinesc al fotbaliştilor de la Oţelul făcut chiar în duminica Floriilor.

O cupă amară

Mare veselie pe dinamovişti. După 17 ani au reuşit să învingă Steaua în Cupa României! Performanţă care trebuie scrisă cu litere de aur pe coridoarele clubului din Ştefan cel Mare. Presa s-a lansat în comparaţii şi laudaţii. „Dinamo revine!", „Dinamo redevine ce-a fost!" şi aşa mai departe. Sincer să fiu, având titlul în buzunar, am crezut că Dinamo va lăsa Steaua să meargă înainte spre câştigarea Cupei, mai ales că atât îi mai rămăsese echipei militare din pâinea albă care e fotbalul. Mă gândeam că asta e salvarea lui Piţurcă, antrenorul care nu se lasă dus de la Steaua nici măcar când îşi vede umbra. Da de unde! Dinamo a ţinut cu tot dinadinsul să-i spulbere lui Piţi până şi această ultimă bucurie. Steaua este acum afară din cărţi şi în campionat şi în Cupă. Dar Dinamo? Dinamo este atât de sigură de titlu încât şi-a permis să mănânce bătaie de la FCM Bacău. Nu ştiu dacă fotbaliatorii din Ştefan cel Mare îşi etalează neputinţa, dacă ar fi să luăm în calcul ultimele 3-4 etape cam asta fac, sau s-au umflat muşchii pe băcăuani într-atât încât i-au bătut pe dinamovişti în oraşul lui Bacovia cu exact 4-2! Eu am senzaţia că Dinamo e prea sigură că va câştiga titlul, atât de sigură încât se joacă de-a şoarecele şi pisica. Până una, alta, Naţional a învins Rapidul şi suflă în ceafa lui Dinamo, fiind la doar 2 puncte de aceasta şi la egalitate de puncte în clasamentul adevărului (+18). Dacă lucrurile vor merge tot aşa, sunt mari şanse ca Naţionalul să câştige campionatul, ceea ce, de ce să nu recunosc, ar fi interesant de-a dreptul. Să fi tras la victorie dinamoviştii în partida cu Steaua pentru a se consola cu o amară Cupă în caz de insucces în campionat? Vom vedea... şi ca să încheI, faptul că Steaua a câştigat la scor partida cu FC Braşov (4-0) nu înseamnă pentru Piţurcă nimic altceva decât o săltare în clasament de pe locul 7 pe locul 6.

GEORGE CUŞNARENCU

ARTEZIANĂ

în mijlocul oceanului

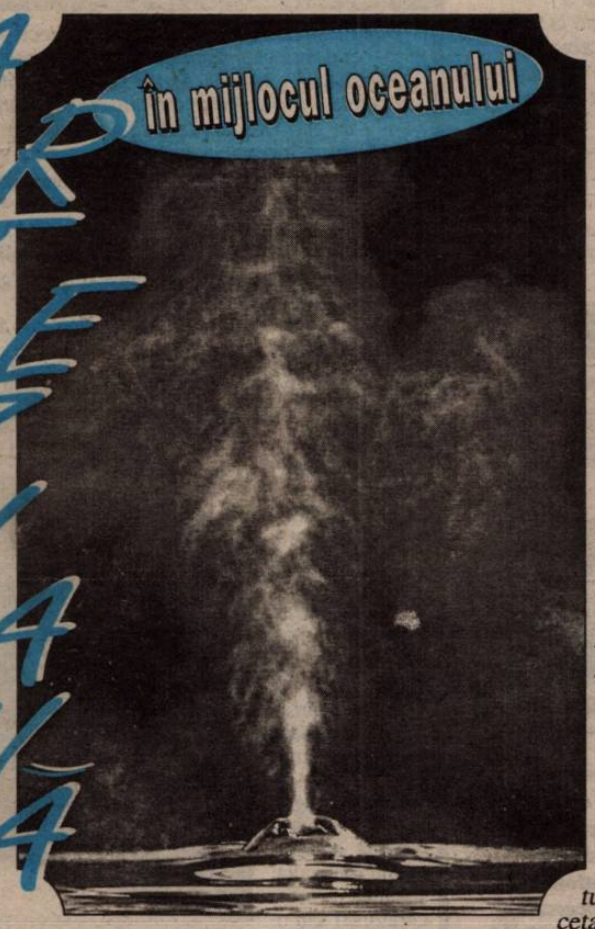

Aceasta nu este, aşa cum ar părea o fântână arteziană ci o jerbă de vapori de apă aruncată de o balenă în timpul expiraţiei la suprafaţa apei. În timpul acestui proces cetaceele înlocuiesc 90 la sută din aerul plămânilor, în vreme ce la om procentul se fixează în jurul lui 15 la sută. (I.S.)

Tradiţia transmisă din tată-n fiu

În vârstă de 29 de ani, Raoul Maeder a câştigat „Bagheta (franzela) de aur", adică trofeul oferit de primăria din Paris în urma unui concurs pentru cea mai bună pâine. Contra-candidaţii au fost puternici, printre aceştia de exemplu s-a aflat şi patiserul şef de la faimosul hotel şi restaurant de lux Crillon. Dar, tânărul Raoul are în spate tradiţia familiei sale: în anul 2000 câştigătorul aceluiaşi ambiţios concurs nu era altul decât tatăl său, care ulterior s-a pensionat. Dar Raoul a învăţat secretele fabricării pâinii nu doar de la tatăl său, el a urmat şi o şcoală de patiser. De doi ani continuă meseria tatălui său de la care a preluat şi magazinul în care acesta a lucrat timp de 30 de ani. Raoul are un fiu, Hugo, de doi ani iar în iunie va fi tatăl a încă unui copil. Hugo nu ştie încă să facă pâine, dar tatăl alimentează creşa, unde creşte fiul, cu pâine şi delicioase produse de patiserie. *(A.P.)*

UN GAUGUIN NECUNOSCUT, vândut la licitaţie

Un tablou necunoscut până acum, aparţinând însă celebrului pictor francez Paul Gauguin (1848-1903), a fost scos de curând la licitaţie şi vândut. Specialiştii au apreciat că lucrarea, intitulată „Pod rulant peste Sena", a fost realizată în 1875 iar văduva artistului, Mette Gauguin, a aprobat această evaluare.

Tabloul, conform obiceiului, a fost achiziţionat prin telefon de un cumpărător care a rămas anonim, ştiută fiind doar suma plătiră: 69000 de euro. Lucrarea a fost descoperită cu totul întâmplător într-o colecţie particulară de nişte experţi solicitaţi pentru expertiza unei lucrări de Picasso. *(A.P.)*

Ferma de crocodili

Ferma de crocodili din Pierrlate, din Drôme (Franţa) este unică în Europa. Aici pot fi întâlniţi crocodili de Nil, aligatori şi gaviali din Nepal, totul agrementat de 600 de specii de plante exotice.

Creşterea reptilelor se dovedeşte destul de dificilă dar studiul lor este pasionant pentru oamenii din jurul lor, care le devin adevăraţi prieteni. *(I.S.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti; cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

HOROSCOP

6 – 12 MAI

BERBEC (21.03-20.04): Se pare că în această perioadă sunteţi sub influenţa benefică a lui Saturn şi a Soarelui. În consecinţă, toate iniţiativele dv. vor fi bine primite, iar din punct de vedere financiar totul este OK.

TAUR (21.04-21.05): Toate curbele astrale principale se situează mult peste normal, iar cea mai semeaţă este cea emoţională. Viaţa în cuplu va decurge precum în luna de miere şi bugetul se va înzdrăveni.

GEMENI (22.05-21.06): O persoană de sex opus din anturajul profesional este foarte supărat(ă) pe dv. şi ar vrea să vă facă multe clipe neplăcute. Dar nu e cazul să vă alarmaţi, înţelepciunea dv. (şi farmecul) va triumfa.

RAC (22.06-22.07): După cum se prezintă curba afectului, cred că parcurgeţi o pasă pesimistă profundă. Poate că partenerul de viaţă vă creează probleme sau poate că un ideal fixat mai de mult s-a spulberat.

LEU (23.07-22.08): Atenţie! Curba financiară are un declin pronunţat şi cred că vă pândesc nişte ghinioane băneşti teribile. S-ar putea ca astrele să mintă, dar oricum, fiţi foarte atent la cheltuieli.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Sub semnul capricios al Lunii, veţi avea unele excese temperamentale şi chiar sentimentale. Încercaţi să vă cenzuraţi aceste tendinţe. Pe de altă parte, joi sau vineri primiţi bani.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Deşi în primele zile s-ar putea să aveţi disensiuni în mediul profesional, începând de miercuri sau joi normalitatea se restabileşte şi veţi deveni iarăşi optimist.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel financiar. Curba cu pricina prezintă un maxim de toată frumuseţea pe la mijlocul intervalului. Vă veţi putea achita toate datoriile şi vă veţi putea uita cu mari speranţe la vitrinele pricopsite.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cu toate că nu aveţi mari probleme de rezolvat, vă simţiţi fără chef de viaţă şi constataţi că vă lipseşte un hobby. Din această stare vă va scoate o foarte bună veste materială.

CAPRICORN (21.12-19.01): Oscilaţiile curbei financiare ar trebui să vă dea de gândit. Pe de altă parte, relaţiile din mediul profesional (sau familial) se încordează. Folosiţi-vă din plin tactul şi înţelepciunea!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Chiar dacă în acest interval bugetul dv. nu străluceşte, veţi avea parte de o surpriză financiară foarte plăcută (în a doua jumătate a săptămânii). Atenţie la un Berbec sau Taur din preajmă!

PEŞTI (19.02-20.03): Sub influenţa benefică a lui Jupiter, norocul se va ţine scai de dv., aşa că exploataţi-l din plin. Relaţiile din cuplu se îmbunătăţesc considerabil, sub semnul providenţial al Soarelui.

Personalităţile săptămânii: Lucian Blaga, George Bariţiu, Lucian Raicu, Laurenţiu Ulici, Ion Vlasiu, Elvira Popescu; Salvador Dalí, Miguel Angel Asturias (Nobel literatură 1967), Friedrich Schiller, Johannes Brahms, Rabindranath Tagore (Nobel literatură 1913), Fred Astaire.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Supershow astronomic – Cinci planete se aliniază din nou! ■ O constatare uluitoare: Antarctica se... răceşte! ■ Omul care aduce ploaia ■ Femina club ■ Sedentarismul, un inamic contemporan ■ Delphi – un sanctuar milenar ■ România contactată din necunoscut ■ J.R. din „Dallas" îşi publică memoriile ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUDS

SERIE NOUĂ - 572 • ANUL XLV • 9 MAI 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 19 (2322)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Prietenia, ca şi căsătoria, rezistă numai dacă ştii să ierţi.*
(Victor Hugo)

■ *Canarii sunt întotdeauna fideli unul altuia, mai ales dacă stau în colivie.*
(Will Cuppy)

■ *După ce am citit câte necazuri îţi aduce băutura, m-am lăsat de citit.*
(Henny Youngman)

Supershow astronomic

Cinci planete se aliniază din nou!

- „Blocaj de circulaţie" pe cer
- Cauze naturale şi temeri... artificiale
- Drumul regal al zeilor
- Amnezie planetară

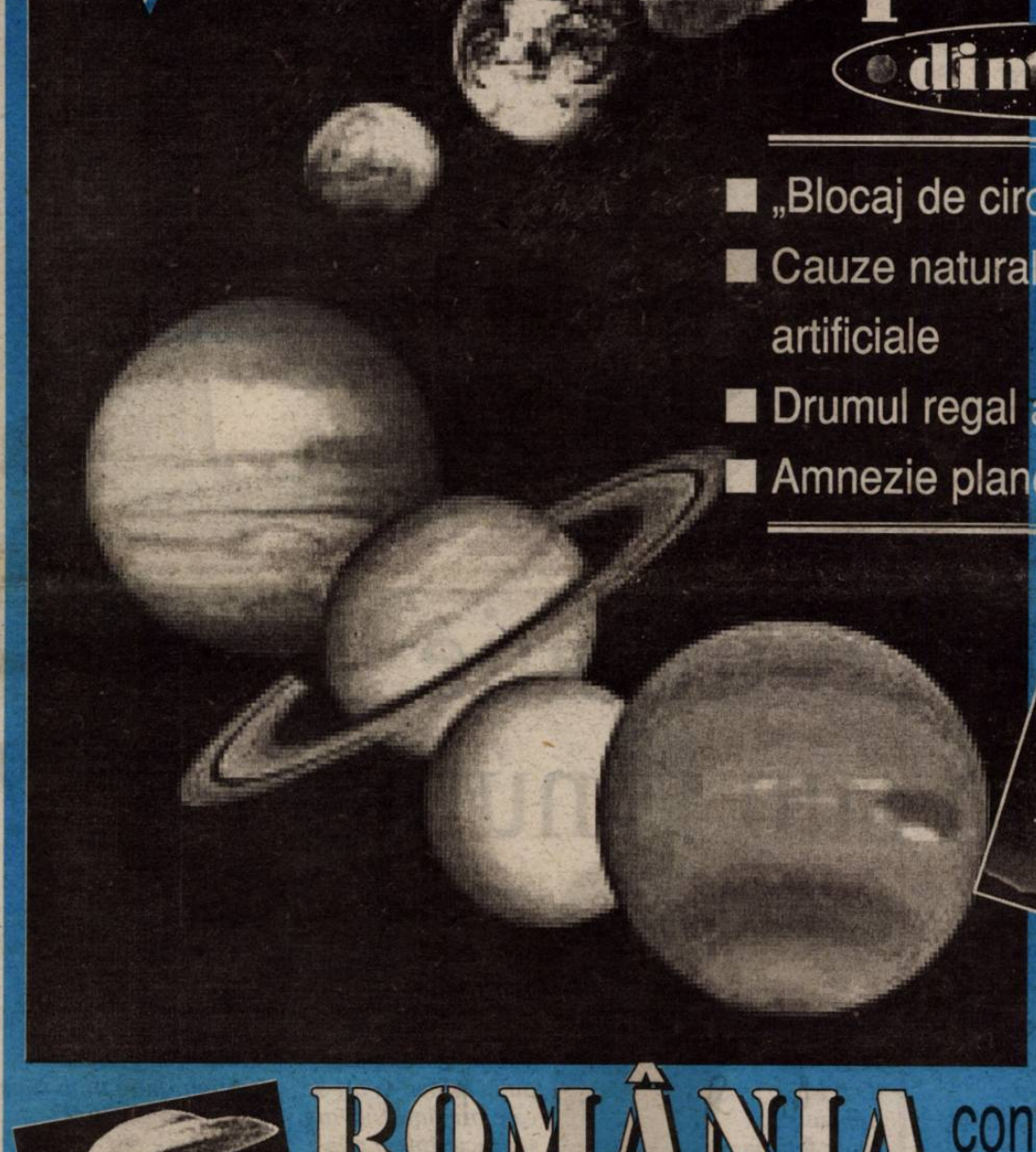

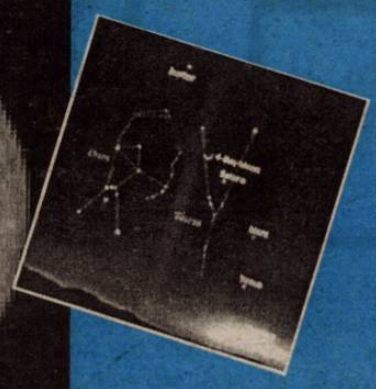

ROMÂNIA contactată din necunoscut

Se zice că, atunci când vrei să ascunzi ceva faţă de cei din jur şi de public, în general, ideal este să plasezi acel „ceva" cât mai la vedere. Şi reciproca pare a fi valabilă: pentru a atrage atenţia asupra unui lucru, fenomen etc., acoperă-l cu o aură de mister! Totuşi, în felul acesta se nasc şi mari mituri ce pot fi false, ca şi speculaţii dintre cele mai aberante, astfel că realitatea nu mai poate fi desprinsă, la un moment dat, de fabulaţie, decât de câţiva indivizi iniţiaţi, ce-şi pot spune, pe drept cuvânt, stăpânii tainelor. Să amintim numai fenomenul OZN, speculat în fel şi chip atât de apărătorii, cât şi de contestatarii ideii existenţei unor civilizaţii extraumane (nu le-am numit extraterestre, fiindcă... niciodată nu se ştie!) care ne survolează.

(Amănunte în pag. 10)

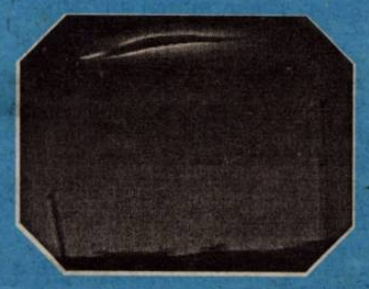

se aliniază

Starea de veghe

PULSUL PLANETEI

Femina club

- *Dosarele frumuseţii*
- *Moda verii*

Terra X

PALMIERUL

un campion al generozităţii vegetale

Terapii complementare

PAVEL KOZAK

omul care a învins timpul

Misterele lumii

SECRETE în arhitectură

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

◆ Consultaţii fără plată

◆ Întâmplări adevărate

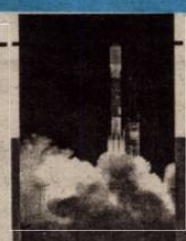

Satelitul care „spionează" apa

Agenţia spaţială americană a lansat satelitul Aqua care, după cum sugerează şi numele, e destinat studierii ciclului apei pe Terra. Aqua va observa oceanele, Pământul, atmosfera, întinderile de pământ şi de gheaţă, precum şi vegetaţia planetei noastre. Echipat cu şase aparate speciale, satelitul va înregistra informaţii legate de precipitaţii, evaporare şi circuitul apei în natură. De asemenea, va măsura modificările curenţilor marini şi modul în care norii şi întinderile de apă afectează clima Terrei. Cu ajutorul acestor date, specialiştii de la NASA speră să cunoască mai îndeaproape ecosistemele, să studieze interacţiunile dintre elementele cheie ale acestora şi să optimizeze previziunile meteorologice. Făcând parte din aceeaşi familie cu satelitul Terra, lansat în decembrie 1999, Aqua are de îndeplinit o misiune care se va derula pe parcursul a şase ani. Satelitul este rodul unui proiect comun al Statelor Unite ale Americii, Japoniei şi Braziliei. Americanii au construit satelitul şi patru dintre aparate, în timp ce japonezii şi brazilienii s-au ocupat de punerea la punct a celorlalte două echipamente. Satelitul a fost lansat în data de 4 mai a.c. de la baza militară din Vandenberg, California. *(D.M.)*

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Patimile după Cuşnarencu

Cum vă anunţam într-un număr trecut, când am scris despre cartea de critică a lui Răzvan Voncu, editura „Viitorul Românesc" a ieşit pe piaţă cu o nouă colecţie intitulată „Desant". Numele colecţiei nu este doar o trimitere sentimentală la antologia lui Ov. S. Crohmălniceanu din 1983, actul de naştere al Generaţiei 80, ci strânge laolaltă romanele a trei dintre cei mai importanţi prozatori ai Generaţiei 80. Una dintre aceste cărţi este „Săptămâna Patimilor" al cărei autor sunt, dar îl las pe tânărul universitar Răzvan Voncu să o prezinte, din motive pe care cred că le înţelegeţi (G. Cuşnarencu)

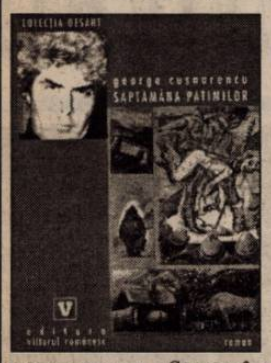

„Anul 2001 a fost unul fast pentru prozatorul George Cuşnarencu, prin cele două cărţi de povestiri *(Colonia penitenciară oranj* şi *Piaţa Aristotel)* şi romanul *Săptămâna patimilor,* care mi se par extrem de importante atât în contextul operei sale, cât şi în cel, mai larg, al prozei româneşti contemporane. *Săptămâna patimilor* este, după cum o arată şi titlul, o parabolă a morţii şi învierii. O parabolă, o poveste tragică şi duioasă a unui grup de tineri care mor, sufleteşte vorbind, cu fiecare zi care-i îndepărtează de idealurile tinereţii, iar cel mai slab dintre ei, cel mai puţin pregătit: pentru a înfrunta duritatea vieţii, va renaşte simbolic (în numele tuturor) sub cerul unei Grecii, în egală măsură, reale şi ideale, redescoperind omenia, prietenia, poezia, pe scurt, valorile fundamentale. În *Săptămâna patimilor,* George Cuşnarencu prelungeşte, într-un anume sens, modalităţile din *Ultimul Isus, magnificul* şi *Trandafirul tăcerii depline.* Aşa cum *Ultimul Isus...* ambiţionează să rescrie Evangheliile, în epoca Internetului, *Săptămâna patimilor* reia traseul biblic al Patimilor Mântuitorului, în locul căruia trece, prin calvarul de zi cu zi, un grup de tineri, George Cuşnarencu fiind preocupat în cel mai înalt grad – ca şi Marin Preda, cu care are multe în comun, în ciuda diferenţelor de viziune şi tehnici narative – de condiţia umană, de om ca problemă concretă. Naraţiunea este structurată cronologic (Ca şi în romanul *Trandafirul tăcerii depline),* fiecare zi a săptămânii având o anumită semnificaţie în ansamblul parabolei. *Luni,* de pildă, este o *mise-en abîme* a romanului, surprinzând personajele în punctul în care dezagregarea lor sufletească este maximă. Martin-Giorgos (un alter-ego parţial al autorului) trăieşte simultan în două universuri paralele – România reală şi Grecia ideală. Dar redempţiunea lui Martin e încă departe şi personajul trebuie să treacă prin bolgiile decăderii progresive. *Marţi* este un remember, o întoarcere a naraţiunii la vârsta adolescenţei, în spaţiul dintre bacalaureat şi admiterea la facultate, când o vacanţă la mare sintetizează, în toată puritatea lor, aspiraţiile de iubire ale cuplurilor de tineri. Capitolul este splendid prin autenticitatea şi nostalgia rememorării unei atmosfere specifice anilor '80. Prozatorul vrea, de fapt, să sugereze că, în cazul personajelor sale, adolescenţa este punctul cel mai curat al vieţii. După care nu urmează decât degradarea. *Miercuri* şi *Joi* narează, prin urmare, secvenţe ale acestei descompuneri. *Vineri* şi *Sâmbătă* sunt capitolele scufundării definitive. Textul explorează, în special în capitolul *Sâmbătă,* întreg sordidul unei existenţe umane obişnuite în Bucureştiul de azi: mizerie, turpitudine morală, gunoaie, ţigănie, vulgaritate. Este, de fapt, coborârea omului în Infern ce corespunde coborârii lui Iisus; înainte de minunea Învierii. Care Înviere, pentru Martin şi prietenii săi, este pusă de prozator sub semnul Greciei. De la Preda încoace, nici un prozator român nu a mai abordat cu atâta profunzime omul contemporan ca problemă a artei."

Internetul, un Cupidon al prezentului?

Întâlnirile pe Internet constituie o tentaţie din ce în ce mai mare pentru cei care au nevoie de dragoste şi nu reuşesc această „performanţă" în viaţa de toate zilele. S-a constatat că în aceste relaţii virtuale protagoniştii reuşesc să-şi depăşească inhibiţiile, devenind mai degajaţi emoţional ceea ce le permite să abordeze deschis, liber, problemele lor intime şi mai cu seamă cele sexuale. Un studiu recent efectuat în Marea Britanie a relevat faptul că mai mult de jumătate din utilizatorii chat rooms-ului, cu vârste între 19-26 de ani, au legat relaţii de prietenie şi sentimentale după ce s-au întâlnit în realitate iar 2% dintre ei s-au logodit.

Dialog astrologic

DOINA T., Bucureşti: „...Am urmărit număr de număr această rubrică şi din păcate nu am văzut prea multe referiri la zodia Leului, în care m-am născut eu. Mă interesează acest lucru din mai multe motive. În primul rând, eu şi părinţii mei aparţinem de această zodie. În al doilea rând, aş dori să ştiu care sunt relaţiile Leilor cu alte zodii, de exemplu cu Săgetătorul. Prietenul meu este Săgetător şi de la un timp nu ne înţelegem prea bine. Cred, fără să mă pricep la astrologie, că Leul şi Săgetătorul nu sunt compatibili (...) De asemenea, din experienţa personală, bănuiesc că Leii nu sunt compatibili nici cu Vărsătorii. Care este adevărul?"

– Dragă Doina, conform cu aşa-zisele reguli ale afinităţilor sentimentale astrologice, femeia-Leu, atunci când este dominantă, are relaţii excelente cu Berbecii, Leii şi Scorpionii; la polul opus se află legăturile cu Taurii şi Capricornii. Cu alte cuvinte, pentru Săgetător nu există nici o indicaţie precisă, în consecinţă legăturile sunt normale sau, poate, de indiferenţă. Celălalt reper al nostru, zodiacul chinezesc, spune cu totul altceva; Săgetătorul (Şobolanul) se află în acelaşi triunghi al armoniei cu Leul (Maimuţa) – privite ca zodii lunare. Însă, mai aproape de spiritul nostru european este legătura care spune că între două zodii de acelaşi semn (Foc în cazul Leului şi Săgetătorului) sunt imprevizibile şi de obicei se tolerează fără să existe vreo afinitate specială între ele.

Despre nativii zodiei Leului se pot spune foarte multe. Fiind patronată de Soare, planeta supremă a astrologiei clasice, ar trebui să avem de-a face cu oameni hotărâţi, înţelepţi şi dinamici. Iniţiativele lor sunt mai întotdeauna dublate de ambiţie, de aceea îşi ating scopurile prin luptă – chiar dacă uneori mijloacele nu sunt corecte. Firea extrem de orgolioasă a Leilor îi face deseori insuportabili, însă ei ştiu să fie camarazi de nădejde pentru oricine are aceleaşi idealuri. Din nefericire, ei nu se dau bătuţi nici atunci când cauza este pierdută, şi atunci devin foarte periculoşi. Femeia este, de obicei, frumoasă dar destul de puţin ataşată principiilor matrimoniale. Bărbatul este impulsiv, dominator şi uşor influenţabil... Mă opresc aici, am culeş cele mai importante aspecte ale portretului nativilor Leului, poate voi reveni cu alt prilej.

*

– Dragă Cristina, trebuie să-ţi spun în primul rând că mi-a plăcut spiritul tău combativ care, recunosc, nu este foarte departe de realitate. Îmi permit să-ţi precizez, totuşi, un principiu esenţial al filosofiei vieţii: a generaliza particularul nu este întotdeauna corect – reciproca este valabilă –, dar unitatea în diversitate este valabilă. Portretele astrologice greşesc şi se confirmă în proporţia de bun simţ de 50 la sută. Eu întotdeauna am scris termenul de lege în ghilimele, pentru că astrologia este o pseudoştiinţă. În ceea ce priveşte afinităţile sentimentale dintre diverşi nativi, acestea le-am preluat după un tratat de profil al lui Dennis Lloyd, un autor englez contemporan care a studiat influenţele planetelor Marte şi Venus în mod statistic, pentru o cazuistică destul de amplă. Lloyd spune că femeia-Rac dominantă are relaţii excelente cu Berbecii. Aceasta nu este o lege în adevăratul sens al cuvântului, ci un reper. Nici o femeie-Rac, în cunoştinţă de cauză, nu se ghidează după această „lege", ci după ceea ce-i dictează inima şi raţiunea (nu neapărat în această ordine!). Modul oarecum vehement în care te exprimi şi întrebarea ta cu privire la viitorul tău sentimental sunt legitime, având în vedere suferinţele prin care ai trecut. Însă dacă învelişul astrologic al gândirii tale devine o obsesie, atunci greşeşti profund. Dacă te vei îndrăgosti încă o dată de un Berbec? Dacă un Berbec te va iubi intens, îl vei respinge pentru că-i Berbec? Iată cum, dacă suntem prea „devotaţi" astrologiei, alunecăm în ridicol. Eu zic să încerci să ştergi cu buretele zonele amare ale memoriei tale afective şi s-o iei de la capăt. Uşor de spus, greu de făcut, recunosc, dar n-ai altă cale. Te rog să-mi mai scrii!

RADU IANIERI

CRISTINA D., Iaşi: „...Cu toate că am numai 18 ani, experienţa acumulată mi-ar ajunge pentru o sută de ani. Nu vreau să vă plictisesc acum cu toate necazurile mele, însă pot să vă spun că am tras concluzia următoare: ceea ce astrologia afirmă despre relaţiile dintre zodii nu are nici o valoare, nimeni nu poate ghici ce se află în sufletul unui om, iar planetele nu au cum să influenţeze cel mai frumos lucru care i se poate întâmpla unui om, adică dragostea (...) Eu sunt Rac şi aţi scris că trebuie să am relaţii excelente cu Berbecii. Acest lucru nu este adevărat, căci am avut doi prieteni foarte buni, ambii Berbeci, dar n-a durat mai mult de un an. Cine mă mai poate convinge că dacă, pe viitor, mă voi îndrăgosti de un Berbec, legătura noastră va eşua?

Dacă dragoste nu e...

„De ce trebuie s-o sun numai eu" ?

„Am o prietenă sau, mai bine spus, cunosc o fată cu care m-am întâlnit de câteva ori şi pe care sper s-o cuceresc, să devenim prieteni adevăraţi. A acceptat aproape de fiecare dată să ne vedem, cu unele excepţii. Am observat din tonul ei că nu prea avea chef să mă vadă aşa că n-am mai insistat. În rest, a zis OK!, fără ezitare. Trebuie să vă mai spun că acele excepţii m-au enervat foarte tare şi la un moment dat m-am gândit să n-o mai sun. Dar după un timp m-a sunat ea. Eram foarte fericit şi am continuat să ne vedem. Cam rar, ce-i drept, pentru că Ada e cam ocupată. În ultimele trei luni ne-am văzut de vreo... 2-3 ori. Cred că e vina mea, în mare parte. Pentru că am hotărât s-o sun cât mai rar. Să nu-şi închipuie că sunt mort după ea. Aştept să aud un ţârâit din partea ei dar degeaba. Nici un apel. De ce trebuie s-o sun numai eu? Nu e normal să mă sune şi ea?"

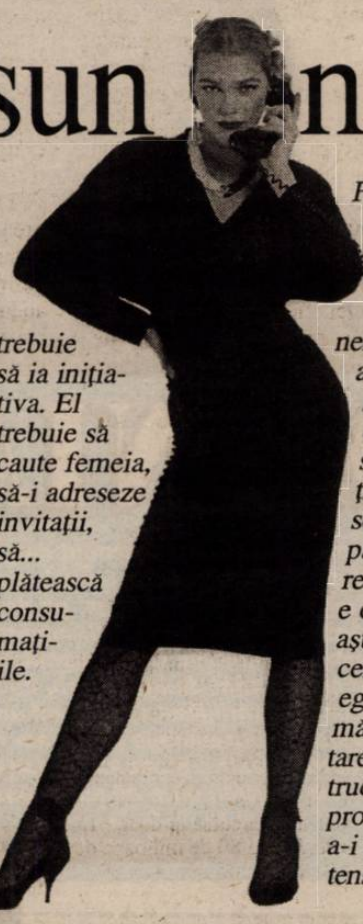

Răspuns

Părerile sunt împărţite. Suporterii codului bunelor maniere tradiţionale consideră că bărbatul e cel care trebuie să ia iniţiativa. El trebuie să caute femeia, să-i adreseze invitaţii, să... plătească consumaţiile.

Femeia modernă se simte flatată de aceste principii şi caută să profite cât mai mult de „generozitatea" lor. Dar asta nu înseamnă că nu ia iniţiativa ori de câte ori simte nevoia s-o facă. Într-o relaţie de prietenie e cât se poate de firesc ca partenerii să se caute reciproc. Consider că e o atitudine egoistă să aştepţi să sune (mereu) celălalt. De multe ori egoismul se transformă în viclenie, „aşteptarea" fiind adesea un truc, o modalitate de a-l provoca pe celălalt, de a-i „ridica tensiunea" şi de a-l face în cele din urmă mai cooperant, mai generos. În general, fetele nu cad victime acestei capcane, chiar dacă aşteaptă cu sufletul la gură un telefon. Între timp sună altcineva şi cel din urmă iese din competiţie. În ceea ce priveşte relaţia ta, nu pot să-mi dau seama ce simte Ada pentru tine. Presupun totuşi că nu a făcut o pasiune. Dacă vrei să continui o astfel de prietenie va trebui să-ţi asumi responsabilitatea iniţiativei şi să pui mâna pe telefon cât mai des.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Supershow astronomic

Cinci planete se aliniază din nou!

De peste doi ani, cerul parcă a hotărât să ne... răsfețe cu evenimente astronomice dintre cele mai spectaculoase. A fost întâi marea eclipsă totală de Soare din august 1999, apoi o super-aliniere a tuturor planetelor în anul următor, imposibil însă de văzut de pe Terra, comete, ploi de meteoriți... și iată că din nou planetele se aliniază (Jupiter, Marte, Mercur, Saturn, Venus). Iarăși un spectacol, ultimul de o asemenea anvergură pentru următorii 70 de ani. Și din nou un prilej de studii dar și de nesfârșite speculații...

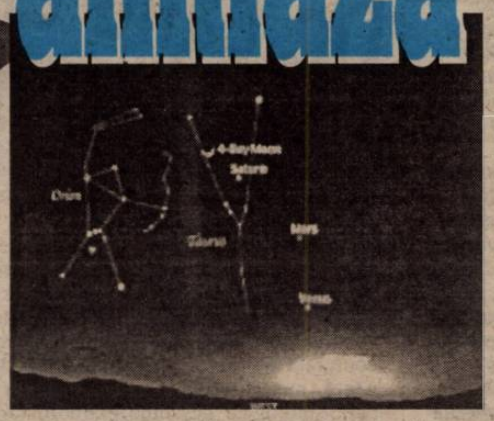

„Blocaj de circulație" pe cer

„Vor mai fi și alte ocazii în viitor de a vedea diferite configurații ale planetelor pe cer, dar ceea ce se întâmplă acum nu vom mai vedea cel puțin 70 de ani de acum înainte. Va fi o experiență de care într-adevăr ai parte o dată în viață!" – acestea sunt cuvintele lui Philip Sadler, Directorul Departamentului de Educație pentru Știință al Centrului Harvard-Smithonian pentru Astrofizică din Cambridge, Massachussets. Va arăta ca... un șir de mașini *bară-la-bară* pe o autostradă!

Mai mult: se înregistrează două evenimente cu adevărat senzaționale. Pe 10 mai, Marte și Venus vor părea că trec atât de aproape una de alta încât „zeul războiului" și „zeița dragostei" vor părea că au un singur corp (ceresc)! Aceasta după ce cu cinci zile mai devreme, pe 5 mai, Marte, Saturn și Venus realizau un triunghi echilateral perfect pe cerul vestic, o configurație uluitoare, vizibilă practic de oriunde de pe Terra! Și care, în Orientul Mijlociu, părea „suspendată" deasupra... Bethleemului! Exact ca acum 2000 de ani! Un semn?

Cauze naturale și temeri... artificiale

Configurații speciale ale planetelor vor mai avea loc în septembrie 2040, iulie 2060 și noiembrie 2100, dar în 2040 și 2100 stelele vor fi doar cu puțin deasupra orizontului. Spectacolul din 5 și 10 mai nu se va mai repeta pentru mult timp... Oricum, ele se datoresc pozițiilor întâmplătoare ocupate de planete (al căror nume, să nu uităm, înseamnă „stele rătăcitoare") pe orbitele pe care le descriu în jurul Soarelui. Exact acum doi ani, au apărut ca un „pachet" înghesuit în spatele Soarelui (de aceea nici nu s-au văzut!). Suficient însă ca să apară teama că forțele lor gravitaționale adunate ar putea duce la calamități cumplite pe Pământ. Nu s-a întâmplat însă nimic. Pentru că celelalte planete din Sistemul Solar sunt fie prea mici, fie prea departe pentru ca într-adevăr să ne afecteze existența noastră terestră! Dacă le-am așeza pe toate în rafturile unui aprozar, am avea de ales între un bob de sare care ar fi Mercur și un minuscul fir de praf, care ar fi Pluto, amândouă rotindu-se în jurul unei portocale ceva mai mari – Soarele...

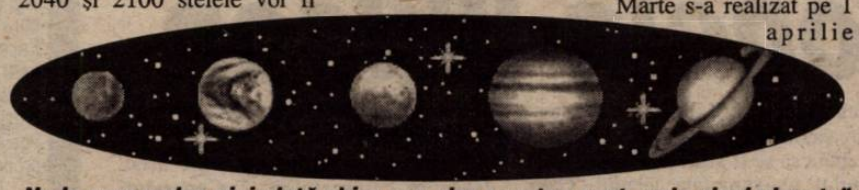

Nu le vom vedea niciodată chiar așa, dar acestea sunt „cele cinci planete"

Drumul regal al zeilor

V-ați întrebat vreodată de ce v-ați născut sub semnul Peștilor, să zicem, și nu al lui Hercule sau Orion? Simplu: pentru că aceste, altminteri celebre, constelații nu se află „în drumul" Soarelui, pe „calea regală" pe care o urmează acesta pe cer – ecliptica. Aceleași drum pe care, noaptea, „merg" Luna și planetele: zeii grecilor și romanilor! Dincolo de acest drum regal – cele 12 constelații pe lângă care treceau zeii, semnele zodiacului. Așa s-a născut astrologia, dintr-un amestec de credințe religioase și observații astronomice.

O configurație a planetelor asemănătoare cu cea de la 5 mai se crede că ar putea explica „Steaua de la Bethleem", aceasta pentru că se știe că un triunghi perfect, Saturn-Venus-Marte s-a realizat pe 1 aprilie anul 2 î.Ch. și un altul, Jupiter-Saturn-Marte, în anul 6 î.Ch., în constelația Peștilor, semnul creștinilor! Ideea aceasta datează însă de-abia de pe vremea lui Kepler (secolul 16), fascinat de armonia planetelor; și alți importanți cercetători contemporani, cum ar fi prof. Owen Gingerich, cred că o asemenea grupare de planete „durează prea puțin pentru a fi atras atenția Magilor"! Chiar dacă adăugăm, cum a făcut-o Kepler, și o... supernovă la acest triunghi echilateral, pentru a face „obiectul" și mai strălucitor...

Amnezie planetară

...sau *sfârșitul* care nu a avut loc. O dispunere similară a planetelor a avut loc, cum spuneam, și acum doi ani, creând multă emoție în multe locuri. Și totuși nimic extraordinar sau anormal nu s-a întâmplat, care să poată fi atribuit alinierii. Ed Krupp, Directorul Observatorului Griffith din Los Angeles obișnuiește să spună că suferim mereu de o amnezie astronomică care ne face să uităm totdeauna „ultima oară" când am mai văzut planetele în această configurație și mai ales că nici atunci nu s-a întâmplat nimic. Evenimentele astronomice din perioada 3-10 mai 2002 includ unul din cele cinci „triouri" planetare vizibile pe cerul nopții din 1980 până în 2050. Analiști de toate felurile au studiat legăturile care se pot stabili între asemenea evenimente astronomice și evenimentele politice, de exemplu. Și au stabilit nu mai puțin de 36 de legături numai între acestea și ceea ce s-a întâmplat la Kremlin din 1986 până în prezent.

Oricum ar sta însă lucrurile, că se poate atribui o semnificație religioasă evenimentului din 5 mai 2002 și a altora, sau le considerăm o simplă curiozitate astronomică, pentru astronomii marilor observatoare și cei ai marilor publicații de specialitate, el nu trebuie ratat și, în plus, ne oferă o remarcabilă ocazie de a zăbovi o clipă și de a medita asupra fragilei noastre existențe, atât de dependentă de această „stea galbenă" care este Soarele și de ceilalți opt „companioni planetari" ai noștri...

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1968 SCANNERUL

Pentru a-și cunoaște propriul corp, omul a născocit o mulțime de strategii, dar întotdeauna a rămas un coeficient substanțial de incertitudine, din cauza imposibilității de a vedea, la propriu, în interiorul organismului. Iar în domeniul medicinei, o asemenea – până acum câteva decenii – fantezie ar fi avut o importanță extraordinară, începând cu depistarea și diagnosticarea precisă a unora dintre cele mai răspândite maladii: tumori, ulcere, calculi ș.a.m.d.

Spre sfârșitul anilor 60, neurologul american Oldendorf încerca să utilizeze razele X pentru examinarea creierului. El dorea să pună la punct, măcar într-o formă rudimentară, proiectul său, însă lipsa fondurilor și a tehnologiei corespunzătoare au făcut ca ideea să rămână la stadiul de intenție frumoasă, fără a fi fost concretizată într-o invenție. În aceeași perioadă, neuroradiologul britanic Ambrose avea preocupări similare, dar pe care a avut inspirația să le împărtășească unui inginer. Urmarea a fost realizarea primului scanner în anul 1968, pentru care Godfrey Hounsfield primea mult-râvnitul premiu Nobel, unsprezece ani mai târziu.

Trebuie menționat faptul că numele adevărat al aparatului era tomodensitometru (astăzi, noi îi spunem, oarecum mai simplu, tomograf) și în concepția inițială a fost realizat pentru a fi folosit în neurologie. Utilizarea sa eficientă în „vizionarea" creierului l-a făcut însă repede omniprezent în toate sectoarele medicinei și – putem afirma fără exagerare – nenumărați bolnavi îi datorează viața.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Gaura neagră generatoare de energie.

Până nu demult, se știa că găurile negre înghit absolut orice se află în preajma lor. S-a descoperit însă că și fenomenul invers este real: anumite găuri negre emană energie. Echipa de astronomi germani care a făcut publică această surprinzătoare descoperire a cercetat centrul unei galaxii situate la 100 milioane de ani-lumină distanță

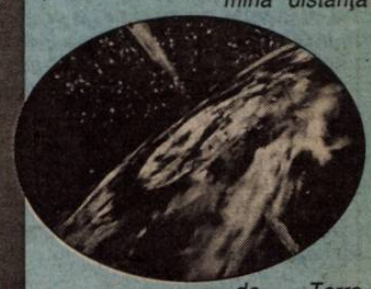

de Terra, unde se află o gaură neagră masivă. Spectrul de raze X supus studiilor indică o cantitate de energie provenită din încetinirea mișcării spațiului respectiv, atunci când se află într-un câmp magnetic. Fenomenul în sine și mecanismul de formare fuseseră prevăzute acum mai mult de 25 de ani, însă niciodată nu a fost observat, până la cercetătorii germani, care au folosit un telescop spațial XMM-Newton.

Înlocuitor pentru cauciuc

Ideea nu este doar seducătoare, ci de-a dreptul revoluționară, pentru industria cauciucului. Prețiosul material are deja, nu un concurent, ci un binevenit înlocuitor. Se numește uretan și este folosit de firma americană Amerityre în fabricarea pneurilor pentru biciclete, mașini de tuns iarba și alte asemenea dispozitive de utilizare casnică. Perspective cu totul noi se deschid impunerii acestui material, o dată cu acordul de cooperare semnat între firma amintită și Goodyear, în vederea producerii de pneuri pentru automobile, din spumă de uretan. Principalele avantaje – o rezistență deosebită, proces de fabricație foarte simplu și, nu în ultimul rând, eliminarea spectrului neîncetatelor variații de preț, cărora le este tributar cauciucul folosit actualmente în mod curent, în cadrul industriei de profil. (A.N.P.)

PĂMÂNT-MARTE

un zbor în numai 15 zile

În urma unor studii făcute în ultimii 13 ani, o echipă de ingineri de la Universitatea Ben-Gurion din Israel, condusă de Ygal Ronen, a ajuns la concluzia că distanța de la Pământ la Marte ar putea fi parcursă în doar... 15 zile. Adică 80 de milioane de kilometri cu o viteză de 60 km/s. Și asta în timp ce estimările cele mai optimiste ale specialiștilor de la NASA prevăd un zbor de cel puțin șase luni care urmează să fie efectuat cu o navă spațială cu echipaj uman prin 2015. Proiectul inginerilor israelieni se bazează pe utilizarea unui combustibil foarte rar și foarte periculos: americiu[242], obținut pe bază de plutoniu. Un singur gram din acest metal radioactiv poate furniza la fel de multă energie precum o tonă din cel mai performant carburant clasic. În principiu, acest motor cu fisiune e simplu: o cameră de combustie acoperită cu foi de americiu[242], extrem de fine (de ordinul micrometrului). Fisiunea nucleelor acestui metal e declanșată de un bombardament de neutroni în urma căruia temperatura din camera de combustie se ridică brusc. Elementele subatomice rezultate din fisiune vor ioniza un gaz, cum ar fi, de pildă, hidrogenul. Acesta va fi ejectat prin tunelul de aerisire, propulsând racheta după principiul acțiune-reacțiune. Calculele demonstrează faptul că doar reziduurile de fisiune ar putea fi suficiente pentru a propulsa nava spațială. Un avantaj pe care alte elemente radioactive cum ar fi uraniu[235] sau plutoniu[239] nu-l prezintă. În practică însă lucrurile devin mai complicate. Și asta, pentru că, pe de-o parte, americiu[242] este un izotop rar, foarte greu de obținut. Așadar, extrem de costisitor. Pe de altă parte, acesta e foarte radioactiv și poate prezenta un pericol pentru mediu. În 1997, misiunea Cassini, cu un transport de 30 de kg de plutoniu, a fost amânată și asta datorită numeroaselor proteste ale diferitelor organizații de protecție a mediului și ale opiniei publice. Mai puțin sensibili la astfel de manifestări, rușii au trimis în spațiul cosmic observatoare radar alimentate cu mini-reactoare nucleare. 30 dintre ele se rotesc și acum în spațiu nefolosite dar purtând în continuare încărcătură nucleară. Ygal Ronen e de părere că 7 kilograme de americiu[242] ar fi suficiente pentru a asigura zborul navei spațiale până pe Marte ceea ce presupune construirea unui reactor ușor și deci, a unei rachete mai rapide. Până la ieșirea din atmosfera terestră se va folosi carburant chimic, motorul nuclear devenind activ doar în spațiul cosmic. Acest lucru ar trebui, în opinia sa, să-i liniștească pe apărătorii mediului. Există însă și pericolul căderii unor obiecte radioactive pe Pământ. Asupra acestui aspect Ygal Ronen preferă să se retragă într-un con al tăcerii. Dacă proiectul va fi realizat va avea nevoie de o participare internațională întrucât e deosebit de costisitor.

DORIN MĂRAN

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

De când există parafenomene?

332 de profeţii privind venirea izbăvitoare a lui Iisus Hristos sunt consemnate în Biblie. Toate s-au îndeplinit întocmai. Originea unor imagini şi proiecţii nu doar în viitor, ci dincolo de frontierele materiale ale lumii acesteia, aşa cum apar ele în cărţile morţilor, cea egipteană şi cea tibetană, este în mod categoric una parapsihologică. „Interdicţiile" întâlnite în scrierile biblice sau în mistica creştină privesc de cele mai multe ori practici parapsihologice. Dar uneori chiar cei care le-au dat s-au simţit nevoiţi să le încalce, cum s-a întâmplat cu Saul, cel care, după moartea lui Samuel, „îndepărtase din ţară pe cei ce chemau morţii şi pe cei ce ghiceau", se duce la femeia din En-Dor căreia îi cere: „Spune-mi viitorul chemând un mort şi scoală-mi pe cine-ţi voi spune". Câţiva dintre Fondatorii ştiinţei moderne, de la Albert cel Mare şi Roger Bacon şi Tycho Brahe, Kepler sau Newton, „au avut acces" la surse alternative de cunoaştere. O cunoaştere în care „para" fenomenele despre care vorbim noi acum sunt tot atât de „normale" ca şi fenomenele pe care le descriu legile fizicii „obişnuite" sau ale celei cuantice sau relativiste...

Parapsihologia rebotezată

Restricţiile sistematice sau accidentale nu au reuşit să impună o barieră de netrecut cercetărilor parapsihologice, dar au dus uneori la situaţii cu probleme. A fost inspiraţia fericită a Dr. Zdenek Rejdacek, în cadrul Congresului de la Praga din 1973, să propună „rebotezarea" parapsihologiei în psihotronică. Sufixul „tronică" îi nuanţa astfel sfera preocupărilor, sugerând, pe lângă o preocupare tehnicistă şi sublinierea tendinţei devenite prioritară de fundamentare a bazelor parapsihologiei prin modele şi teorii preluate din fizica cuantică şi relativistă. Mai mult chiar, devine tot mai conturată opinia că descifrarea legilor care guvernează mecanismele de producere a fenomenelor parapsihologice deschide extraordinare perspective evoluţiei ştiinţei în general şi dezvoltării civilizaţiei în particular.

Cine îşi permite

Domeniul practic al parapsihologiei este probabil cel mai vast la ora actuală, incluzând şi transmisia informaţiei la distanţă, şi medicina, şi mai toate tehnicile şi tehnologiile moderne. Cercetarea aferentă este însă nu doar foarte laborioasă, dar şi extrem de costisitoare, aşa că... nu oricine şi-o poate permite, mai ales având în vedere aplicaţiile şi implicaţiile militare. Nu este deci de mirare că ţările cele mai active în acest domeniu au fost Uniunea Sovietică şi Statele Unite. Care de altfel „au simţit pe pielea lor" efectele acestor cercetări, de vreme ce un practician al biolocaţiei a putut identifica pe hartă poziţiile în care erau plasate submarinele atomice sovietice şi americane, sau un episod similar în URSS în care a fost determinată în acelaşi fel strategia de deplasare a rachetelor MX. Să reamintim în acest context secretul care a învăluit, între anii 1939-1952, fotografiile bazate pe efectul Kirlian. „Deconspirarea" în SUA a acestui secret l-a costat deportarea în Siberia pentru patru ani pe unul dintre cei mai cunoscuţi parapsihologi sovietici!

Alterarea spaţio-temporală

Majoritatea investigatorilor provin dintre fizicieni sau din domenii conexe. Aşa se face că cea mai mare parte a modelelor şi a teoriilor vehiculate aparţin şi sunt descrise în termenii necontradictorii ai mecanicii cuantice şi ai celei relativiste. Inadecvarea unor rezultate sau explicaţii, atunci când există, se datoreşte aplicării *tale-quale* a domeniului de cercetare a fizicii într-un univers paralel şi diferit.

Într-adevăr, unul din aspectele esenţiale în parapsihologie este legat de distorsiunile înregistrate în percepţia spaţio-temporalităţii. Este ca şi cum ar surveni o „alterare" a spaţiului şi a timpului aşa cum le percepe în starea de veghe normală un subiect plasat într-un univers nerelativist newtonian, dar care poate fi descrisă ca o stare normală, „nealterată", într-un univers relativist einsteinian. Aşa apar modelele care pot explica posibilitatea – aparent paradoxală! – a sesizării în prezent a unor fenomene din trecut sau care se vor produce în viitor, aşa cum se manifestă ele în geometria cvadridimensională a lui Minkowski. Fenomene cu implicaţii nu doar asupra principiului cauzalităţii, ci şi asupra fenomenelor derulate „la marginea vieţii"...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Viaţa de o clipă a unei forţe

Etimologia cuvântului „medium" trimite la ideea că persoana care are asemenea proprietăţi joacă rolul de intermediar între lumea noastră şi cea a spiritelor. Ceea ce îşi propune însă Flammarion în cercetările sale, ale cărui însemnări au ajuns până la noi, este nu să introducă un alt termen – îl va păstra pe cel de medium – ci să arate că există efectiv bărbaţi şi femei reuşind să mute din loc obiecte ca şi cum legea gravitaţiei nu ar exista, care să poată produce zgomote fără să se mişte şi tot felul de asemenea lucruri. Că le spunem medium-uri sau găsim alt cuvânt, ceea ce urmăreşte Flammarion să demonstreze prin observaţiile sale este că aici nu vorbim de iluzii, nici de farse sau de exerciţii de prestidigitaţie, ci de fapte, la fel de reale ca şi cele semnalate în domeniul telepatiei, al precogniţiei, al viselor muribunzilor sau al viselor premonitorii. Ne aflăm în domeniul necunoscutului şi al problemelor psihice.

În 1906, Camille Flammarion organizează patru experimente supravegheate, cu participarea Eusapiei Paladino. La primul dintre ele, în data de 29 martie, fiind de faţă doar cei patru participanţi direcţi, îi cere să vină lângă el la o măsuţă rotundă şi să-şi pună amândoi mâinile pe masă. Aceasta se ridică la 30-40 cm, amândoi rămânând în picioare. Lucrul special care se întâmplase a fost că în momentul producerii fenomenului, Eusapia îşi pusese o mână pe una din mâinile lui Flammarion, în timp ce îşi ţineau fiecare cealaltă mână pe masă, lipite una de alta. A urmat exprimarea unui „act de voinţă", în particular din partea Eusapiei care a fost auzită spunând: „Curaj, ridicaţi masa! Faceţi un efort! Haideţi!" Pe lângă această adresare către o entitate invizibilă, s-a putut constata o oboseală nervoasă din partea medium-ului – o creştere a greutăţii propriului corp, nu neapărat egală cu greutatea obiectului deplasat, dar proporţională.

Iată exact cuvintele astronomului Camille Flammarion: *„Trebuie să acţionăm ca şi cum ar exista cu adevărat o fiinţă care înţelege. Această fiinţă pare să ia naştere, apoi să dispară imediat ce experienţa a fost făcută. Pare că ea este creată de către medium. Este autosugestia cea care creează o forţă specială sau ansamblul dinamic al experimentatorilor? Este o dedublare a personalităţii medium-ului? O condensare a mediului psihic în sânul căruia trăim?"* Dacă încercăm să obţinem o dovadă directă a individualităţii reale şi durabile a sufletului, mai ales dacă avem în vedere identitatea unui suflet anume, evocat de amintirile noastre, nu reuşim. Aici se află misterul, după cum subliniază Flammarion. Care se consideră îndreptăţit să vorbească despre „o forţă necunoscută, de ordin psihic şi în care se simte viaţa". O viaţă care durează doar o clipă.

Experienţa a fost repetată în aceeaşi zi de trei ori, în plină lumină şi respectând strict aceleaşi condiţii. Forţa necunoscută – generată de participanţi – a reuşit să ridice măsuţa care cântărea 6 kg. Pentru greutăţi mai mari sunt necesare mai multe persoane. Dar dacă măcar una dintre ele nu are calităţi de medium, nu vor obţine nimic.

Şi dacă există un medium, chiar şi unul extraordinar, cum a fost Eusapia Paladino, ore în şir, uneori şi o zi întreagă după experienţă, acesta nu mai poate face nimic. Cheltuiala de forţă nervoasă şi musculară l-a secătuit.

MIHAELA DOROBANŢU

Cazul Moncla-Wilson

În 23 noiembrie 1953. Un avion de vânătoare F-89C Scorpion, de la baza A.F. Kinross (Michigan), condus de locotenentul **Felix Moncla**, însoţit de radaristul locotenent **R.R. Wilson**, a fost ridicat de la sol pentru a intercepta un aparat necunoscut, care zbura la circa 2500 de metri deasupra Lacului Superior. Pe radarele care urmăreau operaţia, cele două aparate au fost văzute, clar, apropiindu-se unul de celălalt. La un moment dat, cele două ţinte aparent s-au contopit, după care doar obiectul necunoscut şi-a continuat zborul. S-a declanşat imediat o operaţie de căutare şi salvare, atât în aer cât şi pe lac. Căutarea avionului dispărut s-a făcut atât de aviaţia militară americană cât şi de cea canadiană, fără a găsi nici cea mai mică urmă, nici măcar o pată de ulei.

Cei doi ofiţeri aveau multe sute de ore de zbor pe acest tip de aparat. La început s-au lansat speculaţii că probabil pilotul a suferit un atac cerebral şi a căzut în lac. Apoi, oficial, americanii au declarat că probabil avionul explodase în aer, în ciuda faptului că în acest caz trebuia să se fi găsit dovezi ale accidentului pe suprafaţa lacului. Cât despre obiect, s-a spus că el trebuia să fi fost un cargo militar canadian, deşi partea canadiană a negat că ar fi avut, la momentul respectiv, vreun avion în zonă.

Alte avioane dispărute

În ziua de 9 iulie 1968 un radioamator american, *Gene Ruegg*, care urmărea comunicaţiile dintre avioanele unei baze militare din apropiere, a recepţionat şi înregistrat pe bandă vocea isterizată a pilotului unui avion, cu nume de cod *Delta-4*, care spunea că este atacat de un OZN. Ultimele cuvinte au fost „este foarte aproape, nu mai pot controla direcţia. S-a întâmplat ceva cu avionul. Obiectul acesta mă duce cu el! Ajutor! Ajutor!...". Apoi un sunet metalic, un ţipăt şi atât. Radioamatorul a dus banda la baza Air Force; aici s-a recunoscut pierderea unui avion în ziua respectivă, dar a fost refuzat orice alt comentariu.

Fostul general de brigadă Air Force *Arthur Exon* i-a declarat lui Kevin Randle că, la începutul anilor cincizeci, în Tennessee sau Kentucky, patru avioane de vânătoare, care s-au apropiat de un OZN, s-au pierdut fără urmă, deşi s-au aflat deasupra uscatului. Generalul *Benjamin Chidlaw*, fost comandant al apărării antiaeriene a Statelor Unite, declara în 1953: „Avem stive de rapoarte despre farfuriile zburătoare. Le luăm foarte în serios, dacă ne gândim că am pierdut mulţi oameni şi avioane, încercând să le interceptăm".

Am amintit într-un alt episod cazul pilotului australian **Frederick Valentich**, dispărut, în 1978, fără urmă, deasupra Mării Tasmaniei, după ce a semnalat un OZN imens. La 28 decembrie 1988 în Puerto Rico, un număr mare de martori au urmărit un OZN triunghiular uriaş, uşor curbat în partea din spate. Două avioane de vânătoare, F-16 (sau F-14 Tomcat), au încercat să-l intercepteze. Prin două scurte manevre OZN-ul părea că pur şi simplu le-a „înghiţit", după care a dispărut. Administraţia Federală a Aviaţiei S.U.A. a negat incidentul, dar persoane din U.S. Navy au admis că există înregistrări radar, dar ele sunt secrete. Dispariţii stranii de avioane în apropierea unor OZN-uri s-au semnalat şi în Rusia.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/19

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Uriaşul foc interior

Referitor la un articol al nostru, *doamna Corina Stamate din Bucureşti* ne trimite o foarte interesantă şi bine documentată scrisoare cu tema *combustia spontană*. Concluzia dumneaei cu privire la acest fenomen parapsihologic (care constă în arderea intempestivă, totală şi fără surse exterioare a unei persoane) este că *„...întrucât nici un specialist în paranormal şi nici cercetările medico-legale n-au găsit vreo explicaţie plauzibilă cazurilor de acest gen, s-ar părea că acestea sunt inspirate mai mult din literatură. Autori cunoscuţi precum Herman Melville, Mark Twain sau Charles Dickens prezintă în unele romane ale lor ficţiuni de acest gen (...) Motivaţia găsită de scriitori este cea a prezenţei unui exces de alcool în organismul victimelor combustiei spontane".*

Mulţumim doamnei Stamate pentru epistola sa şi dorim să facem unele precizări. Cea mai importantă este cea referitoare la faptul că autorii citaţi de domnia sa s-au inspirat din cazuri reale, după cum au recunoscut public Dickens şi Frederrick Marryat (autorul romanului „Jacob Faithful", 1883). Fenomenul prin care trupul unui om arde fără ca el să fie victima unui incendiu şi fără ca în odaia în care s-a produs drama să existe urmele firesti ale unui incendiu este cunoscut din secolele XVI-XVII. Ficţiunea romanescă nu aduce nimic nou, ci reia motivaţiile date în acele vremuri: alcoolismul şi abaterea de la morala creştină. Astfel, se pare că primul roman (intitulat „Wieland") ce include un astfel de episod a fost scris de americanul Charles Brockden Brown în 1798. Dar şi Balzac („Cousin Pons", 1847) şi Zola („Docteur Pascal", 1893) au scris despre combustia spontană.

În realitate, mai aproape de zilele noastre, este cazul doamnei Reeser din St. Peterburg, Florida, SUA), care în iulie 1951 a fost găsită carbonizată aproape complet, însă majoritatea obiectelor de lemn şi de plastic din încăpere erau intacte. Pereţii nu prezentau nici o urmă de fum! Specialiştii au concluzionat că o uriaşă „explozie de căldură interioară" a fost cauza tragediei, însă *cauza cauzei* n-a fost stabilită niciodată. De ce nu se răspândeşte acel foc interior? Poate că nu vom elucida niciodată combustia spontană.

PAUL IOAN

Vrăjitorii moderni ai meteorologiei

Omul care aduce PLOAIA

Nu aţi greşit pagina! Ceea ce urmează nu este cronica unui mare succes al teatrelor şi cinematografelor lumii de acum aproape jumătate de secol. Ploaia, fără de care Terra nu poate trăi şi din cauza căreia alteori se confruntă faţă în faţă cu moartea, poate fi... „comandată". Rândurile care urmează par desprinse dintr-un scenariu al unui film de superaventură. De fapt este vorba de un simplu...

...Jurnal de bord

Ora 17.40, vocea lui Justin, 24 de ani: *„ne apropiem de o furtună care poate deveni periculoasă! Ne pregătim să intrăm!"*. Ora 18.15, acelaşi Justin: *„mai aproape nu avem curajul să ne apropiem (aproape urlă)! Căutăm curenţii ascendenţi care să ne ducă acolo fără pericol prea mare."* Ora 18.30, vocea lui Jeremy, copilot: *„Zburăm la est de «fenomenul acela». Ploaia aproape ne sfărâmă geamurile. Lumina a devenit peste tot verde."* Ora 18.45, vocea lui Justin: *„Suntem în centrul furtunii, pulverizăm sarea!"* Ora 19.50, vocea lui Tim, de la turnul de control: *„Se pare că aţi avut puţin influx. Puteţi reintra. Misiune îndeplinită"*. Totul s-a petrecut aievea la bordul unui aparat Cesna 340, aparţinând companiei „Weather Modification". Deasupra statului Oklahoma începea să plouă...

„Însămânţare artificială"

Alt nume mai bun probabil că nu se poate găsi pentru ceea ce fac aceşti senzaţionali piloţi care şi-au creat o meserie nouă: „modificatori de vreme". Cu un curaj nebunesc ei şi-au propus să urce „acolo sus" şi să vadă ce se poate face pentru a salva recoltele şi a opri furtunile ucigaşe înainte ca ele să izbucnească. „Tehnica" lor este de a... însămânţa norii, de a pulveriza în ei diferite substanţe, conform scopului urmărit. Rezultatul a fost spectaculos: numai în Mexic ei au reuşit o reducere senzaţională a secetei, crescând nivelul ploii cu 30-40%. Ca să nu mai vorbim de o altă catastrofă meteo care, datorită lor, pare a fi pe cale de a „intra sub control": grindina. Câteva minute de grindină au ucis 11 oameni şi au distrus câteva zeci de locuinţe în La Paz, – Bolivia. Stratul de gheaţă de pe şosele măsura peste 1 m! Pe partea cealaltă, seceta din 2000 din România a produs pagube de 300 de milioane de dolari. „Aducătorii de ploaie" au devenit mai întâi o necesitate stringentă – apoi o realitate. În Israel, datorită „magilor ploii", cum mai sunt ei numiţi, se înregistrează acum un spor de apă de 15%. Peste 30 de ţări din lume reuşesc în prezent să „manipuleze" vremea în folosul lor! Bazându-se de cele mai multe ori pe curajul şi priceperea piloţilor care se avântă cu micile lor avioane spre centrul celor mai dramatice furtuni ce se pot imagina.

Meserie periculoasă

Tim Sedlock, de la Weather Modification, povesteşte cum se avântă ei cu avionul spre centrul norului de furtună pentru a răspândi în jur iodură de argint. „Este o meserie foarte periculoasă - spune el - pentru că asemenea avioane sunt făcute să zboare orizontal, nu vertical!" Curenţii ascendenţi pe care îi caută ei le pot rupe oricând o aripă, ca să nu mai vorbim de distrugerile pe care le poate aduce grindina. Ce caută ei de fapt? La asemenea înălţimi (12 km şi mai bine), există picături de apă care nu au îngheţat, deşi temperatura este de minus 40 de grade: este aşa-numita stare subrăcită. Pulverizarea din avion a unor săruri creează nucleele de condensare necesare şi... ploaia este gata.

Cutremur marin provocat?

După exact 50 de ani, locuitorii din Lynmouth, în Devon, Marea Britanie, nu ştiu încă ce s-a întâmplat în acel august 1952, când a plouat fără întrerupere timp de opt ore şi un val uriaş a măturat coasta, ucigând tot ce întâlnea în cale. Căutarea cadavrelor a durat câteva săptămâni. Documente de stat făcute în sfârşit publice sugerează însă că de fapt a fost vorba de un experiment secret al Guvernului care încerca să verifice dacă o ploaie artificială putea fi controlată pentru a distruge o întreagă armată inamică! A fost însă într-adevăr catastrofa de la Lynmouth provocată? Lumea se găseşte din nou într-o dilemă: cum să „corectezi" Natura, dar fără să pui în vreun pericol... propria natură?

Redaţi-ne norii!

Nici măcar meteorologii nu sunt siguri că ştiu care este efectul diferitelor substanţe pulverizate în interiorul norilor. S-a descoperit, cu o oarecare surprindere, evident, că în norii pe care uneori îi admirăm deasupra noastră, alteori îi privim cu îngrijorare, se găsesc bacterii şi chiar... alge marine! În drumul lor pentru a găsi un habitat care să le convină, să le accepte şi să le permită astfel să asigure continuitatea vieţii pe Pământ, ploaia le duce... unde ajunge, uneori spre binele lor, alteori distrugându-le. Selecţie naturală, veţi spune. Şi probabil că aşa este. Dar ce se întâmplă atunci când această ploaie este provocată? Ce se întâmplă atunci când substanţele pulverizate în nori „ating" şi aceste fiinţe care sunt de fapt câteva din „cărămizile" din care s-a clădit edificiul vieţii actuale pe Terra?

După dezastrul de la Lynmouth şi altele de acest fel, ONU a promulgat o hotărâre care interzice formal „orice formă de război prin modificări atmosferice".

Ştiinţa a ajuns să ştie astăzi foarte mult. Dar, aşa cum se întâmplă, rezultatul este că realizează cât de mult mai are încă de ştiut. Când se avântă la bordul micilor avioane Cesna (vi-l mai amintiţi pe tânărul care a reuşit să „păcălească" toate instalaţiile de urmărire sovietice şi să aterizeze cu un astfel de aparat în centrul Pieţei Roşii, la doi paşi de Kremlin?), piloţii se gândesc uneori cu îngrijorare asupra cui pulverizează ei sărurile aducătoare de ploaie şi dacă nu cumva, vreodată, într-un viitor foarte îndepărtat, cineva nu va ajunge să le reproşeze...

MIHAELA DOROBANŢU

Pulsul planetei

O constatare uluitoare

ANTARCTICA se... răceşte!

Climatologii se contrazic între ei cu o „frenezie" care derutează pe cei interesaţi de evoluţia fenomenelor globale. Se încălzeşte sau se răceşte Pământul? Având în vedere ultimele rapoarte ale unor cercetători ai dinamicii climei din regiunile polare, am putea spune că divergenţele, opiniile diametral opuse şi datele concrete care se contrazic par a fi un nou scenariu de gen „Doi pe un balansoar"... Căci, conform cu ultimele informaţii privind temperaturile şi grosimea straturilor de gheaţă de la Polul Sud, se pare că extremul Nord se încălzeşte, iar extremul Sud de răceşte.

Cine are dreptate?

Regiunile polare reprezintă mine de aur pentru climatologi. Cele mai sensibile modificări de temperatură, urmărite pe termen lung (cel puţin două decenii) sunt esenţiale pentru alcătuirea modelelor matematice şi prognozelor privind tendinţa generală a climei. Şi iată că echipe de cercetători australieni şi americani contrazic ceea ce marea majoritate a lumii ştiinţifice a acceptat deja: temperatura medie globală nu este în creştere, ameninţarea cu topirea gheţarilor şi creşterea nivelului oceanului planetar nu este reală. Să fie vorba de un simplu nonconformism menit să atragă atenţia asupra unor anumite cercuri ştiinţifice?

Profesorul Peter Dornan (Universitatea Illinois, Chicago) afirmă că „încă n-am ajuns să înţelegem evoluţia climei în Antarctica". Studiind viaţa plantelor microscopice şi a animalelor din regiunile Polului Sud, concluzia este că, în ultimii douăzeci de ani, temperatura a scăzut în medie cu 0,7 grade Celsius – fapt confirmat şi de alte grupuri de cercetători. De asemenea, raportul între creşterea şi scăderea masei de gheaţă dintr-o zonă de referinţă (Ross Ice Sheft) este favorabil creşterii grosimii masei de gheaţă. Pe de altă parte, informaţiile primite prin sateliţi, pentru aceeaşi perioadă, indică o ridicare a temperaturii medii anuale cu 0,4 grade Celsius! Cine are dreptate?

O certitudine este încălzirea zonelor reci din emisfera nordică. În Alaska, Siberia şi Groenlanda temperatura medie anuală este cu 1,2 grade Celsius mai mare decât acum douăzeci de ani. Şi nici un glas ştiinţific nu a infirmat această tendinţă. Cu alte cuvinte, dacă privim în ansamblu fenomenul şi luăm în consideraţie aceste informaţii (publicate în reviste prestigioase precum „Nature" şi „Science"), nespecialistul ar putea spune ori că acurateţea datelor este îndoielnică, ori că strategiile folosite la culegerea datelor fiind diferite, conduc la rezultate diferite. În faţa acestei probleme dilematice, oamenii de ştiinţă s-au pus de acord într-o privinţă: punctele de observare sunt prea puţine, iar datele obţinute din cer (sateliţi) trebuie coroborate cu cele culese la sol (parametrii fizico-chimici şi biologici ai apelor şi gheţurilor).

Nu este exclus, ne permitem noi s-o spunem, ca afirmaţiile privind răcirea Antarcticii să fie legate de nuanţele economice ale efectului de seră. Practic, activitatea industrială ar trebui limitată (pentru reducerea emisiilor de bioxid de carbon) sau ar trebui făcute investiţii foarte mari pentru ecologizarea ramurilor economice poluante. Dacă într-adevăr zona extrem sudică este în răcire, fenomenul ar putea compensa, poate, încălzirea evidentă a Nordului. În orice caz, climatologii sunt de acord cu faptul că modelele de prognoză trebuie îmbunătăţite. Altfel, „ciorovăiala" dintre ei ar putea continua imprevizibil de mult.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

Despre energie: starea lumii

Deşi a venit primăvara şi, inevitabil, subiectele şi temele *Magazin*-ului ar trebui să fie mai sprinţare, eu m-am hotărât să adopt un registru grav, chiar într-un foileton – deci cu: „va urma" – pentru că mi se pare că atât cumplitul moment 11 septembrie 2001, cât şi conflictul periculos actual din Orientul Apropiat trebuie să-i facă pe cititorii intelectuali ai revistei perfect conştienţi de lumea în care trăim. Lume în care, aflaţi, există o „dictatură a petrolului", aproape firească dacă ne gândim că producţia de hidrocarburi a Arabiei Saudite este 7,2-10,5 milioane de barili (un baril are aproximativ 159 litri), urmată de cea a Irakului (!) iar cetăţenii SUA ard, doar ei, o treime din producţia zilnică mondială. Apropierea este evidentă, nu mai trebuie s-o explic, spun doar că petroliştii Arabiei Saudite pot mări sau micşora producţia după voinţă, reglând astfel preţurile în funcţie de situaţie (imediat după 11 septembrie 2001, de pildă, au mărit, masiv dar discret, ritmul de pompare, aprovizionându-l pe aliatul lor american şi evitând o posibilă criză).

Dar hai să vă dau astăzi câteva cifre relativ la rezerve şi preţuri, urmând ca în articole viitoare să descriu peisajul geopetrolier şi variantele de dezvoltare, aşa cum sunt ele prevăzute de specialiştii şi cercetătorii din industria petrolului.

În varianta optimistă – dar logică, confirmată de specialiştii în teledetecţie, cei care „citesc" Pământul din sateliţi – planata noastră are o rezervă de aproape 1000 miliarde barili de petrol, suficientă pentru a avea cu ce ţine focurile aprinse pe planetă, până prin 2046. Această cifră – 1000000000000, greu de scris – înseamnă mult mai mult decât credeau savanţii anilor '70, care dădeau perioada 2000-2005 drept aceea în care aveau să se întâmple ultimele pâlpâiri în fabricile, centralele şi motoarele termice ale Pământului – dar, cum spun, noile resurse descoperite, tehnologiile mai eficiente de extracţie şi utilizare, ca şi noile surse de energie dezvoltate, în urma jocurilor preţului barilului (variind între 2 şi 40 dolari, de-a lungul celor trei decenii!) au mişcat spre viitor momentul sfârşitului Erei Focurilor.

Rezervoarele se află sub teritoriile a 60 de state, ale căror companii (plus transnaţionalele private, firește) scot din pământ circa 76 milioane barili pe zi. Grosul se află sub nisipurile Orientului Apropiat (Arabia Saudită, Kuweit, Emiratele Arabe Unite): 675,6 miliarde barili (observaţi exactitatea aprecierii teledetecţioniştilor!), sub scoarţa Americii Centrale şi de Sud se găsesc 89,5 miliarde barili (mai ales Venezuela este bogată), Africa deţine 74,9 miliarde barili (Nigeria, Angola), Europa de Est şi ţările fostei URSS (cu Rusia, în principal): 58,9 miliarde barili, America de Nord – 55,1 miliarde barili (şi totuşi importă masiv petrol!), Orientul Extrem şi Oceania (cu Sultanatul Brunei în frunte): 44 miliarde tone, Europa de Vest (Norvegia, Marea Britanie – dar rezervele submarine se subţiază evident): 18,8 miliarde tone.

De ce conduce Arabia Saudită balul? Nu numai din cauza rezervelor şi a instalaţiilor de extracţie şi transport de înaltă tehnicitate, ci şi pentru calitatea deosebită a hidrocarburilor, care face ca preţul de extracţie per baril să fie de doar 2 dolari; în timp ce barilul de petrol rusesc costă, la livrare, între 2,5 şi 5 dolari, cel brazilian (maritim) 3-4 dolari, cel venezuelean (cu mult sulf deci impunând prelucrare), de 7-10 dolari, cel extras şi vândut de marile companii transnaţionale – pe unde mai pot... – de 2,5 dolari până la 6 dolari.

Să închei „lecţia" de astăzi cu o listă a extractorilor – şi vă rog să observaţi că, faţă de acum 2-3 decenii, companiile naţionale au câştigat serios teren, în ciuda globalizării ameninţătoare. Prima în clasament este ARAMCO (companie naţională a Arabiei Saudite) cu 11,7% din piaţă, urmată de NIOC (Iran) 5%, PEMEX (Mexic) 4,6%, PDUSA (Venezuela) 3,9%, INOC (Irak) 3,4% – ca şi prima transnaţională de pe listă, EXXON MOBIL, cu Shell, 3,4% din piaţă, abia pe locul VII. Sic transit gloria mundi – unde ne sunt petroliştii imperialişti de altădată...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

CHISTURI DE OVAR

Se ştie că, de fapt, sunt două tipuri de chisturi de ovar, care se tratează, medical, în moduri diferite. Mai frecvente par a fi chisturile cauzate de funcţia ovariană. Acestea se manifestă, uneori, violent, dau dureri în zona respectivă, în special în timpul raporturilor sexuale, pot să perturbeze datele ciclului menstrual, ori să dea chiar dureri de cap. Originea acestui gen de chist trebuie să fie deci căutată în dezechilibrul hormonal. De altfel, niciodată după menopauză sau chiar în vremea anilor tinereţii când femeia respectivă ia pilule anticoncepţionale, recomandate şi dozate numai de către medicul specialist, acest gen de îmbolnăvire, (apariţia chisturilor hormonale) nu se declanşează.

De fapt, foliculul ovarian, în loc să elibereze un ovul, în cea de-a patrusprezecea zi a ciclului, continuă să se dezvolte anormal de mult, constituindu-se în chist folicular. Alteori, ovulaţia se petrece aproape normal, dar aşa-numitul corp galben, în loc să se atrofieze, continuă să producă secretarea de hormoni, cauzând stări de vomă, automat întârzierea ciclului şi se poate presupune – deşi fals – instalarea unei sarcini. Dacă însă ciclul se declanşează, chistul se reduce ca volum şi, aparent, totul intră în normal, deşi numai până la următorul ciclu. Acest tip de chist nu se operează niciodată. După precizarea diagnosticului, realizarea examenului clinic, completat de ecografie şi de celioscopie, numai în echipă (ginecologul şi endocrinologul) vor stabili tratamentul necesar. Mai recent, există chiar şi pilule speciale, progestative, care au rolul să blocheze ovulaţia şi în acest mod să lase ovarele în repaus. Treptat, în aproximativ trei luni, asemenea chisturi se reduc în volum, după care dispar.

În plus femeile pot să suporte şi aşa-numitele ovulaţii dureroase. În aceste zile femeile au dureri de cap violente, dureri în zona pelviană, care durează 48 de ore după care se sting complet, o dată cu pornirea fluxului menstrual. Şi totuşi, cu ocazia unui examen ginecologic de rutină sau a unei ecografii, se descoperă destul de frecvent şi chisturi organice. Câteva luni, acestea dau dureri şi perturbări de ritmicitate a ciclului. Spre deosebire de tipul de chisturi descrise anterior, acestea nu au nici un fel de legătură cu funcţionarea hormonală.

Ginecologul le descoperă la palpare ca pe nişte pungi de ţesut, care pot rămâne stabile, în volum, ori pot creşte încet şi treptat. Când aceste chisturi sunt prea voluminoase, pot să deranjeze, în acţiunea lor, organele din vecinătate cum ar fi: intestinele sau vezica. În plus, chisturile se pot rupe, cauzând dureri violente şi hemoragii. În astfel de cazuri, urgent trebuie făcută internarea într-o clinică de specialitate şi intervenţia chirurgicală trebuie realizată pe loc.

Dar, aproape 15% dintre femei suferă şi de endometrită. Această afecţiune dă în primul rând tulburări de ciclu. Endometrita este o afecţiune a peretelui intern al uterului (endometru). Aceasta poate să cuprindă ovarele, trompele şi chiar vezica. În cazuri severe poate să cauzeze obstruarea trompelor, antrenând în final o sterilitate.

Nu se cunosc cauzele, dar se crede că ţesutul endometrial, în loc să fie eliminat la ciclu, se umple cu sânge care se aglutinează şi se transformă în chisturi. Examenul medical de rutină se completează cu ecografie şi celioscopie, după care numai specialistul ia măsurile necesare.

Dr. VALERIU MANTA

Moda verii

Galbenul, luminos, plin de magnetism, rupt din Soare, se va armoniza minunat cu pielea bronzată. Poate din acest motiv creatorii de modă ne spun că în această vară sunt en vogue chiar şi accesorii în diverse nuanţe de galben.

Actorul cu două Oscar-uri, în vacanţă

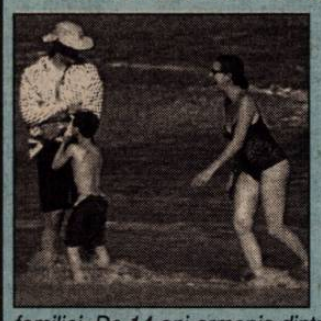

Spre deosebire de alţii, care se despart şi iar se împacă pentru ca, apoi din nou să divorţeze, Tom Hanks a avut noroc. Nu numai pentru că la 46 de ani este unul dintre actorii cei mai apreciaţi ci şi pentru că are darul de a păstra armonia familiei. De 14 ani armonia dintre Tom şi Rita, soţia sa, nu a cunoscut nici o sincopă. Şi, ca orice tată de familie, normal, luna trecută şi-a luat soţia şi copiii, Chester şi Truman, de 11 şi, respectiv, 6 ani şi au petrecut zile de vis în Antille. Imaginile surprinse de indiscreţi sunt edificatoare.

Indiscreţii

Lily-Rose are un frăţior...

În urmă cu câteva săptămâni Vanessa Paradis a adus pe lume, la o clinică din SUA, un băieţel. Micul Jack, de 3,2 kg, s-a născut puţin mai devreme decât se aşteptau medicii şi părinţii, dar totul s-a sfârşit cu bine. De această dată Vanessa a avut ceva emoţii pentru că sarcina a fost ceva mai dificilă. După naşterea micului *Taur*, Vanessa Paradis şi Johnny Depp au mărturisit că sunt o familie fericită. Lily-Rose, care acum, în mai, împlineşte 3 ani, a fost pregătită pentru venirea pe lume a fraţiorului. Ea este plină de nerăbdare şi-şi doreşte cât mai apropiată ziua când se va putea juca cu Jack. În ceea ce o priveşte pe Vanessa, se spune că de când este mamă şi-a găsit echilibrul care îi lipsea. Alături de Johnny a clădit o „fortăreaţă a iubirii", pe care o cântă, de altfel, în ultimul său album. În privinţa ambiţiilor profesionale Vanessa mărturiseşte că le va lăsa pe planul doi. Prioritate au fiinţele pe care le iubeşte.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Stupul - un miracol MIEREA

Ş-ar putea crede că dacă pielea este hrănită convenabil, respiră normal, dacă funcţiile fizico-chimice sunt asigurate în limite normale, frumuseţea ei nu are nici o problemă. Dar nutriţia pielii nu este întotdeauna satisfăcătoare. Numai că se urmează regimuri bizare, uneori aberante, care perturbă metabolismul pielii. Un regim echilibrat al pielii trebuie să conţină aceleaşi substanţe pe care le utilizează ţesuturile noastre interioare. Lumea cosmeticii este într-o continuă dezvoltare – marile firme se bat pentru supremaţie, cutiile de creme te acaparează atât prin modul de prezentare cât şi prin conţinutul lor, în mare parte pe baze naturale. Vă invit la o mică incursiune în lumea stupului, să gândiţi la produsele lui secundare, binefăcătoare, compatibile cu organismul uman, deci şi cu pielea, şi în plus la îndemâna oricui.

Mierea, cel mai cunoscut, iubit şi gustos produs apicol, poate fi folosită într-o varietate mare pentru îngrijirea obrazului. Prin compoziţia sa asemănătoare cu cea a pielii, mierea are o afinitate pentru piele – putere mare nutritivă şi de prelungire a aspectului tânăr. Graţie aportului complex de substanţe nutritive, minerale, vitamine, mierea este indicată pentru orice fel de ten.

Vitamina C conţinută în miere conferă pielii un plus de luminozitate, prospeţime, măreşte tonicitatea prin reacţionarea fibrelor de colagen.

Vitamina C împreună cu ***magneziul*** reprezintă un veritabil declanşator energetic reactivând metabolismul celular prin stimularea producţiei de elastină, proteine, colagen. Folosită în creme, geluri, loţiuni în combinaţii cu plante, flori, fructe, mierea are marcante efecte de hrănire şi hidratare.

- *diluaţi **100 g miere în suc de lămâie,** aplicaţi pe faţă şi staţi 20 minute la întuneric. Spălaţi-vă cu apă minerală.*
- *în **infuzie de mentă adăugaţi 1 linguriţă de miere;** puneţi pe faţă comprese muiate în infuzie.*
- ***suc de gutuie** în amestec **cu miere** –se aplică 10 zile pe lună.*

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 19
Valabil până pe data de: 16 MAI 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţete noi:

Unt cu lămâie pentru ornare

100 g unt, 1/2 lămâie mare, pătrunjel verde, sare după gust.

Untul (înmuiat fără a fi topit) se freacă până se obţine o pastă spumoasă în care se încorporează zeama de lămâie, picurată câte puţin, şi pătrunjel verde tocat mărunt. Compoziţia se aşază într-o formă şi se pune la frigider. Se foloseşte pentru a orna preparate cu şuncă presată sau cu peşte; cu ajutorul unei roţite dinţate se formează „floricele" din unt, tăiate sfere, „discuri" mici.

Cârnăciori în aluat

Se pregăteşte o tocătură obişnuită pentru cârnaţi, dar fără ardei iute sau piper. Din această tocătură se fac cârnăciori nu prea lungi şi se lasă apoi să se zvânte. Se prepară un aluat de clătite fără zahăr, prin care se trec cârnăciorii şi se prăjesc în tigaie în ulei încins. Cârnăciorii astfel preparaţi se servesc calzi.

Supă-cremă de urzici

400-500 g urzici, 2 cepe, 60-70 g unt sau ulei, 1 bucată de hrean, 1 lingură de făină, 1 ou, 1-2 căţei de usturoi, 1 1/2 l apă, sare.

Se curăţă urzicile de codiţe şi se spală bine în mai multe ape. Cepele curăţate se aşază la foc cu apa şi sarea. Când s-au înmuiat bine, se adaugă urzicile. Se lasă să fiarbă împreună la foc potrivit în vasul descoperit, pentru ca urzicile să-şi păstreze culoarea verde. După ce au fiert bine, se strecoară, apoi se trec prin sită. Făina amestecată cu puţină apă rece se adaugă o dată cu grăsimea în supa clocotită. Se lasă să mai fiarbă 15-20 minute la foc potrivit. Se trage vasul de pe foc, se potriveşte de sare, se adaugă usturoiul pisat mărunt şi trecut prin sită. Se serveşte la masă cu hrean ras deasupra.

Salată de varză albă şi fructe

600 g varză, 3 mere, 2 banane, 3/4 lămâie, 6 nuci, 12 linguri cu lapte acru sau smântână.

Se spală şi se curăţă varza şi fructele. Varza şi merele se trec prin răzătoare cu ochiuri mari, bananele se taie mărunt, iar lămâia (inclusiv coaja) şi miezul de nucă se toacă de asemenea mărunt. Toate acestea se amestecă cu lapte acru sau smântână şi se aşază în farfurioare sau pe platou.

Ouă moi în aspic

4 ouă, 200 g şuncă, 300 g aspic.

Facultativ: salată verde, 50 g măsline.

Se fierb ouăle moi sau cleioase şi se curăţă de coajă. Şunca fiartă se taie felii. Pe platou se pune un strat de şuncă, peste şuncă se toarnă aspicul călduţ şi apoi se aşază ouăle întregi. Se decorează cu salată verde, măsline.

Ouă cu sos picant

8 ouă, 2 cepe, 50 g unt, 1 1/2 linguriţă făină, bulion, 2 castraveciori, sare, piper.

Ouăle se spală şi se fierb tari. Se curăţă de coajă. Se taie în sferturi, se aşază pe farfurie şi se toarnă deasupra sos picant (pregătit din 2 cepe tocate mărunt, 2 linguri de unt, puţină făină, puţin bulion, castraveciori în oţet, sare şi piper).

Remedii naturale

Mugurii de plop şi virtuţile lor

În medicina tradiţională se spune că mugurii de plop negru fac minuni în tratarea tusei. Şi nu este o exagerare, cercetările susţin această afirmate şi chiar o nuanţează. Datorită conţinutului lor important de tanin, ulei esenţial şi acizi cu potenţial antiseptic, analgezic, diuretic, cicatrizant, expectorant şi antifebril, mugurii de plop negru se folosesc în ameliorarea simptomelor şi complicaţiilor multor boli: *astm bronşic, bronşite acute şi cronice, cistite, uretrite, nefrite, hemoroizi şi fisuri anale, candidoze, arsuri, răni etc.*

Mugurii de plop pot fi folosiţi fie pentru uz intern, fie pentru uz extern. Pentru ***uz intern*** se prepară sub formă de infuzie din două linguriţe de muguri peste care se toarnă 200 ml apă clocotită. Zilnic se beau 2-3 căni de ceai călduţ. Tot cu administrare orală, se poate recurge însă şi la tinctură: câte 15 picături înghiţite de trei ori pe zi.

Pentru ***uz extern,*** mugurii de plop se folosesc preparaţi tot ca *infuzie, cu care se fac băi locale* (vaginale, de şezut etc.), se spală rănile sau arsurile. Infuzia se prepară din *două linguri de muguri la 500 ml apă clocotită.* Pentru *hemoroizi, fisuri anale* şi *răni* este indicat şi *uleiul din muguri* de plop, care se adaugă la baia generală.

Mesteacănul, un renumit diuretic

Mugurii de mesteacăn, frunzele tinere recoltate în mai-iunie, sucul recoltat din ramurile tinere sau din trunchiul copacului, dar şi *gudronul* obţinut prin uscarea ramurilor tinere şi scoarţa arborilor tăiaţi în exploatările forestiere sunt „medicamente" deosebit de eficace în tratarea anumitor boli *(inflamaţii şi infecţii ale căilor urorenale, dermatite, stări febrile, gută, ascită, stimularea poftei de mâncare etc.).* Calitatea numărul 1 a mesteacănului constă în faptul că este un diuretic imbatabil, cu o mare putere de eliminare a toxinelor din organism.

◆ *Sucul* obţinut primăvara prin incizii în ramurile tinere de mesteacăn ajută la „curăţarea sângelui", adică la dezintoxicarea organismului. Se bea câte un pahar de suc pe parcursul unei zile.

◆ *Infuzia din frunze uscate* şi mărunţite este un excelent diuretic. Se prepară din 2-3 linguri de plantă la o cană cu apă clocotită; se beau maximum două ceaiuri pe zi sau o singură ceaşcă împărţită în două doze.

SEDENTARISMUL

un inamic al omului contemporan

***30 de minute** de activitate fizică practicată zilnic de fiecare individ ar ajuta enorm la îmbunătăţirea stării de sănătate şi la diminuarea riscurilor de îmbolnăvire, susţine Organizaţia Mondială a Sănătăţii. „Ar trebui să intre în conştiinţa colectivă faptul că activitatea fizică este cheia unui mod de viaţă sănătos şi că aceasta este o parte esenţială a existenţei", susţin reprezentanţii organismului internaţional preocupat de sănătatea populaţiei globului. Nu întâmplător, Ziua Mondială a Sănătăţii din acest an şi-a ales ca deviză „Sănătate prin mişcare". Ar fi suficient ca mişcarea zilnică să se concretizeze măcar prin 30 de minute de mers pe jos sau pe bicicletă, prin urcatul scărilor câtorva etaje, prin practicarea unui sport uşor, a unor exerciţii de gimnastică fie ele şi în faţa televizorului, când urmărim cine ştie ce emisiuni de divertisment, mai precizează OMS.*

Din nefericire, acest mod simplu şi la îndemâna oricui de a-şi apăra sau consolida sănătatea nu face parte din obişnuinţa zilnică a celor mai mulţi dintre semenii noştri care consideră că programul lor este prea împovărat de numeroase alte obligaţii prioritare. Uită însă că sedentarismul şi comoditatea, împinse la extreme, au devenit cel mai de temut inamic al omului contemporan. Studiile cercetătorilor demonstrează că 30 de minute de activitate fizică reprezintă un consum mediu de 150 de kilocalorii, ceea ce contează când e vorba de menţinerea unei condiţii fizice cât mai aproape de limitele normalului şi ajută la formarea unui scut împotriva îmbolnăvirilor. Mersul cu liftul a câtorva etaje, de exemplu, consumă cu 15 calorii mai puţin decât dacă am parcurge aceeaşi distanţă pe scări şi, dacă ne gândim că acest lucru se întâmplă de câteva ori pe zi, consumul de energie cheltuit în favoarea sănătăţii noastre (sau economisit în detrimentul ei) contează. Or, datele problemei s-ar schimba esenţial dacă am face un minim de efort fizic cotidian care, la scara unui an, s-ar traduce astfel: consumul de energie zilnică ar arde 1,5 kg de ţesut gras într-o lună, ceea ce ar însemna peste 15 kg într-un an. Deşi pare nesemnificativ, chiar şi atunci când se ard cu 100 de calorii mai mult pe zi, într-un an se ajunge la echivalentul a 5 kg de ţesut adipos mai puţin. Cu alte cuvinte, rezultatul în timp se poate concretiza fie într-o menţinere a greutăţii corporale normale, fie printr-o scădere a numărului kilogramelor suplimentare. Şi asta fără un „lux" financiar sau de timp alocat exerciţiilor într-o sală de întreţinere, ci numai prin practicarea mişcării la modul cel mai... popular, pe gratis.

Tocmai în acest spirit, specialiştii îndeamnă populaţia, indiferent de vârstă, să evite acumularea kilogramelor suplimentare, să-şi menţină într-o formă bună articulaţiile şi tonusul muscular, să-şi consolideze structura osoasă, prin practicarea unor exerciţii fizice aparent nepretenţioase, chiar puerile, cum ar fi mişcările de „dezmorţire" de dimineaţă, din faţa ferestrei deschise, mersul pe jos 2-3 staţii de tramvai, urcatul şi coborâtul scărilor acasă sau la serviciu, practicarea de sporturi lejere, în joacă, la sfârşitul săptămânii. Cercetătorii, medicii susţin cu argumente imbatabile că inima, ca de altfel oricare alt muşchi din organismul uman, îşi pierde, din lipsă de antrenament, puterea de contracţie. În consecinţă, inima lipsită de forţă pulsează mai puţin sânge „curăţat" în organism şi, implicit, mai puţin oxigen vital în muşchi şi în celelalte organe. Ca să facă faţă, miocardul se chinuie să-şi menţină ritmul mărind ritmul contracţiilor, ceea ce duce la o dereglare majoră a funcţiei sale, resimţită de toate celelalte organe şi, în ultimă instanţă, de tot organismul. Rezultatul: instalarea unei oboseli generale şi a epuizării.

Care sunt ravagiile sedentarismului?

◆ În fiecare an, sedentarismul este cauza a peste două milioane de victime din întreaga lume. Două milioane de decese se datorează bolilor cardiovasculare, diabetului sau obezităţii şi complicaţiilor acestei boli, toate fiind favorizate de lipsa de activitate fizică.

◆ Flagelul sedentarismului constatat la sfârşitul secolului trecut şi la începutul mileniului actual este comparabil ca pericol cu cel al bolilor transmisibile ca pesta sau variola, care, luând amploarea epidemiilor, făceau cândva milioane de victime.

◆ În Statele Unite, sedentarismul este considerat una dintre principalele cauze ale mortalităţii în rândul adulţilor.

◆ Potrivit statisticilor OMS, în Europa 30% dintre adulţi nu practică nici un fel de activitate fizică în cursul săptămânii de lucru, fapt care a dus, începând din anii '90, la creşterea obezităţii cu procente alarmante (între 10 şi 40%) în ţările comunităţii europene.

◆ Absenţa antrenamentului fizic regulat al inimii duce la de trei ori mai multe decese prin boli cardiovasculare decât în mod normal.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Maria Popescu din Ploieşti. *Bolile pe care le enumeraţi sunt greu de stăpânit dacă încercaţi să le trataţi din proprie iniţiativă sau în urma sfaturilor unor persoane cu suferinţe asemănătoare. Medicamentele*

DEREGLARE METABOLICĂ

care v-au fost prescrise cu ani în urmă şi dozele respective nu pot fi luate la infinit, fără consult medical periodic, singura modalitate de a actualiza tratamentul. Dacă la hipertensiunea arterială veche, diabet şi obezitate, s-a adăugat de curând o hipercolesterolemie (care, după cum spuneţi, vi s-a diagnosticat în urma unor analize efectuate acum trei luni), trebuie să acceptaţi că deja aveţi de-a face cu o dereglare metabolică destul de serioasă, a cărei evoluţie nu poate fi neglijată. Atât diabetul cât şi hipercolesterolemia favorizează încărcarea pereţilor vasculari (în special de la nivelul inimii şi creierului) cu depuneri de colesterol (plăci de aterom), fapt ce poate avea drept consecinţă producerea unui infarct miocardic sau a unui accident vascular cerebral. La rândul ei, obezitatea suprasolicită activitatea inimii, obosind-o prematur şi crescându-i riscul de accident coronarian. Vârsta încă tânără nu vă apără necondiţionat de toate aceste riscuri, ba chiar este un argument să nu vă lăsaţi sănătatea în derivă. Aţi putea solicita un consult complex la Institutul de Boli de Nutriţie şi Metabolice din cadrul Spitalului Cantacuzino din Bucureşti.

DESCOPERIRE

după 40 de ani de căutări

După mai bine de patru decenii de studii desfăşurate pe plan internaţional cercetătorii francezi au descoperit un hormon-cheie în absorbţia fierului de către organismul mamiferelor.

Descoperirea are un rol deosebit de important în înţelegerea modului de funcţionare a metabolismului şi corectarea deficienţelor de prelucrare a acestei substanţe minerale, deoarece deschide calea găsirii unor noi strategii de vindecare în cazul disfuncţiilor, concretizate fie într-o insuficienţă, fie într-un exces de fier în organism. E vorba de o moleculă fabricată de către ficat şi secretată direct în sânge, pe care au denumit-o hepacidină şi care a fost comparată ca importanţă cu insulina care prelucrează glucoza (în lipsa căreia se declanşează diabetul).

Dezechilibrul în ceea ce priveşte metabolizarea fierului în organism (fie că acesta e în exces sau insuficient) reprezintă o problemă serioasă de sănătate pentru milioane de persoane din lume, această disfuncţie fiind la baza anemiilor, hemocromatozei sau inflamaţiilor cronice (cum ar fi reumatismele) sau anumitor forme de cancer, precum şi thalasemiei, paludismului etc. „Mulţi oameni din Africa şi Asia – susţin cercetătorii francezi – mor încă din cauza dezechilibrului fierului din organism (în exces), care generează o rezistenţă la tratamentele clasice administrate împotriva paludismului şi malariei. În cazul lor, se produce o inhibiţie a hormonului care reglează acumularea fierului în exces în organism. Tratamentul ar consta în administrarea de hormon care să ajute la eliminarea fierului suplimentar.

Cercetătorii francezi speră ca, în urma acestei descoperiri, într-un timp relativ scurt, să pună la punct un test sangvin care să fie de mare ajutor în diagnosticul bolilor care au ca origine lipsa ori excesul de fier din organism. În perspectivă mai îndepărtată, speranţele vizează găsirea unei metode de tratament care să contribuie la inhibarea sau, dimpotrivă, la stimularea hormonului care prelucrează fierul din organism, astfel încât rata acestuia să ajungă la valori normale.

● ***Fierul este vital pentru celule şi indispensabil în procesul de respiraţie deoarece fixează oxigenul la nivelul hemoglobinei din globulele roşii. Deficitul de fier duce la anemii severe, generate de lipsa de oxigenare a ţesuturilor.***

● ***În exces, fierul devine toxic pentru celule şi provoacă prin intermediul radicalilor liberi un proces de distrugere progresivă a ţesuturilor ficatului, inimii şi pancreasului.***

● ***În ţările occidentale, hiperabsorbţia fierului este foarte frecventă, afectând în medie o persoană din 300. În prezent, în cazurile severe, tratamentul constă în transfuzia regulată de sânge.***

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Câteodată, ochii care nu se văd se uită

– „Am plecat în străinătate – ne spune Adrian din Nădlag – şi m-am întors cu multe cadouri pentru ea. Inclusiv un inel. Voiam să o cer în căsătorie. Dar mi-a spus că nu ne putem vedea, că a aflat de la cineva că am înşelat-o (...) După 6 ani de prietenie, de dragoste, nu ştiu ce s-a întâmplat. (...) Oare nu mă mai iubeşte, aşa, dintr-o dată, sau are ea pe altcineva? (...) Nu ştiu dacă voi mai putea iubi o fată aşa cum am iubit-o pe ea..."

– Dragă Adrian, e firesc să îţi pui multe întrebări, atunci când totul se năruie dintr-o dată în jurul tău. Mai ales când „totul mergea bine", şi credeai că ai găsit iubirea vieţii tale. Nu pot să nu mă întreb însă, la rândul meu, ce s-a întâmplat în cei şase ani de prietenie, de dragoste, de pot exista asemenea semne de întrebare între voi.

Poate aţi avut motive întemeiate să nu vă căsătoriţi până acum. Dar le ştia şi ea? Eu înţeleg că ea nu avea prea multă încredere în tine. Poate s-a săturat să te aştepte. Poate habar nu avea că tocmai te-ai hotărât să-i ceri mâna. Şi a acţionat cumva în contratimp cu tine, dar în acord cu ce simţea ea. Poate a decis să te pună pe jar, sau, mai rău, după cum te-ai gândit şi tu, s-a îndrăgostit de alt bărbat. Câteodată, ochii care nu se văd se uită.

Pe de altă parte, dacă ea a simţit că va veni „ziua cea mare" şi tocmai de asta s-a speriat? Repet, nu ştiu de ce nu aţi legalizat până acum relaţia voastră, dar tind să cred că nu eraţi amândoi pe deplin de acord cu starea de fapt. Poate că ea era cea care nu dorea o legătură pe viaţă, din diverse motive, cum ar fi teama de un angajament de durată, de pierderea libertăţii etc. Sau vrea să alergi după ea mai mult, ca să se convingă de hotărârea ta. Oricare ar fi situaţia cred că trebuie să faci tot posibilul să stai de vorbă cu ea. Să o ceri în căsătorie. Să-i dai inelul. Măcar dacă te refuză, să o faci în deplină cunoştinţă de cauză de intenţiile tale. Să ştie clar la ce renunţă. Să nu ajungi să-ţi reproşezi sau să-ţi reproşeze şi ea mai târziu, că nu i-ai spus că voiai să vă căsătoriţi.

În acelaşi timp, nu ar strica să te întrebi, poate chiar împreună cu ea, ce nu a mers în relaţia voastră de până acum, pentru că dacă totul ar fi fost „în roz", nu ajungeai să ne scrii azi. Probabil nu aţi comunicat destul unul cu altul, v-aţi simţit siguri pe situaţie şi aţi creat impresia că pasiunea a dispărut. Dinamica aceasta apare şi în cazul cuplurilor căsătorite, dar ei măcar se simt mai în siguranţă, tocmai datorită „certificatului", care le garantează într-o oarecare măsură continuarea relaţiei.

E o situaţie de viaţă complicată, deocamdată presărată de tristeţe şi îndoială, dar cu mai multă înţelepciune şi deschidere unul faţă de celălalt, eu cred că o veţi putea rezolva. Succes!

MIHAELA DOROBANŢU

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Argumentele aduse de cercetătorul american Zecharia Sitchin pentru a demonstra existenţa celei de-a douăsprezecea planetă a sistemului nostru solar reprezintă, în opinia noastră, un amalgam de date ştiinţifice reale şi speculaţii greu de verificat şi care trebuie interpretate cu precauţie. Una din aserţiunile domniei sale este aceea că unele pasaje din lucrări antice fundamentale – precum Vedele şi tăbliţele sumeriene – nu au fost traduse corect. Pe de altă parte, în unele scrieri filosofice antice greceşti (cu nuanţe cosmogonice) şi în Vechiul Testament ar exista referiri indirecte şi directe la misterioasa şi „scumpa la vedere" planetă Nibiru.

Va reveni PLANETA ABSENTĂ?

Gravură sumeriană în care apare semnul reprezentativ al planetei X, şi anume crucea.

al „planetei absente", a 12-a după calculele astrologice şi astronomice sumeriene (celelalte 11 fiind Soarele, Terra, Luna, Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun şi Pluto). Periodicitatea apariţie lui Nibiru este de 3600 de ani, însă când va fi următorul „rendez-vous"?

Unul dintre răspunsurile dlui Sitchin face o legătură directă între ritmul modificărilor genetice din ADN şi perioada de reîntâlnire a civilizaţiei terestre cu nibiruenii. Cum ADN-ul este un fel de ceasornic, studierea acestuia ne-ar putea elucida enigma. Toate progresele umanităţii sunt la rândul lor „planificate", pentru că cel mai important lucru pe care l-am moştenit de la avansaţii locuitori ai celei de-a 12-a planete este „punerea la treabă a imaginaţiei". Această descătuşare a fost unul din rezultatele esenţiale ale relaţiilor Nibiru-Terra. Concret, dezvoltarea disciplinelor matematicii de-a lungul mileniilor a făcut posibilă cunoaşterea şi a „proporţiei divine", dar şi a fractalilor sau a călătoriilor extraterestre. Progresul gradual şi uneori exponenţial al inteligenţei umane ar fi orologiul care ne spune de cât timp ne-am despărţit de nibiruenii... Am ajuns astăzi la limitele imaginaţiei şi inteligenţei umane? Iată întrebarea spre care se îndreaptă toate ipotezele dlui Sitchin. Şi există, spune domnia sa, o legătură directă şi între evoluţiile religiilor şi periodicitatea lui Nibiru. Semnul cuneiform folosit de sumerieni pentru a 12-a planetă înseamnă şi „astrul care se încrucişează", şi „Divinitate". Acest semn găsit pe tăbliţe vechi de şase mii de ani a evoluat spre litera „Tav" din alfabetul ebraic, spune autorul, care are valoarea numerică 400. Acest număr înmulţit cu 9 ne dă rezultatul 3600. Ce semnificaţie poate avea acest fapt, există vreo legătură cu numărul lunilor de viaţă intrauterină a omului? Imposibil de răspuns, deocamdată.

Ne permitem să remarcăm faptul că, acceptând măcar parţial ipoteza Sitchin, toate legendele despre civilizaţia atlanţilor sau a lemurilor capătă o altă nuanţă, şi anume aceea a unei certitudini relative. Pe baza principiului cauzalităţii, orice izbucnire şi dezvoltare de civilizaţie, în toate colţurile lumii, trebuie să aibă un motiv, un MOTOR. Acest „motor" este căutat cu îndârjire în Egiptul antic, în Sumer, în Yucatan, în Peru şi, de ce nu, în uluitoarea civilizaţie antică chineză, cu marile ei secrete păstrate atâtea mii de ani.

În încheierea acestor foarte succinte prezentări ale ideilor cercetătorului Zecharia Sitchin, putem spune că ipoteza celei de-a 12-a planete deschide un izvor nemărginit de speculaţii. Autorul a tras doar în parte cortina care ascunde, poate, secrete inimaginabile la ora actuală. Să ne amintim doar cu câtă neîncredere au fost primite ipotezele lui Eric von Däniken acum mai multe decenii despre paleoastronautică... Greu de spus care generaţie a viitorimii va primi confirmarea celor afirmate de dl. Sitchin.

Codul genetic este un orologiu!

Studiind timp de decenii observatoarele astronomice antice din America de Sud, Europa şi Asia, Dl. Sitchin le-a găsit particularităţi comune, care ar putea vorbi despre o comunicare între ele prin mijlocirea unui intermediar – locuitorii lui Nibiru. Unul esenţial ar fi orientarea spre sud, ca şi cum spre acest punct cardinal al boltei cereşti trebuie îndreptată atenţia pământenilor „în aşteptarea «zeilor» nibirueni". Apoi, noţiunea de „timp (perioadă) divin" a vechilor preoţi egipteni şi sumerieni se referă la revenirea în sistemul solar

CONTROVERSE

Cine este *părintele* Bibliotecii Franceze?

Merită acest titlu glorios Carol V (în 1373) sau Ludovic XI (în 1254)? Istoricii francezi caută încă urmele continuităţii a ceea ce astăzi este Biblioteca (naţională) Franceză, cu sediul în zona Tolbiac a Parisului. În reşedinţa regală de atunci, Louvre, Carol V organiza o „librărie" cu 927 de manuscrise, avându-l drept „paznic" pe valetul său Gilles Malet – primul bibliotecar al Franţei. Însă, cu mai bine de un veac în urmă, Ludovic XI amenajase o „librărie" în sacristia Sfintei Capele. Cine poate fi considerat eroul acestei premiere de mare tradiţie şi prestigiu naţional? Părerile sunt împărţite, mai ales datorită faptului că fondul de carte nu s-a păstrat depozitat în acelaşi loc, de-a lungul secolelor; acest fapt poate fi criteriul de bază al răspunsului, şi nu sediul bibliotecii. O certitudine este reprezentată doar de faptul că o dată cu domnia lui Carol V „cel Înţelept" (1364-1380), puterea regală a devenit tutelara Universităţii şi a tot ce ţine de această instituţie de cultură.

Biblioteca Franţei, Tolbiac, Paris

TRADIŢII

PETICUL ALBASTRU al japonezilor

Unul dintre cele mai vândute produse cu specific japonez se numeşte „Ao Ba", adică frunza albastră. I se mai spune şi „peticul albastru al naturii" şi reprezintă o tradiţie niponă apărută pe la mijlocul secolului trecut, care priveşte relaţia dintre om şi mediu.

Respectul „dumnezeiesc" al japonezilor pentru tot ce este verde şi care poate fi agresat de om se concretizează şi prin această bucată de material plastic, întotdeauna de culoare albastru deschis, precum şi prin cerul senin. Toate familiile posedă acest material de protecţie, în varii dimensiuni, în funcţie de destinaţie. Fie că este tatami (saltea) pentru exerciţiile în aer liber, fie că este „acoperiş" pentru grădina cu flori, inclusiv pentru bonzai (în sezonul rece), fie că este o uriaşă umbrelă pentru culturile agricole asediate prea mult de Soare, fie că fereşte mobila de praf, când se pleacă mai mult de acasă, *Ao Ba este* un intermediar „sacru" între om şi ceea ce-l înconjoară. Acest obicei nipon ascunde şi o gândire poetică a naturii, pentru că peticul de culoarea cerului îmbrăţişează verdele crud şi nepreţuit al Pământului. Conceptul acesta derivă din curentele filosofice specifice japonezilor, shintoismul şi buddhismul zen. Noblеţea frunzei verzi este comparabilă cu cea a varietăţilor speciale de hârtie, materia primă pentru ikebana, umbrele, pălării sau evantaie.

Gândirea abstractă a babuinilor

Insistenţa cu care specialiştii caută ceea ce noi am putea numi *rezerve de inteligenţă ascunsă* a unor maimuţe are drept motiv esenţial găsirea explicaţiilor privind desprinderea omului în rasă superioară. Dacă în ultimele decenii, cimpanzeii s-au dovedit a avea „forţa" de a dobândi deprinderi spe-cifice gândirii abstracte, iată că a sosit rândul babuinilor să uimească prin demonstraţii asemănătoare. Atât în centre speciale din SUA (la Evansville, Kentucky), cât şi din Franţa, mai mulţi babuini au participat la teste de asamblări şi desasamblări de imagini cuprinse într-un set, care necesitau o gândire analogică. Încercările puteau fi făcute şi asupra unor copii de 4-6 ani, pentru a le verifica stadiul evoluţiei inteligenţei şi vitezei de reacţie în faţa unor stimuli vizuali. A fost uimitor să se constate că babuinii au sesizat foarte repede faptul că într-o succesiune de cinci fotografii (prezentate pe un monitor) au intervenit modificări, sau că numărul de imagini ale setului respectiv a crescut. Şi asta la nişte primate care s-au despărţit de ramura care a condus la Homo sapiens acum aproximativ 30 de milioane de ani! Dar entuziasmul cercetătorilor, care şi-au publicat de curând rezultatele, a fost domolit imediat de mulţi colegi de breaslă. Exemplarele de babuini supuse testelor fuseseră antrenate în acest sens în sute de ore de exerciţii repetate aproape în „disperare". În concluzie, spun preopinenţii, este foarte dificil de spus dacă este vorba, într-adevăr, de inteligenţă sau de reflexe dobândite – ca în cazul animalelor care se manifestă în arena circului. Cu alte cuvinte, ar fi exagerat ca babuinii să fie consideraţi precursori ai omului în ceea ce priveşte gândirea abstractă.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

PALMIERUL, *un campion al generozităţii vegetale*

„Omul este copilul palmierului", aceasta este cea mai elocventă caracterizare dată de botanişti acestui monument al lumii verzi. Şi nu numai datorită vârstei lui – este cu o sută de milioane de ani mai bătrân decât Homo sapiens –, ci şi generozităţii cu care i-a oferit hrană, îmbrăcăminte şi materie primă pentru construcţie. În acest sens, numai bambusul este comparabil cu acest gigant ce-şi răspândeşte magnificele frunze în cel mai raţional mod, astfel încât să fie perfect însorite şi apărate de rafalele de vânt.

Astăzi mai există doar 2.800 de specii, dintre care 99 la sută în zonele unde temperatura nu ajunge la punctul de îngheţ al apei; răspândirea lui pe glob este între paralelele de 44 grade nord şi de 44 grade sud. Puţine dar remarcabile specii ştiu să facă alpinism: în Munţii Anzi se încumetă să trăiască şi la 4000 de metri, în Insulele Borneo la 3000 de metri (masivul Kinabalu), iar în Himalaya se avântă până la 2400 de metri. Palmierii au o sete proverbială, cel mai „secetos" dintre ei, curmalul din Orientul Apropiat şi din zona saharianã consumând 300-700 de litri de apă pe zi. Cel care se apropie cel mai mult de Soare are înălţimea de 60 de metri – Ceroxylon quindiusense, palmierul de ceară – trăitor în America de Sud, în Anzi; în India, Borassus flabellifer atinge, cu „modestie", doar 35 de metri.

Din punct de vedere al productivităţii, palmierii asiatici oferă peste 15 mii de tone de ulei pe an, de opt ori mai mult decât cei africani, la o suprafaţă cultivată egală. Nucile de cocos sunt comoara Insulelor Seychelles, iar curmalii reprezintă o avere pentru Orientul Apropiat şi Mijlociu. În Thailanda, o varietate locală poate oferi localnicilor 3-4 litri de suc de zahăr pe zi. Una dintre cele mai interesante specii de cocotieri este cea descoperită de colonelul englez Charles Gordon, în 1881; este vorba de Lodoicea maldivica (numită astfel în cinstea regelui Ludovic) din Insulele Maldive, ale cărui inflorescenţă şi formă ale nucilor aduc aminte de părţile intime ale bărbatului şi femeii. Uluit, descoperitorul l-a numit Pomul Cunoaşterii, conform legendei biblice referitoare la fructul oprit savurat de Adam şi Eva. Acest „sculptor" este şi campionul greutăţii fructelor, care pot cântări fiecare până la 25 de kilograme! Recordmanul numărului de flori este indianul Corypha umbraculifera, a cărui inflorescenţă conţine aproape 10 milioane de flori. Trunchiuri de curmali au fost utilizate drept stâlpi de susţinere în templele Egiptului antic... Ar mai fi multe de spus despre importanţa şi semnificaţiile palmierilor. Se pare că primii oameni au apărut în zonele unde generoşii ciclopi vegetali existau; un palmier ar fi hrănit Sfânta Familie când s-a refugiat în Egipt, după Naşterea lui Iisus; de Sărbătoarea Floriilor, tot frunzele de palmier (curmal) se folosesc (acolo unde este posibil) pentru aclamarea Mântuitorului...

Varietate de palmier din Madagascar

Știați că...

◆ ...nava preferată a vikingilor era drakkisul sau drakkarul (balaurul)? Conceput, decorat și vopsit pentru a îngrozi,

dar și extrem de solid, a stat la baza tuturor succeselor obținute de vikingi.

◆ ...vilanela era un cântec polifonic originar din sudul Italiei, răspândit în secolele XV-XVI? Avea un caracter umoristic.

◆ ...Cetatea Sebeșului a fost construită la începutul secolului al XV-lea? Se compune dintr-un zid de incintă, lung de 1700 m, în care s-au practicat creneluri, metereze și guri de pâcură bine conservate.

◆ ...primul monument literar al Indiei antice este Rig-Veda? Cuprinde 1028 de imnuri și poeme filozofice din timpuri străvechi, adunate între secolele XII-VI î.Ch.

◆ ...localitatea franceză Aubusson își datorează renumele manufacturilor sale de tapiserii? Perioada de apogeu a atins-o în secolul al XVII-lea.

◆ ...hârtia pe care este scris Codicele Voronețean are ca filigran mistrețul? Ea este de proveniență elvețiană.

◆ ...navigatorul și cosmograful german Martin Behaim (1459-1507) a executat în 1492 primul glob

terestru geografic? Acesta rezuma cunoștințele lumii dinainte de cucerirea Americii.

◆ ...ciacona este un vechi dans cunoscut în Spania la sfârșitul secolului al XVI-lea? La începutul secolului al XVII s-a răspândit în Franța și apoi în secolele XVII-XVIII a căpătat o mare popularitate ca piesă instrumentală. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA COLIBOAIA

o ramură a paradisului speologic de pe Valea Sighiștelului

Valea Sighiștelului, deși foarte scurtă, adăpostește unul dintre cele mai spectaculoase complexe carstice din Munții Bihor. Valea Sighiștelului este considerată a fi un adevărat paradis speologic. Intrarea în sectorul calcaros al Văii Sighiștelului este „anunțată" de un fel de poartă formată din coastele stâncoase ale Dealului Tibocoaia și Fața Pietrei. Un alt sector al văii, mai puțin frământat, ori cu doar câteva stâncării în latura dreaptă, pentru ca, la confluența cu Pârâul Blidarului să marcheze o nouă zonă de chei. De fapt, de aici începe un adevărat canion. Doar în două locuri râul scapă din chinga muntelui. Unul dintre cele două puncte este poiana din care se desprinde cărarea spre peșterile Măgura și Coliboaia.

Peștera Coliboaia este situată la o altitudine de 560 m și face parte din „paradisul" speologic al Văii Sighiștelului, care numără 75 de peșteri și avene, dar majoritatea lor sunt greu de vizitat. În 1863, cercetătorul A.Schmidl și-a îndreptat atenția spre o cavitate destul de modestă, cea a Peșterii Coliboaia. Cartate în 1978 de către G. Halasi, P. Ermesz, Gi. Halasi și D. Colosi, atât Coliboaia cât și Peștera Măgura (pe care am prezentat-o cu altă ocazie) au stat în atenția cercetătorilor de la Institutul de speologie.

Deși concrețiunile din această peșteră sunt prezente doar în ultima treime a galeriei, unde pereții sunt acoperiți cu scurgeri stalagmitice, *Peștera Coliboaia* rămâne pentru iubitorii adâncului o fascinație și o îngândurare.

Peștera are doar 750 m lungime iar intrarea, triunghiulară, nu depășește 2 m înălțime. Străjuită de o faleză înaltă de calcar, aceasta se deschide în vârful unei pante de grohotiș care apoi coboară într-o sală cam de 40 m lungime. Sifoanele prezente în galerie complică traseul subteran. Pârâul curge mai tot timpul printre terase de argilă și se pierde, în funcție de debit, undeva la capătul sălii pentru ca să reapară printr-un izbuc situat la intrarea în peșteră.

Lumea din interiorul muntelui este fascinantă. Impunătoare și misterioasă lumea nevăzută a adâncurilor nu trebuie „lovită" de febra civilizației moderne. Dumnezeu le-a așezat cu migală acolo unde numai mama natură își arată măiestria. Lăsați adâncul să-și protejeze frumusețile! Oamenii trebuie doar să le admire. Poate, din când în când, să le protejăm împotriva celor care sunt exaltați și prea curioși.

Peștera Coliboaia de pe Valea Sighiștelului – o ramură din Pardisul carstic al văii, – așa cum afirmam la începutul articolului.

IOANA PROCA FLORIA

DELPHI

un sanctuar milenar

Sanctuarul lui Apollo din Delphi se întinde pe o serie de terase la poalele muntelui Parnas între două stânci uriașe, Phaidriadele.

Legat și de un vestit oracol, unde există o celebră preoteasă, Pythia, ale cărei cuvinte erau tâlmăcite de un colegiu de preoți și transmise celor interesați, Delphi a fost socotit vreme de secole centrul spiritual al Greciei antice. Potrivit legendei, aici s-ar fi aflat locul de întâlnire a celor doi vulturi, trimiși de Zeus de la marginea universului să caute centrul lumii. Cele mai vechi mărturii despre locuitori datează din secolele XIV-XI î.Ch. În această perioadă, principala divinitate venerată aici era Geia, ca un simbol al Pământului. În următoarea perioadă, adică în secolele XI-IX î.Ch. s-a stabilit cultul lui Apollo, care – iarăși ne spune legenda – a ucis mai întâi șarpele Python, cel care păzea oracolul. Sanctuarul a început să capete o formă bine definită în secolele VIII-VII î.Ch. când a demarat construcția unui templu închinat Atenei. În secolul al VI-lea î.Ch. Delphi devine membru al Amfictioniei – o alianță de state-cetăți – care administra sanctuarul, îl apăra și organiza, o dată la patru ani, jocurile „pitice".

Până în secolul al VI-lea este cunoscută aici o înflorire maximă, se construiseră o mulțime de edificii, se împodobesc cele mai vechi, cheltuielile fiind suportate atât de autorități cât și de persoane particulare. Oameni din toată lumea – personalități de prim ordin – vin să consulte oracolul. Aceștia trebuiau să se purifice mai întâi în pârâul Kastalia și apoi să sacrifice un animal pe altarul zeului, plătind sume importante pentru ritualurile respective.

Intrarea principală în sanctuar era în colțul de sud-est și de aici se pornea pe „Drumul Sacru" spre templul lui Apollo aflat în mijlocul ansamblului arhitectonic. Drumul era împodobit cu statui iar teatrul și stadionul întregeau complexul. Templele Atenei Pronaia erau și ele la fel de impunătoare, dar în secolele V-IV î.Ch. autonomia locașului este puternic zdruncinată de luptele dintre cetăți pentru hegemonia Eladei.

După anul 381, oracolul dispare, deoarece împăratul Teodosiu interzice practicarea cultelor păgâne.

Delphi reprezintă acum unul dintre cele mai importante situ-uri arheologice din Grecia mândrindu-se, în același timp cu un muzeu de o valoare inestimabilă. Sunt expuse aici statui de marmură, scuturi, arme, fragmente de decorații interioare, totul plasat în încăperile rămase și atent restaurate ale vestitului templu al lui Apolo.

Cu toate că înființat abia în 1939, suferind și efectele ocupației din timpul războiului și funcționând practic abia după 1950, muzeul conține colecții unice în lume.

Dintre comorile de artă mai pot fi amintite basoreliefurile, altarele, monumentele funerare și statui vestite cum este cea a conducătorului de car, un personaj făcând parte dintr-un grup statuar realizat în secolul al V-lea î.Ch.

În afara muzeului poți admira mozaicuri creștine și biserica înălțată în 1959 în micuțul sat din apropiere, totul dovedind că dragostea pentru frumos a locuitorilor este vie în inimile lor.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Constantin Sfințescu

un arhitect și proiectele sale

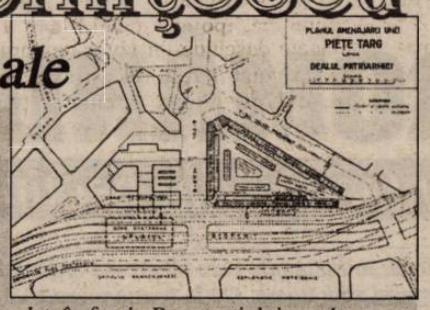

Orice îndrăgostit de București nu se poate să nu vadă sau chiar să caute, de câte ori ajunge în fața unei case frumoase sau a unei clădiri impunătoare, numele arhitectului care a gândit-o. De cele mai multe ori numele sunt „acolo", înscrise în marmură și așezate discret lângă ușa de la intrare sau pe vreun colț. Cine le caută, le găsește. Arhitecții au marcat uneori atât de puternic opera pe care au realizat-o, încât unele blocuri sunt și astăzi cunoscute sub numele lor. Dar anii de dinaintea lui '89 nu au mai prea vrut să știe de asemenea personalități care au dat, în fond, Bucureștiului aerul pe care i-l cunoaștem! Ideile aveau o unică sursă sau ...aparțineau întregului popor! Astfel, ne găsim astăzi în situația ca foarte puțini dintre noi, chiar și din generațiile mai vechi, să știm că multe construcții ale Bucureștiului s-au datorat de fapt unui vestit arhitect, ***despre care vă invit să le vorbim astăzi cititorilor noștri, stimate domnule ADRIAN MAJURU. Un arhitect a cărui viziune depășea vremea în care trăia...***

– Într-adevăr, este vorba despre arhitectul Constantin Sfințescu, autorul unei întregi serii de proiecte edilitar-gospodărești, începând încă din anul 1925. Pe care le-a publicat, dar care nu au avut finalizare. Majoritatea au fost preluate și reluate de regimul comunist și în fine realizate, chiar dacă uneori cu ușoare modificări.

– Fără însă ca „portofoliul" ideilor și proiectelor sale să fie epuizat...

– Așa este, căci unele sunt în discuție chiar și astăzi. Este vorba de exemplu despre un proiect elaborat de către el în 1926 pentru o Catedrală a Neamului și un nou Palat al Patriarhiei, proiectat cu o mare esplanadă spre Dâmbovița, pe colina Arsenalului, aflată astăzi sub Casa Poporului. Dar pentru că vorbeam despre proiecte preluate de regimul comunist, să amintim că Sfințescu este de fapt cel ce a gândit reamenajarea și extinderea Pieței Victoriei și ridicarea unor ansambluri de clădiri înalte spre Calea Victoriei și Bulevardul Lascăr Catargiu, proiect finalizat în anii '80.

– Din câte am înțeles, mai este și un alt proiect despre care s-a vorbit ca o idee „exclusivă" a „epocii de aur" și care îi aparține tot lui.

– Metroul! Metropolitanul bucureștean, cum i-a spus el, cel mai important proiect pe care l-a conceput. În Piața Unirii urma să se construiască o mare gară metropolitană de suprafață, pereche cu o gară subterană, iar halele centrale urmau să fie reamenajate pe un spațiu mai restrâns și transformate într-o platformă agro-industrială (cum este astăzi cea din spatele Magazinului Unirea). Dâmbovița urma să fie deplasată spre poalele Dealului Patriarhiei și în fața Spitalului Brâncovenesc. În acest sector, culoarul Dâmboviței urma să fie acoperit cu un planșeu de beton.

– Dar centrul orașului, Piața Universității, plasată de fapt pe axa care unește Piața Victoriei cu Piața Unirii?

– Constantin Sfințescu a proiectat amenajarea Bulevardului Brătianu prin extinderea sa în lateral. Pentru Piața Universității, fostă Brătianu, a proiectat o mare piață între străzile Batiștei și Doamnei, înspre Batiștei urmând să se ridice Palatul Municipal. Pe acel loc, avut în vedere de Sfințescu, se ridică astăzi Intercontinentalul...

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

CERCETĂTORI

dar și... turiști pe orbită!

La finele anului precedent, la cererea Agenției Spațiale Europene (ESA), programul de activități la bordul Stației Spațiale Internaționale ALPHA a prevăzut „găzduirea" pentru o misiune de opt zile, a spaționautei CLAUDIE ANDRÉ-DESHAYES (Franța); astronaută-cercetător științific cu experiență, Claudie era la al doilea periplu spațial...

La criticile nefondate că franțuzoaica ar fi o variantă feminină (și europeană) a turistului spațial american, miliardarul american Dennis Tito, ESA și Consiliul Național Francez pentru Cercetări Spațiale au ținut să prezinte sarcinile spațiale incluse în programul de lucru la bordul stației ALPHA al spaționautei Claudie: observarea Pământului și fotografierea la anumite intervale de timp a anumitor regiuni; observarea atmosferei și în special urmărirea unora din înregistrările aparatelor destinate să studieze ionosfera, strat al atmosferei care influențează determinant telecomunicațiile la distanțe mari; cercetări medicale, în principal observații și monitorizări ale unor aparate implicate în studiul sistemului cardiovascular; teste de orientare, având în vedere că pe orbită noțiunile de „sus" sau „jos" își pierd complet semnificațiile de pe Pământ; investigații biologice și de știința materialelor în condiții de microgravitație etc. Este semnificativ faptul că unele din testele și cercetările inițiate de specialiști care au pregătit aceste teme împreună cu Claudie, vor fi continuate de alți cercetători care vor veni ulterior pe ALPHA. După ce al doilea turist, Mark Shuttleworth a ajuns cu nava Soiuz la bordul stației ALPHA, iată că au apărut și cereri pentru alți turiști spațiali; astfel, în luna noiembrie a acestui an va exista un loc „disponibil" la bordul ALPHA pentru care candidează de pe acum doi concurenți: primul este Lance BASS de 23 de ani, component al grupului de soliști vocali NSYNC (SUA), susținut de firma MirCorp din Amsterdam; al doilea este omul de afaceri polonez Leszek CZARNECKI de 39 de ani, susținut de Space Adventures (SUA). Sosirea pe ALPHA tot cu... racheta VOSTOK!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Secrete în arhitectură

Arhitectura minoică, fără a atinge monumentalitatea celei din țara faraonilor ori pe a celor de la Tiahuanaco și Sacsayhuaman, era impresionantă și deținea secrete care nu pot fi descifrate în întregime nici astăzi. Orașele, palatele, vilele nobilimii, turnurile care străjuiau din loc în loc coasta, clădirile consacrate ceremoniilor, marile depozite de mărfuri și alimente, rezervoarele de apă, mormintele boltite, sarcofagele poartă amprenta unei civilizații înaintate, egală celor din Egipt și din Sumer. Există trei stiluri diferite în arhitectura cretană, identificate după cele trei perioade de construcție a palatelor: secolele al XIX-lea, al XVI-lea și al XV-lea î.Ch. Toate au însă în comun câteva elemente: a) lipsa voită de omogenitate și simetrie a ansamblului, având ca rezultat sporirea pitorescului; b) plasarea clădirilor sau așezărilor în așa fel încât să beneficieze, pe cât posibil, de o apărare naturală (munți, râpe etc.); c) încercarea de a le face cât mai rezistente la cutremure prin folosirea unor grinzi, stâlpi și coloane din lemn tare, alegerea unui teren dur ca fundație sau construirea unei fundații de piatră; d) facilități deosebit de utile și funcționale, denotând un concept urbanistic modern; e) arta amenajărilor interioare, care atinge un rafinament ce egalează, ba chiar depășește realizările similare egiptene.

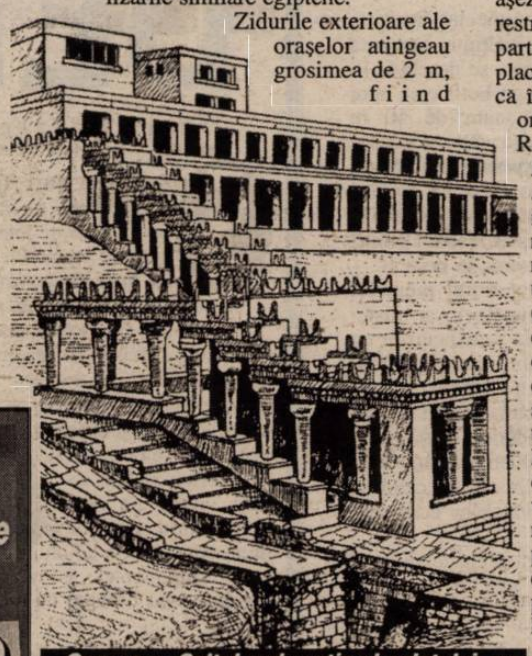

Cnossos – Colțul sud-vestic al palatului, cu calea de acces acoperită (după Evans).

Zidurile exterioare ale orașelor atingeau grosimea de 2 m, fiind ridicate din blocuri mari de piatră. Ca și cele egiptene, sumeriene ori feniciene, nu erau încununate cu metereze și dispuneau de foarte puține deschizături. Străzile erau, se pare, pavate, iar în ultima perioadă de înflorire minoică, portul Cnossos (situat la 3-4 km de palat) dispunea de docuri și cheiuri din piatră în locul celor anterioare, din lemn.

Palatele din Mallia, Haghia-Triada, Phaistos și, mai ales, Cnossos, dau însă adevărata măsură și esență a arhitecturii cretane. Zidurile exterioare erau construite din blocuri cubice, dintr-o piatră asemănătoare alabastrului și așezate pe o fundație din dale de calcar. Ferestrele și ușile erau făcute din lemn (ca și o parte din grinzile și coloanele de susținere), placat cu aramă sau bronz. Ceea ce se remarcă în primul rând este lipsa de simetrie, de ordine dinainte plănuită. După cum scrie Robert L. Scranton în lucrarea *Aesthetic Aspects of Ancient Art (Aspecte estetice ale artei străvechi):* „Palatul minoic lasă impresia unei structuri vegetale, asemănătoare cu un copac, unitățile sale componente fiind un fel de celule, decurgând una din alta, amestecându-se între ele (...). Un astfel de principiu arhitectural se opune organizării monoidale egiptene și orientale, unde întregul edificiu este conceput ca un ansamblu bine delimitat, subîmpărțit secundar". Acest stil se reflectă în toată arta cretană, de la realizarea coloanelor ca pe un tot (neseparându-le clar de capitel și lipsindu-le de bază) și a vaselor de ceramică fără elemente distinct marcate (picior, pântec, umăr, gât, buză), până la pictură și sculptură, care dau mai curând senzația de fluid, decât de compoziție ordonată în părți individualizate, legate de un element central. Or, refuzul unui canon strict, respingerea ideii de limitare a fanteziei, improvizației și libertății de creație sunt caracteristici definitorii pentru arta și gândirea cretană, ca și faptul că, pentru întâia oară, în Europa antică, se manifestă un spirit total opus gândirii orientale, alegând *omul* ca factor de maximă importanță în Universul înconjurător.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

Când începe VIITORUL?

Odată cu formularea marilor întrebări și găsirea primelor mari răspunsuri, probabil că ne vom putea considera „lansați" efectiv în viitor. Și aici nu este vorba de discuția pe care o putem face oricând asupra faptului că... în viitor ne aflăm în permanență, doar că nu ne dăm seama de aceasta, deci nici nu ar avea rost să ne mai punem o asemenea problemă. Este vorba despre acel viitor la care ne gândim în mod conștient, acela pe care încercăm să-l construim și, uneori, să-l asigurăm, în măsura în care o putem face, pentru urmașii noștri. Atunci când se tot vorbește despre câte o nouă ordine pe care ne-ar pregăti-o viitorul, aceasta trebuie de fapt înțeleasă drept o conștientizare a acelor lucruri pe care în acest moment – în prezentul nostru – (încă) nu suntem conștienți că le cunoaștem despre noi și despre Universul nostru.

Se găsește printre documentele inestimabile care au ajuns până la noi din vechiul Egipt, unul, denumit Papirusul Westcar, datat ca aparținând celei de a patra Dinastii (aproximativ 2723-2563 î.Ch., deci tocmai Dinastia lui Keops, Kefren și Mykerinos!) în care este relatată povestea enigmaticului înțelept Djeda care, pe lângă minunile pe care le putea face, s-ar fi aflat și în posesia unor informații privind ceea ce el însuși numea „camerele secrete ale cărților lui Thoth". Ar fi existat, niște chei anume care într-o zi ar urma să deschidă acest loc. Locul se află în orașul Ani (Heliopolis). Aici există un templu, numit Casa lui Sapti (probabil faraonul Septi, cel de-al cincilea al primei dinastii, care domnise cu aproape 300 de ani mai înainte) și înăuntru o bibliotecă specială unde se găsesc papirusurile. Pereții sunt din blocuri de gresie și în spatele unuia dintre ele se află un compartiment secret în care există o cutie din cremene. În ea s-ar putea găsi cheile care deschid camerele secrete ale lui Thoth, Sala Documentelor. Faraonul i-a cerut cheile, dar Djeda i-a răspuns că nu stă în puterea lui să facă aceasta.

Au trecut peste 4 500 de ani de atunci și orașul Heliopolis se află încă în mare parte îngropat și neexcavat, odihnindu-se în tăcere dedesubtul mahalalelor orașului Cairo. Casa secretă a lui Septi s-ar putea să-și mai aștepte timp îndelungat ieșirea la lumină. Să se afle aici informația esențială privind viitorul nostru? Care să ne dea soluția experimentărilor trans-dimensionale pe parcursul cărora să ne întâlnim cu partenerii noștri extratereștri? Specialiștii de astăzi nu contestă posibilitatea existenței unor asemenea „depozite" secrete de documente fundamentale pentru a ne înțelege soarta și, de ce nu, viitorul: unii dintre ei se îndoiesc însă că și atunci chiar când le vom descoperi, nu este sigur că le vom recunoaște!

Se pune deci uneori întrebarea: cum trebuie să ne pregătim pentru acest viitor? Cum putem „deschide" mai repede accesul la dimensiunile suplimentare? Un răspuns posibil poate fi: nu trebuie să facem nimic, trebuie să existăm, nu să facem – un lucru care, în urma experiențelor confruntărilor noastre cu câteva din aspectele extreme ale științei pe parcursul ultimei sute de ani, nu mai apare chiar atât de simplu, de banal de realizat!

De aceea, poate că nu știm încă, sau poate că nu vom ști mult timp de acum înainte să răspundem la întrebarea din titlu. Un lucru este însă sigur: trebuie să fim pregătiți pentru acest viitor. Și să identificăm răspunsurile posibile și informația oriunde ar putea să apară. De multe ori dincolo de granițele Terrei.

MIHAELA DOROBANȚU

ROMÂNIA – contactată din necunoscut

Ați recunoscut, fără îndoială, în imaginile care ilustrează articolul de față, „clasicul" OZN; adică farfuria zburătoare. De la forma respectivă, la fenomenul în sine, distanța e uneori uriașă. Trebuie însă precizat că România, ca și celelalte zone ale globului – am putea spune – deține o bogată experiență în domeniu, chiar dacă publicul nu află decât sporadic amănunte minore. Reputatul ozenolog Călin N. Turcu a realizat o enciclopedie a apariților de tip OZN în spațiul românesc, înregistrând numai datele certe, din secolul al XVI-lea încoace. Fără nici un dubiu, asemenea manifestări, nesemnalate în scris, au existat și înainte. Mai important decât orice rămâne totuși faptul că nici la noi nu se vrea ca adevărul să fie scos la lumină. De ce?

Uraniul, „hrana" mult-râvnită

Nu intrăm în amănunte legate de terminologie, dar se impune precizarea că sintagma „fenomene OZN" a fost extinsă în ultima perioadă exagerat de mult, adică și acolo unde nu e cazul. În orice caz, o selecție drastică a cazurilor semnalate pe tot globul relevă un lucru cel puțin tulburător: unele amănunte aparent minore par trase la indigo, iar acolo unde asemănările se repetă în mod semnificativ și fără legătură între cazuri, „simpla coincidență" ori hazardul se exclud din start.

Deseori, frapează locul/zona unor asemenea apariții. Destul de frecvent, binecunoscuta întrerupere a funcționării aparaturii electrocasnice și a motoarelor auto s-a pus în legătură cu presupusa „hrănire" a OZN-urilor cu energie electrică. În treacăt fie spus, singurul caz („omologat" pe baze științifice) de aterizare a unui corp zburător neidentificat, pe teritoriul României, s-a petrecut la câțiva metri de o rețea de înaltă tensiune, în împrejurări despre care vom relata cu altă ocazie. Dar ceea ce nu prea se spune este legat de apariția unor – să le numim și noi – fenomene OZN în preajma unor locuri care ar ascunde zăcăminte de uraniu. Să facă parte, oare, și acest fapt, din uriașul eșafodaj înălțat pentru a arunca în sfera ocultului asemenea apariții, ori este vorba doar despre „jena" aducerii în discuție a unui subiect delicat, cum ar fi cel referitor la rezervele strategice de material radioactiv? Ipoteza ultimă cade la o rapidă evaluare, câtă vreme „secretul" îl cunosc cel puțin câteva sute de persoane.

Lumini stranii pe Valea Buzăului

Mai deschiși decât noi, românii, la relatări despre fenomene bizare, americanii au semnalat unele apariții de farfurii zburătoare în vecinătatea unor centrale nucleare. Au făcut-o în mod deliberat? Cine știe!? Nici „răposata" de la Cernobâl nu a scăpat de asemenea apariții, dar – cel puțin în România – lucrurile par ceva mai profunde, măcar din perspectiva celor relatate mai jos.

Cam prin vara anului 1985, într-o seară, deasupra albiei râului Buzău a fost observată un fel de minge strălucitoare de culoare roșu-portocaliu, staționând aproximativ în dreptul satului Ciuta, după o scurtă evoluție pe direcția nord-est/sud-est. Nu era întuneric, atmosfera era clară, iar ciudata lumină nu s-a manifestat în nici un fel (raze, variații de culoare etc.), pe parcursul celor circa 2 minute, cât a fost ținută sub observație. La o evaluare foarte aproximativă, înălțimea la care se afla era de cel mult 150-200 metri. După ce martorul a intrat în casă, să-i cheme pe membrii familiei, lumina a dispărut. Interesant este că, după câțiva ani, în mai multe seri la rând a fost semnalat un fenomen similar aproape în același loc – deasupra râului Buzău. De data aceasta însă, au fost văzute două lumini de dimensiuni diferite, dar ambele având un fel de „trenă" verticală și staționând la peste 4-500 metri altitudine. Ambele observații s-au făcut de pe teritoriul satului Pârscovul de Jos, situat pe malul stâng al Buzăului.

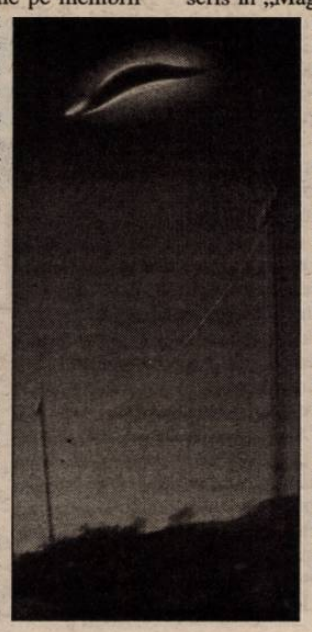

„Restul e tăcere..."

La circa 20 kilometri de Pârscov, în Munții Buzăului, se află un enigmatic tărâm, plin de locuințe rupestre multimilenare. Nenumăratele semne incizate în stâncă au supraviețuit timpului, înflăcărând imaginația oamenilor. Arheologii și istoricii au explicat în bună parte proveniența lor; totuși, într-un documentar pus la index în perioada comunistă, regizorul Timotei Ursu venea cu o ipoteză șocantă: un asemenea desen indica observarea unui straniu obiect zburător, prezent în zonă cu mii de ani în urmă. Enigmaticul „triunghi" reprezentat de satele Nucu – Aluniș – Colți se spune că ar avea o radioactivitate mărită, pusă pe seama unor zăcăminte de uraniu. Revenind la cazurile de la Ciuta, precizăm că aici, după 1989, o companie (?) străină a realizat intense prospecțiuni geologice, căutând – ați ghicit! – uraniu. După ce elicopterele au survolat zona zilnic, vreme de câteva luni, activitatea a fost suspendată oficial, sub motiv că nu s-a găsit nimic. Totuși, unii localnici angajați temporar pentru lucrări necalificate susțin exact contrariul. Oare se fie vreo legătură reală între fenomenele luminoase și ipoteza regizorului exilat, pe de o parte, și ipoteticele rezerve de uraniu? Întrebare fără răspuns. Deocamdată. Aspecte oarecum similare se leagă și de o zonă de la poalele Masivului Făgăraș. Templul de la Șinca Veche (despre care am scris în „Magazin" nr.9/28 feb. 2002) se află într-un câmp radioactiv puternic, potrivit măsurătorilor geologice. Or, și aici s-au remarcat numeroase fenomene inexplicabile, încadrate – în lipsa unei poziții tranșante a comunității științifice – în sfera paranormalului. Ca un amănunt poate fără legătură cu manifestările din Șinca Veche, să amintim că la circa 25 kilometri spre vest se află satul Ileni, învecinat cu orașul Făgăraș, unde în urmă cu patru ani a fost observat de către zeci de martori un straniu fenomen (probabil, de tip OZN), precedat de un altul, mai spectaculos, dar la fel de inexplicabil, chiar deasupra combinatului chimic din orașul de la poalele munților. Ce anume a putut să se petreacă în locurile amintite, cât din zvonurile lansate are și o doză de verosimilitate – autoritățile nu au catadixit niciodată să spună, măcar pentru „anestezierea" nestăvilitei sete de cunoaștere a publicului. Dar scenariul pare deja destul de bine cunoscut, nu-i așa?

ADRIAN NICOLAE-POPESCU

Amprente ale spiritualității

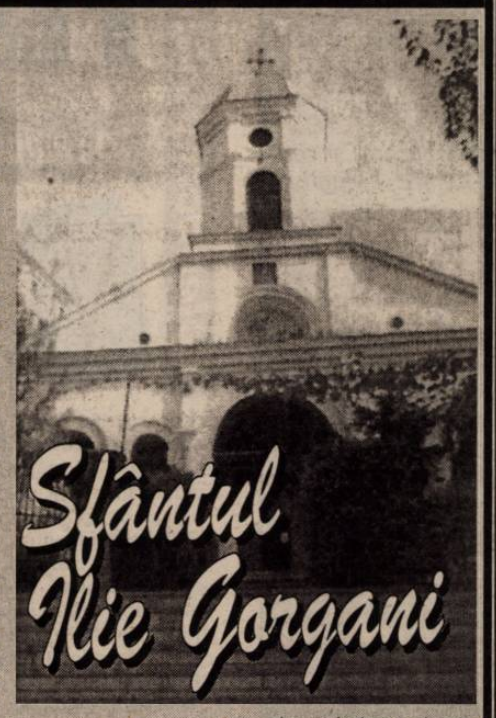

Sfântul Ilie Gorgani

În plin centrul Capitalei, în apropiere de Teatrul Bulandra și de Liceul Lazăr, se află una dintre cele mai frumoase biserici ale orașului: Biserica Sfântul Ilie Gorgani. Locașul actual a fost înălțat pe locul unuia mai vechi, o biserică mică de lemn ridicată în 1629, în timpul domniei lui Leon Vodă, de către spătarul Gorgan și distrusă la cutremurul din 1802. Construcția noii biserici s-a înfăptuit între 1812-1819, prin contribuția lui Ioan Caragea Vodă și a breslei cojocarilor, ajutați de mulți alți drept credincioși după cum arată și pisania de deasupra ușii de la intrare.

Biserica este așezată sus, pe un mic deal, având o scară monumentală de marmură, realizată mai târziu în 1936. Stilul locașului este impozant, datorită zidurilor masive, frontonului impunător și a stâlpilor exteriori semiîngropați. Turla din față a fost inițial din lemn dar a fost refăcută din zid în 1936. Grădina ca și gardul din piatră de râu, cu stâlpi și panouri, construit de credincioși în 1995, îi sporesc frumusețea, realizând o oază de liniște și verdeață în mijlocul clocotului orașului.

Interiorul se remarcă de asemenea prin particularități deosebite. Are formă de navă cu trei culoare și 10 stâlpi de lemn pentru susținerea plafonului.

Așezarea longitudinală a celor șase rânduri de strane o aseamănă cu unele biserici grecești ca Sfântul Dumitru din Salonic. Nu se cunoaște numele celui care a executat prima pictură, dar se știe că în 1913 a fost refăcută și spălată, tot atunci vopsindu-se și mobilierul. Biserica a fost pictată din nou în 1980. Lucrarea a fost executată în frescă de pictorii Pavel Chichițan și Elisabeta Ursu. Din vechea lucrare s-au menținut icoana Sfântului Eustațiu și două chipuri de heruvimi. De asemenea, cele cinci dintre icoanele de pe catapeteasmă care au fost îmbrăcate artistic în argint între 1838-1897 se păstrează în forma de atunci. În partea dreaptă a intrării se află icoana Sf. Prorooc Ilie, apreciată și de specialiști de peste hotare ca un model splendid de artă bizantină.

Cele două clopote ale bisericii au: cel mare o inscripție poloneză iar cel mai mic, una chirilică.

Biserica se bucură de încălzire centrală, instalată în 1996 și dispune de o mică bibliotecă de împrumut cu cărți care dezbat probleme ale ortodoxiei. De asemenea editează lunar un buletin parohial, iar din 1999 s-a luat inițiativa unor noi restaurări care vor desăvârși frumusețea acestui așezământ.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

Temeritatea unor semeni ai noştri ne taie deseori răsuflarea. Parcă sub lozinca „să nu-ţi fie frică să ai curaj", mulţi performeri se joacă dezinvolţi cu emoţiile noastre în diverse moduri. Ce-am putea spune despre englezul Thomas Bryan, care a legat un cablu cu diametrul de 5 centimetri între două blocuri, aflate la 28 de metri distanţă, şi l-a parcurs cu o abilitate formidabilă? Evident, „coarda" nu era perfect întinsă, fapt care crea dificultăţi uriaşe echilibrului lui Thomas. În culisele acestei uluitoare realizări stă dorinţa echilibristului de a ajunge la iubita sa de peste drum printr-un mijloc cât mai impresionant. Şi dacă precizăm că totul s-a petrecut la 15 metri înălţime, atunci putem evalua intensitatea sentimentelor acestui erou.

Sănătos la minte şi la trup, francezul Guy Fernandez a stat în echilibru pe un stâlp (neînfipt în pământ) timp de 28 de minute.

În vârful parului cu diametrul de 4,5 centimetri, Guy îşi amenajase doar o mică platformă, atât cât să-i cuprindă tălpile pantofilor. Din fericire, vântul a ţinut cu acest campion al unui sport imposibil de omologat. Trebuie menţionat că Guy avea 62 de ani când s-a expus astfel pericolului (poate mortal), stâlpul cu pricina având înălţimea de 8,6 metri. (P.I.)

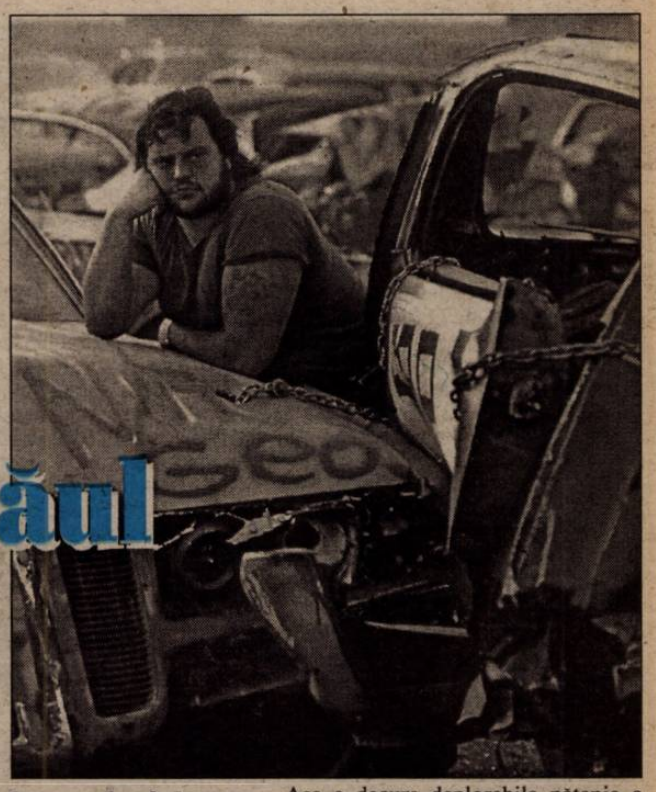

Victima salvează călăul

Dezabuzat şi privind încrâncenat lumea care-l disprețuiește, Clayton Watts simte că la cei treizeci de ani ai săi destinul nu mai are nici un orizont. După ispăşirea unei condamnări de cincisprezece ani, redusă la jumătate, s-a specializat în „onoranta" meserie de gropar într-un cimitir de maşini, unde şi locuieşte. Departe de societatea care-l consideră un paria, Clayton ar vrea să dea orologiul timpului înapoi, în acea noapte în care...

Acum opt ani, i-a venit ideea de a depista persoane cu venituri mari şi, implicit, cu obiecte foarte valoroase în casă, participând la licitaţii. Aşa a aflat că în Pasadena (California), oraşul său natal, o anume doamnă Steinbeck are o colecţie apreciabilă de antichităţi. A urmărit-o, a învăţat programul acelei doamne şi s-a decis să acţioneze în lipsă. De obicei, potenţiala victimă îşi petrecea weekend-urile pe plajele Malibu din preajma Los Angeles-ului, sau în vreun cazino din San Francisco. Şi, într-o noapte de vineri spre sâmbătă, Clayton (mereu cu trusa de unelte specifice la el) a intrat în casa Steinbeck. Era trecut de miezul nopţii. După ce a făcut „inventarul" la lumina lanternei şi a îndesat în rucsac câte obiecte, de mare valoare, au putut încăpea, personajul nostru s-a instalat în faţa televizorului, alături de un pahar de Bourbon, pentru a nu scăpa un important meci de baschet. Se credea în siguranţă, dar...

După mai puţin de jumătate de oră, stăpâna sosește intempestiv acasă. Ceva în programul ei obişnuit se dereglase. Concentrat asupra partidei, Clayton n-a simţit-o şi a rămas încremenit când a dat ochi în ochi cu doamna Steinbeck. Dar uluiala lui n-a durat mult. S-a repezit la femeie, a lovit-o zdravăn, apoi a întins-o cu bagaj cu tot. Credea că ghinioanele s-au epuizat. Numai că, alergând spre maşina lui parcată vizavi, infractorul a fost acroşat de o limuzină şi aruncat precum o cârpă într-un stâlp. Şoferul şi-a dat seama de gravitatea accidentului şi l-a dus imediat la spital. Doctorii au constatat că trebuia să-l opereze după ce urma să iasă din starea de şoc. Astfel, luni dimineaţă a fost dus în sala de operaţii, pentru o intervenţie complicată. Însă acolo s-a produs alt şoc: chirurgul principal era... doamna Steinbeck, care şi-a recunoscut imediat agresorul.

Cu stăpânirea de sine a unui medic profesionist ce lucrează printre mărunţaiele omului ca şi cum ar tăia pătrunjel, victima l-a pus pe picioare pe Clayton. Din spital, următoarea lui adresă a fost, inevitabil, penitenciarul.

Aşa a decurs deplorabila păţanie a unui borfaş care se credea infailibil. Remuşcările lui erau sincere, aşa că regretele şi mulţumirile adresate victimei, cu privirea îngropată în pământ, n-au sunat fals. S-a purtat exemplar la pârnaie şi pedeapsa i-a fost înjumătăţită condiţionat şi datorită doamnei Steinbeck, care nu s-a opus eliberării lui vremelnice. Expresia feţei lui din fotografia alăturată spune aproape totul. Având drept interlocutori ai gândurilor sale doar maşini abandonate şi trăind într-o „bojdeucă" făcută din tablă de Ford sau Buick, Clayton ştie acum că norocul aparţine, de obicei, celor care iau viaţa în piept fără „ţepe". Există şi excepţii, dar el nu aparţine acestei categorii. *(P.I.)*

Când poliţia renunţă, un medium îl găseşte pe cel dispărut!

Philipp Lester avea 74 de ani şi suferea de pierderi de memorie de termen scurt – îşi aducea perfect aminte de copilărie sau de alegerile câştigate de Kennedy, dar se oprea siderat în mijlocul camerei, în drum spre frigiderul spre care pornise să-şi ia o Cola rece. Uitase deja şi unde se duce şi de ce! Într-o zi de 30 noiembrie, o zi îngrozitor de rece şi în care ploaia care se abătuse asupra Houston-ului părea că nu se va mai opri niciodată, domnul Lester a fost invitat să viziteze, împreună cu un grup de pensionari, un muzeu. Grupul, supravegheat cu mare strictețe, a ajuns la muzeu, dar după foarte puţin timp cineva a constatat că Philipp Lester nu mai era cu ei. În 20 de minute poliţia a fost la faţa locului şi a declanşat căutările de rigoare. Fără nici un succes. Cum nu aveau nici o urmă, după câteva zile au anunţat că renunţă. Nu şi Theresa Akins, fiica lui Lester care era convinsă că tatăl ei probabil plecase din grup pentru a merge la toaletă şi, uitând ca de obicei ce vroia să facă, ieşise printr-o uşă din spate a muzeului şi se rătăcise pe străzi. Ea s-a dus iniţial la ofiţerul de poliţie care făcea portretele-robot. Era o doamnă, Lois Gibson, care i-a recomandat să ia legătura cu Noreen Reiner, un medium, o clarvăzătoare, singura la care apela poliţia: „dacă mi-ar fi răpiţi copiii, ea ar fi prima la care aş apela!", avea să spună Lois Gibson. Contactată la locuinţa ei din Orlando, Noreen Reiner a cerut câteva obiecte personale. I s-au adus un pieptăn, o perie de păr şi o cămaşă. *„Imediat ce le-am atins am avut o reacţie şi am ştiut că sunt pe calea cea bună. Am ştiut de asemenea de la bun început că era mort, dar ceea ce conta era să-l pot localiza."* Menţinând permanent contactul telefonic cu familia, ea a cerut şi o hartă a împrejurimilor. Aşa a fost capabilă să indice o zonă de pădure aflată la aproximativ 4 km de locul de unde dispăruse şi în care, declara ea, *„am ştiut imediat unde se afla corpul său."* Un prieten al familiei s-a dus imediat la faţa locului, unde a găsit portofelul lui Lester şi câteva cărţi de vizită. Chemată, poliţia a găsit cadavrul după doar două ore de căutare. *„Aş fi vrut să-l fi găsit în viaţă,* – a spus după aceea Noreen Reiner – *dar dacă nu ar fi fost găsit deloc familia s-ar fi chinuit pentru tot restul vieţii, întrebându-se ce s-a întâmplat cu Philipp Lester..."* (M.D.)

Serviciu divin neobişnuit

Un pastor anglican a ţinut o slujbă într-o casă de pariuri din nordul Londrei. Acuzat că încurajează în acest fel jocurile de noroc, reverendul N.W. a declarat că în acel loc, desigur la vremea aceea cu altă destinaţie, cu 125 de ani în urmă se puseseră bezele parohiei St. Michael.

El şi-a exprimat dorinţa de a celebra într-un fel evenimentul de atunci, arătându-şi nedumerirea în faţa atitudinii oamenilor care – spunea el – nu înţeleg că biserica trebuie să existe pretutindeni, că nu este loc în care aceasta nu poate pătrunde.

Enoriaşii nu par prea convinşi de cuvintele reverendului şi protestează în continuare, mai ales că purtătorul de cuvânt al casei de pariuri a menţionat că binecuvântarea va aduce noroc tuturor celor care vor intra aici. *(I.S.)*

O lume nebună

Un american în vârstă de 59 de ani, atins de o maladie incurabilă şi a cărui viaţă se află în fază terminală, a cerut mişcării Raelienilor (o sectă ufologică şi antireligioasă născută în Canada) să fie clonat. Bărbatul este celibatar, nu are copii şi, evident, este foarte bogat. El şi-a exprimat intenţia de a lăsa jumătate din averea sa mamei-purtătoare care va da naştere clonei, iar cealaltă jumătate nou-născutului. Sau altfel spus, îşi va păstra jumătate din avere pentru a doua viaţă pe care o va trăi în ipostaza de replică a persoanei lui de-acum. Imediat ce copilul-clonă s-ar naşte, a mai asigurat el pe toată lumea, ar înceta tratamentul care încă îl mai ţine în viaţă, fapt care mai mult ca sigur i-ar produce moartea. Laboratoarele sectei, unde ar urma să se realizeze această comandă a clientului se află într-un loc secret.

Raelienii, care pretind în prezent că numără 55000 de membri din întreaga lume, susţin că viaţa pe Terra este opera extratereştrilor care acum 25000 au populat planeta noastră cu fiinţe umane care sunt de fapt tot nişte clone. Secta mai susţine ideea potrivit căreia clonarea va permite umanităţii accesul lă viaţa eternă.

Krzysztof S., un portărel polonez de la Curtea de Justiţie din Zlotoryja, a ajuns în faţa... completului de judecată ca inculpat, sub acuzaţia de a fi pierdut peste 46000 de euro la Cazino, bani care de fapt proveneau din recuperarea de la clienţi (executare silită de bunuri). În perioada 1999-2001, funcţionarul falsificase actele de virament, în detrimentul fiscului, şi astfel îşi strânsese un fond propriu frumuşel, numai bun să-şi satisfacă plăcerea de a juca la Cazino. „Am sperat că voi câştiga la jocurile de noroc şi că voi putea apoi să rambursez banii pe care mi-i însuşisem ilegal", s-a justificat împătimitul jucător. În cursul anchetei s-a stabilit că pe parcursul a trei ani, el petrecuse 360 de zile în saloanele cazinoului. (A.P.)

Mileniul trei - noua epocă sclavagistă

Sclavie în mileniul trei? Naivii care încă mai cred în poveştile despre succesiunea ireversibilă a „epocilor istorice" frumos aşezate între date calendaristice, la fel ca mărgelele pe aţă, vor zâmbi maliţios. Totuşi, probabil că, atâta vreme cât pe Pământ vor trăi oameni şi beţia puterii va întuneca raţiunea celor ce consideră că totul este de vânzare, vor exista şi sclavi. În adevăratul înţeles al cuvântului! Dar realitatea este că pretutindeni în lume se cunoaşte acest lucru...

„M-am născut într-o familie de sclavi, care-i aparţineau unui şef tuareg. Toată viaţa, mi s-a adus aminte în mod constant că sunt o sclavă şi că singurele mele drepturi sunt cele pe care binevoieşte să mi le acorde stăpânul." Mariama Oumarou, tânăra nigeriană de 17 ani, a cărei copilărie şi adolescenţă au fost – nu mutilate, ci asasinate de reminiscenţele unei mentalităţi barbare, a şocat asistenţa vorbind, la o conferinţă mondială a ONU împotriva rasismului ţinută la Durban, despre *„ce înseamnă să fii considerat un obiect"*. Povestea ei este halucinantă iar dezvăluirile făcute par un adevărat act sinucigaş.

De fapt, ce poate să însemne „născut într-o familie de sclavi"? Exact ce ştim noi de prin cărţi: şi mama, şi bunica Mariamei aveau acelaşi stăpân, pe nume Igdas, în gospodăria căruia fata a ajuns la 15 ani. Desigur, nu pentru a învăţa carte, ci pentru a munci, din zori şi până-n noapte, la cărat lemne şi apă, făcut curăţenie, îngrijit copii, dus mâncarea lucrătorilor la câmp – într-un ritm istovitor. Dar acest regim nu a durat foarte mult, căci adolescenta devenise suficient de dezvoltată şi de drăguţă, pentru a putea sluji altor cerinţe ale stăpânului. Prin urmare, în schimbul a circa 300 de dolari, ea a fost dusă la Birni-Lale, în nordul Nigeriei, ca a cincea soţie a lui El Hadj Adamu. Dar a cincea soţie nu reprezenta altceva decât tot o sclavă care să-i slujească pe ceilalţi. Conform „tradiţiei", cei cărora li se supunea necondiţionat erau bărbaţii, însă şi primele patru soţii ale stăpânului o tratau într-un mod similar, tânăra fiind pusă la nenumărate treburi în gospodărie şi, în cel mai bun caz, ţinută afară, când celelalte stăteau de vorbă între ele.

Aceeaşi „tradiţie" o obliga pe Mariama şi să devină obiect sexual pentru El Hadj „în fiecare zi, la aceeaşi oră", ca şi pentru alţi bărbaţi din familia acestuia, care aveau libertatea să se folosească de ea. Şi incredibilul calvar, trăit clipă de clipă şi de nenumărate alte femei „născute sclave", cu siguranţă că ar fi durat toată viaţa, dacă nu ar fi reuşit să fugă din Niger, în Africa de Vest. Însă culmea cinismului a reprezentat-o recunoaşterea acestor practici barbare ca o neoficială politică de stat: la aceeaşi conferinţă ONU, un reprezentant al guvernului nigerian afirma că un tribunal a judecat cazul şi a hotărât că măritişul fetei a fost legitim. „Fata nu ar fi trebuit să vină aici şi să-şi acopere ţara de ruşine, după ce justiţia şi-a făcut datoria." – a concluzionat oficialul. O datorie sinistră, de natură să sfideze orice lege a lumii civilizate. Iar tragedia este că destinul nefericit al Mariamei reprezintă doar o picătură, dintr-un ocean. E suficient să privim în jur, pentru a înţelege că nici în lumea noastră, aflată la porţile Orientului ori ale Occidentului (punctul cardinal chiar nu are relevanţă, dacă vrem să privim în faţă realitatea crudă, cu ochii raţiunii), mentalităţile de tip primitiv nu au dispărut. Ba, deseori, s-ar putea spune că dimpotrivă!... *(A.N.P.)*

Săptămâna 10 – 16 MAI

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Ultima încercare" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Amy" 21.40 Ploaia de stele 23.25 Suplimentul de vineri 0.00 Film: „Insula" (SUA, 1980). Cu: Michael Caine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Auto Club 11.05 Handbal feminin: Remin Deva – Buxtehude 12.45 Debut 50 Plus 14.00 Formula 1 15.00 Film: „Copiii din Marais" (Franţa, 1999) 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Garantat 100% 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.25 Film: „Confidenţe pe pernă" (SUA, 1959). Cu: Rock Hudson.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.15 Desene animate 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.00 Săptămâna modei* româneşti 15.00 Formula 1 17.00 Handbal feminin: Oltchim Râmnicu Vâlcea – Lada Toljatti 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Bărbatul perfect" (SUA, 1996). Cu: Joan Cusack 0.10 Marele Jazz.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.30 Surprize, surprize (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.45 Divertisment în miez de noapte.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 15.00 Secolul 21 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 19.25 Gillette: Cupa Mondială 2002 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Gideon" (SUA, 1999). Cu: Christopher Lambert 22.45 Amprente 23.00 Lumea dansului 0.15 Divertisment în miez de noapte 3.15 Film: „Planuri de viitor" (SUA , 1998).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 11.05 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Fotbal 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale 21.45 Cu ochii'n 4 22.45 Profesioniştii 0.00 Divertisment în miez de noapte.

MICHAEL CAINE
ROMÂNIA 1, vineri, 0.00

JOI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Ultima încercare" (ultima parte) 22.50 Istorie polemică 0.05 Divertisment în miez de noapte 3.05 Film: „Funcţionarii" (SUA, 1994).

acasă

VINERI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 23.30 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 1.05 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.45 – 13.40 Reluări 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

VANESSA REDGRAVE

ROCK HUDSON

ANNE HECHE

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Simte-te ca acasă" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „Războiul stelelor – Ameninţarea fantomei" (SUA, 1999). Cu: Ewan McGregor, Liam Neeson, Natalie Portman 0.00 Film: „Totul despre «Războiul stelelor»" (SUA, 1999) 1.45 Film: „Halloween 3" (SUA, 1982) 3.45 Film: „Ciuliţi-vă urechile" (SUA, 1987). Cu: Gary Oldman, Vanessa Redgrave.

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Preview Raliu Argentina 12.00 Magazin Liga Campionilor 13.00 Serial: „Dădacă la 6 ani" 13.30 Serial: „Prietenii tăi" (ep.1) 14.00 Live Music Maker 14.30 Film: „Aleasa inimii" (Canada, 1987) 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Seven" 22.30 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „La limita imposibilului" 1.00 Film: „Legendele vikingilor" (SUA, 1995) 3.00 Serial: „Gimme, Gimme, Gimme" (ep.1).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Lucky lady" (SUA, 1975). Cu: Gene Hackman, Liza Minelli 17.30 Zâmbete într-o pastilă 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Legături riscante" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Gaşca din Malibu" (r) 14.00 Film: „Legături riscante" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 2.00 Film: „Împotriva fraţilor" (SUA, 1994).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.30 Magazin Liga Campionilor (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Robocop – Reversul medaliei" (SUA, 2000) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Gândeşte liber 0.30 Film: „A opta zi" (coprod., 1996) Cu: Daniel Auteuil.

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 12.00 Film: „A opta zi" (r) 14.00 Film: „Robocop – Reversul medaliei" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Răpiţi de extratereştri" (SUA, 1997). Cu: Eric Roberts 21.30 UEFA Champions League 0.00 Film: „Pe cuvânt de onoare" (SUA, 1947). Cu: Gregory Peck.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 12.00 UEFA Champions League (r) 14.00 Film: „Răpiţi de extratereştri" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Provest 0.00 Serial: „Profiler" 1.15 Film: „Zonă moartă" (SUA, 1983).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Se0rial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Film: „Război în sânul mafiei" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 wwwprimatv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 14.00 Film: „Hard Bounty" (SUA, 1995) 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Vulcanul" (SUA, 1997). Cu: Tommy Lee Jones, Anne Heche.

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Necazuri în lanţ" (SUA, 1992) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Necazuri în lanţ" (SUA, 1992) 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Numai cei singuri" (SUA, 1991). Cu: John Candy, Anthony Quinn, James Belushi 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 În faţa presei – talk-show 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.20 Feţe 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.00 Campionatul mondial de hochei pe gheaţă 19.50 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.40 Conspiraţii 21.10 Serial: „Zona crepusculară" 21.35 D'ale lui Mitică 22.35 Film: „Mesagerul stelar" (SUA, 1997) 0.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.20 Din cele mai frumoase melodii populare 10.10 Desene animate 11.00 Lumea lui Chit-Chiţ 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 13.10 Arca lui Noe 14.15 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.30 Volei 18.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Campionatul Mondial de hochei pe gheaţă 22.15 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.50 Serial: „În plină acţiune" 23.40 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Documentar 15.05 Charlot maşinist 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 21.25 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.00 Minutul 91.

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.55 Destine 17.35 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătoria" de Gogol.

MARŢI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 E dreptul, tău! 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Marlon Brando – dezlănţuitul 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Revanşa" (România, 1978) 23.10 Cauza şi defectul.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.35 Mit şi istorie 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Minutul 91 21.25 Film: „Crima" (Anglia, 1995) 23.15 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.35 Documentar 17.35 Afaceri la cheie 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Doc.: „Timpul trecut" 22.20 Film: „Mireasa cerşetoare" (Anglia, 1997).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985) 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „Ceasul răzbunării" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 15.30 Serial: „V.I.P." 16.30 Vecinii 18.00 Poveşti de alinat copiii 19.00 Observator 20.00 Strada Divertis Nr.1 21.00 Film: „Temniţa roşie" (SUA, 1997). Cu: Richard Gere 23.30 Fotbal din Primera Division 3.00 Film: „Daisy" (SUA, 1993).

FAYE DUNAWAY
ANTENA 1, duminică, 16.00

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Misiune imposibilă" 12.00 Serial: „Roswell" 13.00 Serial: „V.I.P." 14.30 Film: „Războiul stelelor" (SUA, 1987) 16.00 Film: „Chinatown" (SUA, 1974). Cu: Jack Nicholson, Faye Dunaway 18.30 7 zile 19.00 Observator 19.30 Academia vedetelor 22.00 Film: „Tycus, cometa ucigaşă" (SUA, 2000) 1.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Minte diabolică" (SUA, 1997). Cu: Patrick Stewart 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Zbor fatal" (SUA, 1988) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Stele şi zăbrele" (coprod., 1988). Cu: Daniel Day-Lewis 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Umbrele trecutului" (SUA, 1997). Cu: Robert Patrick 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Hexed" (SUA, 1993) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Vis de ianuarie" (România, 1978) 22.15 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Pintea" (România, 1976) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1983) 22.30 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Iancu Jianul Haiducul" (România, 1980) 22.00 Concert 23.45 Carte de citire.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Iancu Jianul Zapciul" (România, 1981) 22.00 Concert.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Reconstituirea" (România, 1969) 22.00 Concert.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Iancu Jianul Zapciul" (România, 1981) 22.00 Concert.

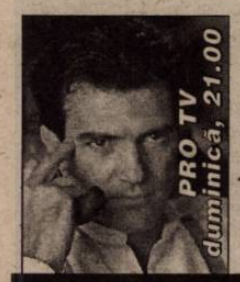

ANTONIO BANDERAS

NATALIE PORTMAN

DANIEL AUTEUIL

LIZA MINELLI

MARIA FELIX
simbol al femeii latine

EXact în ziua în care împlinea vârsta de 88 de ani (8 aprilie), Maria Felix, cea mai mare actriţă a cinematografiei latino-americane, a părăsit această lume. Supranumită de întreaga Americă latină „La Dona", Maria Felix întruchipa un mit înălţat pe capacitatea sa de transfigurare, de interpretare a sute de personaje feminine cu trăsături metisate, fiecare altfel, toate însă cu un numitor comun: femeia latină – puternică, ambiţioasă, calculată, fermă, tenace şi nu în ultimul rând de o frumuseţe pe cât de misterioasă pe atât de tulburătoare. În ciuda faptului că, de-a lungul carierei sale, a jucat în 47 de filme, rolul care i s-a potrivit ca o mănuşă şi care a făcut-o nemuritoare este Dona Barbara din filmul cu acelaşi nume realizat în 1943 de regizorul Fernando de Fuentes, după romanul scriitorului venezuelean Romulo Gallegos.

Autorul cărţii se afla într-o călătorie în Mexic, în timpul căreia urma să asiste la primele filmări, cu o altă actriţă în rolul Donei Barbara. Dar întâmplarea a făcut să o cunoască între timp pe Maria Felix şi, din primul moment în care a văzut-o, a exclamat: „Ea este Dona Barbara din romanul meu!" Aşa a început o legendă a cinematografiei mondiale, a cărei carieră nu s-a limitat la teritoriul ţării sale de origine, Mexic. A avut alături ca parteneri actori celebri, cum ar fi Yves Montand, Rossano Brazzi, George Marshall, Gerard Philippe, Vittorio Gassman, Curt Jurgens, Fernando Rey, Jack Palance... Frumuseţea chipului şi spiritului său a fost imortalizată nu doar pe peliculă, ci şi în cântecul „Maria Bonita" de către unul dintre cei patru soţi ai săi, cel mai mare trubadur mexican al secolului trecut, Agustin Lara.

Trăind câte şase luni pe an în Mexic şi celelalte şase la Paris, francezii aproape că au adoptat-o uitând că nu e... de-a lor. Aşa că guvernul francez i-a acordat mult râvnitul titlu de „Comandor al legiunii de onoare", în timp ce Mexicul a încununat-o cu marele premiu Octavio Paz.

Octavio Paz, dar şi numeroşi alţi scriitori mexicani – Carlos Fuentes, Luis Spota, Carlos Monsivais, Salvador Novo, Elena Poniatowska, Sealtiel Alatriste – au transpus viaţa Mariei Felix în destinul personajelor romanelor lor. În Franţa, de asemenea, Henry Burdin s-a inspirat din viaţa actriţei şi a scris romanul „La Mexicane" (1982), iar în Spania, Luis Gasca a luat-o drept model când a scris „Chicas Malas Mujeres Perversas" (Fete rele, femei perverse).

Au fost şi unele „detalii" ale vieţii actriţei care au născut vii controverse: La Dona nu a reuşit întotdeauna să reziste la atracţia în faţa puterii, aşa că a acceptat să intre în cercul unor persoane de prim rang, fără să ţină seama de care parte a baricadei se aflau: mexicanii Miguel Aleman şi Adolfo Lopez Mateos (în anii '50), argentinienii Eva şi Juan Perez, dictatorul cubanez Fulgencio Batista. Dar intelectualii şi lumea artei nu s-au împiedicat de aceste preferinţe neselective ale divei şi i-au adus omagii de câte ori au avut prilejul. Jean Paul Sartre, Jean Genet, Salvador Dalí, Leonor Fini, Placido Domingo, Jean Paul Belmondo, Jean Renoir, Yves Montand, Alain Delon şi-au mărturisit întotdeauna admiraţia faţă de această mare stea a cinematografiei. De exemplu, Jean Cocteau spunea: „Este atât de frumoasă încât îţi face rău". Răspunsul divei nu s-a lăsat mult aşteptat: „Nu e suficient *să fii* frumoasă, mai trebuie *să ştii* să fii frumoasă".

MATT DAMON,
actor de teatru

„Talentatul Mister Replay" va juca timp de opt săptămâni într-o piesă de teatru – „This Is Our Youth" – la Garrick Theatre din centrul Londrei. Parteneri de scenă îi vor fi Casey Affleck şi Summer Phoenix. Cassey Affleck este fratele mai mic al celui mai bun prieten al lui Matt Damon, actorul Ben Affleck. Cassey a avut şi el unele apariţii în filme, deşi încă nu se poate lăuda cu o carieră serioasă în acest sens. A jucat în scurte roluri în „American Pie 2", „Will Hunting" şi actualul „Ocean's Eleven". Summer Phoenix este sora lui River Phoenix, mort în 1993 din cauza unei supradoze de droguri. Tânăra actriţă are în prezent 23 de ani şi s-a bucurat de multe laude din partea criticii pentru prestaţia ei din „Esther Kahn" şi „The Believer".

J.R. din „Dallas" îşi publică memoriile

„Mă consider un miracol", declara actorul american Larry Hagman a cărui identitate s-a asociat pentru totdeauna cu texanul seducător dar malefic, J.R., din serialul de mare succes „Dallas". Recent, actorul a avut bucuria de a-şi vedea publicate memoriile sub titlul „Hello Darlin" şi având ca subtitlu „Memoriile necruţătorului J.R.". Interesant este că biografia actorului este la fel de bogată în tot felul de evenimente fericite sau triste ca şi cea a personajului interpretat. Fiu al unei actriţe de pe Broadway şi al unui bogat avocat texan, debutul lui Larry Hagman ca actor n-a fost deloc uşor. A tot bătut fără mari şanse pe la uşile caselor de producţie până în ziua în care Leonard Katzman, producătorul celebrului serial, i-a propus rolul lui J.R. Ewing, prototipul omului ambiţios dar lipsit de scrupule, capabil să calce pe cadavre pentru a-şi atinge ţinta. Personalitatea personajului era însă una complexă iar Larry Hagman avea să reuşească, sub indicaţiile regizorului, să-i dea farmec „antipaticului" texan. Succesul rapid al serialului l-a ameţit însă pe actor. Aşa că „deşi pe ecran soţia mea, Sue Ellen, era victima alcoolului, în realitate eu eram robul băuturii şi al drogurilor", mărturiseşte J.R. Conştient de deriva în care intrase, a încercat la vremea aceea, în repetate rânduri, să rezolve această problemă, să pună capăt vicii-lor, dar eşecurile s-au tot repetat. Şi-a dat seama că nu va reuşi de unul singur şi într-un târziu a acceptat ideea că trebuie să recurgă la ajutor de specialitate şi să se supună programelor riguroase, dar care dau rezultate. „Intrasem într-un cerc vicios, pentru că patima pentru drog te aruncă în singurătate. Nu-ţi place, dar nici nu poţi să renunţi uşor la ea".

Larry Hagman a jucat şi în filme pentru marele ecran, dar adevărul este că indiferent de rolul pe care îl interpreta, spectatorul se bucura să descopere gesturile şi mimica lui J.R., personajul cu care îl asocia în mod automat.

Larry Hagman are în prezent 72 de ani, unele probleme de sănătate (a suportat cu ani în urmă un transplant de ficat) şi trăieşte în afara agitaţiei de la Hollywood. Este însă membru activ al câtorva organizaţii cu scopuri umanitare, cum ar fi „National Kidney Foundation" (care favorizează donarea de organe în vederea transplantului la copii) sau „TransAction Council" (care oferă sprijin material şi asistenţă juridică persoanelor cu transplant).

PEDRO ALMODOVAR REVINE

După doi ani de la succesul mondial repurtat cu „Totul despre mama", regizorul spaniol Pedro Almodovar revine în atenţia publicului cu o melodramă intitulată „Vorbeşte cu ea", din care nu lipsesc ingredientele necesare: iubirea înflăcărată, lacrimile, singurătatea, nesiguranţa...

„Bărbaţii plâng şi ei, dar femeile plâng şi mai şi", îi plăcea lui Almodovar să spună pe vremea când turna „Femei în pragul unei crize de nervi" (1987). Dar iată că după 15 ani, cineastul revine asupra părerii lui de-atunci şi aşa se face că în actualul film femeile plâng şi ele, că doar sunt femei, dar sunt cu mult încercate de bărbaţi, capabili să verse tone de lacrimi... „Vorbeşte cu ea" este cea de-a 14-a creaţie a regizorului spaniol şi îşi propune să arate o altă faţă a bărbatului decât cea care îi este atribuită în general. Marco (Dario Grandinetti) – gazetar de profesie – şi Benigno (Javier Camara) – infirmier – dovedesc de multe ori că bărbaţii au sensibilităţile lor şi că sunt capabili să plângă, mai pe faţă, mai pe furiş.

Cele două personaje masculine se află pentru prima oară în viaţa lor umăr lângă umăr cu prilejul unui spectacol de dans la care ei asistă. De emoţie, Marco plânge. Peste câţiva ani, cei doi bărbaţi se revăd întâmplător într-o clinică, în ipostaze identice: fiecare aşezat la căpătâiul femeii iubite, intrate în comă. Benigno o veghează pe Alicia (Leonor Watling), tânără dansatoare, victimă a unui accident de maşină, iar Marco pe Lydia (Rosario Flores), care în timpul unei coride fusese sfâşiată de cornele taurului. Cei doi bărbaţi devin prieteni, îşi povestesc unul altuia viaţa, evocând momentele de bucurie sau tristeţe şi, totodată, trec împreună peste clipele grele ale morţii femeii iubite. Şi astfel, „Vorbeşte cu ea" este filmul despre „valoarea terapeutică a cuvântului, despre nevoia de comunicare a fiinţelor umane", după cum afirmă Almodovar. Totodată, regizorul ţese în textura creaţiei sale una din temele lui obsesive, cea a solitudinii. Benigno, infirmier

model, trece din braţele reale ale mamei sale care i-au legănat copilăria în cele imaginare ale unei dansatoare (Lydia) pe care el o doreşte şi o admiră, dar pe care nu reuşeşte să o atingă decât în momentul când este adusă la spital în urma accidentului rutier. Acum are prilejul să-i fie alături, să-i vorbească, să o mângâie, fără teama de a fi respins, ca şi cum ar fi fost dintotdeauna iubita lui, femeia care îi împărtăşea sentimentele.

Actualul film al lui Almodovar poartă ca toate creaţiile precedente ale regizorului şi amprenta nevrozei, o altă temă obsesivă a spaniolului. Dar, „Vorbeşte cu ea" se distinge totuşi de „surorile" lui mai mari, căci nici unul dintre filmele de dinainte nu a folosit atât de mult alternanţa secvenţelor din trecut cu cele din prezent, povestea prinzând contur treptat, ca într-un joc de puzzel. Ca într-un exerciţiu de stil, regizorul adaugă filmului încă un element care-i conferă originalitate: la un moment dat, timp de şapte minute, el întrerupe imaginile color ale peliculei şi prezintă în imagini alb-negru un film mut al anilor '20; scenariul susţine această idee pentru că Benigno este cel care, impresionat de filmul mut pe care l-a văzut la Cinematecă, i-l povesteşte Aliciei. Din punct de vedere regizoral însă, secvenţele filmului mut sunt uimitoare pentru că Almodovar le-a recreat, realizând astfel un filmuleţ propriu, în stilul şi atmosfera începutului de secol XX, dar cu personaje interpretate de actori din ziua de azi – Paz Vega şi Fele Martinez. Inserţia aceasta, mută, este de altfel cheia filmului, deşi cineastul a mai realizat o scenă magică, fără sonor, fără dialoguri: un vis al lui Marco în care el asistă împreună cu Lydia la un concert nocturn în aer liber, susţinut de cântăreţul brazilian Caetano Veloso.

Pentru a nu rupe tradiţia, Almodovar i-a invitat alături de cei patru actori care susţin rolurile principale şi pe membrii „familiei" sale de suflet, oferindu-le posibilitatea unor scurte apariţii şi în acest film: Marisa Paredes, Cecilia Roth, Loles Leon, Chus Lampreave...

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Naşterea ultimului film al regizorului Martin Scorsese – „Gangs of New York" – pare să se transforme într-o poveste fără sfârşit, cu multe peripeţii, demnă de a deveni la rândul său peste un timp... subiect de film. În primul rând, data lansării producţiei în cinematografe a fost amânată de câteva ori, sub diferite motive. Iniţial, se vorbea de apariţia filmului la sfârşitul anului trecut. După evenimentele tragice din 11 septembrie, s-a spus că filmul are probleme cu cenzura care, încercând să menajeze sentimentele publicului, nu permite difuzarea filmelor cu scene violente, iar în „Gangs of New York", violenţa era punctul de atracţie al iubitorilor acestui gen de filme. Anul acesta, când rănile s-au mai cicatrizat, filmul a fost din nou

MARTIN SCORSESE
va intra în istoria studiourilor Miramax

adus în discuţie, mai ales că între timp unele secvenţe dure fuseseră eliminate. S-au dat publicităţii din nou date „mai mult ca sigure" ale lansării..., ceva de genul „în această primăvară", „la vară" etc., dar recent s-a fixat un nou termen: în decembrie. Adică peste mai mult de un an de la data prevăzută iniţial. Toată această „bâlbâială" a dat apă la moară speculaţiilor de tot felul: cel mai probabil – s-a spus – este un conflict major între regizor şi casa producătoare Miramax. Din ce cauză? Ar fi mai multe, dar deocamdată problema se pune în privinţa duratei filmului care, în ciuda faptului că a tot fost amputat, tot durează 2 ore şi 40 de minute. În forma originală dura 3 ore. Mai demult, în timpul filmărilor, problema a fost alta: cheltuielile au depăşit aşteptările astfel încât producătorul s-a văzut nevoit să aloce aproape 100 de milioane de dolari acestei producţii, filmul devenind astfel cel mai costisitor din istoria studiourilor Miramax. Turnările la „Gangs of New York" au început în august 2000 la Roma, au continuat la New York şi s-au întins până în aprilie 2001, depăşind termenul de producţie. Leonardo DiCaprio susţine rolul unui emigrant irlandez, care trăieşte în New-York-ul zguduit de Războiul de secesiune şi se confruntă cu corupţia politică, violenţa mafiei şi sărăcia. Din distribuţie mai fac parte Cameron Diaz şi Daniel Day-Lewis în rolul şefului unei bande care luptă împotriva emigranţilor.

PAVEL KOZAK *omul care a învins timpul*

O „tradiție" nefericită face ca România – nu țara, nu populația, ci o sumă de așa-zișI reprezentanți ai ei, corupți și meschini – să îndepărteze în mod sistematic mari valori umane, care ne-ar putea face mai cunoscuți în lume, mai credibili, mai apreciați, ca națIe. Fenomenul e cunoscut: de exemplu, un inventator deja foarte apreciat în străinătate este marginalizat și obstrucționat aici, acasă, și astfel constrâns ori determinat să plece într-o țară unde să fie respectat și răsplătit în conformitate cu valoarea sa. Dermatologul Pavel KOZAK reprezintă un asemenea caz, deși –sau poate tocmai pentru că metoda sa de tratament atinge limita senzaționalului, lăsând mult în urmă oricare alte tehnici terapeutice din domeniu, folosite pe mapamond.

Știința – sub tirania politicii

Istoria descoperirii epocale (să nu ne ferim de asemenea cuvinte, când avem de-a face cu realizări argumentate de mii și mii de cazuri vindecate) a cercetătorului român Pavel Kozak este lungă, cât o viață de om. Pentru că însăși viața lui a stat în cumpănă, deseori. La început, din copilărie, amenințarea a constituit-o o eczemă generalizată, căreia medicii nu i-au găsit remediul. Vreme de mulți ani, s-au făcut încercări, la propriu, pe pielea lui, aducându-l în pragul mutilării. Boala nu a cedat și tânărul cercetător a luat pe cont propriu sarcina preparării unui medicament vindecător. Mai întâi, a căutat să afle care este organul vinovat de declanșarea și evoluția bolii, apoi a încercat să găsească medicamentele și preparatele optime în vindecare. A fost o muncă sisifică, abia după 12 ani putând afirma că a ajuns la baza descoperirii sale de excepție. De fapt, convingerea sa este că anumite momente-cheie din evoluția sa profesională, supusă vremurilor în mod violent, au stat sub semnul sprijinului primit din alte sfere, uneori existând și martori în acest sens.

Se afla în închisoare (sub regimul comunist, a fost închis de trei ori, tocmai pentru că salva oameni aflați în suferință!), când a descoperit formula preparatului ce avea să-i desăvârșească metoda, în urma unui vis. A fost începutul reabilitării sale oficiale și al unei binemeritate recunoașteri publice a rezultatelor de excepție. Avea deja în urmă nenumărate cazuri de vindecări rapide și absolut miraculoase, în condițiile în care nici un medic nu mai putea oferi o cât de mică speranță. Numai că nesperata celebritate a pus în mișcare și un mecanism ocult, capabil să ducă lucrurile până la suprimarea incomodului cercetător. Încercările au eșuat, dar, invitat la cel mai mare congres mondial de dermatologie, în Canada, avea să i se indice clar „calea optimă" de urmat: viața îi era în pericol și nu era cazul să revină în țară...

Un cercetător al vremurilor viitoare!

În anii '80, pe strada Uranus, din inima Capitalei, se petrecea un fenomen aproape de neconceput: un adevărat pelerinaj la cabinetul dermatologului Pavel Kozak, care putea să vindece afecțiuni ce nici în America nu-și găsiseră leac. În contextul internațional cunoscut, azilul politic primit de redutabilul cercetător venit din Est a fost perceput ca încă o palmă recepționată de regimul comunist. În realitate, acest episod releva neputința și micimea umană a unor „specialiști" aflați în funcții de decizie, al căror orgoliu se răsfrângea nefast asupra sănătății a mii de oameni.

Pe continentul american, Pavel Kozak și-a putut valorifica unica avere, reprezentată de cunoștințele și inteligența sa de excepție. Tot acolo s-a lovit însă de un ciudat paradox: recunoașterea meritelor sale și a faptului că metoda Kozak, de tratare a bolilor de piele, depășește cu mult stadiul la care a ajuns dermatologia, a avut drept urmare și... refuzul politicos de a mai fi primit cu comunicări la conferințe științifice. Pentru că, i s-a spus, realizările sale anulau toate teoriile domeniului respectiv; lucru care s-a întâmplat la nivel științific înalt (medicii „obișnuiți" au fost întotdeauna receptivi la folosirea metodei sale), atât în SUA, cât și în Canada și în Germania.

Vindecări senzaționale, în timp record

Pentru valabilitatea metodei Kozak depun mărturie miile de cazuri vindecate, boli de piele dintre cele mai grave, unele considerate incurabile și cu efecte fatale. Bolile dermatologice cele mai răspândite și mai grele sunt epidermoliza, lupusul sistemic, sclerodermia sistemică, lupusul cutanat, eczemele generalizate, zona Zoster, arsuri, psoriazisul (acesta din urmă, ca nefericit rezultat al evoluției bolilor pruriginoase, pe fondul alimentației proaste și a stresului) – vindecabile fără cicatrice prin metoda Kozak, aproape în proporție de 100%, cu mici excepții cauzate de stadiul avansat, în care ajung unii bolnavi la cabinetul său. De obicei, spune d-l Kozak, tratamentul îndelungat cu cortizon duce chiar la mutilarea bolnavului, făcând foarte dificilă intervenția ulterioară. Pe de altă parte, extrem de îngrijorătoare este și constatarea că bolile de colagen sunt ereditare, în ultima perioadă lupusul și sclerodermia sistemică apărând chiar și la copii de 2 ani, în condițiile în care, în mod așa-zis normal, se instalau în jurul vârstei de 30 de ani!

În România, numărul bolilor dermatologice foarte răspândite s-a redus la circa 5-6, ca urmare a condițiilor de existență amintite mai sus. Tocmai pe acest lucru se bazează și metoda Kozak: un regim alimentar specific fiecărui caz în parte și preparatele speciale, al căror „secret" va rămâne posteritații, cum ne-a mărturisit descoperitorul lor. Este o metodă cristalizată în peste trei decenii de muncă și de sacrificii imense, care a dat rezultate spectaculoase, inclusiv în tratarea unor mari personalități (cu ani în urmă, șahul Iranului îi oferise un contract pe 5 ani, pentru tratarea familiei sale, colaborare demarată cu o serie de reușite deosebite). Cât despre o conduită profilactică a populației, singurul sfat pe care cercetătorul Pavel Kozak îl poate da este să se reducă, până la eliminare, mâncărurile grele consumate: afumături, mezeluri, tocătură, piftii, rântașuri etc.

*

E trist, într-un fel, dar real: extraordinarul dermatolog Pavel Kozak încă este mai cunoscut în SUA și Canada, decât în România. De cinci ani, a revenit în țară. „M-am întors, fiindcă știam că aici se face o medicină foarte bună, fără aparatură sofisticată, chiar și fără medicamente, ceea ce înseamnă că avem specialiști foarte bine pregătiți. Din păcate, cu singurul cabinet deschis în București am pierdut foarte mulți bani, din cei câștigați afară, din cauza taxelor și-a impozitelor barbare, ce-i distrug pe particulari. Fiindcă eu nici nu pot pune prețuri mari, chiar dacă tratamentul costă mult, știind că oamenii sunt săraci. Ba, de multe ori am dat gratuit medicamente și i-am plătit eu pe unii pacienți, foarte necăjiți. În orice caz, sunt împăcat că față de Dumnezeu n-am fost de rea-credință și nu duc pe lumea cealaltă rezultatul muncii mele de-o viață." Este o mărturisire mai degrabă personală, dar și un semnal către factorii de decizie care, repetăm, împing marile valori românești către căutarea altor țări, unde să le poată fi de folos semenilor.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, mediu și bioterapeut, vă stă la dispoziție în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

STELIAN FULGA – terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiție obligatorie în vindecarea oricăror afecțiuni.»

- După 4 ani petrecuți între călugării-terapeuți din Tibet, Stelian Fulga a obținut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci și cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-și revină".*
- Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obținut din semințe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului și a rinichilor) și ulei de semințe de in (regenerarea celulei hepatice și protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăță de toxine, dispar problemele digestive și cele biliare, durerile de cap, constipația.*
- *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecțiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.
- Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienților o dietă specifică nu numai bolii, ci și grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugați să comunice și *grupa sangvină a bolnavului.*
- *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – București, Șos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea stației de metrou Piața Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienții vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include și cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

ALIMENTAȚIA 5 *variație și echilibru*

De sute de ani, dar cu deosebire în ultimul veac, împrejurări obiective (boli tot mai numeroase și mai variate, agenți tot mai bine adaptați la tratamente) și subiective (câștigul material dintr-un domeniu extrem de profitabil – industria farmaceutică) au determinat cercetări susținute, cu mijloace mereu perfecționate, pentru realizarea de medicamente care să prezinte și garanția vindecării. Totuși, vindecare este impropriu spus, câtă vreme se acționează asupra efectelor bolii, cauzele rămânând într-o stare de „adormire". Abia ultimele decenii au (re)adus în atenția celor ce tratează afecțiuni fizice, psihice și afective un adevăr simplu, străvechi și aflat – spunem noi – la îndemâna oricui: a ști să mănânci (ce, când, cum și cât) poate fi sinonim cu a fi sănătos.

Alimentația variată și echilibrată reprezintă „cheia" ce deschide poarta către ceea ce numim starea de sănătate. Corpul însuși este astfel alcătuit încât, printr-o adevărată „înțelepciune" a celulelor, caută să selecteze părțile favorabile, din ce îi oferim noi. Aceasta nu înseamnă, de pildă, că organele interne gândesc în locul nostru. Iată un exemplu comun: ficatul curăță sângele de toxinele introduse în corp pe cale orală, dar dacă o persoană neglijentă cu propria sănătate îl „bombardează" sistematic cu grăsimi, alcool, alimente pline de chimicale, acest organ... discret (nici măcar nu ne „supără" prin durere, când devenim prea agresivi cu el) obosește, își pierde capacitățile de acțiune pozitivă și se distruge. Mai exact, îl omorâm și ne omorâm singuri.

În câteva cuvinte, am dorit să atragem atenția asupra unui lucru de bun simț, însă deseori ignorat: sănătatea depinde în cel mai înalt grad de felul cum ne hrănim. Un vechi proverb spune că omul își sapă singur groapa, cu dinții; adică mâncând ce nu-i prieste. Iar pentru că (nici) în această privință nu există reguli rigide, ci numai sugestii făcute la modul general, nu vom încerca să oferim „rețete" de hrănire corectă, universal valabile. Vom prezenta câteva informații de bază, despre alimente pe care le introducem zilnic sau aproape zilnic în corp. Și vom începe cu această adevărată binecuvântare a pământului-mamă, care este...

...SAREA. Istoria omului nu poate fi disociată de istoria acestui element indispensabil vieții, amănunt cunoscut dintotdeauna. Nu întâmplător, în Antichitate valoarea ei era comparabilă cu cea a metalelor prețioase, unii oșteni ai Romei imperiale primindu-și solda în sare.

Din punct de vedere medical, există și firești neajunsuri, în diverse contexte, cum este legătura dintre sarea ingerată și hipertensiunea arterială. În Japonia, se consumă în medie 30-40 grame pe zi, de persoană. Rezultatul – în special zonele de coastă numără până la 40% de localnici hipertensivi. Pornind de la o asemenea situație, unii specialiști au declarat sarea un inamic public, extinzând efectele adverse față de hipertensivi și asupra celorlalți 60% din populație și oferind tuturor sfaturi avizate, privitoare la consumul de sare. Dar, după câțiva ani de studii, concluzia amintită a început să se clatine, până ce s-a modificat substanțial: doar hipertensivii prezintă sensibilitate la sare, nu și persoanele fără probleme cu presiunea arterială.

Mult mai departe de arhipelagul nipon, francezii consumă doar câte 8 grame de sare, zilnic; cantitate rezonabilă pentru omul european contemporan, dar și dovadă că hipertensivii din „hexagon" sunt afectați de alte elemente decât sarea. Între timp, și cercetătorii și-au mai potolit zelul iar sarea și-a reluat locul cuvenit, pe masă. Ceea ce nu înseamnă că nu trebuie consumată cu măsură.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

ÎN CAPOT

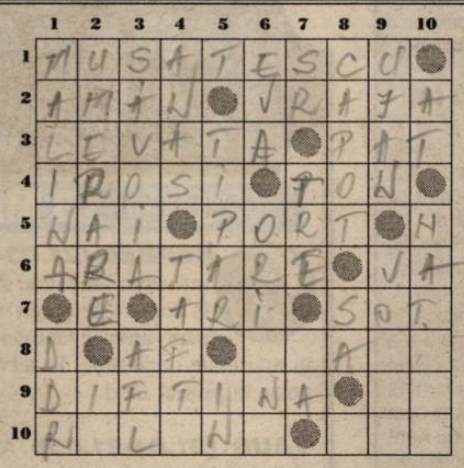

ORIZONTAL: 1) Îndrăgit dramaturg român, autorul butadei „După nuntă şi rochia de mireasă devine capot" (Tudor). 2) Pictor clasic care se înscrie în context cu tabloul „Interior din Serai" (Theodor) – Farmec inspirat de un capot elegant. 3) Joc de cărţi unde se impune expresia „a face capot" – Mobilă de cameră unde capotul se schimbă cu cămaşa de noapte. 4) A risipi – Nuanţa culorilor unui capot. 5) Instrumentul lui Pan – Folosirea capotului de casă. 6) O femeie care te întâmpină în capot (fig.) – Particula viitorului. 7) Mici suprafeţe – Cumpără capoate soţiei! 8) Cap de afemeiat! – A se purta cu halate în culori ţipătoare. 9) Ţesătură de bumbac, cu una dintre feţe pufoasă, folosită la confecţionarea capoatelor – Neîntrecut. 10) Amantul care oferă un capot iubitei – Morfeu autohton.

VERTICAL: 1) Frumoasa văduvă a lui Kir Costi, care îşi cumpără rochii şi capoate de lux din străinătate (romanul Elenei Vulpescu „Rămas bun casei părinteşti") – Sigla vechii Germanii de Est. 2) Suport pentru capoate – Invitaţie. 3) Provincie istorică în Alpii francezi, vestită cândva pentru eleganţa vestimentaţiei feminine de la curtea ducilor săi – Afluent (abr.). 4) Numele ştiinţific al raţei – Ţesătură de mătase lucioasă şi netedă folosită la capoate. 5) Model după care se confecţionează un tip de capoate – Plantă industrială. 6) Cunoscut magazin de veştminte femeieşti din capitală – Zonă asiatică care a promovat încă din antichitate moda cea mai ingenioasă a vestimentaţiei feminine. 7) Sandu Radu – Perete! – Nota trompetei! 8) Îmbrăcăminte femeiească de casă – Pusă pe cal. 9) Oraşel în Iran – Fâşie îngustă de dantelă care se aplică ca garnitură la unele capoate. 10) Armăsar dobrogean – Ţesătură din fire de borangic din care se confecţionează capoate elegante.

DICŢIONAR: AFL, ANAS, VSAN.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

SOLUŢIA CAREULUI *(în capot)*: MUSATESCU - AMAN - VRAJA - LEVATA - PAT - IROSI - TON - NAI - PORT - M - ARATARE - VA - E - ARI - SOT - R - AF - ETALA - DIFTINA - AS - GALANT - ENE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

CULMILE MUNŢILOR

1. Care este cel mai lung sistem muntos de pe planetă?
2. În ce masiv se află vârful „Moldoveanu", cel mai înalt din ţara noastră (2544 m)?
3. Cum se numea muntele sacru din mitologia dacică?
4. Cui aparţine poezia „Munţii", publicată în revista „Sburătorul" la 6 decembrie 1919?
5. Cine a pictat tabloul alegoric „Vârful cu Dor"?
6. Cine a compus muzica operei „Chemarea munţilor"?
7. Cine a realizat, în 1985, filmul „Munţii sălbatici"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Mântuitorul a fost vândut de Iuda pentru 30 de arginţi. 2) Prefectul roman al Iudeii în timpul judecării Mântuitorului era Pontius Pilatus (?-39.d. Ch.). 3) Oratoriul „Patimile după Matei" aparţine lui Johann Sebastian Bach (1685-1750). 4) Pânza „Iisus pe Muntele Măslinilor" aflată în catedrala Saint-Paul Saint Louis din Paris a fost realizată de Eugéne Delacroix (1789-1863). 5) Romanul „Baraba" a fost scris de romancierul suedez Pär Lagerkvist (1891-1974/ premiul Nobel 1951). 6) Poezia lui Vasile Voiculescu „În grădina Ghetsemani" face parte din volumul „Pârgă" apărut în 1921. 7) Filmul românesc prezentând eroul urcând un deal cu o cruce în spinare este „Osânda" realizat în 1976 de Sergiu Nicolaescu.*

Poşta cititorilor *Începem prin a mulţumi tuturor celor care ne-au trimis felicitări cu ocazia Sfintelor Paşti, dorindu-le, la rândul nostru sănătate şi fericire, împlinirea dorinţelor alături de cei dragi.*

Au răspuns corect la 7 întrebări: Toma-Dan Creţu – Bucureşti, Waspusch Mihai – Bucureşti *şi* prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvanei, *toţi cu răspunsuri ample şi extrem de documentate.*

Au dat câte 6 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – Topliţa *şi* Dan Victor Muntenu – Galaţi.

Am primit 5 răspunsuri corecte de la Angela Toma – Bucureşti.

Ungureanu Ana – Suceava. *Ne pare rău dar nu putem furniza informaţiile dorite privitoare la tabloul pe care îl deţineţi. Încercaţi la o casă de licitaţii din Suceava sau Iaşi.* (I. Stoica)

ŞAH

BORISENKO-NAKIMOVSKAYA

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Dh7!! Rh7 2. g6 Rh8
3. Tg5! (cu ameninţarea 4. Th5X)
3...fg5 4. hg5 mat.

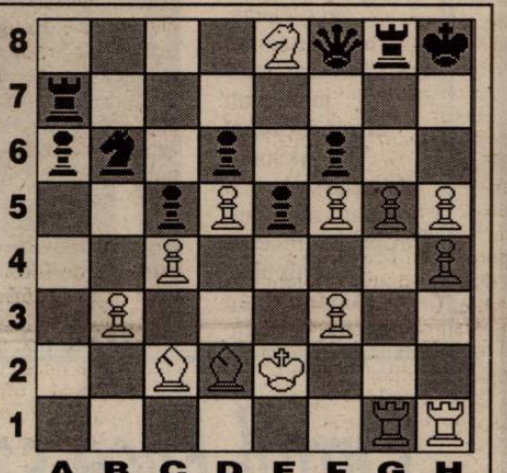

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆Nu uitaţi că fiecare plantă are pretenţiile ei faţă de condiţiile oferite de calitatea solului şi intensitatea luminii. Pământul obişnuit de grădină favorizează ce-i drept majoritatea arbuştilor şi florilor, însă e de preferat ca plantele să fie alese în funcţie de caracteristicile solului în care vor fi sădite. De exemplu, în solurile cu pământ uşor şi afânat se potrivesc nalbele, părul pădureţ sau liliacul de vară; în solurile grele şi constant umede se dezvoltă bine salcia în timp ce păducelul, iasomia sau călinul preferă locurile bogate în calcar; solurile acide sunt gazde primitoare pentru rododendroni sau hortensii.

Sfaturi de la grădinarii pricepuţi

◆Scoarţa de copac mărunţită, ca şi rumeguşul, presărate pe sol, au calitatea de a suprima buruienile şi de a menţine umezeala.

◆Busuiocul este o plantă iubitoare de căldură. Poate fi scos afară în luna mai, într-un loc însorit, ferit de curenţi reci de aer.

Dacă nu aveţi o plantă matură, ci abia acum vreţi să cultivaţi busuioc, folosiţi pământ proaspăt pentru însămânţare. Seminţele germinează la lumină, aşa că nu trebuie acoperite cu pământ, ci doar presărate deasupra şi apăsate uşor cu mâna. După udare, se acoperă ghiveciul cu o folie de plastic sau cu sticlă, pentru a beneficia de umiditate mai mare şi constantă. Folia se îndepărtează când apar primele plăntuţe.

◆Dacă doriţi să schimbaţi ghiveciul la o plantă care dă vizibile semne de bătrâneţe, trebuie să îi acordaţi un ajutor suplimentar: după ce o scoateţi din vasul vechi, dacă veţi constata că rădăcinile sunt uscate, scufundaţi-le într-un vas cu apă şi lăsaţi planta să-şi tragă suficientă apă. Când la suprafaţa apei nu mai urcă nici o bulă de aer înseamnă că planta „a băut" suficient şi că poate fi amplasată în pământul nou.

◆Dafinul, dacă este bine îngrijit, înfloreşte în mai sau iunie. Florile alb-gălbui apar însă doar la copăceii care nu au fost tunşi recent.

◆Ciupercile cunoscute sub denumirea de Inelele Vrăjitoarelor care năpădesc unele grădini nu sunt foarte uşor de îndepărtat; nu e suficient să fie adunate, ci să le fie distruse rădăcinile care de obicei formează o reţea, ajungând până la o adâncime de 30 cm. O modalitate de a le distruge fără să fie săpat şi răsturnat pământul constă în împungerea acestuia cu furca. Astfel, pământul se mai aeriseşte, devine mai permeabil, ceea ce nu le place prea mult ciupercilor, care încep să-şi piardă din vigoare. Repetând acest procedeu de câte ori apar... dăunătorii, aveţi multe şanse să scăpaţi de inestetica plantă. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„IREZISTIBILE"

LĂCUSTE VERZI / SUPERIOR LECTORULUI		PERSONAJE ENIGMATICE / A POVESTI		GRILĂ... DE FRIPTURĂ / FEMEIA LUI ADAM		CLASĂ STUDENŢEASCĂ / DIN LENE!	TRAI / O MUZICĂ... NEBUNĂ (!)		ÎI CÂNTĂ BALADE FURNICII / A BRĂZDA	
C	O	N	F	E	R	E	N	T	I	A	R
ADĂPOST PENTRU OI / MAŢ CU CARNE	S	A	I	V	A	N	GREU LE GĂSIM / CUPĂ DE MACARA	R	A	R	E
C	I	R	N	A	T	ÎNCĂIERĂRI / GRĂMEZI CONICE DE FÂN	B	A	T	A	I
UMPLUT LA MOARĂ / NOTĂ DIN GAMĂ	S	L	C	ĂLA E / ALTĂ VIAŢĂ	A	C	E	L	H	ANOTIMPURI	E
S	I	BANCĂ ÎN BISERICĂ / AJUSTĂRI CU RAŞPELUL	S	T	R	A	N	A	SERE! / PREPARAT CU USTUROI	S	R
O	IARBĂ REA ÎN LAN / BIJUTIER SCUMP	P	I	R	SCATOALCE / BABA... DIN PORT	P	A	L	M	E	PERICOLUL GALBEN
L	A	I	CĂREURI AGRICOLE / ECHIVALENT	A	R	I	A PRINDE CU URECHEA / GUSTUL ÎNFRÂNGERII	A	U	Z	I
BRUNET / GREŞATĂ / RĂCOARE	U	L	E	I	A	T	H	DISTRACŢIE COPILĂREASCĂ / CEAS	Z	O	C
F	R	I	G	ÎNVECHIT, PERIMAT / NU	D	E	M	O	D	A	T
LIMBA BEDUINILOR / GRĂTAR	A	R	A	B	A	STADIOANE RENUMITE	A	R	E	N	E
G	R	I	L	A	LUAT DE FAZAN	I	R	A	I	E	R

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „UNA PESTE ALTA". *Orizontal:* G - S - A - I - F - A - CONFIDENTIAL - RUINAT - ANTI - DI - OSPICII - G - LAS - ACEASTA - TAC - CT - START - I - UTA - ITI - EO - CRAINICI - BAR - URCIOR - CAZ - EDEN - LAURI - Z - ALICIA - SOARE - URATA - HAITUI.

Test

În fiecare din cele patru desene numerotate reprezentând un curtezan, se află o mică particularitate care nu există la nici unul din ceilalţi trei. Încercaţi să le localizaţi. *(Gh.R.)*

SOLUŢIA: *1) La numărul 1: buzunarul de la vestă. 2) La numărul 2: Cocarda. 3) Funda pe piciorul stâng la nr.4.*

UmOr

– Cât costă o cameră cu vedere la mare?
– 10000 de dolari.
– Bine, dar ăsta e un hotel de două stele... Sunteţi nebun?
– Nu, dar dacă vreţi o cameră cu vedere la mare, trebuie să dărâmăm clădirea din faţă!

Camerista intră timidă în camera stăpânei şi-i spune că soţul ei este leşinat în hol cu o hârtie în mână.
– Oh! strigă doamna fericită. Înseamnă că rochia mea e gata şi mi-au trimis nota de plată!

– Aş vrea să am atâţia bani încât să pot cumpăra un elefant!
– Şi ce să faci cu el?
– Dar eu n-aş vrea elefantul, ci numai banii care i-aş putea da pe el.

Chelnerul se adresează clienţilor:
– Mulţumesc! Să vă fie de bine, dar aţi uitat chelnerul...
– Dar noi n-am mâncat nici unul...

Național, noul lider

Într-un meci direct, Național și-a disputat șefia campionatului, sâmbătă, cu ocupanta locului întâi la acea oră, Dinamo. Partida a demonstrat că tot ce s-a discutat prin talk-show-urile cu tematică sportivă a fost o maimuțăreală. Aprecieri puerile cum că „Dinamo este deja campioană", cum că „un campionat în care se știe campioana încă din etapa a 19-a" (!) nu mai există nicăieri în lume" și așa mai departe s-au spart ca niște baloane de săpun. Ca dovadă, încununând un parcurs mediocru la cârmă cu Ion Marin, Dinamo a pierdut punct după punct în fața urmăritoarelor ei și, așa cum anticipam săptămâna trecută, de sâmbătă avem un nou lider. Câștigând partida cu Dinamo cu 1-0, Național s-a instalat, provizoriu, în fruntea clasamentului. Întrebarea care se pune acum este una singură: va deveni Național și campioana țării? În cele 10 partide ale returului, Național n-a excelat, câștigând doar 5 partide și pierzând 2. Sub acest aspect, Național nu se poate compara cu Oțelul lui Lăcătuș care în retur a pierdut o singură partidă, cea de sâmbătă cu Astra terminându-se 0-0 (!), după ce gălățenii au ratat două penalty-uri(!!). Rămâne de văzut acum dacă Național

SPORT FLASH

va putea rezista pe primul loc, dacă Dinamo, rănită în orgoliu, nu va contraataca și, oricum ar fi, dacă acest campionat care se târâie spre final printre acuze de blaturi și de jocuri viciate de arbitri, va putea fi jucat pe ultima turnantă.

Steaua se trezește

Pusă pe fapte mari, acum, cam la spartul târgului, Steaua lui Pițurcă, cel la gâtul căruia sare în fiecare etapă o galerie disperată, pare a se fi trezit după un șir destul de lung de partide neconvingătoare. Victima din etapa a 25-a a fost Rapid, echipa cu care Copos tot spera să câștige campionatul. A fost o partidă plină de vigoare în care militarii au irosit o mulțime de ocazii, nici feroviarii nelăsându-se mai prejos. Claudiu Răducanu a fost în „picior" cum se spune, el marcând ambele goluri ale steliștilor, dar să spunem că el l-a avut coautor, de fiecare dată, pe... portarul rapidist, Stelea. Acesta a boxat de fiecare dată mingea direct în picioarele lui Răducanu care nu a ratat nici una din aceste prăjituri oferite pe tavă. Important este că Steaua a fost mereu la cârma jocului, având în vedere că a deschis scorul și, după ce a fost egalată, a preluat șefia pe tabelă după 120 de secunde.

Alte mari contorsionări n-au fost în etapa 25-a, asta dacă nu vrem să ni se pară ciudată egalitatea înregistrată la Bacău, unde Sportul a obținut o egalitate, ba era să câștige chiar trei puncte (!) dacă în ultima acțiune de joc a meciului, Ardeleanu n-ar fi restabilit egalitatea. Culmea este că dacă ar fi câștigat întâlnirea cu Sportul, FCM Bacău ar fi ajuns pe locul 3, în spatele lui Dinamo!

„Il Dottore" operează tot

În materie de motociclism, numele lui Valentino Rossi este similar cu cel al lui Michael Schumacher. Asta pentru că amândoi piloții câștigă tot și nu par că doresc să dea vreo șansă rivalilor lor din campionatul mondial de motociclism, clasa regină, respectiv din Formula 1. Cam așa au stat lucrurile și duminică, în Marele Premiu al Spaniei, etapa a 3-a a motomondialului, când Rossi s-a clasat pentru a treia oară consecutiv în fruntea grilei de start. Depășit de Barros și apoi aruncat pe locul 8 de un acroșaj cu Kenny Roberts jr., campionul mondial „en titre" s-a impus în maniera care l-a consacrat, reușind să-și depășească toți adversarii și să câștige, în final, cursa. Cu două victorii și un loc 2, Valentino Rossi conduce în clasament, convingând pe toată lumea că și la clasa 500 cc este doctor.

GEORGE CUȘNARENCU

Comori arhitectonice

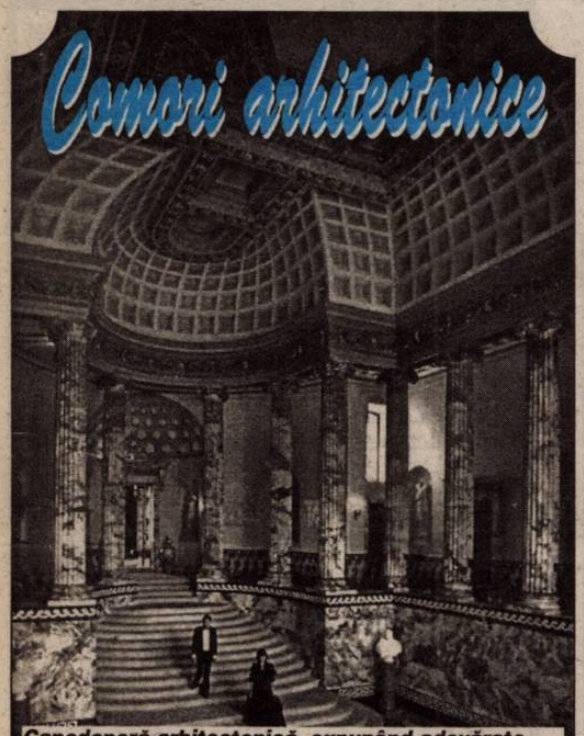

Capodoperă arhitectonică, expunând adevărate comori, castelul Norfolk din Marea Britanie se mândrește cu unul dintre cele mai somptuoase holuri de intrare. Tavanul, și mai ales coloanele, inspirate de un templu roman, fac din opera arhitectului Inigo Jones un adevărat sanctuar. (I.S.)

PAZNIC AL CERULUI

De mai bine de 1700 de ani, acest obelisc de 20 de metri înălțime, împodobit cu motive geometrice, asemănătoare unor ferestre, străjuiește un mormânt regal din Aksoum (Etiopia). Doar o ușoară înclinare probează trecerea timpului. Aksumiții au încetat să înalțe

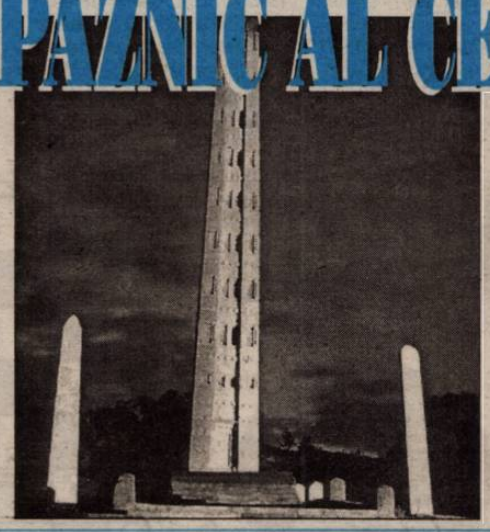

monumente zeilor după convertirea la creștinism. Aceste stele funerare, asemenea unor paznici ai cerului probează însă puterea regatului Aksum, a cărei amintire este încă prezentă în conștiința locuitorilor. *(I.S.)*

Omul-Elice sau artă de șantier

Mai mulți constructori de nave neozeelandezi din Port Townsend, mari amatori de artă nonconformistă, realizează anual o expoziție în care operele expuse sunt realizate exclusiv cu materiale nefolosibile din șantier. Bucăți de metal, contorsionate „savant" de furia apelor, dispozitive și aparatură de bord, pânzele velierelor scoase din uz, motoare imposibil de reparat etc. alcătuiesc materia primă pentru compoziții din cele mai bizare, dar cărora li se poate conferi, cu bunăvoință, și o dimensiune filosofică. În imagine este „Omul-Elice": esența trupului este, evident,

o elice cu patru ramuri imobilizată de o salopetă și purtând pe „cap" un fes protector împotriva vântului și frigului. Nu știm cui îi poate trezi emoții artistice această compoziție; dar pentru autori, ea are o mare încărcătură afectivă. *(P.I.)*

Prietenul calcanilor

Lumea din adâncul mărilor și oceanelor fascinează prin extraordinara ei diversitate. Acești calcani uriași trăiesc în apele care înconjoară Insulele Cayman. Se pare că pot fi destul de prietenoși de vreme ce acceptă hrana pe care le-o oferă cercetătorii subacvatici. Prietenul calcanilor a avut chiar grijă să nu folosească mănuși, pentru a nu răni pielea fină a calcanului care își deschide gura fără teamă. *(I.S.)*

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe șase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Când vom putea vorbi despre un... „computer mondial"?
- Renaște Biblioteca din Alexandria!
- Asteroidul anului 2880
- Femina club
- Colesterolul – bun sau rău
- Sermoterapia – o noutate mondială insolită
- De când este locuit Tibetul?
- Leonardo da Vinci – 550 de ani de la naștere
- Capsula Timpului
- Primul alfabet din lume
- Întâmplări adevărate
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

13 – 19 MAI

BERBEC (21.03-20.04): Sub influența lui Marte și a lui Jupiter, în această perioadă veți fi protagonistul unor evenimente favorabile în mai toate domeniile: la serviciu și în dragoste în primul rând.

TAUR (21.04-21.05): Alura curbei financiare nu este acum una promițătoare, așa că vă puteți aștepta la un ghinion care, totuși, nu va lăsa urme prea adânci. Pe de altă parte, în dragoste lucrurile merg ca pe roate.

GEMENI (22.05-21.06): Influența Lunii este asupra dv. una favorabilă, având în vedere modul rațional în care priviți viața. Vă simțiți plin de elan, sunteți creativ și ideile nu vă lipsesc. Puneți-le în aplicare!

RAC (22.06-22.07): Întrucât curba psihicului prezintă oscilații îngrijorătoare, s-ar putea spune că relațiile cu o cunoștință apropiată suferă. Oricare ar fi adevărul, spre finele intervalului redeveniți optimist.

LEU (23.07-22.08): Două evenimente contradictorii vă pândesc în această săptămână; cel favorabil este de natură materială, iar cel mai puțin plăcut provine din sfera iubirii. Poate că sunteți, câteodată, prea orgolios.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Toate curbele astrale principale se situează mult peste normal, fapt care sugerează că veți parcurge o săptămână fastă. Joi sau vineri se pare că veți primi o sumă consistentă de bani.

BALANȚĂ (22.09-22.10): O veste excelentă venită de departe vă va încânta sufletul și vă va confirma o speranță mai veche. Pe de altă parte, situația financiară nu înflorește deloc, deocamdată.

SCORPION (23.10-21.11): Cele mai semețe curbe astrale sunt acum cele răspunzătoare de bugetul personal și de relațiile în mediul profesional. Din păcate, în cuplu pot apărea divergențe trecătoare de opinie.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune și la locul lor în această perioadă, când astrele vă menajează și sufletul, și portofelul. Din monotonia pe care o traversați vă poate scoate doar ființa iubită.

CAPRICORN (21.12-19.01): Atenție la curba financiară, care are o evidentă tendință de scădere! Marți sa miercuri aceasta cunoaște un minim, apoi își revine foarte lent până spre weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Se pare că în acest interval nu vă mai interesează nici banii, nici situația profesională. Numai probleme din cuplu sunt în atenția dv., căci acestea există, dar se pot rezolva ușor.

PEȘTI (19.02-20.03): Două vești bune vă așteaptă în această săptămână. Prima provine din mediul profesional, iar cealaltă din sfera iubirii. Asta nu înseamnă că nu vă poate pândi un ghinion financiar.

Personalitățile săptămânii: *Geo Dumitrescu, Eugeniu Speranția, Ion Jalea, Ion Țuculescu, Emil Isac, Titus Popovici, Nicolae Grigorescu, Anghel Saligny;* Bertrand Russell, Claudio Monteverdi, Alphonse Daudet, Gabriel Fauré, Henry Fonda.

Biblioteca Județeană

SERIE NOUĂ - 573 • ANUL XLV • 16 MAI 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 20 (2323)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Oamenii care vorbesc repede se mişcă încet.*
(Voltaire)

■ *Femeia e ca o supă. Primul care o gustă se frige. Când e călduţă îţi dai seama ce gust are. Rece nu mai e bună de nimic.*
(Molière)

■ *Nedreptatea este motorul marilor succese.*
(Ernest Renan)

Obsesii permanentizate

Asteroidul anului 2880

■ *Astronomii descoperă din ce în ce mai mulţi asteroizi care „iubesc" Pământul*

■ *Ultima ştire de această natură, la fel de îngrijorătoare ca şi celelalte, ne spune că peste mai bine de opt secole prin apropierea noastră va „vâjâi" un corp ceresc cu diametrul de un kilometru*

■ *Va fi vreodată Terra „accidentată" de un monstru meteoric precum cel care a generat dispariţia dinozaurilor?*

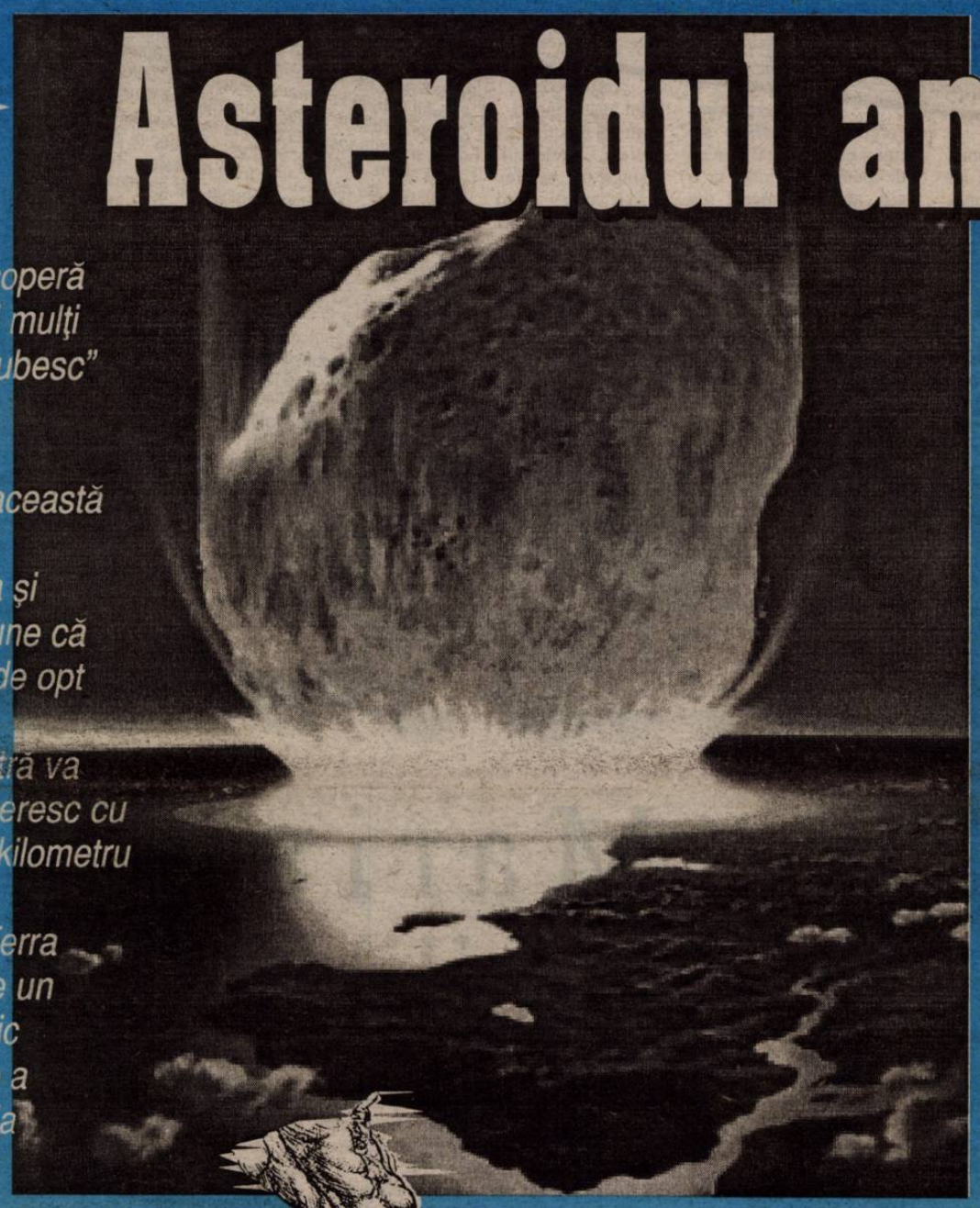

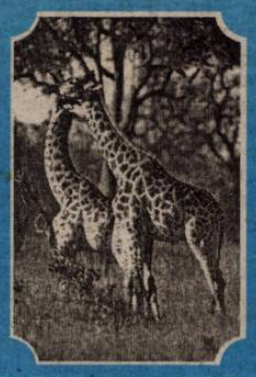

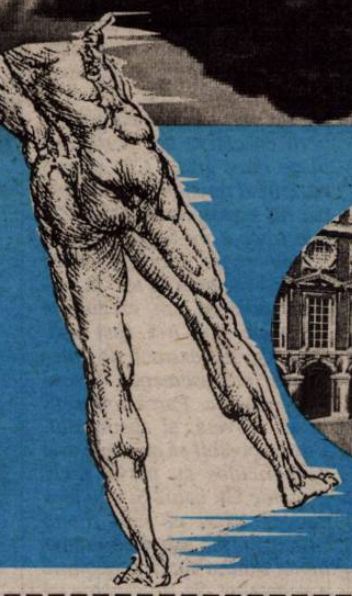

Spectacolul cunoaşterii

Când vom putea vorbi despre un... „COMPUTER MONDIAL"?

Femina club

- Pentru părinţi
- Indiscreţii

Terra X

LEONARDO DA VINCI
550 de ani de la naştere

Terapii complementare

SERMOTERAPIA
o noutate mondială insolită

Consultaţii fără plată

COLESTEROLUL
bun sau rău

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

- Labirint sentimental
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate

Erupţiile vulcanice şi fazele Lunii

După mai bine de două decenii de studii făcute asupra activităţii vulcanice din diverse zone ale lumii, vulcanologii americani Steve şi Donna O'Meara au ajuns la concluzia indubitabilă că relaţiile gravitaţionale dintre Terra şi satelitul său natural joacă un rol important, dar nu decisiv, în declanşarea erupţiilor. Deşi exista această bănuială încă din antichitate, cu mijloacele moderne de astăzi ei au stabilit o legătură strict ştiinţifică între fazele Lunii şi acea revoltă terifiantă a măruntaielor Pământului.

Statistic vorbind, fazele Lunii pot fi cunoscute retrospectiv până în cele mai vechi timpuri, iar aceste date pot fi coroborate cu evenimente majore care s-au produs de-a lungul secolelor. Erupţia devastatoare a vulcanului congolez Nyiragongo, din ianuarie a.c., a confirmat teoriile celor doi specialişti, care şi-au publicat recent observaţiile. Concluziile lor sunt asemănătoare cu cele desprinse din îndelungatul studiu făcut asupra vulcanului italian Stromboli, a cărui activitate practic este neîncetată, de sute de ani. Astfel, momentele de intensă activitate a acestor „furnale" se situează între faza de perigeu (punctul de apropiere maximă a Lunii faţă de Terra) şi la Lună plină. Însă probabilitatea maximă se află undeva între cele două evenimente.

Ar fi prea simplu dacă numai acest factor ar declanşa erupţiile, susţin cu modestie cercetătorii. Enigmele relaţiilor dintre Pământ şi Lună sunt mult mai numeroase. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

cartea albă

Fântâna de plâns şi poezie

Poetul şi diplomatul Ion Brad este prezent încă de la începutul acestui an cu un nou volum de poezie, intitulat *Mamei, dincolo.* Nu sunt poezii noi, sunt poezii mai vechi, scrise într-o perioadă cuprinsă între 1958 şi 2001. Nu sunt nici cele mai bune poeme cuprinse în această carte, dar acele poeme care îl definesc pe Ion Brad sunt prezente. Iar poezia care îl defineşte pe poetul născut în 1929, în satul Pănade, judeţul Alba, este poezia rurală, poezia spaţiului natal, a copilăriei. Te-ai aştepta, ca cititor, de la un om care a fost ambasadorul României în Grecia, între 1973 şi 1982, să regăseşti în poemele sale, cel puţin din acea perioadă, trimiterile livreşti, de aşteptat de la un literat care a descoperit frumuseţile Eladei şi apoi profunzimea dramaturgiei ca director al Teatrului *Nottara* (1984-1990). Şi cu toate acestea, universul său poetic este dominat de tărâmul transilvan „străbătut de Târnave", cum zice prof. Dumitru Micu, „imaginea eternităţii", iar „întruparea vie a sacralităţii pământului de obârşie, cu tot ceea ce aceasta include, de la amintiri personale la memoria colectivă, înveşnicită în istorie şi folclor, e Mama". Cel care citeşte această antologie, conţinând poeme scrise de-a lungul aproape a unei jumătăţi de veac, poate observa că până în 1980 poezia lui Ion Brad era una lirică în care concretul este cristalizat metaforic dând viaţă unor tablouri interioare din lumea satului său de baştină, dar şi unor portrete transparente precum aerul, ale fiinţelor care i-au luminat copilăria: tatăl, mama, bunica. O copilărie definitiv pierdută care poate fi regăsită doar în densitatea unui vers: „Când aripile Lunii mă duc din nou în sat / Apusul moare – bou înjunghiat...Aş recunoaşte poate-n agonie / Viţelul ce-l păşteam umblând desculţ / În depărtata mea copilărie" (*Amurg*) sau „Pe unde să te caut şi mai ales pe unde / Să te descopăr iar, copilărie?" (*Raiul pierdut*). Elegia este şi ea prezentă, fără excesele retoricii sentimentale. Stă dovadă şi poemul care dă titlul antologiei în care Ion Brad se adresează mamei plecate dincolo, fără ca acest discurs să fie „literaturizare" cu orice chip: „S-a aprins iarba pe mormânt – flacără verde în tină – / şi tu iar întârzii, până când? / .../ Te-ai întâlnit cu buna şi-i povesteşti de copii? / Poate, ea ne-a uitat; poate nu ne mai ştie pe nume. / ... /Blestemată fii, vrăjitoare răchită / Că-i dai umbră mamei nu la lumină, ci-n întunericul mut!". După 1980, laitmotivul liricii lui Ion Brat se schimbă, fiind tot mai prezent un „sentiment al involuţiei", satul natal, mereu satul natal, apărându-i poetului ca „un paradis în destrămare". Pur şi simplu îndepărtare de copilărie sau un mesaj încifrat pentru acei ani în care satele erau atacate cu buldozerele? Versuri ca acestea sunt edificatoare pentru tabloul sumbru pe care tot mai mulţi ţărani erau obligaţi să-l privească: „La Pănade, sus pe coastă / Mai atârnă casa noastră / Cu pustiul în fereastră / În fereastră nici o glastră". Dumitru Micu are dreptate atunci când spune: „Reflectând evoluţia de la un romantism clasicizat la unul cu aspecte de expresionism apocaliptic, antologia auctorială a lui Ion Brad reuneşte majoritatea celor mai frumoase versuri ale poetului, generate de iubirea fiului pentru mama pierdută... *fântâna lui de plâns şi poezie*".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARIA N., Bucureşti: „...De câte ori citesc această rubrică, am impresia că în faţa calculelor astrologice nu mai există nici un secret al destinelor noastre. Chiar aşa să fie? Eu cred că relaţiile sentimentale, cele mai sensibile din câte pot exista în viaţa cuiva, nu sunt «desenate» în nici o constelaţie şi nu pot fi citite de nimeni, deoarece aparţin sufletului. Inefabilul nu poate fi cuprins în niscaiva zodiace, în unghiuri şi poziţii reciproce ale planetelor sau în mai ştiu eu ce detalii (...) Vă rog să mă scuzaţi dacă-mi spun părerea atât de tranşant, însă ceea ce mi s-a întâmplat mie mă face să cred că astrologia pretinde că ştie prea multe despre noi, când, de fapt, lucrurile nu stau deloc aşa. De exemplu, eu sunt născută în zodia Gemeni şi cărţile spun că ar trebui să am afinitate maximă faţă de Lei. Numai că, la 26 de ani, am avut o decepţie îngrozitoare: iubitul meu, care muncea într-un alt oraş, n-a venit la o obişnuită întâlnire cu mine, în Bucureşti. Nu l-am mai văzut de atunci. Acum am 28 de ani şi tot la el mă gândesc, nu pot să înţeleg de ce s-a comportat aşa, după ce mai mulţi ani am fost împreună..."

– Stimată Doamnă ***Maria N.,*** regret că aţi avut parte de un asemenea tratament din partea omului pe care l-aţi iubit şi pe care nu l-aţi uitat; probabil că nu v-a meritat şi că şi-a dat singur seama de asta, dar n-a avut curajul să v-o spună în faţă. Astfel de clipe cenuşii sunt, totuşi, purtătoarele unor învăţăminte pentru viitor, când rănile se vor fi vindecat. Dar, iertaţi-mă, nu trebuie să daţi vina pe astrologie din astfel de motive. Desigur, nu trebuie să ridicăm osanale acestei pseudo-ştiinţe, dar nici nu trebuie s-o punem la zid.

Interpretarea corectă a mişcărilor astrelor este un ideal neatins de nimeni, căci dacă ar fi aşa, atunci farmecul (cu bune şi cu rele) vieţilor noastre s-ar spulbera.

Pe de altă parte, relaţiile dintre femeia-Gemeni şi bărbatul-Leu sunt, într-adevăr, excelente (teoretic). Dacă dv. aţi avut o experienţă care contrazice această dogmă, asta se datorează altor „detalii" din viaţa sentimentală, pe care astrologia nu le poate anticipa. Chiar nu aveţi nimic a vă reproşa? Iubirea este necesară, dar nu este suficientă într-o legătură bărbat-femeie, cu toate că marii poeţi ai omenirii încearcă să ne convingă de contrariu de mii de ani.

*

– Dragă ***Valeria,*** nimeni nu poate spune, fără să se acopere de ridicol, cât timp va dura o relaţie fericită. De altfel, din însăşi „definiţia" fericirii reiese că imprevizibilul joacă, uneori, un rol esenţial în viaţă. Înţeleptul spune că „eşti fericit atunci când nu ai timp să-ţi pui această întrebare", cu alte cuvinte, atunci când îndoielile încep să te asuprească, ceva nu este la locul lui. Desigur, despărţirea doare, dar de foarte multe ori acest eveniment neplăcut are darul de a consolida o relaţie. Sunt sigur că veţi comunica şi că la reîntâlnire lucrurile vor sta, poate, mai bine decât la început.

Astrologic vorbind, Racul, ca semn de Apă, este mult mai sensibil decât Berbecul, semn de Foc. Dacă din punct de vedere al relaţiei Venus-Marte totul este OK atunci când femeia este dominantă, trebuie spus că Apa şi Focul se contrazic deseori până la excludere. Dar ele se pot şi completa, din alt punct de vedere: Racul este zodie feminină, iar Berbecul masculină (precizez că toate zodiile de Foc şi de Aer sunt masculine, şi toate zodiile de Pământ şi de Apă sunt feminine; aceste atribute sunt, evident, legate de subiectivităţile cu care lucrează astrologia clasică). Deci sunt mult mai multe şanse ca legătura voastră să dăinuiască, decât să se şifoneze... Te rog să-mi mai scrii!

RADU IANIERI

VALERIA S.T., Ploieşti: „...De câţiva ani sunt o mare pasionată a astrologiei şi mai ales a felului cum se pune problema între sexe. Am 21 de ani şi pot să spun că am deja o experienţă care mi-a dat încredere în zodiace. Am citit undeva că zodia Racului (căreia i se mai spune şi a Cancerului) ar fi o zodie slabă, cu oameni care nu prea reuşesc în viaţă şi în dragoste. Ei bine, la mine a reuşit totul, până acum. Prietenul meu este Berbec şi, aşa cum arată regulile astrologice, între noi este o legătură excepţională, pe toate planurile. De asemenea, am reuşit la facultate din prima încercare, cu toate că acordam foarte mult timp iubirii pentru S. şi asta îi făcea pe părinţii mei foarte nefericiţi. Acum, după un an, viaţa a dovedit că poţi să te distrezi şi poţi să înveţi fără să fii afectată de asta. Ceea ce aş vrea să ştiu este cum ar putea evolua relaţia noastră, mai ales că S. trebuie să plece destul de mult timp în străinătate. Se spune că ochii care nu se văd, se uită. Nici eu, nici el nu dorim acest lucru (...) Vă mulţumesc pentru răbdarea cu care aţi citit scrisoarea mea!"

EDUCAŢIA, o problemă spinoasă

„Am citit cu plăcere confesiunile cititorilor din pagina *Labirint sentimental* şi unele dintre ele mi-au confirmat părerile pe care le am despre noua generaţie. O doamnă, Angelescu Florica, din Bucureşti, relata o scenă revoltătoare petrecută într-un autobuz în care doi tineri i-au vorbit foarte urât unui bătrân. M-a impresionat profund, Nu o dată mi s-a întâmplat să fiu martor la scene similare. Doamna Angelescu s-a întrebat de ce părinţii nu se ocupă de educaţia copiilor. Unii probabil că nu se ocupă dar mulţi alţii, în ciuda eforturilor, nu reuşesc să le imprime o bună educaţie. Să-i ţină în frâu. Eu am o fată de 15 ani, foarte emancipată. Învaţă bine şi asta e o consolare dar nu e totul. E foarte preocupată de felul în care arată, ne cere, mie sau soţiei, mereu bani pentru produse cosmetice, pentru reviste de modă şi dacă se întâmplă să nu-i dăm, se retrage în camera ei şi plânge. Ca să nu mai vorbim de faptul că are un prieten şi că de multe ori vine târziu acasă. Încercăm să stăm de vorbă cu ea, dar degeaba. Nu am bătut-o niciodată şi nici nu se va întâmpla asta. Nu e un caz grav dar e îngrijorător faptul că nu e deloc receptivă la sfaturile noastre. Părerile colegilor şi prietenilor ei sunt mai importante. Aş fi curios să aflu de la diverşi părinţi, cum şi dacă reuşesc să-şi educe copiii."

(Ionescu Octavian din Bucureşti)

Dacă dragoste nu e...

Mariaj cu... «silicoane»

„Sunt sigur că scrisoarea mea vă va surprinde. Dar nu pentru asta vă scriu. Sunt doar curios să ştiu ce părere aveţi despre ceea ce am să vă povestesc. Soţia mea e o femeie care acordă o atenţie deosebită, exagerată, zic eu, felului în care arată. În fiecare săptămână merge la un centru de înfrumuseţare. Măşti, masaje, saună... Sunt în principiu de acord pentru că timpul a început să-şi pună amprenta asupra fiziciului ei. Nu pot să-mi dau seama dacă mă deranjează sau nu pentru că n-am încetat nici o clipă s-o iubesc şi când iubeşti, iubeşti şi ridurile şi cearcănele şi firele albe din păr. În schimb pe ea o deprimă toate astea. În urmă cu doi ani a început să vorbească despre lifting facial. Am fost de acord. Problema au constituit-o banii. Un subiect care a iscat discuţii aprinse. Trebuia să rezolv această problemă. I-au venit tot felul de idei. Să-mi iau, de pildă, încă o slujbă... Mă mir că nu m-a trimis în Spania să culeg căpşuni. Am încercat să împrumut dar m-am izbit de refuzul prietenilor. E de înţeles, când e vorba de bani, nimeni nu mai are încredere. Până la urmă am reuşit; câte puţin de la unul, de la altul. Operaţia a avut loc şi a fost un succes. Soţia mea a întinerit cu câţiva ani buni. Îmi place cum arată. Cât despre ea, e în al nouălea cer. Lucrurile nu s-au oprit însă aici. Zilele trecute mi-a spus direct: Vreau să-mi modific sânii. Ei, asta era prea de tot. În primul moment am crezut că glumeşte dar n-a fost aşa. Sunt un tip extrem de înţelegător dar asemenea excese mă depăşesc. Parcă intrasem în alt univers, al absurdului. Cum e posibil să se joace atât de periculos cu nervii mei? De unde alţi bani? Şi mai ales de ce? Sânii ei sunt foarte frumoşi. Dar acum se poartă moda sânilor mari, o nebunie a vedetelor. Să fie sănătoase! Eu nu vreau ca soţia mea să facă o asemenea prostie. Deocamdată mă izbesc de încăpăţânarea ei ieşită din comun. De dorinţa oarbă de a face această operaţie aberantă."

(C.I. din Bacău)

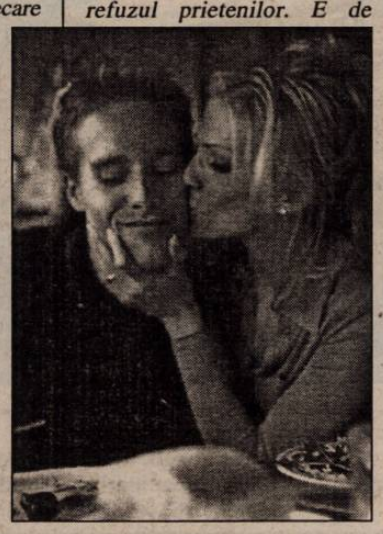

Răspuns Scrisoarea ta îmi aminteşte de un film cu Bourvil. Soţia personajului pe care-l întruchipa recurge la o operaţie estetică, în secret, pentru a-i face o surpriză soţului. În speranţa că-l va face mai fericit, mai pasional... Efectul a fost contrar. Bărbatul nu poate accepta noul look al soţiei pe care o consideră o străină şi divorţează. Multe femei susţin că vor să fie frumoase în primul rând pentru ele, pentru confortul lor psihic. Presupun că e o notă de ostentaţie în declaraţiile lor. Pentru că frumuseţea lor se adresează bărbaţilor, în primul rând. Indiferent care sunt priorităţile, bărbaţii (soţii) ar trebui să susţină femeia atât moral cât şi financiar, în demersurile ei de a-şi menţine frumuseţea. Consider că te-ai implicat exemplar în problema care o frământa pe soţia ta. Acum e însă cazul să o convingi să renunţe la această nouă intervenţie chirurgicală care ar putea produce efecte dramatice în căsnicia voastră. Explică-i, dacă nu ştie, că implanturile cu silicon sau ser fiziologic prezintă riscuri pentru sănătate, că nu are nici un motiv să-şi creeze complexe din cauza sânilor şi că, oricum, bugetul nu vă permite o nouă „experienţă" chirurgicală.

Grupaj realizat de ***DORIN MĂRAN***

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Infrastructurile ştiinţei Secolului XXI

Când vom putea vorbi despre un...

„COMPUTER MONDIAL”?

O binecunoscută schiţă SF spune povestea unui cercetător care, cândva, prin anul 20000-30000 reuşea să lege între ele toate calculatoarele din Galaxie. O operă unică. O performanţă fără precedent. Însăşi Televiziunea Galactică transmite momentul istoric în care super-calculatorul este conectat la reţea. Cercetătorul care avusese ideea are şi onoarea de a cupla heblul. O face şi, în emoţia care parcă se simţea fizic până în cel mai îndepărtat ungher al Galaxiei, îi pune calculatorului o întrebare pe măsură: „Există Dumnezeu?” După o fracţiune de secundă care probabil a părut tuturor o veşnicie, calculatorul răspunde: „Acum există!” Speriat, cercetătorul are un moment de disperare şi încearcă să tragă heblul. Nu mai poate. O cumplită descărcare electrică îi străbate corpul. Se prăbuşeşte pentru a nu se mai ridica niciodată...

Supercomputerele anilor '90...

sunt PC-urile de astăzi! Exagerarea, dacă se poate vorbi de aşa ceva, este una absolut minoră. Mult mai important însă, ştiinţa secolului XXI devine la fel de dependentă de computere cum este de rezultatele experimentelor şi verificărilor de laborator şi de modelele teoreticienilor!

Şi, cum ştiinţa (ca şi tehnologia pe care ea o generează) se dezvoltă într-un ritm sufocant, performanţele calculatoarelor nu reuşesc întotdeauna să ţină pasul cu ceea ce le cer oamenii de ştiinţă!

Acum doar 10 ani, biologii erau mulţumiţi să poată modela structura unei singure molecule – acum au nevoie de descifrarea structurii unor complexe moleculare. Un centru de supercomputere al anilor 1990 putea anunţa cu mândrie o capacitate de stocare de 100 Gb (gigabayţi) – ceea ce astăzi putem avea instalat într-un singur PC. La CERN se construieşte LHC, marele accelerator în care se vor ciocni hadroni, particulele cărora le este proprie cea mai puternică dintre interacţii, interacţia tare, şi care va aduna volume anuale de date de ordinul petabayţilor adică 10^{15} baiţi, un milion de Gb. Aceasta în timp ce creşterea vitezei de operare a reţelelor de calculatoare înregistrează un factor de doar 1000, de la 56 Kb/sec acum 20 de ani în Statele Unite, la 155 Mb/sec, astăzi. Şi care va fi nu peste mult timp insuficientă şi ea, cerându-se nu peste mult timp câteva zeci de Gb pe secundă!

Pasul următor: Reţeaua

Ideea logică a fost evident trecerea de la un singur computer, oricât de puternic, sau doar câteva legate între ele, la recurgerea la întregul WWW – World Wide Web, „păienjenişul mondial”. Ce altceva putea să ofere mai bine infrastructura adaptată la noile nevoi? Dacă Internetul a desfiinţat efectiv graniţele, făcând posibilă corespondenţa şi informarea oricui de oriunde, noua idee va permite îndeplinirea efectivă a unui vis vechi: colaborarea fără frontiere. Grupuri de oameni de ştiinţă aflate la distanţe prohibitive vor putea de acum înainte să lucreze împreună, ca şi cum s-ar afla în acelaşi laborator.

Ideea nu este de fapt nouă. Încă de la sfârşitul anilor 1960, specialiştii de la MIT – celebrul Massachussets Institute of Technology – au imaginat un centru de calcul care să funcţioneze... ca o centrală electrică, adică pe principiul „repartizării resurselor”. „Reţeaua” devine astfel nu doar un simplu proiect, ci o adevărată „viziune”, poate singura imaginabilă în acest moment care să facă faţă provocărilor dezvoltării ştiinţei în secolul XXI. Provocări care înseamnă *dublarea* capacităţilor de putere de înmagazinare, reţea, calcul la fiecare 12, 9, 18 luni! Ceea ce înseamnă, echivalent, *înjumătăţirea* preţurilor în aceleaşi termene!

Toate acestea au produs schimbări majore nu doar în filosofia „computeriştilor”, dar şi a utilizatorilor-oameni de ştiinţă. Care îşi pot acum „redimensiona” volumul achiziţiei de date. Şi care au învăţat rapid prima lecţie: o comunicare nelimitată şi gratuită înseamnă că nu mai există nici o restricţie în utilizarea resurselor locale!

Dar lucrurile nu se opresc aici şi nici nu sunt chiar atât de simple.

Mary se întoarce acasă...

Să zicem că Mary este astronom. Vine acasă şi prima ei grijă este să vadă ce mesaje a mai primit. Deschide calculatorul, dar acesta nici până atunci nu „statuse degeaba”. Constată că după ce „lucrase” pentru o societate de biotehnologie, tocmai termina acum de încărcat datele pentru ea, furnizate de un nou radiotelescop, care urmau să fie prelucrate ceva mai târziu. Pe disc, pe lângă fişierele lui Mary se află, criptate, mii de alte fişiere, de multe ori neştiindu-se nici măcar cui aparţin. Cum se întâmplase seara trecută când recepţiona fragmente dintr-un film la care se uita un telespectator din... Helsinki. Da, dar acum Mary vrea să lucreze: o simplă mişcare a mouse-ului şi orice altă activitate a calculatorului se opreşte. Calculatorul îi aparţine acum în exclusivitate ei!

Vi se par fragmente dintr-un roman SF? Nicidecum! Este realitatea care va deveni generală în următorii câţiva ani. Computerul fiecăruia va „găzdui” în memoria sa „rezerve” ale fişierelor unor persoane total necunoscute, după cum şi fişierele lui Mary vor fi „apărate” în cine ştie ce alte computere. Fără ca cineva să poată „viola” secretul proprietăţii altcuiva. Este vorba doar de „repartizarea resurselor”, singura alternativă imaginată în prezent pentru uriaşul volum de date căruia va trebui să-i facă faţă viitorul.

Ce-i al meu e şi al tău...

Iată un principiu, nu putem spune cât de discutabil, care îşi găseşte astfel o neaşteptată aplicaţie. Cu rezultate extraordinare. În primul rând pentru activităţile de prelucrarea datelor: analiza unor fenomene fizice, a semnalelor radio, analiza genetică, grafică pe calculator, modelare financiară...; în al doile rând, pentru serviciile on-line, de la bazele de date, la găzduirea siteurilor Web şi motoarelor de căutare. Şi Mary mai şi câştigă câţiva dolari pentru că participă la această aventură! Şi companiile de hardware sunt şi ele mulţumite pentru că oricum cheltuie mai puţin decât dacă ar trebui să investească pentru acelaşi efect pornind de la îmbunătăţirea fiecărui calculator în parte!

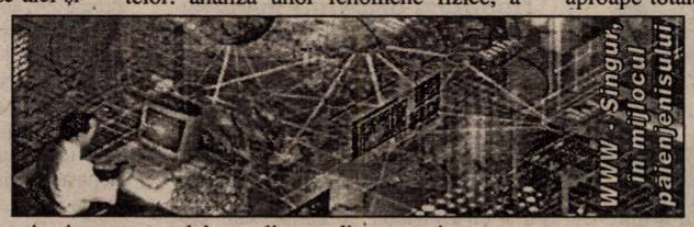

Ca să ne dăm seama de dimensiunile acestei aventuri, să ne gândim că la Internet sunt conectaţi în prezent peste 150 de milioane de utilizatori – *un computer virtual având, potenţial, o viteză de prelucrare şi stocare de 150 de milioane de ori mai mare decât a oricărui computer individual!* Şi lucrurile evoluează exponenţial. Un asemenea computer virtual, chiar „împărţit” între toţi utilizatorii, tot îi oferă fiecăruia dintre ei un computer personal mai mare, mai rapid şi mai ieftin decât şi-ar putea permite oricare dintre ei plătindu-l din banii personali.

Şi dacă pentru oamenii „obişnuiţi” este vorba de o lume de vis, pentru oamenii de ştiinţă visul acesta devine un adevărat paradis. Datele lor pot fi astfel protejate împotriva oricăror accidente; accesul la ele devine nelimitat; protecţia este aproape totală, pentru că un hacker, oricât de genial, oricât de bine plătit de cel care este dispus la orice pentru a avea acces la cine ştie ce nouă descoperire ştiinţifică, va trebui să „spargă” peste 10000 de computere. Ceea ce, chiar şi pentru el este practic imposibil de realizat...

Internet-ul se reîntâlneşte astfel cu ştiinţa la un nivel care acesteia din urmă îi este cunoscut de multă vreme: cel al posibilului. „Eliberaţi” de obligaţiile actuale, programatorii se vor putea concentra pe aplicaţii pe măsura acestui nou Computer Virtual care se prefigurează. Într-o zi, revenind acasă, Mary se va putea trezi că ea şi calculatoarele ei fac lucruri la care nu s-au gândit niciodată. Şi pe care ştiinţa, poate, cândva doar a îndrăznit să le viseze...

Va fi mai bine? Nu va fi...

MIHAELA DOROBANŢU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul...”

1977 TELEFONUL MOBIL

Când inventatorul Alexander Graham Bell punea pe masa posterităţii acest genial aparat capabil să ajute oamenii aflaţi la distanţă să comunice vocal între ei,

telefonul era privit ca o semizeitate, pe care nimic nu ar fi putut s-o depăşească, sub aspectul respectiv. Era anul 1876. Ulterior, sub diverse forme, telefonul a devenit nu doar util, ci efectiv indispensabil, în cele mai diferite domenii ale vieţii de fiecare zi. La început, un lux greu de suportat (la propriu şi la figurat), aparatul a ajuns un fel de bun de larg consum, accesibil majorităţii populaţiei. Nimeni nu se gândea însă că, relativ curând, omul va purta în buzunar ingenioasa „jucărie”, redusă la dimensiunile unui pachet de ţigări.

Telefonul mobil a avut totuşi de aşteptat câteva decenii bune, trecând printr-o inevitabilă metamorfoză. În anii '30, el era mobil în sensul direct al cuvântului, întrucât făcea parte din dotarea unor automobile de lux, pe care şi le puteau permite doar câţiva privilegiaţi. Aveam de-a face atunci cu aparatul numit radiotelefon, dar ideea celularului de mai târziu începea deja să prindă contur. Obiectivul principal – descongestionarea frecvenţelor, prin fragmentarea teritoriului în „celule” ce permiteau astfel să se efectueze mult mai multe convorbiri, simultan.

În 1977, prototipul celularului a a văzut lumina zilei în SUA, intrând în probe, cum s-ar zice, prin testarea lui de către 2000 de locuitori din Chicago. Iar „tranşarea” teritoriului în celule girate de – celebrele, azi – antenerelee s-a dovedit foarte inspirată. Au urmat oraşele Stockholm, Tokyo, Washington, cu aceleaşi experimente, câţiva ani mai târziu. Şi iată că, în acest început de mileniu, celularul este o piesă componentă a decorului cotidian, familiar omului modern. Cât despre controversatele efecte secundare ale microundelor asupra sănătăţii, nu par a reprezenta o problemă foarte serioasă, câtă vreme ştiinţa şi tehnologia mileniului trei găsesc soluţii uluitoare, într-un timp-record.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ultima călătorie a lui Galileo

După 7 ani de activitate, Galileo, sonda spaţială de explorare a planetei Jupiter şi a sateliţilor săi, a intrat în ultima sa etapă. Un bilanţ de activitate cu totul excepţional.

Lansată în 1987 în vederea unei misiuni care trebuia să dureze doi ani, sonda spaţială Galileo ajunge în apropierea planetei Jupiter opt ani mai târziu, în decembrie 1995. De atunci n-a încetat să cerceteze atmosfera uriaşei planete şi patru dintre sateliţii săi: *Europa, Io, Ganymede* şi *Callisto*. În ianuarie 2001 a avut loc survolarea satelitului *Io* la doar 100 de km altitudine, sonda luându-şi elanul necesar pentru a efectua ultima călătorie spre Jupiter în atmosfera căruia se va afla în septembrie 2003. Pe drum se va apropia de *Amalthea*, un mic satelit foarte puţin cunoscut care va fi fotografiat în mai 2002. În timpul evoluţiei sale sonda spaţială a fost supusă unor radiaţii extrem de intense care au afectat o mare parte din instrumentele de bord. Pe de altă parte, rezervoarele cu hidrazină – carburantul care îi permite sondei să-şi fixeze antena asupra Pământului – sunt aproape goale. În aceste condiţii NASA a hotărât ca *Galileo* să fie distrusă în urma impactului cu Jupiter. Specialiştii au ales această variantă pentru a se evita ciocnirea sondei cu satelitul Europa, un conglomerat îngheţat care ar putea fi populat cu organisme vii.

Explorarea unui univers straniu

În 1995, la puţin timp după ce a ajuns în apropierea planetei Jupiter, un modul atmosferic s-a detaşat de cargoul spaţial pentru a plonja în norii de gaz ai acesteia. A fost prima oară când s-a măsurat în situ, atmosfera unei planete gigant. Un eveniment cu totul excepţional. În două ore s-a obţinut un număr impresionant de date

a căror interpretare a durat câţiva ani. După ce a traversat centura de radiaţii puternice dintre inelele lui Jupiter şi straturile exterioare ale atmosferei, modulul şi-a continuat călătoria spre interiorul acesteia, furnizând date legate de viteza vânturilor, presiune, compoziţia chimică a straturilor gazoase etc. S-a constatat că zonele explorate erau mult mai secetoase şi cu temperaturi mult mai ridicate decât se credea. Modulul a traversat apoi un strat de nori de 50 km grosime, şi stratul inferior constituit din hidrogen, heliu, metan şi amoniac care se întinde pe o distanţă de 21 km. Acest strat ajunge într-un „ocean” de hidrogen lichid cu proprietăţi metalice, având o adâncime fabuloasă. Hidrogenul lichid este un bun conducător electric. El s-ar putea afla la originea intensului câmp magnetic al lui Jupiter, de 14 ori mai mare decât cel terestru. Pe de altă parte, din momentul în care s-a aflat pe orbită, sonda şi-a continuat observaţiile asupra atmosferei planetei şi asupra evoluţiei condiţiilor atmosferice. A fost, de pildă, măsurată viteza vânturilor care suflau cu 640 km/h. O altă descoperire a sondei şi a modulului atmosferic au constituit-o numeroasele furtuni care devastau atmosfera planetei. Nici una dintre ele nu avea însă amploarea şi forţa celei cunoscute sub denumirea de Marea Pată roşie, descoperită de astronomi în urmă cu 300 de ani, de forma unui oval cu o lungime de aproximativ 25000 km şi o lăţime de 12 km. Explorarea stratului inferior al atmosferei planetei au permis aprofundarea cunoştinţelor legate de acest univers straniu. Din păcate mai departe nu se poate ajunge, temperaturile şi presiunile fiind mult prea mari pentru a fi suportate de aparatele de zbor. O nouă incursiune, de astă dată în preajma planetei Saturn, asemănătoare lui Jupiter, va avea loc în 2004, prin lansarea misiunii spaţiale Cassini-Huyghens.

DORIN MĂRAN

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Experienţe în afara corpului

Oricine s-a apropiat măcar o dată de studiul fenomenelor paranormale a observat că una din principalele caracteristici întâlnite este o aparentă dar evidentă distorsionare a spaţiu-timpului caracteristic lor. Această „distorsionare", care poate fi remarcată pe parcursul derulării fenomenelor, se regăseşte la toate manifestările psi, de la telekinezie (unde „îmbracă" forma încălcării legii gravitaţiei, de exemplu) până la retro şi precogniţie. Şi dacă, aşa cum spuneam, exemple se pot oricând găsi în scrierile sfinte ale diverselor popoare, inclusiv în Biblie (amintiţi-vă de prorocirea lui Ieremia privind căderea Ierusalimului), unele din aspectele cel mai larg investigate sunt cele din lucrările lui Raymond Moody sau Robert A. Monroe şi privesc fenomenele clasificate în general în categoria „experienţe în afara corpului"...

Probabil că fenomenele despre care vorbim aici fac parte dintre cele mai spectaculoase pe care ni le putem imagina. Ele au însă două trăsături principale comune: autoscopia şi plutirea în spaţiul distorsionat (prin comparaţie cu spaţiul habitatului nostru obişnuit). În primul caz este vorba de examinarea propriului corp dintr-o poziţie aflată de obicei cam la înălţimea tavanului, spaţiul de observare întinzându-se într-o primă fază la spaţiul ambiental ocupat. Una dintre cele mai dramatice descrieri ale acestui fenomen ne-a fost oferită în cadrul unui interviu acordat televiziunii de către Călin Nemeş, participant la revoluţia din decembrie 1989, care în timpul evenimentelor petrecute la Cluj a fost împuşcat, intrând în starea de moarte clinică. Deşi se afla culcat la pământ, cu faţa în jos, el a putut urmări scena, privind „din afara" propriului corp, pe care şi-l vedea de undeva de deasupra. Un amănunt semnificativ al relatării, observând că soldaţii care treceau îi împuşcau pe cei căzuţi dar care se mai mişcau, el, actor fiind, s-a hotărât să privească scena doar cu ochiul lipit de caldarâm, pentru ca nu cumva să fie considerat viu şi împuşcat din nou!

Descrierea unor asemenea episoade tulburătoare scoate şi mai mult în evidenţă precaritatea cunoştinţelor noastre de fiziologie şi mai ales de fiziopatologia stărilor aflate la marginea vieţii. Pentru că pe parcursul unor asemenea fenomene se produc manifestări care vin în disonanţă cu ceea ce suntem noi obişnuiţi să considerăm drept „normal". Deşi, la o examinare mai atentă, vom descoperi un fapt foarte interesant (şi important!): regăsirea multora dintre aceste fenomene în cadrul unor teorii şi modele complicate şi sofisticate ale fizicii în special, inclusiv teoria relativităţii.

Şi dintre acestea mă voi opri la unul singur: faptul că ne-am obişnuit cu ideea că punctul central al teoriei lui Einstein este constanţa vitezei luminii, indiferent de sistemul de referinţă folosit. Mai mult, viteza luminii în vid este, conform teoriei relativităţii, cea mai mare viteză care poate fi atinsă de un corp, limita vitezei oricărei mişcări obtenabile în Univers. Datorită acestei constanţe şi limitării vitezei, nici un semnal cauzal nu poate depăşi această limită şi, ca atare, nici un mesaj nu poate fi transmis de la un observator la altul cu o viteză care să depăşească viteza luminii.

O primă consecinţă care decurge de aici este că pentru un observator care se află în repaus faţă de un obiect care se mişcă relativist (cu o viteză apropiată de viteza luminii), lungimea acestui obiect pare a se micşora. Tot aşa, de data aceasta pentru un alt observator, care s-ar afla ***pe obiect,*** timpul ar părea că se scurge mai încet.

Şi este inutil de spus cât de tulburătoare sunt multiplele urmări directe ale acestor două proprietăţi pe cele mai diferite planuri ale existenţei...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Să stai aproape de un medium...

Observaţiile lui Camille Flammarion oferă câteodată informaţii încă şi mai interesante. Cum ar fi, de pildă, faptul că levitaţia mobilei continuă şi după ce experimentatorii au încetat să atingă masa: are loc o mişcare fără contact. „Aspectul" acestui fenomen este cel mai bine descris comparându-l cu ceea ce s-ar întâmpla cu o masă de fier pe care mai mulţi îşi aşază mâinile, fiecare ţinând un magnet puternic în mână! Diferenţa este că aici, în cadrul acestui gen de experimente, este sesizabilă o activitate psihică externă, creată în momentul experimentului. Explicaţia? Cum se produc asemenea levitaţii? Flammarion nu răspunde, în schimb pune şi el o serie de întrebări, de la cea privind modul în care se acumulează electricitatea într-un nor, la mecanismul încărcării cu electricitate a unui piepten care atrage apoi bucăţele de hârtie şi la, de ce nu, în fond, mecanismul care ne face să ridicăm braţele. Flammarion ne vorbea astfel la începutul secolului XX. O sută de ani mai târziu, la unele întrebări am găsit răspuns, dar s-au adunat altele, în număr şi mai mare şi care, fără să aibă de-a face cu cine ştie ce aspecte paranormale, sunt departe de a avea un răspuns.

Un fotoliu aflat la peste o jumătate de metru distanţă de Eusapia Paladino se pune brusc în mişcare şi „soseşte" alunecând până la Flammarion, aflat lângă ea. Sigur, ar fi putut fi tras cu o sfoară, sau medium-ul să fi întins piciorul, să-l agaţe şi să-l deplaseze cum vrea, chiar dacă fotoliul este deosebit de greu. Dar nimeni, certifică Flammarion, nu a făcut aşa ceva. Fenomenul s-a întâmplat în timpul experimentului din 29 martie 1906, dar s-a repetat şi la 5 aprilie. Mai mult, deplasarea s-a produs în şir, de 5-6 ori, cu o „agitaţie" din ce în ce mai mare, până când fotoliul s-a răsturnat fără ca nimeni să-l fi atins! În acelaşi timp, perdelele grele care acopereau ferestrele au început să se umfle şi să se agite, ca şi cum o adevărată furtună ar fi suflat în ele, lovindu-i pe cei prezenţi, fără ca nimeni să le fi atins.

Flammarion mai vrea să verifice un lucru: un truc la care se recurge, în care medium-ul, ţinut de ambele mâini, are „tehnica" lui de a te face să crezi că îl ţii de mână dar el să şi-o fi eliberat-o, atingându-te cu mâna liberă şi făcându-te să crezi că altcineva o face. Împreună cu un coleg de la Institutul Astronomic, o vor ţine cu putere pe Eusapia, fiecare de o mână. Sunt preveniţi de posibila fraudă şi pregătiţi să-i facă faţă. „Atingerea" are însă loc! Şi la o asemenea distanţă de Eusapia, pe umerii care nu se află lângă ea şi mai ales pe umerii ambilor, încât posibilitatea unei intervenţii directe şi neobservate de nimeni a Eusapiei este imposibilă. O atingere a unei entităţi invizibile, extrem de neplăcută.

Este la fel de adevărat, continuă Flammarion, că un semn de întrebare îl ridică faptul că acest tip de fenomene sunt cu atât mai intense şi mai stranii cu cât lumina este mai puţină! Posibilităţi crescute de fraudă, vom spune. Adevărat, ne răspunde din anul 1906, Flammarion, dar se poate folosi o sursă de lumină suficient de slabă pentru a nu împieta asupra desfăşurării experienţei dar suficient de intensă pentru a putea face toate observaţiile dorite. Şi apoi, este cineva care se mai formalizează de faptul că nu este posibil de developat un film şi de obţinut o fotografie la lumina crudă a zilei?

MIHAELA DOROBANŢU

OZN-urile se interesează şi de alte vietăţi

În episoadele precedente aduceam mărturii despre ipotetice „rezervaţii" în care ar fi duşi pământeni răpiţi definitiv, „rezervaţii" aflate în locuri inaccesibile observaţiei noastre. Admiţând această ipoteză, n-ar fi imposibil ca tot acolo să fi fost duse, de-a lungul timpului, şi animale, şi plante, poate unele ameninţate cu dispariţia. Stăpânii „rezervaţiilor" ar cultiva în ele atât umanoizi cât şi alte vietăţi, hibridându-le, creând noi specii şi rase.

Hominizi dispăruţi însoţesc OZN-uri

În dosarele OZN figurează mai multe cazuri tulburătoare de prezenţă simultană a unor OZN-uri şi a unor hominizi de mari dimensiuni, asemănători celor numiţi **yeti** („Omul zăpezii") în Himalaia şi Pamir sau **sasquatch** ori **bigfoot** în America de Nord, hominizi aduşi parcă „în vizită" pe Pământ de piloţii OZN-urilor.

După cum relatează numărul din mai 1982 al revistei *The MUFON UFO Journal*, un astfel de incident a avut loc în Pennsylvania în 1973, când un grup de fermieri au văzut în amurg un OZN aterizând dincolo de o colină. Curioşi, ei au urcat pe creastă şi au văzut OZN-ul, cu diametrul de circa 30 de metri, aşezat pe sol, iar alături două creaturi umanoide, înalte de circa 2,10 metri, cu braţele atârnând până sub genunchi şi tot corpul acoperit de păr lung şi negru. Au tras focuri de armă într-una dintre ele. Aceasta a scos un scâncet sau scheunat, a ridicat braţul drept, iar în momentul următor OZN-ul a dispărut instantaneu. Fermierii au rupt-o la fugă să anunţe postul local de poliţie. Când s-au întors, nu au mai găsit nici creaturile nici OZN-ul. Rămăsese doar un cerc fosforescent în iarbă.

Cazul nu este izolat. Semnificativ pentru amploarea fenomenului este faptul că numai în 6 comitate din statul Pennsylvania, şi numai în anul 1973 au fost raportate 103 întâlniri în care apăreau simultan OZN-uri şi *Bigfoot*.

Alte animale preistorice?

În lacuri sau jungle greu accesibile sunt semnalate uneori fiinţe bizare, eventual monştri preistorici „unicat". Astfel de fiinţe n-aveau cum supravieţui, *ca specie*, în doar câteva exemplare, pe parcursul milioanelor de ani, în condiţii naturale; în plus, ele apar uneori însoţite de OZN-uri. Să fie aduse şi acestea, din rezervaţii îndepărtate, în „excursie" pe Pământ? În acest punct menţionăm şi posibilitatea ca unele semnalări să fie amintiri paravan, pentru a înţelege complexitatea problemei.

Vampiri extratereştri?

Dacă fenomenul OZN aduce vietăţi bizare de pe un alt tărâm, nu cumva aici se găseşte şi un capăt de aţă pentru înţelegerea fenomenului **chupacabras** (traducere aproximativă „cel ce suge sângele caprelor")?. America de Sud se confruntă de câţiva ani cu un val de semnalări stranii înrudite. În 1994, în Puerto Rico, fiinţe misterioase atacau animale, şi, aparent, le sugeau sângele prin vena jugulară... Uneori lipseau anumite organe: ficatul, ochii, organele sexuale, anusul. Victimele erau golite perfect de sânge şi de alte lichide, iar marginile rănilor erau tăiate cu precizia unui bisturiu. Aceste victime erau în primul rând capre, de unde numele care li s-a dat prădătorilor. Unii chiar au văzut făptaşii, descrişi ca fiinţe umanoide, scunde, cu ochii roşii, colţi şi gheare lungi. Deoarece s-au raportat şi OZN-uri în zona masacrelor, s-a ajuns să se vorbească despre o „poartă interdimensională", care ne pune în legătură, uneori, cu lumi stranii, de unde aceste sângeroase fiinţe ar fi scăpat pe pământul nostru. În 1995 problema a ajuns să fie discutată şi în Camera Reprezentanţilor din Puerto Rico. Ulterior au fost semnalate multe astfel de cazuri, de pildă în mai 1999, în apropiere de Sao Paulo (Brazilia), în aprilie 2000 în *Mexic* şi *Chile*, în iunie 2000 în *Ţara de Foc* ş.a.m.d.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/20

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

TEMPLUL STELELOR de la Glastonbury

Varietatea de zodiace pe care maeştrii ocultişti le consemnează în tratatele lor este de-a dreptul aiurisantă. „Arhitectura" clasică a unui zodiac, aşa cum o ştim de la chaldeeni sau de la chinezi, sau de la japonezi, este umbrită de teorii mult mai complexe şi mai stufoase, ţâşnite din diverse surse, în varii colţuri ale lumii. Poate ar fi suficient să exemplificăm cu complexul megalitic Stonehenge sau cu piramida lui Keops, despre care se spune că ar avea propriile lor configuraţii zodiacale, cu tâlcuri ascunse, purtând semnături discrete ale unor civilizaţii găzduite de alte galaxii „megieşe".

Dar mai aproape de zilele noastre, într-o oarecare măsură, este aşa-zisul Templu al Stelelor format de localităţile engleze Glastonbury şi Kingston, în care celebra ocultistă K.E.Matlwood a „descoperit" o adevărată aplicaţie mistică zodiacală a unor concepte medievale legate de Arborele vieţii din cabală. Cu ajutorul a două cercuri excentrice, dna Maltwood a susţinut că a pus în evidenţă un nou tip de zodiac; toate aşezările construite între secolele VII şi XII, inclusiv mănăstirea Glastonbury, formează elemente ce pot defini destinul acelei zone a lumii şi pot dezvălui un trecut plin de mistere. Poziţiile ruinelor, cursul râurilor din preajmă, orientarea clădirilor şi multe alte detalii despre care nimeni nu ar fi bănuit că au vreo legătură cu cele douăsprezece constelaţii clasice sau cu vreo mitologie anume, totul îi „spune" dnei Maltwood că acolo, în perimetrul conturat de ea, se ascund enigme intangibile.

Cu aceeaşi imaginaţie debordantă, ocultista engleză – care a avut un imens succes cu teoriile sale greu de susţinut ştiinţific – a trasat chiar şi „harta periplului Sfântului Graal". Geometria unor grupuri de arbori şi a unor castele medievale i-a „sugerat" Pecetea lui Solomon, Arborele vieţii şi alte aspecte bizare legate de influenţa Lunii asupra pământenilor. Culminant în aceste teorii singulare în lumea astrologilor este faptul că toate aceste „mărturii" conţin predicţii indecelabile şi secrete pe care, dacă le-am desluşi, am şti mai multe despre noi înşine şi despre „încotro ne îndreptăm". Templul Stelelor de la Glastonbury, cum a fost denumit zodiacul dnei Maltwood, nu a trezit din partea preopinenţilor săi reacţii remarcabile. Oare de ce?

PAUL IOAN

Obsesii permanentizate

ASTEROIDUL ANULUI 2880

Ultima veste „apocaliptică" provenită de la Jet Propulsion Laboratory din Pasadena, California, mai adună o bilă neagră în jucăuşa şi sumbra numărătoare a asteroizilor care „iubesc" Pământul. Nu ne ajung degetele de la ambele mâini pentru a contabiliza şti-rile de acest gen, metamorfozate parcă într-o obsesie a astronomilor care ne tot avertizează asupra unor catastrofe „iminente".

Şi de data aceasta, la finele lunii aprilie, informaţia este foarte clar articulată, detaliile abundă, tonul este eminamente ştiinţific şi, în consecinţă, este unul persuasiv chiar şi pentru persoanele cu foarte mult discernământ. Concret, datele noii „apocalipse" sunt următoarele: la 26 martie (fix!), anul 2880, un obiect celest botezat „1950 DA", având un kilometru în diametru, va intra vijelios în sistemul nostru planetar (conform cu revista „Science").

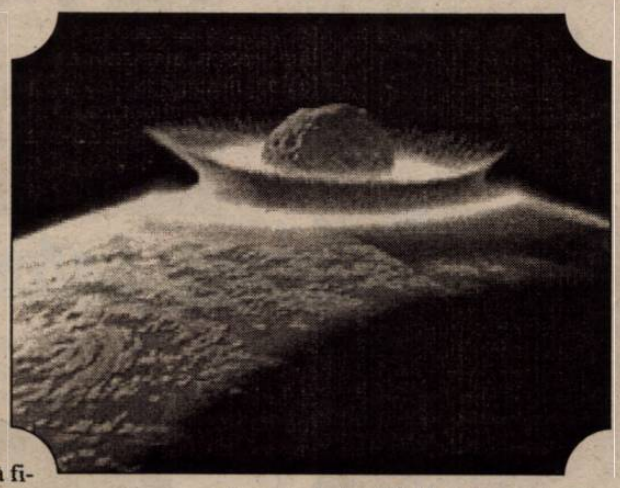

Profesorul Jon Giorgioni, de la instituţia susnumită, a estimat că există o şansă din 300 pentru ca „ireparabilul să se producă"... Cu toate acestea, previziunile majoritate sunt mai optimiste: „inamicul" va trece ca un bolid nemilos printre Terra şi Lună şi generaţiile de peste opt secole îl vor privi ca pe o minge de tenis care trece cu dezinvoltură fileul...

Făcând apel la memorie, catastrofa coliziunii de acum 65 de milioane de ani, când dinozaurii au mai avut timp să şoptească adio biosului terestru, s-a datorat unui asteroid cu diametrul de 10-15 kilometri. Dar dacă mai toate comentariile caută similarităţi cu acel dezastru, atunci (ar putea spune un hâtru pus pe glume macabre), poate că există câte un asteroid pentru fiecare specie mai acătării. Or în acea perioadă, dinozaurii îşi cam luaseră avânt spre dimensiunii incontrolabile, care ar fi pus în pericol apariţia şi existenţa omului, dacă ar fi fost contemporani.

Şi totuşi, o urmă de bun simţ ştiinţific vine să redea răsuflarea tăiată a publicului; prof. Giorgioni subliniază, cu un patetism bine temperat, că este nevoie de mai mulţi ani de observaţii şi calcule pentru a da verdictul în privinţa primejdiei din 2880... Se pare că goana după senzaţional nu ocoleşte anumite medii ştiinţifice, aducându-ne aminte că membrii acestei bresle nobile sunt oameni ca şi noi, cu angoasele şi insomniile lor. Cât despre hoinărelile asteroizilor ce-şi doresc îmbrăţişarea cu Pământul, nimeni nu le poate contesta existenţa. În orice caz, viitorimea din 2880 nu-l va primi cu pâine şi sare.

PAUL IOAN

Primul act de referinţă din cultura mileniului trei

Renaşte Biblioteca din Alexandria!

Poate vă imaginaţi că vă prezentăm un fragment dintr-un roman de anticipaţie, sau un frumos proiect pentru generaţiile viitoare. Şi cu toate acestea, când veţi citi cele ce urmează probabil că la Alexandria va fi şi fost inaugurată noua Bibliotecă. După 2050 de ani, pe acelaşi loc renaşte una din minunile lumii antice, a cărei dispariţie în mijlocul flăcărilor nemiloase a fost regretată de peste 100 de generaţii de cărturari. Biblioteca din Alexandria şi-a deschis din nou porţile...

Prezentul şi Trecutul...

Unii au spus despre ea că era o construcţie-mastodont a Antichităţii. Era de fapt o emblemă a cunoaşterii universale, unul din simbolurile înţelepciunii umane. Poate tocmai din această cauză să fi căzut pradă flăcărilor, căci astăzi se consideră că incendiul care a mistuit-o în întregime în anul 48 d.Ch. a fost pus de o mână criminală. Dacă Farul din Alexandria, fondat de Alexandru Macedon în anul 332 î.Ch., era una din cele şapte minuni ale lumii, Biblioteca era celălalt simbol despre care se vorbea.

Şi iată că astăzi ea îşi redeschide porţile! *Primul mare şi adevărat act de cultură al noului mileniu,* şi nu doar pentru că el este cel care îl găzduieşte, ci pentru că îi împrumută propriul său spirit şi propria sa tehnologie! Realizând o construcţie plină de simboluri, care leagă într-adevăr trecutul de prezent. Noua Bibliotecă se află în cartierul Silsila, pe locul pe care se înălţa cea veche. Are forma unui disc solar, simbol al zeului Soarelui, Ra, cel care moare pentru a reînvia, într-un ciclu infinit, la fel ca oraşul Alexandria, la fel ca însăşi cunoaşterea umană. O parte a ei se înclină spre mare, spre Mediterana, o alta se înalţă spre cer. Acoperişul are forma unui microcip, sugerând orientarea spre viitor a Bibliotecii. Este un simbol al toleranţei, căci, sub patronajul UNESCO, fondurile necesare au fost furnizate atât de ţările occidentale, cât şi de ţările arabe. Numai aşa a putut fi îndeplinită intenţia de a realiza...

Oraşul cărţilor

Începând cu Alexandru cel Mare şi mergând până în vremea Imperiului Roman, Alexandria a fost mereu un oraş al cărţilor. Biblioteca a fost construită în jurul anului 300 î.Ch., în timpul lui Ptolemeu I, ea fiind partea cea mai frecventată a *Museion*-ului, construit de Demetrios Falerius, discipol al lui Aristotel, cu gândul de a oferi un lăcaş în care să fie adunate scrierile marelui filosof şi care să depăşească modelul său atenian. Şi Alexandria a făcut totul în stilul cel mai grandios pe care ţi-l puteai imagina.

Pierdere ireparabilă

Biblioteca era administrată de un preot numit de suveran şi aflat sub controlul celei mai înalte instanţe juridice a oraşului. Aici puteau fi întâlniţi cei mai mari poeţi şi învăţaţi ai epocii elenistice şi pe rafturile sale se strângeau mereu şi mereu cele mai importante cunoştinţe ale istoriei, de la Homer până în zilele acelea. Aici s-au format primii filologi, în sensul modern al cuvântului, a căror sarcină era realizarea unei ediţii definitive a textelor greceşti. Incendiul a produs o pierdere ireparabilă. O parte fundamentală a cunoaşterii umane a dispărut. Nici astăzi nu ne putem imagina nu neapărat cât, dar mai ales ce anume din ceea ce ştiau cei vechi nu vom ajunge să mai descoperim poate mult timp de acum înainte. Şi totuşi...

A doua fiică,

faimoasa Cleopatra, a decis imediat să o reconstruiască şi a ridicat un nou centru pe colina Rhakotis. Spaţiile în care funcţiona această bibliotecă-fiică mai există şi astăzi şi oferă ce a mai rămas din splendidele sale fresce. Era calculată pentru a adăposti 400000 de papirusuri şi aici a fost tradus pentru prima oară Vechiul Testament din ebraică în greacă. Dar în 391, Teofil, patriarhul Alexandriei creştinate a decis distrugerea templului lui Serapis şi biblioteca este astfel ucisă pentru a doua oară. Orice speranţă era pierdută. Aveau să treacă 16 secole până când lumea să vadă cum...

O bibliotecă iese din mare...

Omul nu a părăsit niciodată speranţa că va putea să adune într-un singur loc tot ceea ce omenirea a gândit şi a scris de când există ea. S-a vorbit de peste opt milioane de volume. Şi iată că visul se împlineşte. Din apele Mediteranei se ridică din nou un întreg complex, inclusiv un Planetariu, care se pregăteşte să devină *simbolul cultural şi educaţional al mileniului trei.* Spiritul este acelaşi, doar metodele s-au schimbat. De data aceasta rolul principal revine mijloacelor audiovizuale moderne şi instrumentelor multimedia. Microscoapele cele mai sofisticate şi scanere de înaltă definiţie vor permite „autopsia" vechilor papirusuri. Produse software de ultimă generaţie vor face posibile vaste cercetări lexicale pe vechile manuscrise. Cine ştie câte limbi considerate dispărute şi inaccesibile vor fi făcute să vorbească din nou! Cine ştie dacă nu va ajunge, într-o zi, ca omul să descopere ceea ce mulţi se încăpăţânează şi acum să numească „ştiinţa pierdută a antichităţii"! Cine ştie...

Un lucru este sigur: proiectând totul în viitor, omul începutului de mileniu trei încearcă să asigure urmaşilor săi continuitatea unui trecut a cărui cunoaştere este probabil unica metodă eficientă de asigurare a veşniciei culturii şi civilizaţiei umane...

MIHAELA DOROBANŢU

Dacă toate cărţile dintr-o bibliotecă ar forma un munte, cei mai înalţi munţi ar fi următorii (număr de volume):

Biblioteca Congresului, Washington	44300000
Biblioteca de Stat a Rusiei, Moscova	28500000
Biblioteca Naţională Rusă, Sankt Petersburg	21008018
British Library, Londra	13800000
Universitatea Harvard, Cambridge, SUA	13369855
Biblioteca Naţional, Izvesk Rusia	11200000
Biblioteca Naţională a Franţei, Paris	10400000
Biblioteca Naţională, Berlin	9400000
Die Deutsche Bibliothek, Leipzig	8960000
Biblioteca Naţională Centrală, Florenţa	5000000

BIBLIOTECA DIN ALEXANDRIA ÎN CIFRE

Noua Bibliotecă îşi propune să concureze cu celebra sa străbunică!

700000	Numărul sulurilor de papirus existente în vechea Bibliotecă
200000	Numărul de volume adăpostit în prezent
8000000	Numărul de volume ce va putea fi adăpostit
50000	Numărul de viitoare opere multimedia, audio şi video
3500	Numărul de locuri în sala de lectură (cea mai mare din lume)
10000	Numărul zilnic de vizitatori
85000 m²	Suprafaţa totală
33 m	Înălţimea (11 etaje, 4 subterane)
200000000	...Euro – valoarea totală a investiţiei

Anatomia secundei

DESPRE ENERGIE: MARILE MANEVRE

La ora actuală, energia înseamnă încă petrol şi gaz, de aceea mai toată geopolitica lumii se învârte, deocamdată, în jurul hidrocarburilor. Cel mai mare bazin petrolifer (vă amintiţi, din Geo Bogza „Poem petrolifer"?) se găseşte sub triunghiul gigantic care cuprinde Orientul Apropiat, Bazinul Caspian şi Rusia Centrală. În zonă se află cea mai mare conductă transportoare, legând Tengiz (din Kazahstan) de portul rusesc Novorosiisk, iar prilej de mare încordare internaţională este proiectarea unei a doua magistrale, între Baku (Azerbaidjan), port la Marea Caspică şi Ceyhan, de pe litoralul turcesc al Mării Negre – o afacere de multe milioane de dolari şi multă... geopolitică. Transaţiolala Exxon Mobil investeşte solid în Kazahstan, sperând să colaboreze cu kazahii la exploatarea unei rezerve fabuloase, 40 miliarde de barili (1 baril = 159 litri) de petrol –, recent descoperită. Irakul, aşezat deja pe o colosală avere de 75 miliarde barili, anunţă descoperirea a încă unei comori fabuloase, o mare de 88 miliarde barili, de sub Deşertul Apusean – ceea ce sperie serios cancelariile ministerelor lumii, cu ameninţarea că al doilea mare producător de petrol de pe Terra ar putea deveni, curând, un dictator al distribuirii energiei. Dar şi Iranul – altă ţară care dă frisoane mai marilor lumii – anunţă o mărire a producţiei, de până la 6 milioane de barili pe zi, ameninţând supremaţia Arabiei Saudite şi a triunghiului Kuweit + Emiratele Arabe Unite + Oman. De la Yemen (şi el mic producător de petrol), spre sud, zăcămintele de petrol se subţiază, apoi dispar din peisaj pentru a apărea în Nigeria şi Angola. Plus Venezuela şi zona din jurul ei – ameninţată de gherila columbiană – plus ceea ce mai au Europa de Est şi America de Nord – una peste alta 1.000.000.000.000 barili de petrol ne asigură funcţionarea fabricilor, deplasarea vehiculelor, încălzirea locuinţelor şi focuri în bucătării până prin anul 2046. Aşa spune varianta optimistă – cu probabilitate mare de a fi corectă – deşi o recentă lucrare a lui Kenneth Deffeyes ne anunţă că, urmare a unei curbe matematice stabilită cu 3-4 decenii în urmă – şi confirmată perfect, până acum, de evoluţia producţiei petroliere şi a preţului – „sfârşitul lumii petrolului" este îngrozitor de aproape, în jur de 2005!

O încercare de a prognoza energetica viitorului va ţine seama de scenariul optimist. Consumul de energie va creşte, fără îndoială, de aici pornim, cu semnalul că cel mai mare consumator de astăzi, SUA (care arde 20 miloane de barili de petrol pe zi), va „sări" la o adevărată risipă, în 2025: 25 de barili pe zi, deci o creştere de 25%. Pentru *2015,* spun specialiştii, lucrurile vor sta cam aşa: petrolul şi gazul sunt tot mai greu de găsit şi de extras, de aceea devin tot mai scumpe; hidrogenul este deja combustibilul principal în autovehiculele lumii; se reiau construcţiile în energetica nucleară, cu centrale atomice mai sigure decât cele de astăzi; celulele voltaice s-au ieftinit (dar energia solară este încă mai scumpă decât cea fosilă; energia eoliană devine uzuală, mai ales pentru locurile izolate – pe munţi, ţărm de mare, insule); maşinăriile industriale şi casa noastră cea de toate zilele sunt, vor fi mult mai puţin energofage decât astăzi, datorită inteligenţei încorporate. În *2050,* îndrăznesc viitorologii: energiile solară şi eoliană sunt curent folosite în civilizaţia copiilor noştri; energia nucleară: fie mult mai ieftină şi mai răspândită decât astăzi (scenariul pozitiv) fie a dispărut cu totul din peisaj (din motive politic-ecologice); hidrogenul a înlocuit complet hidrocarburile în motoarele autovehiculelor; cărbunele, gazul metan şi petrolul au dispărut cu totul, ca sursă de energie – deci efectul de seră nu mai ameninţă viitorul nostru; iar prin conductele de astăzi va circula hidrogenul de mâine, sursă esenţială de energie pentru locuinţe, transport şi industrii.

Aşa va fi mâine – iată cum arată disecţia secundei viitoare.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

VIITOARE MAME, atenţie la...

...băuturile alcoolice. Dacă v-aţi hotărât să aduceţi pe lume un copil, viitoarea mamă, trebuie să aibă o viaţă echilibrată, fără excese.

Nu uitaţi cât de dăunător pentru produsul de concepţie, atât pentru embrion, cât şi pentru făt, poate fi alcoolul. Cu molecula lor atât de mică, băuturile alcoolice trec, se pare, cu prea mare uşurinţă, peste filtrul barierei placentare. Aşa se face că urmele de alcool din circulaţia sangvină a fătului sunt aproape identice cu cele conţinute în sângele viitoarei mame. Excepţia o constituie doar faptul că acest sânge este asimilat mult mai încet la nivel placentar. Şi totuşi, atunci când viitoarele mame consumă cantităţi mari de alcool, expun produsul de concepţie, pe toată durata graviditătii, la mari pericole. Aşa este Sindromul de Alcoolism Fetal, care se asociază cu anomalii de creştere, de dezvoltarea psihomotorie a viitorului copil şi eventual cu unele malformaţii.

Sunt gravide care nesocotesc aceste avertismente şi beau săptămânal chiar 10-12 pahare cu alcool de 8-12 grade, făcând rău – cu mâna lor, cum se spune – „omului pe care îl procreează". Nu ar trebui să se uite, că un mic pahar de vin, natural, băut la mesele de prânz şi seara, în total două, sunt arhisuficiente şi mai ales de preferat alcoolului în orice cantitate.

...fumat. Nicotina şi oxidul de carbon, conţinute în ţigări, alături de o altă sumedenie de factori nocivi au, de asemenea, marele defect de a ajunge şi a traversa bariera placentară „atacând", într-un fel sau altul, copilul care se pregăteşte pentru venirea pe lume.

Astfel, nicotina, fiind un vasoconstrictor desăvârşit, face ca vasele sangvine ale fătului să fie atacate în primul rând. Nicotina reduce fluxul sangvin în cordonul ombilical şi deci scade, cantitativ, aprovizionarea fătului cu oxigen. Este ştiut, de altfel, că fumătorii în general îşi micşorează automat cantitatea de oxigen din sânge, deci şi pe cea transportată de sângele matern. Scăderea cantităţii de oxigen aduce fătului în schimb un coronar de suferinţe. Altfel spus, copiii marilor fumătoare vin pe lume întotdeauna cu o greutate mai mică decât cea medie, sunt mai puţin dezvoltaţi fizic, şi au deja suferinţele lor.

...medicamente. Se ştie deja că unele medicamente (componentele lor) nu trec de aşa-numita barieră placentară, dar altele da.

Cele care ajung într-un mod sau altul la făt pot să dea acestuia chiar unele leziuni fetale, mai ales în primele luni de sarcină, când se constituie organele vitale. Convinse că medicii ştiu ce medicamente să le prescrie, viitoarele mame le iau insistent. Un recent studiu realizat în Franţa a dovedit însă că prea multe medicamnte se prescriu viitoarelor mame. De la caz la caz unele dintre „pastilele" indicate sunt de prisos, aşa cum altele pot să fie dăunătoare fie pentru făt, fie pentru mame.

Iată de ce problema medicamentelor trebuie foarte bine chibzuită. Prudenţă deosebită se recomandă pentru gravidele care au hipertensiune, depresii, ori, şi mai grav, diabet, fie chiar şi în forma incipientă. Cu atât mai mult este contraindicat viitoarelor mame automedicaţia...

...alimentaţie. Nu mâncaţi pentru doi dar nici nu cădeţi în extrema unui dezechilibru nutriţional. Efectele negative le va suporta în primul rând fătul. Luarea în greutate trebuie să fie foarte limitată în primele patru luni şi să nu depăşească apoi 250-400 g pe săptămână până la naşterea copilului.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII • INDISCREŢII • INDISCREŢII

Cu copiii, în parc

Madonna iubeşte moda şi arată acest lucru. Chiar la o simplă plimbare în parc, cu familia, ţinuta vestimentară este atent aleasă. Aşa se întâmplă că atât ea cât şi soţul, regizorul Guy Ritchie, captează privirile admirative ale celor din jur. Ce să mai spunem de copiii lor, Lourdes (5 ani) şi Rocco (1 an şi jumătate)...

Tandreţe paternă

Agentul foarte special 007 ştie să fie tandru, mai ales atunci când este vorba despre fiul său, Dylan Thomas. Cei doi „bărbaţi" au asistat, la Londra, la o comedie muzicală intitulată, „Chitty Chitty Bang Bang".

Mamă şi fiică

Ivanka, obişnuită cu podiumurile spectacolelor de modă, a fost alături de mama sa la sărbătorirea a 25 de ani de existenţă a clubului Studio 54 din New York. Blonde, frumoase, celibatare şi miliardare, reginele nopţii par mai complice ca niciodată. Cât de dur este să fii business woman?!

Pentru părinţi

5 REGULI DE AUR

„Dificultăţile de comunicare cresc pe măsură ce copilul creşte" explică psihiatrul francez Denis Donovan, într-o lucrare recent apărută. Adolescenţii au mai multă libertate de acţiune decât atunci când aveau cu câţiva ani mai puţin, îşi permit gesturi şi cuvinte dure pentru a-şi arăta dezacordul. Pentru a evita conflictele, pentru o mai bună comunicare şi ameliorarea raporturilor părinţi-copii, specialiştii reamintesc câteva „reguli de aur".

● Când părinţii, de exemplu, reproşează copiilor pe un ton ridicat „de câte ori ţi-am spus să dai muzica mai încet?", adolescenţii numără, mental: „3, 4, 5..." Şi, continuă să menţină aparatul la mulţi decibeli. Pentru părinţi gestul echivalează cu ignorarea cuvintelor lor, altfel spus, „vorbesc în vânt". Cum trebuie procedat? Cei mari să-şi exprime „ordinul" pe un ton politicos („te rog, lasă muzica mai încet") şi un lung şir de false probleme vor fi eliminate.

● A repeta de trei ori „pune-ţi şapca" nu va avea nici un efect. În schimb, dacă îi veţi spune copilului dv. că nu va ieşi afară dacă nu îşi va pune şapca, efectul va fi rapid. Nu uitaţi să îl felicitaţi, de fiecare dată când constataţi că a făcut un efort pentru a vă da satisfacţie. Cu ceva diplomaţie, comunicarea cu adolescentul dv. poate fi aproape perfectă.

● A-i spune unui adolescent să-şi aranjeze camera atunci când este conectat la Internet, de exemplu, este ca şi când a-i vorbi unui surd. Chiar dacă şi-a îndreptat ochii spre dv. şi a îngânat un răspuns, nu a fost decât un reflex. Atunci când copilul vă va spune că nu i-aţi spus aşa ceva, credeţi-l că nu-şi aminteşte, pentru că atenţia lui era concentrată pe altceva... În aceste condiţii, atenţionarea trebuie însoţită şi de un contact fizic: atingeţi-l uşor pe umăr pentru a fi siguri că i-aţi distras atenţia.

● Nu încercaţi să rezolvaţi nici-o problemă sub imperiul nervilor. Chiar dacă „merită o lecţie", daţi-i-o când ambele „tabere" sunt calme.

● Nu uitaţi că, în general, copiii, dar mai ales adolescenţii sunt hipersensibili la mostrele de ipocrizie ale părinţilor, notează dr. Denis Donovan. Dacă vă observă că, de exemplu, conduceţi maşina fără a vă prinde centura de siguranţă copilul va remarca faptul că nu vi s-a întâmplat nimic ignorând o regulă.

Oare părinţii nu fac decât să salveze aparenţele? Specialiştii vă sugerează să oferiţi celor mici un bun exemplu, cât mai des posibil.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Cosmetica la domiciliu

De această dată vă prezentăm 8 elixire uşor de realizat de orice femeie preocupată de aspectul ei:

– 10 g miere + 4-5 picături zeamă de lămâie se aplică sub formă de comprese sau tamponări energice pentru *tenul seboreic cu pori deschişi*

– un cartof fiert frecat cu puţin lapte + o linguriţă de miere se aplică în strat subţire *pentru tenul predispus la uscăciune:*

– 1/2 măr fiert în puţin lapte se freacă cu o linguriţă de miere şi se aplică pe *tenul obosit.*

– o linguriţă de miere + o linguriţă tărâţe de grâu + o linguriţă de infuzie de anghinare se aplică în strat gros pe *tenul cuperozic*

– o linguriţă de miere + banană (cât o nucă) se aplică zilnic, timp de 7 zile, pe *tenul deshidratat, sensibil*

– o linguriţă de miere + o linguriţă de morcov ras + un gălbenuş de ou + 2-3 picături de ulei din germeni de porumb se aplică zilnic, timp de 10 zile, pe *tenul ofilit, predispus la ridare*

– o linguriţă de miere + 2-3 picături ulei de măsline se aplică zilnic, timp de 7 zile, pe *tenul asfixic (cu puncte negre)*

– 10 g de miere + 20 g de suc de kiwi se aplică, sub formă de comprese, pe *tenul ridat,* uns în prealabil cu cremă grasă.

La toate aceste „mici elixire" se poate adăuga un tratament cosmetic apicol care poate completa şi îndrepta neajunsurile tenului dv oferindu-vă totodată un plus de energie pozitivă, o stare psihică confortabilă.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 20
Valabil până pe data de: 23 MAI 2002

REDUCERE 10%

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

Gastronomice

Şi în această săptămână vă oferim câteva reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

GHIVECI OLTENESC

400 g ficat de porc, 400 g rinichi de porc, 400 g muşchiuleţ de porc, 400 g muşchi de vită, 500 g fudulii de porc, 500 g pâine albă, 50 g usturoi, 5 g cimbru, 10 g coriandru, 200 ml ulei, sare.

Se taie în bucăţi mici fiecare sortiment de carne, se sărează şi se pun la frigare pe nişte frigărui de lemn. Se face un sos de usturoi, cimbru, coriandru, puţină sare şi ulei. Franzela se taie în felii subţiri care se cojesc şi se pun la prăjit în ulei încins. Se scot în alt vas şi se stropesc cu sosul pregătit. Peste crutoane se aşază câte o bucată de carne friptă. Se serveşte cald cu salată de varză dulce sau salată asortată.

SPANAC CU CIUPERCI LA CUPTOR

2 kg spanac, 150 g ciuperci, 100 g unt, 150 g caşcaval, 50 g pesmet, 25 g sare.

Se spală spanacul, se curăţă de cotoare şi se pune la fiert în apă clocotită, cu sare. Când este fiert, se scurge de apă şi se lasă să se răcească. Ciupercile se curăţă, se spală, se taie felii şi se călesc în puţin unt. Se toacă spanacul şi se amestecă cu ciupercile călite. Compoziţia se toarnă într-o tavă unsă şi presărată cu pesmet. Deasupra se rade caşcavalul. Se introduce tava în cuptor circa 30 minute. Înainte de a se servi se taie porţii şi se stropesc cu unt. Se serveşte cu smântână.

FASOLE CU CIUPERCI

200 g fasole cu bobul mare, 250 g ciuperci (conserve), 200 g maioneză, piper măcinat, cimbru măcinat, usturoi pisat, sare.

Fasolea se curăţă, se spală şi se ţine în apă rece circa 8 ore, după care se scurge de apă şi se pune la fiert (se schimbă 2-3 ape în timpul fiertului). După fierbere, fasolea se pune la scurs într-o strecurătoare. Ciupercile tăiate mărunt se amestecă într-un castron cu fasolea, maioneza, mirodeniile şi usturoiul pisat.

ŞUFLEU CU CÂRNĂCIORI AFUMAŢI

400 g cârnăciori afumţi, 150 g făină, 300 ml lapte, sare, piper, 4 ouă, 100 g caşcaval ras.

Cârnăciorii se taie în bucăţele mici şi se prăjesc uşor. Separat, din lapte, făină şi 50 g caşcaval se face un sos alb. Când sosul s-a răcit se adaugă cârnăciorii, piperul şi sarea, după gust. Se încorporează gălbenuşurile pe rând, iar la urmă albuşurile bătute spumă. Se unge o formă Yena, se presară cu făină şi se toarnă compoziţia. Se dă la cuptor. Când s-a rumenit se scoate şi se serveşte cald cu caşcaval ras.

RIZOTTO ORIENTAL CU LIMBĂ ŞI BULION

1,500 kg limbă de vită, 700 g orez, 150 g untură, 150 g unt proaspăt, 250 g ceapă, 100 g mărar, 150 g telemea, 50 g pătrunjel (rădăcină), 50 g sare, 50 g ţelină, 100 g făină.

Limba se spală, se opăreşte, se spală din nou cu apă rece şi se pune la fiert. După ce se îndepărtează spuma, se adaugă pătrunjelul şi puţină sare. Limba fiartă se curăţă de pieliţă şi se taie în cuburi mici. Se încinge untul, se adaugă făina şi se rumeneşte. Apoi se stinge cu supă şi se adaugă limba. Când orezul este fiert se amestecă cu 50 g unt, cu brânză rasă, apoi se pune într-o cratiţă unsă cu unt şi se dă la cuptor zece minute. Se serveşte pe un platou pe care se întinde orezul omogen pe margini, iar la mijloc se lasă un gol unde se pune compoziţia de limbă. Se presară mărar tocat deasupra.

Remedii naturale

Sucuri

Suc de păpădie. Este poate dificil de obţinut în cantităţi mari, dar şi un pahar de suc de păpădie pe zi, eventual combinat cu alte sucuri cu virtuţi terapeutice asemănătoare, poate face minuni în cazul persoanelor suferinde de *litiaze* sau *insuficienţe biliare*, celor cu *exces de colesterol* sau cu *disfuncţii hepato-biliare, obezilor...*, precum şi în cazul persoanelor sănătoase care vor să se supună unei cure de *dezintoxicare*.

Suc de cireşe. Este *remineralizant, depurativ, antireumatismal*, indicat în mod deosebit cardiovasculariilor, pacienţilor cu *artroze, gută, obezitate*. Energetic, este deopotrivă un factor de *prevenire a îmbătrânirii*, prin acţiunea sa regeneratoare şi eliminatorie a toxinelor. Totodată, reglează tranzitul intestinal, fiind un excelent remediu pentru *constipaţie*. Sucul rezultat dintr-un kilogram de fructe este cantitatea zilnică ideală pentru o cură ce poate dura 2-4 săptămâni.

Suc de ceapă. *Diabeticii, reumaticii, suferinzii de prostată,* persoanele cu *edeme* (de exemplu picioare umflate) pot beneficia de efectele lui. Sucul de ceapă se foloseşte însă cu mult succes şi în *afecţiunile căilor respiratorii*, deoarece uleiul volatil bogat în săruri fluidifică mucoasele şi ajută la eliminarea lor. Se prepară din 5-6 cepe tăiate bucăţi peste care se presară puţin zahăr. Din el se beau câteva linguri pe zi, de preferat după mesele principale. Având şi *proprietăţi antiseptice*, se poate folosi şi la tamponarea zonelor unde au apărut *afte* şi *ulceraţii*. Aplicat de trei-patru ori pe zi, ajută la *combaterea pistruilor* şi *a negilor*.

Suc de praz. *Diuretic; eliminator al acidului uric,* este indicat în *reumatisme, gută, litiaze urinare, ateroscleroză*. Se poate folosi în amestec cu alte sucuri, cum ar fi cel de morcovi sau ţelină.

Suc de cartofi. Deşi este destul de neplăcut la gust, este indicat în *ulcere gastrice* şi *duodenale* (câte o jumătate de pahar, de 4-5 ori pe zi, timp de o lună) sau *în diabet* (câte o jumătate de pahar pe zi, timp de zece zile pe lună, din două în două luni). Dozele nu trebuie depăşite. Sucul de cartofi se poate combina cu suc de morcovi sau de lămâie. Sucul de cartofi, de morcovi şi de ţelină, amestecate în părţi egale, este deosebit de bogat în substanţe revitalizante.

COLESTEROLUL
bun sau rău

Cuvântul „colesterol" este identificat de cele mai multe ori cu noţiunea de „rău", de „periculos pentru sănătate", deşi, dacă valorile sale se menţin în limite normale, acesta este un constituent indispensabil organismului, deci „bun" pentru membrana celulelor, pentru hormonii steroizi cum sunt cei sexuali, pentru secreţia bilei şi multe altele. Ce înseamnă valoare normală? Deşi medicii admit că limita inferioară şi cea superioară sunt relativ arbitrare, se consideră că normalul se situează între 180 şi 240 mg/dl. Colesterolul devine însă cu adevărat un pericol pentru sănătate când depăşeşte cu mult pragul superior de 240 mg/dl, deoarece atunci se însoţeşte de riscul de ateroscleroză, infarct miocardic şi, potrivit ultimelor studii şi cercetări, chiar şi de cancer. Datele statistice susţin că se poate vorbi şi despre un nivel optim, între 180-220 mg/dl, care ar asigura un maximum de longevitate. Din nefericire, în societatea modernă, datorită alimentaţiei prea bogate în colesterol, dar şi stresului, lipsei de activitate fizică menită să favorizeze arderile, poluării etc. nivelul colesterolului în sânge tinde să fie mai crescut. Totuşi, grija sau lupta de a menţine rata colesterolului în limite normale sau de a o scădea atunci când s-au instalat dereglări e deosebit de importantă.

De exemplu, persoanele care au suferit un infarct de miocard, scăzând nivelul colesterolului, diminuează mult riscul unui nou infarct. O scădere cu 9%, bunăoară, reduce acest pericol cu 19%. Un semnal evident al instalării hipercolesterolemiei este apariţia unor depozite de colesterol la nivelul pleoapelor (excrescenţe cu o consistenţă destul de dură, de culoarea untului), iar în forme mai severe acestea se pot instala şi pe coate, genunchi, tendoane... În aceste cazuri, susţin cardiologii, riscul de infarct este foarte ridicat.

Creşterea colesterolului predispune la ateroscleroză şi toate celelalte consecinţe ale acestei boli, în special când nivelul acestuia depăşeşte 280-300 mg/dl sau 2,8-3g/litru de sânge. În plus, cu cât creşterea colesterolului se instalează la o vârstă mai tânără, cu atât riscul unui infarct miocardic este mai mare. Deşi în prezent tehnica pusă la dispoziţia laboratoarelor medicale permite efectuarea unei game variate de analize care pun în evidenţă grăsimile din sânge, determinarea colesterolului a rămas cea mai importantă în stabilirea unui diagnostic.

Cât de mult înseamnă pentru sănătate prevenirea hipercolesterolemiei încă de la vârstele fragede o dovedeşte situaţia din ultimul deceniu înregistrată în Statele Unite ale Americii, unde numărul de infarcte a scăzut cu 40%, datorită unui program naţional în cadrul căruia recomandările legate de alimentaţia corectă, optimă, încep să se aplice de la vârsta de doi ani.

Care sunt secretele menţinerii la cote normale a ratei colesterolului sau scăderii valorilor acestuia?

Activitate fizică, reducerea nivelului de stres şi dietă cu un conţinut redus de colesterol. Alimentaţia optimă are în vedere, de exemplu, scăderea consumului de unt, smântână, lapte gras, brânzeturi grase, ouă, ca să nu mai amintim de carne grasă, viscere (creier, măduvioare etc.). Dintre alimentele animaliere, peştele este cel mai indicat pentru scăderea nivelului de colesterol.

În privinţa unturii de porc, unele studii susţin că nu sunt foarte bogate în colesterol, ci în calorii, ceea ce predispune la îngrăşare, la obezitate, mai ales în cazul unui stil de viaţă şi de muncă fără efort fizic. De aceea, unii medici sunt mai puţin stricţi în privinţa recomandărilor pe care le fac persoanelor ce execută munci grele în ceea ce priveşte consumul acestor alimente, deoarece ele asigură energia de care au nevoie. Nu întâmplător, în rândul populaţiilor din zone mai izolate, care duc un mod de viaţă tradiţional, unde oamenii depun mai mult efort fizic, unde stresul şi poluarea sunt aproape nesimnificative în comparaţie cu mediul oraşelor, colesterolul în sânge este redus (160-180 mg/dl), iar infarctul de miocard survine foarte rar.

Cele mai grave hipercolesterolemii sunt însă cele genetice, moştenite din familie, când sângele este atât de încărcat cu lipide încât plasma sau serul sangvin capătă un aspect lăptos.

Lipidele au origine dublă: pe de-o parte provin din alimente, iar pe de alta sunt produse chiar de către propriul nostru organism. Deşi în prezent există numeroase medicamente care vizează „topirea" colesterolului suplimentar, reducerea nivelului acestuia prin aport alimentar este considerată piatra de temelie a tratamentului hipercolesterolemiei.

ARTROZA este ereditară?

Cercetările din ultimii ani susţin din ce în ce mai mult ideea că printre cauzele complexe ale artrozei se numără şi componenta ereditară. Preocupaţi de această problemă, un grup de cercetători de la Universitatea din Boston au folosit datele unui studiu mai vechi pe tema artrozei („Framingham Study"), dar au analizat informaţiile pe care le-au avut la dispoziţie dintr-o altă perspectivă, cea a moştenirii genetice a bolii. Şi, într-adevăr, ei au constatat că 30% dintre descendenţii unor părinţi suferinzi de artroză la nivelul degetelor erau la rândul lor afectaţi de aceeaşi formă de boală. Acest rezultat i-a îndemnat pe cercetătorii respectivi să continue investigaţiile şi să caute regiunile cromozomiale implicate în declanşarea acestei maladii. După cum se afirmă într-un recent articol publicat în revista „Arthtitic and Rheumatism" ei au identificat opt regiuni cromozomiale implicate în caracterul ereditar al artrozei. Evident, aceste rezultate preliminare ale cercetării urmează să fie confirmate pe un lot de subiecţi mult mai mare decât în primul caz (când s-au avut în vedere 793 de persoane cu artroză).

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Marian C. din Bucureşti. Tratamentul corect pentru conjunctivită nu se poate face prin corespondenţă. Un consult la medicul oftalmolog este obligatoriu deoarece, în mod obişnuit, acesta recomandă un examen bacteriologic al secreţiei conjunctivale şi antibiograma, în funcţie de rezultatul

CONJUNCTIVITA

acestora urmând să stabilească medicamentele potrivite. Deopotrivă, s-ar putea să ia în calcul posibilitatea potrivit căreia afecţiunea se datorează unui fond alergic şi să vă îndrume la un alergolog. Oricum, indiferent de ce natură este conjunctivita, foarte importantă este igiena personală: prosop, pernă, batistă, individuale şi foarte curate, precum şi evitarea atingerii ochilor cu mâinile murdare. Tratamentul la care aţi apelat din proprie iniţiativă nu este suficient, după cum aţi putut constata deja; aplicarea pe pleoape a unor tampoane de vată îmbibate în muşeţel nu este cea mai bună formulă. În primul rând, vata poate lăsa scame invizibile, care se lipesc de marginea pleoapelor, transformându-se într-un factor iritant suplimentar. Pe de altă parte, unele persoane nu reacţionează favorabil la infuzia de flori de muşeţel, deşi planta are în general calităţi antiinflamatorii, decongestionante, dezinfectante şi calmante. În plus, conjunctivita care se accentuează la oboseală poate fi legată de anumite dereglări funcţionale ale organismului, care trebuie redresate. Aşadar, vă sfătuim să vă adresaţi unui medic oftalmolog pentru un consult.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

OBEZITATEA
pândeşte... din faşă

Dat fiind că, potrivit opiniei oamenilor de ştiinţă, obezitatea riscă să devină epidemică la începutul acestui mileniu, medicii de la un spital de copii din Philadelphia au efectuat un studiu privind particularităţile creşterii în greutate a copiilor începând din primele luni de viaţă până la vârsta de şapte ani. Studiul a cuprins 20000 de subiecţi. Care a fost concluzia? Copiii care înregistrează o creştere rapidă în greutate, peste limitele normalului, în primele luni de viaţă au toate şansele să se transforme în obezi. Cercetătorii susţin că primele patru luni de viaţă ale sugarului reprezintă o perioadă crucială pentru instalarea unei obezităţi... în faşă. O dovadă este că bebeluşii supraponderali la patru luni au ajuns ca la vârsta de şapte ani să prezinte un plus de kilograme, unii dintre copii fiind consideraţi chiar obezi. Cercetătorii susţin că în primele luni de viaţă ale sugarului, un exces ponderal cu mai mult de 100 de grame pe lună faţă de normal creşte riscurile ca bebeluşul să se transforme într-un copil prea grăsuţ, apoi într-un adolescent complexat de silueta prea robustă şi în final într-un adult obez. Medicii care s-au ocupat de această problemă consideră că organismul bebeluşului cu o creştere mult prea rapidă în greutate devine incapabil să pună în funcţie mecanismele de reglare a greutăţii corporale, lucru cu care se va confrunta pe parcursul tot restului vieţii.

Interesant este că un alt studiu a ajuns la concluzia că bebeluşii care cresc prea repede în greutate, depăşind cu mult limita normală, se transformă în adulţi expuşi la riscuri crescute privind hipertensiunea arterială. De aceea, medicii recomandă părinţilor să nu exagereze cu supraalimentaţia nounăscuţilor şi nici să-şi facă un titlu de glorie din bebeluşul care creşte ca un uriaş din poveste, pentru că riscurile la care îşi expun copilul sunt demne de luat în calcul.

Neînţelegeri în familie şi griji în afara ei...

Începem astăzi cu o scrisoare primită de la M.N. din Fieni care se confruntă cu o seamă de probleme pe care ni le prezintă foarte deschis: ***„Am certuri interminabile cu soţia care îmi impune de fiecare dată folosirea prezervativului pentru că nu vrea să ia anticoncepţionale de teamă să nu se îngraşe sau că pot fi rele pentru sănătate. Acum suntem supăraţi şi nici nu ne mai vorbim. Ce să fac? Să-mi găsesc o altă femeie?"***

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Stimate Domnule M.N., în primul rând trebuie să vă întrebăm noi ceva: de unde ştiţi că o altă femeie nu vă va impune şi ea folosirea prezervativului? Credeţi că alegând ultima soluţie veţi rezolva problema? Discutaţi mai bine cu soţia dumneavoastră şi consultaţi un medic sexolog. Aveţi încredere în acesta, pentru că el vă poate informa despre o mulţime de metode contraceptive din care veţi avea cu siguranţă ce alege!

Din Piteşti ne scrie un tânăr de 18 ani, Sandu Firea, care pare foarte tulburat: ***„Am citit în ziar despre creşterea periculoasă a cazurilor de SIDA şi sifilis. Sunt de-a dreptul îngrozit. Mi-e şi frică să mă mai gândesc la o relaţie sexuală. Cum să procedez pentru a mă proteja?"***

– Stimate domnule Sandu Firea, mai întâi felicitări pentru că atunci când aflaţi o informaţie şi vă loviţi de o problemă nu ezitaţi să întrebaţi. În primul rând, ceea ce vă trebuie este să aveţi o relaţie serioasă, cu o singură persoană. În al doilea rând, să utilizaţi cu încredere prezervativul. De ce? Pentru că acesta are un dublu rol: are rol şi de protecţie, şi de anticoncepţional. Şi în al treilea rând, igiena personală şi utilizarea cu încredere a apei şi a săpunului sunt metode foarte eficiente pentru prevenirea bolilor cu transmitere sexuală. Vă urăm mult succes!

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 20 (232

De când este locuit Tibetul?

Un cercetător de la Universitatea din Hong Kong a descoperit amprente fosilizate de mâini şi picioare pe platoul tibetan. Testele de datare a acestor urme, efectuate independent în mai multe laboratoare din lume, au dat un rezultat surprinzător pentru paleoantropologi. Dacă până-n prezent se acreditase ideea că omul a pătruns în această zonă extrem de dură din punct de vedere climateric în urmă cu doar 4-5 mii de ani, acum se ştie că încă din perioada ultimei glaciaţiuni, în urmă cu 16-18 mii de ani, exista aici o populaţie primitivă.

Descoperirea are o mare importanţă pentru studiul adaptabilităţii şi modului de viaţă al lui Homo sapiens din regiunile asiatice. Întinsele gheţuri din acea perioadă de răcire accentuată a Pământului nu i-a împiedicat pe oamenii primitivi să locuiască în Tibet. Asta înseamnă că aveau deprinderi de excepţie în ceea ce priveşte fabricarea îmbrăcămintii, a folosirii grăsimilor de animale, a întreţinerii focului, de folosire judicioasă a perioadelor mai calde, de vânătoare etc. Aceste aspecte excepţionale completează descoperirile antropologice făcute în nordul Chinei şi în Siberia, care confirmă la rândul lor puterea incredibilă de adaptare a strămoşilor noştri care, în căutare de noi zone locuibile sau forţaţi de anumite împrejurări, se încumetau cu succes să facă faţă unor temperaturi extrem de scăzute.

Leonardo da Vinci

550 de ani de la naştere

Însăşi venirea pe lume a acestui geniu reprezentativ al Renaşterii a fost parcă o anticipaţie pentru viaţa zbuciumată, de 67 de ani, ce avea să se deruleze. Leonardo a fost fructul unei înfocate şi scurte iubiri între Piero da Vinci şi răpitoarea Caterina. Fiu nelegitim, el a fost recunoscut de tatăl său, fapt extrem de important – nu numai pentru psihicul unui copil nevinovat, ci şi pentru demararea carierei lui. Căci Piero s-a mutat la Florenţa (ca notar), iar Leonardo a intrat ucenic în atelierul de pictură al lui Verrocchio. Aici, maestrul s-a văzut foarte repede depăşit de discipol. „Nu mai pot pune mâna pe pensulă, îngerii lui da Vinci (20 de ani pe atunci – n.n.) sunt mai expresivi decât ai mei", a spus cu o sinceritate dezarmantă pictorul deja notoriu...

Madona cu garoafă (1478-1480)

Geniul copleşit de idei, de muncă, de singurătate

Despre Leonardo da Vinci s-au scris biblioteci întregi. Dar adevărata sa personalitate, eliberată de lanţurile mitului, de exagerări inutile şi de fabulaţii tendenţioase, abia în ultimele decenii a început să fie conturată. Căci „uriaşul florentin" a fost un om hărţuit în permanenţă atât de propriile angoase şi frustrări, cât şi de o societate care nu l-a înţeles pe deplin, dar a profitat de harurile sale multiple.

De ce nu şi-a întemeiat o familie? De ce n-a existat o femeie specială în viaţa lui? Avusese un model prin spectaculoasa existenţă a tatălui său: în afară de el, Piero mai avea nouă copii de la patru neveste! Gestul cel mai elocvent pentru singurătatea acestui „alergător de cursă lungă" a fost testamentul. Toate operele pe care le avea asupra sa (a murit în Franţa, unde şi-a petrecut ultimii ani) le-a lăsat unui fidel elev al său, Melzi. Rupt de familie şi de lume, cu toate aprecierile primite din partea multor capete încoronate, inclusiv din partea Suveranilor Pontifi, Leonardo ne apare, poate, ca un nefericit care îşi ocupă timpul muncind îndârjit în cele mai variate domenii ştiinţifice, pictând, sculptând şi trascriindu-şi ideile novatoare în sutele de Carnete ce aveau să devină celebre, compunând poeme...

Poate că şocul psihic suferit la 24 de ani, când, în urma unui denunţ anonim, a fost judecat şi achitat pentru atentat asupra bunelor moravuri, a contribuit la alunecarea lui spre solitudine, spre nopţi nedormite pentru punerea în operă a iniţiativelor sale, spre o laborioasă activitate de onorare a nenumăratelor comenzi primite de la regi, Papi, feţe nobiliare italiene şi franceze. Fără să urmărim o nuanţă psihanalitică a comentariului nostru, credem că şi despărţirea vremelnică de mama sa (care nu s-a căsătorit cu Piero) a reprezentat o traumă cu consecinţe imprevizibile la maturitate.

Musculatura spatelui şi a picioarelor (desen)

Mereu copleşit de gânduri, de tendinţa de a schimba, de a îmbunătăţi, de a se informa şi inova în domenii extrem de diverse, Leonardo da Vinci este emblema indiscutabilă a Renaşterii. Enumerarea domeniilor abordate de el ne-ar lua foarte mult spaţiu şi, aşa cum spune cercetătorul Alessandro Varro, *„ar fi mai uşor de spus ce NU l-a interesat, decât disciplinele care l-au pasionat şi în care a devenit un expert al epocii"*. De la studii amănunţite de botanică la anatomia omului, de la fortificaţii militare la baraje hidrotehnice, îndiguiri şi asanări de terenuri, de la poezie la pictura în clar-obscur, portretistică şi sculptură, de la maşinile cu abur la aparatele de zbor, de la maşinile de ţesut la principiile propagării luminii şi sunetului, de la ferăstraie de tăiat marmura la arme (tunuri, bombarde, arbalete uriaşe etc.), totul era pentru Leonardo un teren de căutat noutatea şi de luptă pentru punerea în aplicare a ei... Abia la 55 de ani primeşte titlul de „pictor şi inginer" şi i se asigură o pensie.

Loviturile soartei nu l-au iertat niciodată. În 1499, când trupele franceze au cucerit Milanul, Leonardo s-a refugiat la Veneţia. Acolo a aflat că statuia ecvestră a lui Francisco Sforza a fost distrusă. Lucrase 17 ani la ea...

Cu trei ani înainte de moarte, incomparabilul geniu din Vinci (mică localitate în Munţii Albano) părăseşte Italia şi se stabileşte în Franţa, la Amboise, în urma invitaţiei lui François I. S-a predat eternităţii la 2 mai 1519, iar trupul i-a fost înmormântat la mănăstirea Saint-Florentin, Amboise... Ceea ce am dorit să evidenţiem în acest extrem de scurt articol este faptul că Leonardo da Vinci nu înseamnă *Mona Lisa* sau *Cina cea de taină*, nu înseamnă schiţa primului elicopter sau detaliile anatomice despre musculatura omului. El reprezintă, pur şi simplu, ***Leonardo da Vinci, cel de necuprins.***

Rămăşiţele Titanicului,

prilej de controverse

Aşa cum s-a-ntâmplat după tragedia americană pe care presa de peste ocean o notează simbolic „9/11" (luna a 9-a, ziua a 11-a), când au început să se comercializeze obiecte făcând aluzie la cele petrecute atunci, şi unele obiecte de pe epava Titanicului au devenit prilej de balans între o conduită comemorativă şi una mercantilă.

După ce în 1985 o echipă condusă de Bob Ballard a localizat legendara navă pe fundul

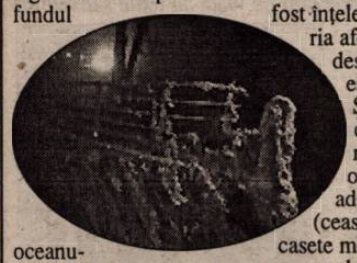

oceanului (la 3.657 metri adâncime, în zona Grand Banks, Newfoundland), a apărut problema modului cum ar trebui să fie folosite obiectele găsite pe epavă. În 1986, descoperitorii au plasat la faţa locului o plăcuţă comemorativă prin care se solicita ca tot ceea ce se află acolo să nu fie atins; în concepţia lor, ansamblul rămăşiţelor Titanicului trebuia să devină un memorial al istoricului naufragiu. Însă, cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la catastrofă (12 aprilie 2002), revista *National Geographic* relatează cu amărăciune faptul că artefactele de pe Titanic sunt valorificate în diverse moduri (expoziţii, licitaţii etc.) de către Societatea „RMS Titanic Inc.", pe baza drepturilor legale dobândite de aceasta privind „salvarea şi posesia", în 1994.

„Aducerea la suprafaţă şi exploatarea resturilor valoroase de pe epavă este o impietate faţă de cele peste 1500 de victime şi faţă de urmaşii lor", afirmă Edward Kamuda, preşedintele „Titanic Historical Society". Într-adevăr, mesajul plăcuţei comemorative nu a fost înţeles, iar memoria afectivă a descendenţilor este tulburată. Şi asta pentru că printre majoritatea obiectelor aduse la lumină (ceasuri, bijuterii, casete metalice cu diverse valori şi scrisori etc.) şi făcute publice sunt de fapt lucruri personale ale victimelor. Fii şi nepoţi ai celor decedaţi atunci au lăsat testamente prin care solicită ca cenuşa trupului lor să fie împrăştiată în ocean, deasupra epavei... Una dintre explicaţiile date de „RMS Titanic Inc." (contrazisă de oamenii de ştiinţă) este că artefactele s-au degradat foarte repede pe fundul oceanului, şi de aceea trebuie „salvate şi expuse publicului".

Între afacere şi morală au existat întotdeauna contradicţii. Din păcate, nici tragedia navală de acum 90 de ani nu se abate de la această lege nescrisă.

VITRINA ZOOLOGICĂ

Girafa, turnul de control al ierbivorelor

Cel mai înalt mamifer al lumii, girafa (Camelopardalis giraffa), priveşte de sus, şi la propriu, şi la figurat, peste întinderile savanelor africane, cu o autoritate surprinzătoare pentru cei care nu cunosc însuşirile acestei specii. Înălţimea de 5,4 – 6 metri este un avantaj extraordinar din mai multe puncte de vedere: ea zăreşte prădătorii foarte uşor şi se poate îndepărta fugind cu o viteză incredibilă, aproape 56 de kilometri pe oră! De asemenea, lungimea şi agerimea picioarelor le ajută să se apere, adeseori cu succes, de lei, de hiene şi de câini sălbatici. Scene în care leul a fost lovit cumplit cu picioarele din faţă şi doborât la pământ nu

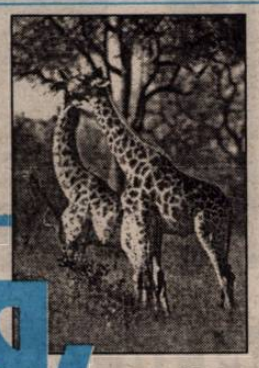

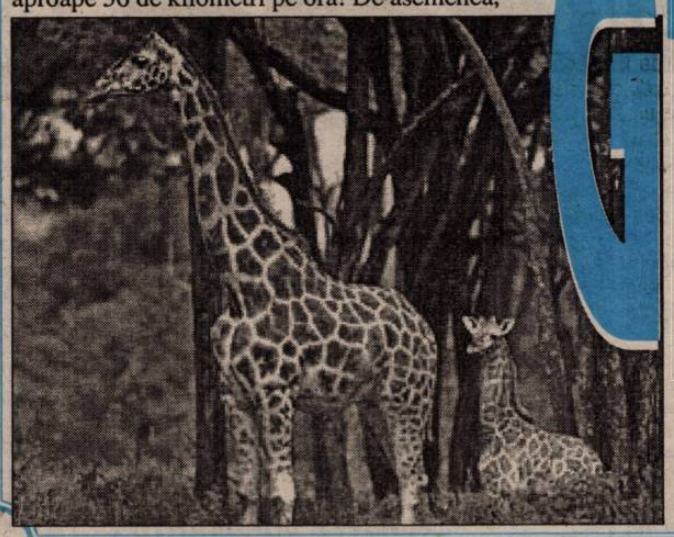

sunt o raritate. Aceste particularităţi au transformat girafa într-un prieten al zebrelor şi antilopelor, care se alătură ei pentru a primi semnalul de avertizare la timp.

Multă vreme s-a crezut că longilinul mamifer este mut. Dar, cu mijloace speciale de ascultare, cercetătorii au descoperit că ea emite sunete extrem de joase, imperceptibile pentru om. O altă caracteristică aparte a girafei este limba, lungă de 53 de centimetri; acest organ este prehensil, adică poate apuca (delicatesa fiind frunzele de acaccia), aşa cum elefantul se foloseşte de trompă sau maimuţele de coadă.

Vulnerabilitatea girafei se manifestă atunci când se adapă, însă şi în acea împrejurare există un membru al trupei care veghează. Dormind în picioare (nu mai mult de 10-15 minute o dată), ea parcă şi în timpul somnului stă de pază... Gestaţia durează 15 luni, iar puiul (mânzul) are la naştere 1,9 metri şi 68 de kilograme! El creşte cu 1,2 metri în primul an şi tot el este cel care trezeşte cel mai mult apetitul carnivorelor... În sălbăticie, girafa poate lesne trăi 25 de ani, un sfert de secol în care, în marea majoritate a timpului, se comportă ca un autentic turn de control al ierbivorelor. (Ştiaţi că numărul de oase ale gâtului – vertebrele cervicale – este acelaşi la om şi la girafă, şi anume şapte?)

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...batatul este o plantă perenă care se cultivă, în țările cu climă caldă, pentru*

rădăcinile sale groase, tuberizate, asemănătoare cartofului, foarte bogate în amidon, vitamine și zahăr? Este originar din America Centrală.

◆ *...creatorul tragediei clasice franceze este dramaturgul Pierre Corneille (1606-*

1684)? Este unul din reprezentanții de seamă ai clasicismului în literatura universală.

◆ *...Erebus este numele unui vulcan din Antarctica, situat în insulele Ross, la o*

altitudine de circa 4025 m și având patru cratere dintre care unul activ? A fost descoperit în 1841 de James Clark Ross.

◆ *...bazele imunologiei moderne au fost puse de medicul englez Edward Jenner*

(1749-1823)? În 1796 el a introdus în practica medicală vaccinarea antivariolică.

◆ *...primele proiecții Lumiére la Viena au avut loc în primăvara anului 1896, avându-l ca demons-*

trator pe E.J.Dupont? La spectacolul din 17 aprilie a asistat însuși împăratul Franz Joseph. (I.S.)

Știați că...

PEȘTERA MARE

din Ogașul Adânc

Mulți dintre noi, poate, am străbătut în goana automobilului, Valea Cernei. Această vale urcă dincolo de Herculane, șerpuind printre ziduri crenelate de calcar până la barajul de la Valea lui Iovan. Sălbăticia locurilor dar și varietatea formelor de relief sunt atât de mari, încât nu se poate vorbi de trasee în cele mai frumoase zone pitorești.

Peisajul Văii Cernei este variat și datorită structurii și evoluției geologice. Cu foarte mult timp în urmă, poate milioane de ani, albia Cernei s-a angajat pe fagașul unei falii, cunoscută sub numele de „falia Cernei". Datorită acestei falii în versantul drept al Cernei se găsesc granite și gresii, calcare jurasice cenușii, stratificate, pe când, în versantul stâng al ei vom găsi calcarele recifale cretacice în alternanță cu flișul mai puțin rezistent.

Între V. Arșasca și Cerna-Sat, banda de calcar are lățime foarte mică, uneori sub 100 m. Pare un adevărat zid de cetate ce nu poate fi trecut ușor. În văile transversale care au pasaje de chei abrupte, săritori, marmite, întâlnim și peșteri. Una dintre aceste văi este *Ogașul Adânc.*

Peștera Mare din Ogașul Adânc a fost, pentru prima oară, semnalată în 1980 de C. Lascu, G. Ponta și I. Povară. Cartarea și explorarea s-a făcut de către membrii Cercului Speologic „Focul Viu" în același an, prin iarnă. Mascată uneori de frunze, intrarea are o deschidere în podea de 0,5 pe 1 m și conduce într-un puț ai cărui pereți sunt lustruiți de apă. Infiltrațiile care se scurg în perioadele ploioase prin această deschizătură au modelat în calcarele jurasice, lapiezuri de-o frumusețe cutremurătoare. Încă de sus se aude un susur, pentru că, dacă avem curajul să înaintăm, coborând cu atenție diacliza ce se deschide la stânga, ajungem la pârâu.

Cei ce se încumetă să depășească o strâmtoare poposesc la baza unei cascade înalte de peste 10 m. Aici este locul cel mai spectaculos al peșterii dar și cel mai greu obstacol. Stropii cascadei aproape că nu lasă trecerea curajoșilor. Numai cei bine antrenați și în perioade mai secetoase vor putea ajunge la lumină direct prin ponorul în care se pierde pârâul Ogașului Adânc.

Valea Cernei rămâne un mister al naturii. *Peștera Mare din Ogașul Adânc* este un segment din această miraculoasă și spectaculoasă vale.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Mahalaua Sfântul Sava

Când eram copii, numele „Sf. Sava" l-am auzit prima oară legat de celebrul Liceu, de multă vreme unul din „idealurile" unor întregi generații de elevi și simbol al elitei învățământului bucureștean și chiar românesc. Apoi am aflat de prima instituție bucureșteană de învățământ superior și încă multe altele. Liceul –având în prezent rangul de Colegiu Național – se află și astăzi lângă Catedrala Sf. Iosif și pentru mulți titlul acestui episod al istoriei locurilor și oamenilor din vremuri de mult apuse ale Capitalei țării, le-ar putea sugera zona Liceului omonim.

– De fapt, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, ceea ce se numea „mahalaua Sf. Sava" începea de mai departe, din vecinătatea actualei Piețe a Universității, adică, oricât de incredibil ar putea să ne pară nouă, locuitorilor de astăzi ai Bucureștilor și oricui vine în vizită sau cu treburi aici, aproape de ceea ce atunci era marginea orașului...

– Zona actuală a Pieței Universității are o istorie îndelungată. Și într-adevăr, în secolul XVI aici se afla periferia orașului. Se aflau scaunele de carne (*mahalaua măcelarilor și oborul de vite*) și țigănia orașului (*sălașurile țiganilor*).

Un veac mai târziu, zona se învecina la Sud cu mahalaua Colței iar la Vest cu mahalaua Sărindarului. Cu anul 1664 apare și mahalaua *Sf. Sava,* amintită o dată cu mahalaua *Sf. Gheorghe Nou,* aflată spre Sud-Est. Scaunele de carne sunt mutate la est, dincolo de Bucureștioara, la fel ca și țigănia orașului.

La final de secol XVI, acolo unde se află acum statuia lui Mihai Viteazul, pârcălabul Andronache a ridicat o bisericuță din lemn. Între 1678-1680, bisericuța, deja ruinată, era refăcută din temelii de Șerban Cantacuzino (1678-1688). Acesta a închinat-o mânăstirii *Sf. Sava* de pe Muntele Athos și de aici numele bisericii și al mahalalei. Șerban Cantacuzino a înzestrat biserica cu chilii și case, unde a ființat prima școală de învățământ superior din București.

– După care a urmat marea epocă a renașterii din Țara Românească pe care o datorăm lui Constantin Brâncoveanu...

– ...care reface din nou biserica și chiliile, între anii 1707-1709. Școala Domnească de la Sf. Sava, unde se predau printre altele latina și greaca modernă, a continuat să existe și în secolul XIX. Aici preda ardeleanul Gheorghe Lazăr către 1812, primele lecții de limba română... Orașul se moderniza cu rapiditate, îndeosebi după 1830. Degradate și în parte ruinate, biserica și chiliile vor fi demolate în 1855 iar pe locul lor se va ridica Palatul Universității, cu grădina înconjurătoare.

– Dar localurile școlii?

– Casele au mai rezistat până în 1857. Când sunt dărâmate iar școala mutată pentru 20 de ani pe Calea Victoriei, în apropierea CEC-ului de astăzi.

– Cui îi datorăm Palatul Universității și ce s-a ales din grădina despre care aminteați?

– Palatul Universității a fost ridicat în etape, între 1856-1869, de arhitectul Alexandru Orăscu, clădirea fiind ușor modificată în 1912-1922 prin adăugirea etajului superior. Grădina, frumoasa grădină din fața Palatului, va fi treptat înghițită de oraș până pe la 1900, în locul ei amenajându-se Piața Ion I.C. Brătianu, ulterior denumită, cum o cunoaștem și azi, drept Piața Universității.

Statuile din fața Universității au fost ridicate începând cu anii 1876-1877: Mihai Viteazul (sculptorul Corrier Belleuse), apoi Gheorghe Lazăr, aparținând lui Ion Georgescu și Spiru Haret, sculptat de Ion Jalea în 1939.

MIHAELA DOROBANȚU

Palatul Hampton

Mai veche de două secole, Londra este un simbol al rezistenței, al puterii, al măreției. Scăldată de apele Tamisei, se mândrește cu poduri și statui, cu parcuri și palate. Multe dintre acestea au devenit muzee și aproape tot timpul sunt deschise publicului pentru ca oamenii să-și poată contempla propria lor istorie.

Dintre palatele Londrei, cele mai vestite sunt, fără îndoială, Buckingam și Windsor, sau palatul Westminster devenit Parlament. Există însă multe altele la fel de încărcate de vestigii ale trecutului.

Unul dintre aceste construcții este fără îndoială Hampton Court, situat dincolo de elegantul pod de la Richmond, la circa 20 km sud-vest de marele oraș. Construit între 1515-1520 de cardinalul Wolsey, în stil Tudor, a reprezentat inițial reședința privată a acestuia. După căderea sa în dizgrație, palatul a devenit reședință regală, fiind lărgit și îmbogățit de ocupanții succesivi, aflați parcă într-o adevărată cursă pentru înfrumusețarea așezământului. Primul dintre aceștia, Henric al VII-lea, a adăugat holul principal, Capela și a amenajat primul teren de tenis din Anglia. Aici și-a adus faimosul rege cinci dintre nevestele sale, care s-au simțit în somptuosul castel cu adevărat regine în scurtele și zbuciumatele lor vieți. Potrivit legendei două dintre ele: Jane Seymour și Catherine Howard nu au vrut să părăsească palatul nici după moarte și fantomele lor bântuie sălile. Castelul a constituit de asemenea reședința regelui Edward al VI-lea și a altor suverani, putând fi astfel amintite faimoasele regine Maria Tudor și Elisabeta I. Tot aici și-a ținut curtea Iacob I iar pentru Carol I castelul a fost inițial reședință ca ulterior să-i devină închisoare.

Redevenind castel regal sub Carol al II-lea, a suferit serioase restaurări, amplificate de cunoscutul arhitect sir Cristopher Wren în timpul domniei lui Wilhelm de Orania și a reginei Mary. Cu această ocazie arhitectul a adăugat Curtea cu Fântână și grădina din față. În cea de-a doua curte, lângă Poarta Annei Boleyn, a fost înălțat încă din 1540 un curios ceas astronomic, învăluit în legendă, și care funcționează și în zilele noastre. Iedera uriașă din parcul castelului a fost plantată după cât se pare în 1769 iar labirintul datează tot din vremea lui Wilhelm.

Colecția de artă a castelului conține capodopere de Titzian, Tintoretto, Corregio, Holbein, Van Dyck, Lely și Kneller.

Castelul de pe malul Tamisei a devenit unul dintre cele mai vizitate muzee din capitala țării, atât pentru frumusețea obiectelor pe care le adăpostește, cât și pentru eleganța construcției în sine și frumusețea de netăgăduit a grădinilor, care, doar după o muncă elaborată și minuțioasă, pot împrumuta acel aer de „natură sălbatică".

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

«CONTOUR» IA STARTUL

către două comete!

Baza spațială de la Cape Canaveral găzduiește de puțină vreme unul dintre cei mai sofisticați roboți spațiali cu destinație științifică: este vorba de stația interplanetară automată CONTOUR (*CO*met *N*ucleus *TOUR* –Turul nucleelor cometare), care urmează a fi lansată în iulie a.c. către cometele periodice ENCKE și SCHWASMANN-WACHMANN 3, în zona cărora va ajunge în 2003 (pentru prima cometă) și în 2006 (în cazul celei de a doua).

În ultimele luni robotul spațial CONTOUR, construit și dotat cu aparatură de investigare științifică astronomică de către specialiștii de la Laboratoarele de Fizică Aplicată ale Universității americane „John Hopkins", a trecut testele pregătitoare pentru lansarea pe orbită. Astfel, la Centrul de cercetări spațiale „R.H. Goddard", CONTOUR a fost supus la vibrații, teste acustice, de radiații și luminoase cu puternice lămpi cu xenon, precum și la probe climatice deosebit de dure.

Misiunea stației CONTOUR include luarea și transmiterea de imagini ale nucleelor celor două comete de la apropierea maximă a unei sonde de către o cometă! În acest fel astronomii vor putea studia imagini cu rezoluție ridicată a suprafețelor nucleelor celor două comete, și vor reuși astfel să stabilească mai bine care sunt similaritățile și deosebirile dintre aceste deosebit de interesante corpuri cerești.

Despre cometa ENCKE, descoperită de prof. J.F. Encke (1791-1865) în anul 1860 pe când era director al Observatorului din Berlin, se știe că are distanțele la afeliu și periheliu de 4,095 și respectiv 0,338 unități astronomice (1 u.a. = 149,6 milioane km) și are perioada revoluției siderale de 3,3 ani tereștri. Cea de a doua cometă avută ca obiectiv evoluează la o depărtare mai mare de Soare, într-un plan orbital înclinat numai cu 4 grade și are perioada revoluției siderale de 6,5 ani tereștri. Ambele comete posedă câte un nucleu solid cu spectru continuu format din conglomerat de bucăți de gheață și din materie solidificată care conține amoniac, metan și dioxid de carbon.

Investigațiile efectuate până în prezent prin fotografiere astronomică, nu au putut evidenția detaliile suprafețelor celor două nuclee, inclusiv dacă ar exista urme ale unor eventuale explozii interioare nucleelor. Totodată aparatura de pe CONTOUR permite înregistrarea spectrelor în UV ale hidrogenului, deci poate înregistra eventuala prezență a unor nori de hidrogen în jurul nucleelor.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Uimitoare amenajări urbane

Civilizațiile contemporane cretanilor, atât cele din Orientul Mijlociu, cât și cele din Orientul Îndepărtat, considerau lumea supusă unei ordini supratemporale, omniprezente, față de care omul nu constituia decât o entitate infimă, lipsită de importanță.

Adoptând pentru prima oară modul de gândire opus, antropocentrist, ce avea să ducă la înflorirea civilizației elenistice și, mai târziu, la deosebirile majore dintre cultura occidentală și cea orientală, cretanii vădeau un germene de materialism de factură raționalistă și umanistă absolut neobișnuit pentru acea epocă. De remarcat că, în vreme ce marile religii monoteiste (creștină, islamică, mozaică) au ca punct de pornire Orientul Mijlociu, Europa a păstrat, nu doar în antichitatea greco-latină, în Renaștere și în epoca modernă, ci chiar în cele mai negre secole din istoria ei (V-XIV d.Ch.), o nestinsă flacără a rațiunii, opusă fanatismului și supunerii oarbe, tipic orientale, strecurate insidios în Imperiul Roman, o dată cu apariția creștinismului.

Revenind la palatele și clădirile minoice se poate observa ușor că, după cum afirma Fr. Matz: „le lipsesc fermitatea, sobrietatea și monumentalitatea, ancorate în timp și în perenitate, proprii construcțiilor egiptene și celor din vechiul Orient, după cum le lipsește caracterul analitic și funcțional al arhitecturii grecești. Asocierea forței și a mișcării cu iraționalul amănuntelor componente conferă ansamblului vraja unei lumi de vis sau de basm și permite intuirea în spatele său a prezenței unor oameni cu un spirit remarcabil. Dar spiritul lor nu are nimic comun cu structura raționalistă preluată de noi de la greci, după cum nu găsește puncte comune nici cu universul mitic al Orientului și Egiptului, de care este mai depărtat chiar decât de spiritul grec".

Este uimitoare nevoia aproape obsesivă de lumină, de deschidere spre exterior a cretanilor, evidenta lor claustrofobie. Ferestrele, terasele, logiile, balcoanele de tot felul, scările exterioare

Cnossos – Pavilion de primire (după Evans).

și interioare, flancate de coloane erau în număr mai mare decât la orice altă civilizație antică, după cum confortul și calitatea amenajărilor interioare nu aveau să mai fie întâlnite în Europa până în perioada de glorie a Imperiului Roman. Astfel, palatele erau canalizate, beneficiind de rezervoare și castele de apă, țevi de ceramică ducând apa proaspătă spre încăperi și, respectiv, conducte pentru evacuarea apei reziduale sau a rămășițelor menajere. La Cnossos a fost descoperit primul closet cu apă și scaun cu copac din istoria cunoscută a omenirii (ulterior au fost găsite altele, la Mallia și Haghia-Triada). Toate băile, bucătăriile, closetele etc. dispuneau de conducte-tip (78 cm lungime și 38 cm lățime) zidite, prevăzute din loc în loc cu vane de control și întreținere și ducând spre puțuri adânci, săpate în temelia clădirii. La acestea se adaugă sistemul de conducte care permiteau evacuarea și captarea apei de ploaie strânsă pe acoperișurile plate și stocarea ei în rezervoarele de la subsol. Pe drept cuvânt, Sir Arthur Evans afirma că nici în Anglia începutului de secol XX nu existau instalații sanitare mai complete și mai funcționale decât cele minoice.

Sistemele de încălzire neegalate încă

Sistemele de încălzire cretane nu au putut fi egalate în eficiență nici astăzi, acele canale în grilă, săpate în dalele de piatră ale podelei (ce aduceau aer cald de la o „centrală termică" din subsol și îl difuzau egal în întreaga încăpere) rămânând fără rival. Mari încăperi sau gropi zidite erau destinate exclusiv vaselor înalte și pântecoase, pline cu alimente; palatele aveau grajduri (cu despărțituri speciale pentru carele de luptă și pentru depozitarea nutrețului), numeroase săli de baie cu bazine de marmură sau căzi de teracotă, subterane secrete pentru ascunderea tezaurelor, ținerea unor ceremonii mai deosebite, refugiu sau evacuare în caz de asediu. (Aceste tuneluri întortocheate, întrerupte de ziduri sau gropi-capcană și susținute de coloane au dat naștere, probabil, legendei Labirintului). Pe coridoare existau dulapuri cu pereții de piatră, bănci de marmură sau de lemn scump etc. În ziduri, podele și tavane erau practicate despărțituri subtil mascate și niște „conducte ascunse", care permiteau proprietarului clădirii să asculte și să observe tot ce se petrecea în fiecare încăpere. Un fel de variantă antică la sistemele de supraveghere audio-vizuală moderne și încă una foarte eficientă, de vreme ce specialiștii au constatat că acele tuburi acustice de ceramică și canalele săpate în piatră aveau proprietăți remarcabile, putând conduce sunetul la zeci, chiar la sute de metri fără a-l distorsiona ori a-l slăbi intensitatea.

Ceea ce este remarcabil, majoritatea acestor instalații și amenajări erau prezente în Atlantida, după descrierea lui Platon (și parțial, la Tiahuanaco și Machu-Picchu): piscine, băi, instalații de încălzire a apei, sere, terarii, grădini zoologice, apeducte, rezervoare de apă orășenești, conducte și canale de evacuare a apei reziduale și a gunoaielor menajere, toalete, grajduri cu bazine în care animalele erau spălate zilnic, țevi și conducte de piatră cu dimensiuni standard etc.

Sălile de primire din palatele cretane, mari, spațioase și, desigur, încăperile familiei regale și ale curtenilor erau de o bogăție uimitoare. Partea inferioară a pereților era acoperită cu plăci de piatră sau de marmură, încrustate cu aur și argint (ornamentele erau mai întâi săpate, în șanțuri se turna metalul prețios, apoi suprafața dalei se șlefuia până începea să lucească). Partea superioară a zidurilor (uneori și tavanele) era fie placată cu panouri de lemn scump, adus din Africa, Europa și Asia (abanos, chiparos, cedru), și ele încrustate cu aur, argint sau perle, fie acoperită cu țesături brodate, fie pictată cu peisaje, ființe reale sau legendare, scene din viața Cretei ori alegorii (începând cu secolul al XVI-lea î.Ch. se introduc și basoreliefurile din stuc pictat). Podelele erau făcute din dale de piatră divers colorate, aranjate de obicei în motive geometrice și șlefuite cu migală, până ce capătau aspectul unor uriașe suprafețe de gheață multicolore.

Trebuie subliniat faptul că luxul și eficiența locuințelor și palatelor din Cnossos nu se întâlnesc la nici o altă civilizație contemporană sau anterioară cunoscută, cu excepția celei de la Tiahuanaco și a descrierilor făcute de Platon în privința palatelor și cetăților atlante.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

CAPSULA TIMPULUI

Oricât de multe mistere și semne de întrebare ridică de exemplu Marea Piramidă, egiptologii încep să se întrebe dacă nu cumva mistere și surprize încă și mai mari se află și acum îngropate sub nisipurile milenare. Când în Valea Regilor, au fost descoperite, criptele funerare ale fiilor lui Ramses II, arheologilor nu le-a venit să creadă – Valea fusese explorată îndelung timp de aproape un secol și nimeni nu se mai gândea că ar mai fi existat ceva care să le fi scăpat atenției.

Și totuși, de secole fără număr tot există legende, diverse surse istorice și chiar esoterice, care vorbesc despre o uitată *Capsulă a Timpului a Anticei Înțelepciuni*. Dacă ar fi descoperit așa ceva, importanța sa ar depăși cu mult toate comorile lui Tutankhamon! Surse, a căror origine se pierde în negura timpurilor, vorbesc despre o serie de camere aflate sub Marea Piramidă și sub Sfinx, în care s-ar găsi documente ale unei tehnologii înscrisă în ele de civilizații mai vechi decât însuși teritoriul pe care se află țara Egiptului! Există, de asemenea, o serie de profeții care anunță momentul în care această Capsulă a Timpului va fi deschisă și mai ales cum se va petrece acest lucru.

Unul din textele ce conțin asemenea informații aparține scriitorului roman Marcellinus (sec. IV) și vorbește despre galerii subterane și culoare șerpuind pe sub piramide. Aici, spune el, adepți ai vechilor rituri, având informații privind iminența a ceea ce noi numim astăzi Potopul și temându-se că tradiția vechilor ceremonii sacre s-ar fi putut să fie pierdută, au construit cripte în diferite locuri, pe care le-au săpat și l-au ascuns cu multă migală. Iar pe pereții lor au gravat în caractere hieroglifice explicațiile și informațiile esențiale.

Semnificațiile esoterice atribuite Marii Piramide sunt bine cunoscute. Și nu numai: o serie de detalii geometrice și materiale sunt menite cel puțin a ne pune pe gânduri. Începând cu observația făcută în anii 1930 de către francezul André Bovis că în piramidă cadavrele nu intră în putrefacție și nu miros, observații pe care le-a verificat, cum este bine cunoscut astăzi, în modele la scară ale Marii Piramide, construite din diverse materiale. Zece ani mai târziu, un radiestezist american, Verne Cameron, punea în evidență fluxurile energetice care ieșeau prin vârfurile piramidelor. Mai mult, el a putut să arate că dacă se legau vârfurile unor piramide cu fire conducătoare de electricitate, în serie sau în paralel, formând un fel de baterie, efectul era amplificat... Marea Piramidă, în particular, apare ca un amplificator energetic. Evidențiindu-se în acest sens Camera Regală, aflată la o distanță de baza primaidei egală cu o treime din înălțimea acesteia. Și există un punct de vedere din ce în ce mai răspândit care consideră că vechii egipteni erau perfect conștienți de acest lucru.

Interesant este însuși cuvântul „piramidă", a cărui etimologie ne duce la cuvintele grecești care înseamnă foc (pyros), și mijloc: despre ce foc ar fi putut fi vorba și ce să fi însemnat așezarea acestuia „la mijloc"? Apoi este vorba de mult discutata prezență în diversele aspecte constructive ale piramidei celebrului „număr, sau raport, de aur" (1,618 – obținut prin divizarea unui segment în așa fel încât raportul dintre lungimea segmentului total și cea a părții sale celei mai lungi să fie egal cu cel dintre partea cea mai lungă și partea cea mai scurtă), acesta fiind considerat, conform egiptologului Schwaller de Lubicz, ca un simbol al creativității, al... focului vieții!

MIHAELA DOROBANȚU

Panteon creștin

Sfântul Ierarh Sava Mărturisitorul

Născut în satul Ineu de lângă Arad, în familia Brancovici, de origine macedo-română, și primind la botez numele Simeon, cel care avea să devină sfânt a fost un exemplu de dăruire, un luptător pentru menținerea credinței străbune. Cei aflați la nevoie au găsit întotdeauna la el ajutor și gânduri bune, remarcându-se de asemenea prin înălțarea de sfinte locașuri de rugăciune sau restaurarea altora mai vechi.

Preotul Nicolae Barbu afirmă în lucrările sale că, în 1620, tânărul – pe atunci – Simeon a intrat la Mănăstirea Comana de lângă București, unde se afla unchiul său, episcopul Longhin.

Unul după altul îi mor însă tatăl, doi frați și o soră, iar el este nevoit să se întoarcă acasă pentru a susține familia. Se căsătorește și are doi copii care îi mor de mici suferind încă o durere, aceea a morții fratelui său, protoiereul Gheorghe. Cu aprobarea mitropolitului Ștefan al Țării Românești, este hirotonit de episcopul Longhin. Din nou viața îl lovește, pentru că soția îi moare și ea iar mama, nemaiputând îndura loviturile destinului, intră în viața monahală.

Călugărit la Târgoviște, primește numele Sava și se dedică în totul muncii, apostolatului, mângâierii celor necăjiți. În vara anului 1656 moare mitropolitul Simion Ștefan iar clerul și poporul îl cer mitropolit pe Sfântul Sava. Hirotonit arhiereu pentru scaunul mitropolitan de la Alba Iulia, primește daruri de la domnitorul Țării Românești, Șerban Basarab (1654-1658).

Victimă a unor intrigi și calomnii, este scos din scaunul episcopal de către contracandidatul său Acachie. În locul lui este numit candidat Ghenadie, un călugăr venit din Rusia. Acesta moare însă foarte repede și Sfântul Sava redevine mitropolit, dar în 1680 este acuzat de uneltiri împotriva principelui și aruncat în închisoare după o strâmbă judecată.

Întemnițat vreme de trei ani la Alba Iulia și Iernut, se îmbolnăvește grav și moare în aprilie 1683, la scurtă vreme după eliberare.

Exemplu de credință și devotament este canonizat de Biserica Ortodoxă Română și prăznuit la 24 aprilie.

IRINA STOICA

PRIMUL ALFABET din istorie

Primul alfabet din istorie ar fi fost inventat în plin Egipt, în anul 1800 î.H., și nu în deșertul Sinai, cu 200 de ani mai devreme, cum se credea până acum. Iată în continuare povestea acestei descoperiri.

De la rutele caravanelor la primul alfabet

Căutând, în 1993, vechile rute caravaniere folosite odinioară de negustătorii asiatici în drum spre Egipt, John Coleman Darnell și soția sa, Deborah, au dat peste situl de la Wadi-el-Hol. În acest loc, situat nu departe de Valea Regilor, acești arheologi de la Universitatea Yale, California, au scos la lumina zilei niște texte misterioase, pe care ulterior au reușit să le descifreze. Este vorba de o scriere deja cunoscută, protosinaitică, constituind cel mai

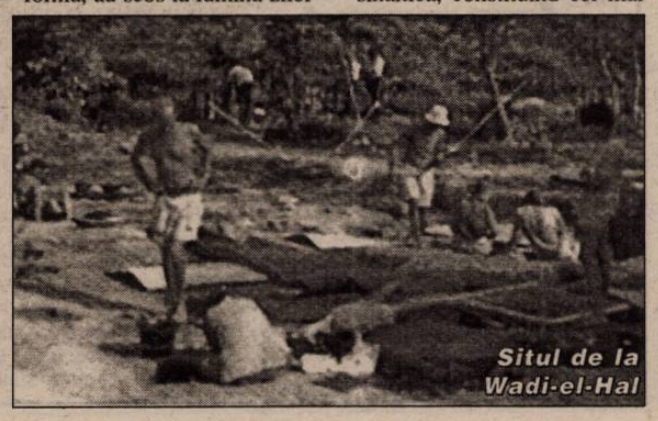

Situl de la Wadi-el-Hal

vechi alfabet din lume, inventat de populațiile de limbă semitică. Cercetătorii au recunoscut printre inscripții trei litere. Prima ar fi strămoșul lui „H", reprezentată sub forma unui om cu brațele ridicate, fără să se știe de ce. A doua ar corespunde lui „M", o linie unduioasă pronunțată „mem", ceea ce semnifică „apă" în limbile semitice. În sfârșit, a treia literă identificată este „R", care ar putea forma debutul cuvântului „Rab". Un termen utilizat și azi, al cărui sens este „rabin", „stăpân".

O limbă engleză a epocii mesopotamiene

O altă inscripție, de data aceasta în egipteana non-alfabetică, relatează existența unui anume „Bebi", care se prezenta drept „general al Asiaticilor", un titlu curent pentru a califica mercenarii orientali aflați în serviciul faraonului. Acest Bebi este de altfel cunoscut de cercetători, întrucât este menționat în mai multe papirusuri cu hieroglife. Dialectul astfel transcris ar fi foarte apropiat de o limbă originară din Mesopotamia, cea mai veche din toate limbile semitice: akkadiana. Un fel de engleză a epocii, o limbă facilitând schimburile diplomatice și comerciale. Analiza caracterelor arată că ele descriu o formă cursivă de scriere hieroglifică în Imperiul Mijlociu, la începutul celui de-al doilea mileniu î.H. Inventatorii acestui prim alfabet, militari și negustători asiatici, ar fi folosit pictogramele hieroglifice simplificându-le și atribuindu-le valorile fonetice din limba lor semitică. Învățarea scrierii hieroglifice se făcea pe durata unei vieți. De aceea, aceste populații, care nu știau carte, au preferat să adopte o scriere derivată sumar din hieroglife care putea fi învățată în foarte scurt timp. Într-un fel, alfabetul ar fi invenția genială a unor... analfabeți!

ADRIAN LOVIN

Împăcare... octogenară

...S-au născut, gemene, pe 4 iulie (anul nici nu mai contează!), la o distanţă de numai 17 minute. Amândouă au primit aceeaşi iubire din partea părinţilor, amândouă au avut şansa unei cariere strălucite şi ...amândouă s-au înfuriat atât de tare una pe cealaltă încât timp de 40 de ani nu şi-au vorbit! Esther şi Pauline Friedman au devenit cunoscute sub pseudonimele Ann Launders şi Abigail Van Buren. În 1950, când trecuseră deci de 30 de ani, prima a obţinut de la un cotidian din Chicago aprobarea unei rubrici de sfaturi şi la început cele două au colaborat. Esther-Ann Launders a vrut însă independenţă, aşa că Pauline, cu părere de rău, a trebuit să plece. Dar în scurt timp şi-a inaugurat şi ea o rubrică, „Dear Abby", la un cotidian concurent, şi aşa s-a făcut că cele două gemene au devenit... rivale! Succesul amândurora a fost de-a dreptul fenomenal, ajungând ca rubricile lor să fie publicate în peste 1200 de cotidiane de-a lungul şi de-a latul Statelor Unite, dar ele nu şi-au mai vorbit niciodată. Mulţumindu-se să ştie fiecare ce face cealaltă din diferite ştiri apărute mai mult sau mai puţin la întâmplare prin ziare sau la televiziune sau să se limiteze la o politeţe strictă şi rece când se întâlneau la câte vreo ocazie socială sau vreo înmormântare. Şi iată că aceasta din urmă avea să fie şi cea care să le apropie din nou, chiar dacă după 40 de ani! Când tocmai împliniseră 81 de ani fiecare! Ce s-a întâmplat? Canalul TV de cablu „Lifetime" a lansat cu mare pompă un nou serial: *„Ascultă-mă pe mine: povestea lui Ann şi Abby"*, în care este repovestită aventura celor două gemene-concurente. Ann a fost cea care... a rupt gheaţa şi a sunat-o pe Abby să o întrebe dacă ştia ceva despre film. Nu ştia! Mai departe nu au mai apucat să hotărască vreo atitudine comună pentru că... le-a apucat râsul pe amândouă şi au început să-şi amintească toate momentele frumoase ale vieţii lor. „a fost atâta tensiune şi sânge rău între noi timp de 40 de ani, dar de iubit nu am încetat să ne iubim nici o clipă!", avea să declare radioasă Ann. Aşa că, după cum a dezvăluit presei un prieten comun, deşi locuiesc la 2000 km distanţă, îşi vorbesc cel puţin o dată pe săptămână şi îşi trimit câteva faxuri în fiecare zi. „Războiul celor două roze" s-a încheiat! *(M.D.)*

Un basm trăit aievea

O străveche legendă celtică vorbeşte despre un olog care ar fi vrut să ajungă în vârful unui munte, în preajma unui izvor, unde creştea o plantă tămăduitoare. Dar el abia reuşea să ajungă la malul oceanului, să-şi scalde trupul beteag. Şi, pe când sembăia în apele sărate, s-a produs minunea: apele râului s-au îndurat de el şi au început să curgă invers. Ologul s-a trezit plutind din ocean spre râu, apoi în sus, pe panta muntelui, spre acel izvor fermecat; acolo a găsit floarea miraculoasă şi s-a vindecat... Parcă urmând firul acestei poveşti, scoţianul Glenn McRoy a revenit la normalitate după un accident de maşină.

Glenn şi fiica sa Mildred (în fotografie) au suferit până acum doi ani de o rară boală de piele, considerată incurabilă prin metode clasice. Locuind într-o zonă montană, nu de puţine ori se avântau spre înălţimi pe traseele consacrate. În timpul uneia dintre aceste excursii în doi, s-a declanşat din senin o groaznică furtună. S-au refugiat degrabă într-un adăpost improvizat, aşteptând ca urgia să înceteze. Au răbdat acolo înfrigurati mai mult de zece ore, petrecând o noapte de coşmar, cu teama în suflet. Oricând se putea declanşa o avalanşă de stânci, care le-ar fi pus viaţa în mare pericol.

După ce stihiile s-au potolit, cei doi s-au întors foarte trişti. Mildred pierduse o brăţară din aur extrem de preţioasă, primită în dar de la logodnicul său. Astfel, devenise obligatorie întoarcerea pe munte şi căutarea podoabei. Cine ştie, poate norocul va fi de partea fetei. Zis şi făcut. Tatăl şi fiica au urcat iarăşi prin zonele străbătute în ghinionista excursie, examinând cu atenţie şi speranţă potecile. La un moment dat, ei descoperă un fir de apă care mirosea puternic a sulf. Despre existenţa acelui pârâiaş nu ştiau nimic şi probabil că şi localnicii îl igno-raseră. Mergând pe traseul abia perceptibil al apei, Glenn şi Mildred au găsit izvorul. Mirosul pătrunzător al sulfului le-a dat pe loc o idee: ce-ar fi dacă s-ar spăla cu acea apă în zonele unde pielea le era afectată de boală? Uitând parcă de brăţară, ei s-au „pansat" cu fluidul cu miros insuportabil. Şi, fără teama de a exagera, Glenn şi Mildred au relatat ulterior că s-au simţit mai bine în ziua aceea. De atunci, aproape zilnic se întorceau la „izvorul magic". După aproape două luni de tratament, boala a început să cedeze şi pielea s-a refăcut ca prin minune.

Descoperirea lor a fost adusă la cunoştinţa autorităţilor. Imediat s-au luat toate măsurile ca şi alţi bolnavi de piele să profite de acel dar al naturii. Numai că, peste aproape un an, izvorul respectiv a secat...

Povestea adevărată a lui Glenn şi a fiicei lui, Mildred, are o aromă de basm. Parcă medicamentul oferit de munte şi găsit în mod aleatoriu a fost o răsplată pentru pierderea brăţării de aur – pe care n-au mai găsit-o niciodată. Să fi fost, într-adevăr, un miracol? Aşa se nasc legendele, pornind de la un sâmbure de realitate care, o dată cu trecerea timpului, este îmbogăţit de noi şi noi amănunte, care mai de care mai spectaculoase. Peste timp, această întâmplare va deveni o naraţiune mai amplă şi mai plină de elemente fantastice. *(P.I.)*

Ghinionist de... zile mari

Zicala despre ghinionul care se ţine de om ca scaiul este, fără nici un fel de îndoială, la fel de valabilă oriunde în lume. Chiar şi în îndepărtata Indonezie. Primul ghinion – din punctul său de vedere – care a dat peste Rudy, un tânăr cam sărăcuţ (sub mai multe aspecte) din provincia Aceh – Insula Sumatra, a fost... poliţia. Prins destul de repede după comiterea unui furt ordinar, el a ajuns după gratii. Acolo unde-i era locul! – am adăuga noi, idee cu care hoţul nu a fost de acord şi, în consecinţă, şi-a pregătit evadarea. Nu a vrut să pozeze în Papillon, drept pentru care, discret, într-o bună zi, a dispărut din închisoarea destul de prost păzită, îndreptându-se spre zona de junglă, din apropiere. Mă rog, ziua lui a fost bună până la un punct. Căci prima întâlnire inopinată din lumea liberă, dar şi sălbatică, a fost cu un tigru înfometat. Aici, lucrurile erau clare: dacă în societatea umană legile mai puteau fi cumva ocolite şi păcălite, între ierburi şi arbori funcţiona o singură lege – cea a junglei. Aşadar, „ucide sau vei fi ucis" suna imperativul momentului, drept pentru care fugarul a ales soluţia cea mai umană, urcându-se într-un copac.

Ei, bine, timp de două zile şi două nopţi, Rudy a dus o viaţă arboricolă, sperând că vigilenta felină se va plictisi ori că îi va trece pofta pentru o asemenea „delicatesă" cum e carnea de... evadat. E adevărat, în tot acest timp, animalul a dovedit o consecvenţă de invidiat, însă până la urmă, foamea (sau poate principiul uman „cel mai înţelept cedează primul") l-a convins să renunţe şi să-şi caute alt vânat. Extenuat şi fericit că a scăpat cu viaţă, Rudy şi-a adus şi el aminte de nevoile curente, aşa că a pornit spre cele mai apropiate case, pentru a cere puţină hrană. Şi-aici apare, probabil, momentul culminant al ghinionului sub semnul căruia îi stătea soarta în ultima vreme. Pentru că prima poartă la care a bătut aparţinea unui poliţist! Firească că bărbatul în uniformă cunoştea povestea evadării deţinutului înfometat, aşa că, după ce l-a omenit, spre a mai prinde puteri, l-a ajutat să se întoarcă acolo unde nu-i lipsea hrana (e drept, îi lipsea libertatea), dar nici prădători înfometaţi nu întâlnea. Totuşi, datorită sălbăticiunii şi ghinionului său, Rudy a dobândit o oarecare faimă, păţania sa, strict autentică, „evadând" în paginile ziarelor, mult dincolo de ţărmurile Sumatrei. Şi să mai zici că nu-i adevărată zicala: „Ce ţi-e scris, în frunte ţi-e pus"! (A.N.P.)

PRINS ÎN PAT cu un chat!

Se spune că, dacă doi oameni se plac foarte mult, nimic nu poate sta în calea fericirii lor. Cam la fel se-ntâmplă însă şi în caz contrar: când e vorba despre divorţ, nici în rai şi nici în iad nu vor mai sta alături cei doi parteneri. Să fie acesta un paradox al iubirii? Greu de spus, dar şi mai surprinzător – până la bizar! – este şi amănuntul că motivele invocate uneori pentru despărţire ating nuanţe de grotesc şi penibil, de aberant şi hilar, în acelaşi timp. Este şi cazul Cinthyei Francis, dintr-un oraşel texan.

Începutul căsniciei cu Brad, la vârsta de 20 de ani, însemnase o promisiune de viaţă împlinită pentru amândoi. O singură problemă se întrezărea. Tânăra era vânzătoare într-un magazin, avea prin urmare un loc de muncă destul de stabil, pe când bărbatul, şofer pe un autocamion, era nevoit să plece cam des din oraş, în deplasări de cel puţin trei-patru zile. De aceea, Cinthya n-a fost cine ştie ce necăjită, când a aflat că firma care-l angajase pe soţul său fusese vândută altui patron şi personalul schimbat aproape în totalitate. Se gândea femeia că Brad avea să-şi găsească repede un serviciu şi, pe de altă parte, viaţa lor de familie va cunoaşte o schimbare în bine. Şi nu era prea departe de adevăr, mai ales că începutul l-a făcut chiar Brad, sătul şi el de praful şi de oboseala atâtor curse.

Hotărât să-şi schimbe viaţa şi, implicit, pe cea a familiei sale, bărbatul a făcut o opţiune oarecum interesantă: a învăţat repede ceea ce se cheamă „tainele" computerului şi, după două luni, devenea om de bază în birourile unei societăţi aflate la numai câţiva kilometri de casă. Desigur, Cinthya era în culmea fericirii, se bucura de pasiunea deosebită, a lui Brad, pentru calculatoare şi, pentru a-i dovedi acestuia totalul său acord faţă de noua viaţă împreună, i-a propus să achiziţioneze un calculator „dotat" după ultima modă... cibernetică. Zis şi făcut! De-atunci, Brad a început să vină acasă şi mai devreme decât de obicei, însă, foarte repede, timpul petrecut în compania supraînteligentului său prieten neînsufleţit era suplimentat cu fiecare zi, până când bărbatul a căpătat o dependenţă maladivă faţă de acesta. Serile tinerei familii, petrecute împreună s-au topit în amintire şi, deseori, pe Brad îl prindea chiar dimineaţa „butonând" claviatura miraculoasă (dar atât de păguboasă afectiv, pentru – acum – nefericita Cinthya). Azi aşa, mâine-aşa, văzând că iubitul ei soţ, prins în mrejele Internetului şi-a găsit fericirea în lumea virtuală, a hotărât să divorţeze. Şi chiar a reuşit, lăsând în urmă un mare semn de întrebare, dincolo de zâmbete şi de comentarii maliţioase: oare va ajunge omul să fie dominat, şi sentimental, de roboţii ultraperfecţionaţi? *(A.N.P.)*

Un muncitor de la uzina Peugeut (Franţa) a vrut să-şi serbeze într-un mod mai original cea de-a 24-a aniversare: adică la locul de muncă, la Vesoul (Haute-Saone), în mijlocul colegilor. Pentru acest eveniment a pregătit un tort-surpriză, din ciocolată şi... canabis. Problema a fost că, după ce invitaţii s-au înfruptat cu lăcomie din delicioasa prăjitură, au dat-o într-o veselie necontrolată, apoi mai c-au simţit că mor: ameţeli, dureri de cap şi de stomac, senzaţie de vomă... Conducerea firmei i-a transportat de urgenţă la spital unde medicii au cerut la rândul lor... o bucăţică din tort, evident pentru analize, suspectând o intoxicaţie alimentară colectivă. Tortul mustea de drog. (A.P.)

O lume nebună

Pentru că nu a reuşit să-l convingă pe conducătorul unui vehicul să plătească o amendă echivalentă cu suma de 15 dolari, un poliţist din Calcutta (India) s-a gândit să-i aplice pe loc rău-platnicului o pedeapsă total neobişnuită: l-a muşcat de mână, ca o fiară turbată. Victima a făcut evident plângere la poliţie explicând în detaliu toată situaţia: amenda era nejustificată, un pretext al poliţistului corupt de a-i pretinde până la urmă „un şperţ", obicei al multor reprezentanţi ai ordinii publice din India.

Thailanda, în căutare de noi surse de energie, are în vedere un proiect de-a dreptul inedit: să transforme excrementele deţinuţilor în gaz. După o campanie naţională, încununată de altfel cu succes, în privinţa colectării reziduurilor de la porci pentru a fi transformate în sursă de energie, acum a venit rândul colectării de excremente umane. „Problema este că e nevoie de multe persoane care trăiesc într-o colectivitate delimitată, iar închisorile constituie locul ideal pentru un asemenea experiment", susţin responsabilii thailandezi însărcinaţi cu găsirea de noi surse de energie. În închisorile din Thailanda trăiesc peste 240000 de deţinuţi, majoritatea toxicomani sau mici traficanţi de droguri. (A.P.)

Ce le trece unora prin minte?

Francezul Marc Lemaire a plecat de acasă, la ţigări, şi s-a-ntors după trei ani în mijlocul familiei uşor derutate. Nu se cuvenea să revină cu mâna goală, aşa că a adus cu el un crocodil originar din Egipt. Dar sărmana reptilă a avut parte, în loc de bălăceala din Nil, de o primire atât de ostilă, încât a fost ucis cu cruzime de Mireille, soţia exploratorului Marc Lemaire. Acesta a fost şi cauza divorţului; neclintita Mireille n-a acceptat în casă nici măcar un crocodil împăiat, repulsia sa faţă de reptile fiind una total neştiinţifică.

Christine Cambolla, o franţuzoaică trecută prin prea multe, şi-a îndreptat afecţiunea spre tarantule uriaşe şi zvăpăiate. În locuinţa sa din Saint Jerôme (Franţa), Christine le dă drumul să zburde pe unde le doreşte inima, le vorbeşte părinteşte, le alintă şi le oferă spre delectare gastronomică cobai nevinovaţi, sacrificaţi pe altarul hobby-ului său. Un alt sacrificat a fost soţul ei, care a spălat putina de la domiciliu conjugal când a constatat că nevasta, altădată tandră cu el, s-a împrietenit iremediabil de hidoasele făpturi păroase.

Fără să fie herpetolog de meserie, Thomas Wright din Kenville, SUA, creşte în grădina casei sale o puzderie de şerpi. Toţi sunt veninoşi şi arţăgoşi, toţi îţi ies în cale când te aştepţi mai puţin şi nu cu intenţii bune. Dar Thomas este un pasionat al fotografiei şi, folosindu-se de fotomodele cu sânge mai rece decât al şerpilor, reuşeşte să deschidă periodic expoziţii picante. E o pâine câştigată cinstit şi curajos, dar parcă prea curajos... (P.I.)

Săptămâna 17 - 23 MAI

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Ultima încercare" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Amy" 21.40 Ploaia de stele 23.25 Suplimentul de vineri 0.00 Film: „Inimă rece" (SUA, 2001). Cu: Nastassja Kinski, Jeff Fahey.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 11.10 Auto Club 12.45 Debut 50 Plus 15.00 Ora G 17.00 Garantat 100% 18.00 Fotbal: Oţelul Galaţi – FCM Bacău 20.00 Jurnal 20.35 Surprize, surprize 23.20 Film: „Sling Blade" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.15 Desene animate 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 15.30 Eurovision 2002... la un pas de finală 17.30 Glume, boacăne, aventuri 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.35 Deştept şi bogat 21.35 Ştirile de sâmbăta asta 22.05 Film: „Dansând la Lughnasa" (coprod., 1998). Cu: Meryl Streep 0.05 Marele Jazz.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.30 Surprize, surprize (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.45 Divertisment în miez de noapte.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 15.00 Debut 50 Plus (r) 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 19.25 Gillette: Cupa Mondială 2002 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Gara Centrală" (coprod., 1998) 22.45 Amprente 23.00 Lumea dansului 0.15 Divertisment în miez de noapte 3.00 Documentar.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 11.05 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Fotbal: Astra Ploieşti – FC Naţional 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale 21.45 Cu ochii'n 4 22.45 Profesioniştii 0.00 Divertisment în miez de noapte.

JOI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Provocarea" (Italia, 1992, partea I). Cu: Raoul Bova 22.45 Istorie polemică 0.00 Divertisment în miez de noapte 2.55 Film: „Născut pentru a fi liber" (SUA, 1984).

ANGELICA RIVERA
ACASĂ, duminică, 21.40

acasă

VINERI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 23.30 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat" 1.00 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.45 – 13.40 Reluări 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Taina din adâncuri" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere" 1.30 Serial: „Sânge din sângele meu".

JAMIE LEE CURTIS
PRO TV joi, 1.15

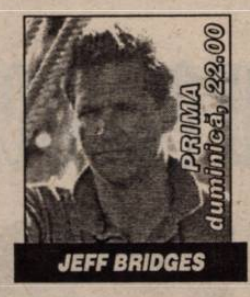

JEFF BRIDGES
PRIMA duminică, 22.00

MERYL STREEP
ROMÂNIA 1, duminică, 22.05

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Robersonii şi poliţia" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „Specii" (SUA, 1995) 23.45 Zero 0.30 Film: „Johnny 2.0" (SUA, 1997) 2.00 Film erotic: „Erotica".

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Raliu Argentina 12.00 Serial: „Răzbunare fără limite" (ultimul ep.) 13.00 Serial: „Dădacă la 6 ani" 13.30 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Live Music Maker 14.30 Film: „Sub clar de Lună" (SUA, 1988) 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Zestrea domniţei Ralu" (România, 1970) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Evadatul" (SUA, 1993). Cu: Harrison Ford, Tommy Lee Jones 22.30 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „La limita imposibilului" 1.00 Film: „Suspiciunea" (SUA, 1992, partea I) 3.00 Serial: „Dă-mi iubirea ta!".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Alex şi ţiganca" (SUA, 1976). Cu: Jack Lemmon 15.00 Film: „Cleopatra" (partea a II-a). Cu: Billy Zane, Timothy Dalton 17.30 ProTv Magazin 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Fotbal: Dinamo – Steaua 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Gaşca din Malibu" (r) 14.00 Film: „Alex şi ţiganca" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Casa iadului" (SUA, 1983).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.30 Urmărire generală (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Blackjack" (coprod., 1998) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Gândeşte liber 0.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.30 Film: „Durango" (SUA, 1999).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Blackjack" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Farul – Steaua 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Trenul morţii" (SUA, 1999, partea I) 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Iubire compromiţătoare" (coprod., 1988).

JOI 8.00 Ştirile ProTv (r) 11.30 Serial: „Familia Bundy" 14.00 Film: „Trenul morţii" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Vacanţă în Las Vegas" (SUA, 1997) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Provest 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.15 Film: „Halloween 2" (SUA, 1981). Cu: Jamie Lee Curtis.

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Film: „Musca" (SUA, 1986). Cu: Geena Davis.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 wwwprimatv 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 23.30 Serial: „Aleea muzicii" (ep. pilot).

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Serial: „Patrula aeriană" 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Adio, dar rămân cu tine" (SUA, 1982). Cu: Sally Field, Jame Caan, Jeff Bridges.

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Intrigi mortale" (SUA, 1994) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 23.30 Serial: „Aleea muzicii" (ep. pilot).

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Cocoon" (SUA, 1985) 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Patrula aeriană" 16.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 În faţa presei – talk-show 23.00 Focus Plus.

2

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Conspiraţii 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lui Mitică 22.30 Film: „Campioana" (SUA) 0.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.20 Din cele mai frumoase melodii populare 10.10 Desene animate 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 13.10 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (Italia, 2001) 21.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.15 Serial: „În plină acţiune" 23.00 Despre viaţă şi sex 23.45 Ronan Keating – concert live.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: O mie şi una de codiţe" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Doc.: „Reptile" 15.05 Charlot lucrător la bancă cu Charlie Chaplin 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Primarul din Casterbridge" (Anglia, 2001) 21.45 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.20 Minutul 91.

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.00 Destine 17.30 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatrul liric prezintă: „Adriana Lecouvreur".

MARŢI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.05 Tribuna partidelor parlamentare 17.35 E dreptul, tău! 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Veşnicul actor principal – Harrison Ford 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Cu mâinile curate" (România, 1972) 23.05 Cauza şi defectul.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.35 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Minutul 91 – Ediţie specială 21.25 Film: „Goya la Bordeaux" (coprod., 1999) 23.05 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.35 Doc.: „Noi, femeile" 17.35 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Doc.: „Istoria banilor" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Doc.: „Timpul trecut" 22.20 Film: „Un cadavru printre noi" (SUA, 1991).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 19.50 Film: „Rocky III" (SUA, 1982). Cu: Sylvester Stallone 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „Companie periculoasă" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 15.30 Film: „Un liceu dezlănţuit" (SUA, 1996) 17.30 Vecinii 19.00 Observator 20.00 Strada Divertis Nr.1 21.00 Film: „Comando naval" (SUA, 1990). Cu: Charlie Sheen 23.00 Film: „Proba de foc" (SUA, 1986). Cu: Chuck Norris 3.00 Film: „Masala" (Canada, 1991) 4.30 Film: „Dorul de casă" (Australia, 1989).

ISABELLE ADJANI
ANTENA 1, duminică, 22.30

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Misiune imposibilă" 12.00 Serial: „Roswell" 13.00 Serial: „V.I.P." 14.00 Film: „Femeia în roşu" (SUA, 1984) 16.00 Film: „Joc murdar" (SUA, 1969). Cu: Michael Caine 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Ishtar". Cu: Isabelle Adjani, Warren Beatty 1.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Misiune imposibilă" (r) 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Fulgerul albastru" (SUA, 1983) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Viaţă incertă" (SUA, 1992) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Războiul taxelor" (SUA, 1986) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Proteus" (M. Britanie, 1995) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Furie înăbuşită" (SUA, 1994) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Ten-taţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Dragostea începe vineri" (România) 22.30 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Un echipaj pentru Singapore" (România) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Videoclipuri 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Eu, tu şi Ovidiu" (România) 22.20 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 As show 20.30 Film: „Tatăl risipitor" (România) 22.00 Concert 23.45 Cartea de citire.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Adela" (România) 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Orgolii" (România) 22.00 Concert.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Să mori rănit din dragoste de viaţă" (România) 22.45 Loto – Joker – Pariu Trio 23.45 Videoclipuri.

GEENA DAVIS
PRIMA vineri, 22.00

HARRIDON FORD
PRO TV sâmbătă, 20.00

SYLVESTER STALLONE
ANTENA 1 vineri, 20.00

TIMOTHY DALTON
PRO TV duminică, 15.00